

І.І. Дахно

**ПРАВО
ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ:
АНГЛО-УКРАЇНСЬКО-РОСІЙСЬКИЙ
ГЛОСАРІЙ**

Київ
«Центр учбової літератури»
2007

ББК 67.412

Д 21

УДК 341

Дахно І.І.
Д 21 Право Європейського Союзу: англо-українсько-російський глосарій. – К.:
Центр учбової літератури, 2007. – 234 с.

ISBN 978-966-364-542-1

Книга містить понад півтори сотні офіційно сформульованих понять у сфері права Європейського Союзу. Українсько- та російськомовний переклад виконано максимально точно без штучного редагування. Поданий матеріал зацікавить не лише правників, а й тих, хто вивчає ділову англійську, українську та російську мови.

Глосарій може бути у нагоді при вивченні, наприклад, таких дисциплін як «Міжнародне право», «Право Європейського Союзу», «Конституційне право зарубіжних країн», «Міжнародна економіка» тощо.

Для студентів, аспірантів і викладачів, а також всіх, хто цікавиться Євросоюзом і англійською, українською та російською діловою мовою.

ББК 67.412

ISBN 978-966-364-542-1

© Дахно І.І. 2007,

© Центр учбової літератури, 2007

ПЕРЕДМОВА

Не є таємницею, що автор цих рядків у своєму житті створив вже чимало книг. Ще наприкінці минулого століття шановна, старша за віком і абсолютно незалежна за службовим становищем кандидат юридичних наук, доцент Зоя Іванівна Сущук під час першого особистого знайомства з укладачем цієї книги сказала: «Дякую, що Ви створили те, до чого у всіх правників руки не доходили». Як бачить читач, у професора І. Дахна руки дійшли і до цієї книги.

Видавництво «Центр навчальної літератури» і автор раді запропонувати читачеві перший в Україні глосарій з права Євросоюзу. Він охоплює найважливіші поняття з цієї безмежної, як море сфери. Автор сподівається, що правником Європейського Союзу колись на очі потраплять словники законодавчої термінології України, складені автором цих рядків, вони створять аналогічні словника в Євросоюзі і з'явиться можливість опублікувати в Україні фундаментальніші підбірки термінології, порівнюючи з тією, яку читач нині тримає у своїх руках. Дещо перефразовуючи прислів'я, можна зазначити, що журавель у небі — не так вже й кепсько, але є і певні переваги у синиці, яка вже знаходиться в долоні. Журавель — це майбутні багатотомні словники з права Євросоюзу. Синиця — це книга, яку читач нині тримає перед своїми очима.

Одному дуже-дуже великому керівнику нашого недавнього історичного минулого вельми подобалося слово «конверсія». Він вимовляв його кілька разів впродовж дня. Слово, в цілому кажучи, означає переведення мирної економіки на військові рейки. Керівник же у поняття вкладав діаметрально протилежне значення. Мав на увазі переведення радянської конче мілітаризованої економіки на випуск цивільної продукції. Висновок — мало чути дзвін, потрібно ще й знати звідки він.

У зв'язку з цим укладач цього «Глосарію» чітко і зрозуміло заявляє, що він доклав максимум зусиль для точного перекладу офіційного англомовного тексту і не брав за основу літературне прикрашання матеріалу, що подавався.

Укладач радить читачеві, який вивчає англійську мову, затулити папірцем англомовний текст і спробувати письмово і/або усно перекласти англійською мовою відповідний російський або український тексти. Потім забрати геть папірець та поглянути на припущені помилки.

Такі експерименти можна виконувати і щодо перекладу з української на російську та навпаки. Можна затулити папірцем українсько- та російськомовні тексти і спробувати самостійно перекласти англомовне поняття, а потім порівняти одержаний результат з тим, який має цей «Глосарій». Справді, цією невеликою книгою можна вбити кількох зайців.

Укладач-перекладач щиро бажає всім читачам успіхів на такому цікавому «полюванні».

Повідомляє, що поміж створених ним книг є:

1. *Дахно И. И.* «Англо-русский толковый словарь по интеллектуальной собственности (Словарь Ивана Дахно)». — К.: ВИРА-Р, 1997. — 378 с.

2. *Дахно И. И.* «Энциклопедический англо-русский словарь по интеллектуальной собственности». — К.: Издательство А. В. Паливоды, 2007. — 300 с.

3. *Дахно I. I.* Англо-український географічний глосарій. — К.: Центр навчальної літератури, 2007, — 390 с.

У ряді місць у «Глосарії» інформацію слід сприймати не у майбутньому, а у минулому часі. Життя не стояло на місці після того, як з'явилися англомовні терміни. 1 травня 2004 р. до ЄС приєдналися 10 держав, Болгарія і Румунія набули членства в ЄС з 1 січня 2007 р. Матеріали про Євросоюз містяться у книгах автора цих рядків «Міжнародна торгівля», «Міжнародна економіка», «Світова економіка», «Міжнародне економічне право» тощо.

Контактний службовий телефон

I. I. Дахна 8 (044) 494 4732, додатково 8 (044) 494 1487

Хай всім щастить!

ПРЕДИСЛОВИЕ

Не является секретом, что автор этих строк в своей жизни создал уже немало книг. Еще в конце прошлого столетия уважаемая, старше по возрасту и абсолютно независимая по служебному положению кандидат юридических наук, доцент Зоя Ивановна Сушук при первом личном знакомстве с составителем этой книги сказала: «Спасибо, что Вы создали то, до чего у всех юристов руки не доходили». Как видит читатель, это у профессора И. Дахно руки дошли и до этой книги.

Издательство «Центр учебной литературы» и автор рады предложить читателю первый в Украине глоссарий по праву Евросоюза. Он охватывает наиболее важные понятия из этой безбрежной, как море сферы. Автор надеется, что юристам Европейского Союза когда-то на глаза попадутся словари официальной терминологии Украины, составленные автором этих строк, они создадут аналогичные словари в Евросоюзе и появится возможность опубликовать в Украине более фундаментальные подборки терминологии по сравнению с той, которую читатель сейчас держит в своих руках. Немного перефразируя пословицу, можно отметить, что журавль в небе — не так уж и плохо, но есть и определенные прелести в синице, которая уже находится в ладони. Журавль — это будущие многотомные словари по праву Евросоюза. Синица — это книга, которую читатель уже держит перед своими глазами.

Одному очень-очень большому руководителю нашего недалекого исторического прошлого сильно понравилось слова «конверсия». Он произносил его несколько раз в течение дня. Слово, в общем говоря, означает перевод мирной экономики на военные рельсы. Руководитель же в понятие вкладывал диаметрально противоположное значение. Подразумевал перевод нашей до мозга костей милитаризированной экономики на выпуск гражданской продукции. Вывод — мало слышать звон, надо еще знать и откуда он.

В связи с этим составитель данного «Глоссария» четко и понятно заявляет, что он приложил максимуму усилий для точного перевода официального англоязычного текста и во главу угла не ставил литературное приукрашение излагаемого материала.

Составитель советует читателю, изучающему английский язык, закрыть листиком бумаги англоязычный текст и попробовать письменно и/или устно перевести на английский язык соответствующий русский или украинский тексты. Потом убрать листик и осмотреть на допущенной ошибки.

Такие эксперименты можно выполнять и в отношении перевода с украинского на русский и наоборот. Можно закрыть листиком украинско- и русскоязычные тексты и попытаться самостоятельно перевести англоязычные понятия, а потом сравнить полученный результат с имеющимся в данном «Глоссарии». Поистине этой небольшой книгой можно убить несколько зайцев.

Составитель-переводчик искренне желает всем читателям успехов на такой интересной «охоте».

Сообщает, что в числе созданных им книг имеются:

1. *Дахно И. И.* «Англо-русский толковый словарь по интеллектуальной собственности (Словарь Ивана Дахно)». — К.: ВИРА-Р, 1997. — 378 с.

2. *Дахно И. И.* «Энциклопедический англо-русский словарь по интеллектуальной собственности». — К.: Издательство А. В. Паливоды, 2007. — 300 с.

3. *Дахно І. І.* Англо-український географічний глосарій. — К.: Центр навчальної літератури, 2007, — 390 с.

В ряде мест в «Глоссарии» информацию следует воспринимать не в будущем, а в прошедшем времени. Жизнь не стояла на месте после появления англоязычных терминов. 1 мая 2004 г. к ЕС присоединились 10 государств, Болгария и Румыния получили членство в ЕС с 1 января 2007 г. Материалы о Евросоюзе содержатся в книгах автора этих строк «Міжнародна торгівля», «Міжнародна економіка», «Світова економіка», «Міжнародне економічне право» и т. д.

*Контактный служебный телефон И. И. Дахно
8 (044) 494 4732, дополнительно 8 (044) 494 1487*

Пусть всем везет!

Abstention, constructive (positive abstention)

Constructive abstention is the idea of allowing a Member State to abstain on a vote in Council under the common foreign and security policy, without blocking a unanimous decision.

This option was introduced by the Treaty of Amsterdam in the new Article 23 of the EU Treaty. If constructive abstention is accompanied by a formal declaration, the Member State in question is not obliged to apply the decision but must accept that it commits the Union. The Member State must then refrain from any action that might conflict with Union action based on that decision.

Утримання конструктивне (позитивне утримання)

Конструктивне утримання є ідеєю про те, щоб дозволити державі-члену утриматися від голосування у Раді зі спільної іноземної політики та політики безпеки без блокування одностайного рішення.

Такий вибір було запроваджено Амстердамським договором у новій статті 23 Договору про Європейський Союз. Якщо конструктивне утримання супроводжується формальною заявою, то така держава-член не зобов'язана застосовувати це рішення, але має визнати, що воно накладає зобов'язання на Союз. Ця держава-член мусить потім утримуватися від будь-якої дії, що може суперечити дії Союзу, яка базується на тому рішенні.

Воздержание конструктивное (положительное воздержание)

Конструктивное воздержание является идеей о том, чтобы позволить государству-члену воздержаться от голосования в Совете по общей иностранной политике и политике безопасности без блокировки единогласного решения.

Такой выбор был введен Амстердамским договором в новой статье 23 Договора о Европейском Союзе. Если конструктивное воздержание сопровождается формальным заявлением, то такое государство-член не обязан применять это решение, но обязано признать, что оно накладывает обязательства на Союз. Это государство-член должно потом воздерживаться от любого действия, которое может противоречить действию Союза, базирующемуся на том решении.

Absolute territorial protection

Practice by manufacturers or suppliers relating to the resale of their products and leading to a separation of markets or territories. Under absolute territorial protection, a single distributor obtains the rights from a manufacturer to market a product in a certain territory and other distributors are prohibited to sell actively or passively into this territory.

Abuse of a dominant position

Anti-competitive business practices (including improper exploitation of customers or exclusion of competitors) in which a dominant firm may engage in order to maintain or increase its position on the market. Competition Law prohibits such behaviour, as it damages true competition between firms, exploits consumers, and makes it unnecessary for the dominant undertaking to compete with other firms on the merits. Article 82 of the EC Treaty lists some examples of abuse, namely unfair pricing, restriction of production output and imposing discriminatory or unnecessary terms in dealings with trading partners.

Абсолютний територіальний захист

Практика виробників або постачальників, що стосується продажу їх продуктів і веде до відокремлення ринків або територій. За абсолютного територіального захисту єдиний дистриб'ютор одержує від виробника права на маркетинг продукту на певній території, а іншим дистриб'юторам заборонено активно чи пасивно торгувати на цій території

Зловживання домінуючим становищем

Антиконкурентна ділова практика (що включає неналежне використання споживачів або усунення конкурентів), яку може застосовувати домінуюча фірма з метою збереження або зміцнення свого становища на ринку. Конкурентне право забороняє таку поведінку, оскільки вона шкодить справжній конкуренції між фірмами, експлуатує споживачів та не робить необхідною домінуючому підприємству конкуренцію з іншими формами за достоїнства. Стаття 82 Договору про Європейське Співтовариство перераховує деякі приклади зловживання, зокрема несправедливе встановлення цін, обмеження обсягу виробництва та використання дискримінаційних і таких,

Абсолютная территориальная защита

Практика изготовителей или поставщиков, касающаяся продажи их продуктов и приводящая к обособленности рынков или территорий. При абсолютной территориальной защите единственный дистрибьютор получает от изготовителя права на маркетинг продукта на определенной территории, а другим дистрибьюторам запрещено активно или пассивно вести торговлю на этой территории.

Злоупотребление доминирующим положением

Антиконкурентная деловая практика (включающая ненадлежащее использование потребителей или устранение конкурентов), которую может применять доминирующая фирма с целью сохранения или упрочения своего положения на рынке. Конкурентное право запрещает такое поведение, поскольку оно вредит настоящей конкуренции между фирмами, эксплуатирует потребителей и не делает необходимой доминирующему предприятию конкуренцию с другими фирмами за достоинства. Статья 82 Договора о Европейском Сообществе перечисляет некоторые примеры злоупотребления, в частности, несправедливое

Accession criteria (Copenhagen criteria)

In June 1993, the Copenhagen European Council recognised the right of the countries of central and eastern Europe to join the European Union when they have fulfilled three criteria:

- political: stable institutions guaranteeing democracy, the rule of law, human rights and respect for minorities;
- economic: a functioning market economy;
- incorporation of the Community *acquis*: adherence to the various political, economic and monetary aims of the European Union.

These accession criteria were confirmed in December 1995 by the Madrid European Council, which also stressed the importance of adapting the applicant countries' administrative structures to create the conditions for a gradual, harmonious integration.

However, the Union reserves the right to decide when it will be ready to accept new members.

що не є необхідними, умов у стосунках з торговельними партнерами.

Критерії вступу (копенгагенські критерії)

У червні 1993 р. копенгагенська Європейська Рада визнала право країн Центральної і Східної Європи на приєднання до Європейського Союзу після дотримання ними трьох критеріїв:

- політичний: стабільні інституції, що гарантують демократію, верховенство права, права людини та повагу до меншин;
 - економічний: функціонування ринкової економіки;
 - пристання до порядку Співтовариства: відданість різним політичним, економічним і валютним цілям Європейського Союзу.
- Ці критерії вступу були підтвержені у грудні 1995 р. мадридською Європейською Радою, яка також підкреслила важливість адаптації адміністративних структур країн-заявників до створення умов для поступової гармонійної інтеграції.

Все ж таки Союз залишає за собою право вирішувати коли він буде готовим прийняти нових членів.

установление цен, ограничение объема производства и применение дискриминационных и не являющихся необходимыми условий в связях с торговыми партнерами.

Критерии вступления (копенгагенские критерии)

В июне 1993 р. копенгагенский Европейский Совет признал право стран Центральной и Восточной Европы на присоединение к Европейскому Союзу после соблюдения ими трех критериев:

- политически стабильные институты, гарантирующие демократию, верховенство права, права человека и уважение меньшинств;
- экономический: функционирование рыночной экономики;
- приобщение к порядку Сообщества: преданность различным политическим, экономическим и валютным целям Европейского Союза.

Эти критерии вступления были подтверждены в декабре 1995 р. мадридским Европейским Советом, который также подчеркнул важность адаптации административных структур стран-заявителей к созданию условий для постепенной гармоничной интеграции.

Все же Союз оставляет за собой право решать когда он будет готовым принять новых членов.

Accession negotiations

The applications of 10 Central and Eastern European countries were given a favourable reception at the Luxembourg European Council (December 1997). The official accession negotiations then proceeded in two phases. On 30 March 1998, negotiations began with six «first wave» countries (Cyprus, the Czech Republic, Estonia, Hungary, Poland, and Slovenia). The «second wave» candidate countries (Bulgaria, Latvia, Lithuania, Malta, Romania and Slovakia) began negotiations in February 2000, when it was felt that their reforms had made rapid enough progress.

Before negotiations opened, an evaluation of each applicant country's legislation was carried out to set up a work programme and define negotiating positions.

The accession negotiations examine the applicants' capacity to fulfil the requirements of a Member State and to apply the body of Community laws (the «*acquis*») at the time of their accession, in particular the measures required to extend the single market, which will have to be implemented immediately. The negotiations also look at the issue of the pre-accession aid the European Union may provide in order to help with the incorporation of

Вступні переговори

Заявки 10 Центрально та Східноєвропейських країн були прихильно прийняті на люксембурзькій Європейській Раді (грудень 1997 г.). Офіційно вступні переговори потім відбувалися двома фазами: 30 березня 1998 г. розпочалися переговори з шістьма країнами «першої хвилі» (Кіпр, Чеською Республікою, Естонією, Угорщиною, Польщею і Словенією). Країни — кандидати «другої хвилі» (Болгарія, Латвія, Литва, Мальта, Румунія і Словаччина) розпочали переговори в лютому 2000 року, коли стало відчутно, що їх реформи досягли досить швидкого поступу.

Перш ніж розпочалися переговори, була виконана оцінка законодавства кожної країни — заявника з тим, щоб розробити робочу програму і визначити переговорні позиції.

Вступні переговори розглядають здатність заявників виконувати зобов'язання держави-члена та застосовувати звід права Співтовариства (правопорядок) в період їх вступу, зокрема, заходи, необхідні для розширення єдиного ринку, які мають запроваджуватися негайно.

Переговори також розглядають питання про передвступну допомогу, яку може надати Європейський Союз з метою

Вступительные переговоры

Заявки 10 Центрально-и Восточноевропейских стран были благо-склонно приняты на люксембургском Европейском Совете (декабрь 1997 г.). Официально вступительные переговоры потом происходили в две фазы: 30 марта 1998 г. начались переговоры с шестью странами «первой волны» (Кипром, Чешской Республикой, Эстонией, Венгрией, Польшей и Словенией). Страны — кандидаты «второй волны» (Болгария, Латвия, Литва, Мальта, Румыния и Словакия) начали переговоры в феврале 2000 года, когда почувствовалось, что их реформы достигли достаточно быстрого продвижения.

Перед тем как начались переговоры, была выполнена оценка законодательства каждой страны — заявителя с тем, чтобы разработать рабочую программу и определить переговорные позиции.

Вступительные переговоры рассматривают способность заявителей выполнять обязательства государства-члена и применять свод права Сообщества (правопорядок) в период их вступления, в частности, меры, необходимые для расширения единого рынка, которые должны применяться немедленно.

the acquis. The negotiations can be concluded even if the acquis has not been fully transposed, as transitional arrangements can be applied after accession.

The negotiations proper take the form of bilateral Intergovernmental Conferences (European Union/applicant country), bringing the ministers together every six months and the ambassadors every month. The common negotiating positions have been defined by the Commission for each of the chapters relating to matters of Community competence and approved unanimously by the Council. The results of the negotiations are incorporated in a draft accession treaty. This must be approved by the Union and ratified by the Member States and the applicant countries.

At the Copenhagen European Council (12 and 13 December 2002), the Commission concluded the negotiations with 10 applicant countries: the Czech Republic, Cyprus, Estonia, Hungary, Latvia, Lithuania, Malta, Poland, Slovakia and Slovenia, thus enabling them to join the Union on 1 May 2004. As far as Bulgaria and Romania are concerned, the goal is to conclude negotiations in time for them to join in 2007. The possibility of opening negotiations

пристання до правопорядку. Переговори можуть бути завершені, навіть, якщо правопорядок не було повною мірою перенесено, оскільки після приєднання можуть виконуватися перехідні домовленості.

Власне переговори мають форму двосторонніх міжурядових конференцій (Європейський Союз — країна-заявник), що збирають разом міністрів кожні шість місяців і послів кожного місяця. Спільна переговорна позиція визначена Комісією з кожного з розділів, що стосуються питань з компетенції Співтовариства і одностайно схвалених Радою. Результати переговорів вбираються у проект договору про приєднання. Він має бути схвалений Союзом і ратифікований державами-членами і країнами-заявниками.

На копенгагенській Європейській Раді (12 і 13 грудня 2002 р.) Комісія завершила переговори з 10 країнами — заявниками: Чеською Республікою, Кіпром, Естонією, Угорщиною, Латвією, Литвою, Мальтою, Польщею, Словаччиною і Словенією таким чином уможлививши їх приєднання 1 травня 2004р. до Союзу. Що ж стосується Болгарії і Румунії, то мета полягає в тому, щоб завершити переговори

Переговори також розглядають питання про передувальну допомогу, якою Союз може надати з метою наблизити до правопорядку. Переговори можуть бути завершені навіть якщо правопорядок не був в повній мірі перенесений, поскільки після приєднання можуть застосовуватися перехідні положення.

Собственно переговоры имеют форму двусторонних межправительственных конференций (Европейский Союз — страна-заявитель), собирающих вместе каждые шесть месяцев министров и каждый месяц-послов. Общая переговорная позиция определена Комиссией по каждому из разделов, касающихся вопросов из компетенции Сообщества и единогласно одобренных Советом. Результаты переговоров воплощаются в проекте договора о присоединении. Он должен быть одобрен Союзом и ратифицирован государствами-членами и странами-заявителями. На копенгагенском Европейском Совете (12 и 13 декабря 2002 г.) Комиссия закончила переговоры с 10 странами — заявителями: Чешской Республикой, Кипром, Эстонией, Венгрией, Латвией, Литвой, Мальтой, Польшей,

with Turkey will be examined in December 2004.

Accession of new Member States to the European Union

Accession of new Member States to the European Union is provided for in Article 49 (former Article O) of the EU Treaty. The Council must agree unanimously to open negotiations, after consulting the Commission and receiving the assent of the European Parliament. The conditions of admission, any transition periods and adjustments to the Treaties on which the Union is founded must be the subject of an agreement between the applicant country and the Member State. To enter into force, the agreement requires ratification by all the contracting States in accordance with their respective constitutional requirements.

в такий час, щоб вони приєдналися в 2007 році. Можливість відкриття переговорів з Туреччиною буде розглянута в грудні 2004 року.

Вступ нових держав-членів до Європейського Союзу

Вступ нових держав-членів до Європейського Союзу передбачається статтею 49 (колишня стаття O) Договору про Європейський Союз. Рада має одностайно погодитися на відкриття переговорів після консультацій з Комісією і одержання схвалення Європейського парламенту. Умови про вступ, будь-які перехідні періоди і прилаштування до договорів, на яких засновано Союз, мають бути предметом угоди між країною-заявником і державою-членом. Для набрання чинності угода має бути ратифікована всіма договірними державами згідно з їх відповідними конституційними вимогами.

Словакией и Словенией таким образом делая возможным их присоединение 1 мая 2004 г. к Союзу. Что же касается Болгарии и Румынии, то цель состоит в том, чтобы завершить переговоры в такое время, чтобы они присоединились в 2007 году. Возможность открытия переговоров с Турцией будет рассмотрена в декабре 2004 года.

Вступление новых государств-членов в Европейский Союз

Вступление новых государств-членов в Европейский Союз предусматривается статьей 49 (бывшая статья O) Договора о Европейском Союзе. Совет должен единогласно согласиться на открытие переговоров после консультаций с Комиссией и получения одобрения Европейского парламента. Условия о вступлении, любые переходные периоды и приспособления к договорам, на которых основывается Союз, должны быть предметом соглашения между страной-заявителем и государством-членом. Для вступления в силу соглашение должно быть ратифицировано всеми договорными государствами в соответствии с их соответствующими конституционными требованиями.

Accession partnership

The accession partnerships concluded by the Council in 1998 with each of the applicant countries (with the exception of Cyprus, Malta and Turkey), bring together in one document the aid provided by the European Community to each applicant country and set priorities for each sector in transposing Community law (the *acquis*).

Following the accession partnership, each country drew up a detailed programme for the adoption of the Community *acquis* so as to organise the implementation of these priorities, committing itself to a timetable and indicating the human and financial resources needed to achieve it. These programmes and the accession partnerships are adjusted over time by the Commission and the country concerned.

The accession partnerships have served as a support for other pre-accession instruments, including the joint assessment of medium-term economic policy priorities, the pact on organised crime, the national development plans and other sectoral programmes necessary for participation in the Structural Funds after accession and for the implementation of ISPA (Instrument for Structural Policies for Pre-Accession)

Вступне партнерство

Вступні партнерства, завершені Радою в 1998 р. з кожною із країн-заявників (за винятком Кіпру, Мальти і Туреччини) містять разом в одному документі допомогу, яку передбачає Європейське Співтовариство кожній із країн-заявників і встановлені пріоритети в кожному з секторів перенесення правопорядку Співтовариства.

За вступного партнерства кожна країна опрацьовує детальну програму сприйняття правопорядку Співтовариства для організації запровадження цих пріоритетів, беручи зобов'язання щодо часового розпису і вказуючи людські і фінансові ресурси, необхідні для цього. Ці програми і вступні партнерства з часом коригуються Комісією і задіяною країною.

Вступні партнерства служать опорою для інших доступних інструментів, включаючи спільну оцінку середньострокових пріоритетів економічної політики, пакт про організовану злочинність, національні плани розвитку та інші секторальні програми, необхідні для участі в Структурних органах після вступу і запровадження ISPA (Інструмент для передвступних структурних політик) і SAPAD (Спеціальна вступна програма

Вступительное партнерство

Вступительные партнерства, завершенные Советом в 1998 г. с каждой из стран-заявителей (за исключением Кипра, Мальты и Турции) содержат вместе в одном документе помощь, которую предусматривает Европейское Сообщество каждой из стран-заявителей и установленные приоритеты в каждом из секторов перенесения правопорядка Сообщества.

При вступительном партнерстве каждая страна прорабатывает подробную программу восприятия правопорядка Сообщества для организации внедрения этих приоритетов, принимая обязательство по временному расписанию и указывая человеческие и финансовые ресурсы, необходимые для этого. Эти программы и вступительные партнерства со временем корректируются Комиссией и задействованной страной.

Вступительные партнерства служат опорой для других предвступительных инструментов, включая совместную оценку среднесрочных приоритетов экономической политики, пакт об организованной преступности, национальные планы развития и другие секторальные программы,

and SAPARD (Special Accession Programme for Agriculture and Rural Development). They have also been the starting point for the development of action plans to improve administrative and judicial capacities in the applicant countries.

Access to documents

See Transparency (access to documents)

Animal welfare

The question of animal welfare was first addressed in a declaration attached to the EC Treaty on the occasion of the 1991-92 Intergovernmental Conference on political union.

In its «Protocol on protection and welfare of animals», the Amsterdam Treaty lays down new rules for EU action in this area. It recognises that animals are sentient beings and obliges the European institutions to pay full regard to the welfare requirements of animals when formulating and implementing Community policies. Community legislation in the field of animal welfare aims to save animals from any unnecessary

для сільського господарства і сільського розвитку). Вони також були стартовою крапкою для опрацювання плану дій з удосконалення адміністративних і судових інфраструктур в країнах-заявниках.

Доступ до документів

Тваринний добробут

До питання про тваринний добробут вперше звернулися в декларації, доданій до Договору про Європейське Співтовариство з нагоди Міжурядової Конференції в 1991—1992 рр.

У своєму «Протоколі про охорону і добробут тварин» Амстердамський договір закріпив нові правила для дій Європейського Союзу в цій сфері. Він визнає, що тварини є чутливими істотами і вимагає від європейських інституцій повністю враховувати вимоги добробуту тварин, формулюючи і втілюючи політику Співтовариства. Законодавство Співтовариства у галузі добро -

необхідні для участі в Структурних органах після вступлення і ввєднення ISPA (Інструмент для предвступительних структурних політик) и SAPAD (Спеціальна вступительная програма для сільського господарства и сільського розвитку). Они также были стартовой точкой для проработки плана действий по усовершенствованию административных и судовых инфраструктур в странах-заявителях.

Доступ к документам

Животное благополучие

К вопросу о животном благополучии впервые обратились в декларации, приложенной к Договору о Европейском Сообществе по случаю Межправительственной Конференции в 1991—1992 гг.

В своем «Протоколе об охране и благополучии животных» Амстердамский договор заложил новые правила для действий Европейский Союз в этой сфере. Он признает, что животные являются чувствительными существами и требуют от европейских институтов полностью учитывать требования благополучия животных, формулируя и воплощая политику Сообщества.

suffering in three main areas: farming, transport and slaughter. As part of a comprehensive strategy on food safety, other Community policies (agriculture, transport, internal market and research) are also required to take account of this necessity.

In cooperation with the competent authorities of the Member States, the Food and Veterinary Office (FVO) carries out on-the-spot checks to ensure compliance with Community legislation.

Anti-competitive business practice
See Abuse of dominant position

Antitrust

Field of competition law and policy. In the EU context, both the rules governing anti-competitive agreements and practices (cartels and other forms of collusion) based on Article 81 EC of the Treaty and the rules prohibiting abuses of (existing) dominant positions based on Article 82 of the EC Treaty are

буту тварин спрямовується на рятування тварин від будь-яких страждань, що не є необхідними, в трьох головних сферах: фермерстві, транспорті і забої. Як частина всеосяжної стратегії про безпеку продовольства, від інших політик Співтовариства (сільського господарства, транспорту, внутрішнього ринку і наукових досліджень) також вимагається взяття до уваги цієї необхідності. У співпраці з компетентними властями держав-членів, Відомство з продовольства і ветеринарії (FVO) виконує перевірки на місцях з метою забезпечення дотримання законодавства Співтовариства.

Антиконкурентна ділова практика

Антитраст

Галузь конкурентного права і політики. У контексті Європейського Союзу — це, як правила, що спрямовані проти антиконкурентних угод і практики (картелів та інших форм змов), що базуються на статті 81 Договору про Європейське Співтовариство, так і правила, які забороняють зловжи-

Законодавство Сообщества в области благополучия животных направлено на спасение животных от любых страданий, не являющихся необходимыми, в трех главных сферах: фермерстве, транспорте и забое. Как часть всеохватывающей стратегии о безопасности продовольствия, от других политик Сообщества (сельского хозяйства, транспорте, внутреннего рынка и научных исследований) также требуется принятия во внимание этой необходимости.

В сотрудничестве с компетентными властями государств-членов, Ведомство по продовольствию и ветеринарии (FVO) выполняет проверки на местах с целью обеспечения соблюдения законодательства Сообщества.

Антиконкурентная деловая практика

Антитраст

Область конкурентного права и политики. В контексте Европейского Союза — это, как правила, направленные против антиконкурентных соглашений и практики (картелей и других форм сговоров), базирующиеся на статье 81 Договора о Европейском Сообществе, так и правила, за-

commonly referred to as Antitrust.

Applicant countries

Europe's economic and political stability is a magnet for many European countries, which have the right to apply to become members of the European Union (Article 49).

The countries that have applied are:

- Turkey: application received on 14 April 1987;
- Cyprus: 3 July 1990;
- Malta: 16 July 1990;
- Hungary: 31 March 1994;
- Poland: 5 April 1994;
- Romania: 22 June 1995;
- Slovakia: 27 June 1995;
- Latvia: 13 October 1995;
- Estonia: 24 November 1995;
- Lithuania: 8 December 1995;
- Bulgaria: 14 December 1995;
- Czech Republic: 17 January 1996;
- Slovenia: 10 June 1996.

At the Copenhagen European Council (12 and 13 December 2002), the Commission concluded negotiations with 10 applicant countries — Cyprus, the Czech Republic, Estonia, Hungary, Latvia, Lithuania, Malta,

вання (існуючим), домінуючим становищем, що базуються на статті 82 Договору про Європейське Співтовариство, — їх, зазвичай, називають антитраст.

Країни — заявники

Економічна і політична стабільність Європи є магнітом для багатьох європейських країн, які мають право подати заяви, щоб стати членами Європейського Союзу (стаття 49).

Країнами, що подали заяви є:

- Туреччина: заява одержана 14 квітня 1987 г.;
- Кіпр: 3 липня 1990 г.;
- Мальта: 16 липня 1990 г.;
- Угорщина: 31 березня 1994 г.;
- Польща: 5 квітня 1994 г.;
- Румунія: 22 червня 1995 г.;
- Словаччина: 27 червня 1995 г.;
- Латвія: 13 жовтня 1995 г.;
- Естонія: 24 листопаду 1995 г.;
- Литва: 8 грудня 1995 г.;
- Болгарія: 14 грудня 1995 г.;
- Чеська Республіка: 17 січня 1995 г.;
- Словенія: 10 січня 1996 г.

На копенгагенській Європейській Раді (12 і 13 грудня 2002 р.) Комісія завершила переговори з 10 країнами-заявника-

прещаящие злоупотребление (существующим) доминирующим положением, базирующиеся на статье 82 Договора о Европейском Сообществе, — их, обычно, называют антитраст.

Страны — заявители

Экономическая и политическая стабильность Европы является магнитом для многих европейских стран, которые имеют право подать заявления, чтобы стать членами Европейского Союза (статья 49). Странами, подавшими заявления являются:

- Турция: заявление получено 14 апреля 1987 г.;
- Кипр: 3 июля 1990 г.;
- Мальта: 16 июля 1990 г.;
- Венгрия: 31 марта 1994 г.;
- Польша: 5 апреля 1994 г.;
- Румыния: 22 июня 1995 г.;
- Словакия: 27 июня 1995 г.;
- Латвия: 13 октября 1995 г.;
- Эстония: 24 ноября 1995 г.;
- Литва: 8 декабря 1995 г.;
- Болгария: 14 декабря 1995 г.;
- Чешская Республика: 17 января 1995 г.;
- Словения: 10 января 1996 г.

На копенгагенском Европейском Совете (12 и 13 декабря 2002 г.) Ко-

Poland, Slovakia and Slovenia — thus enabling them to join the Union on 1 May 2004. As far as Bulgaria and Romania are concerned, the goal is to enable them to join by 2007. It may be possible to open negotiations with Turkey in December 2004 if it has fulfilled the Copenhagen criteria.

For the record, Switzerland, Liechtenstein and Norway have also all applied for membership of the European Union at various times. However, Norway twice rejected accession following referenda in 1972 and 1994, while the applications by Switzerland and Liechtenstein were shelved after Switzerland decided by a referendum in 1992 not to join the European Economic Area.

Area of freedom, security and justice

The progress made since 1993 as a result of cooperation in the fields of justice and home affairs led to more ambitious objectives being enshrined

ми — Кіпром, Чеською Республікою, Естонією, Угорщиною, Латвією, Литвою, Мальтою, Польщею, Словаччиною і Словенією, таким чином, уможливаючи їм приєднання їх до Союзу 1 травня 2004 г. Що ж стосується Болгарії та Румунії, то мета полягає в тому, щоб дати змогу їм приєднатися в 2007 році. Можливо розпочнуться переговори з Туреччиною в грудні 2004 г., якщо вона виконає копенгагенські критерії.

Для зазначення, — Швейцарія, Ліхтенштейн і Норвегія також подавали в різні часи заяви на вступ до Європейського Союзу. Все ж таки, Норвегія двічі відкидала приєднання після референдумів в 1972 г. і 1994 г., тоді як заяви Швейцарії і Ліхтенштейну були відкладені на полицю після того, як Швейцарія на референдумі в 1992 г. вирішила не приєднуватися до Європейського економічного простору.

Зона свободи, безпеки і правосуддя

Прогрес, досягнутий з 1993 р., у результаті співробітництва в сферах правосуддя і внутрішніх справ, привів до амбіційних цілей, зазна-

миссія закончила переговори с 10 странами-заявителями — Кипром, Чешской Республикой, Эстонией, Венгрией, Латвией, Литвой, Мальтой, Польшей, Словакией и Словенией, таким образом, делая возможным присоединение их к Союзу 1 мая 2004 г. Что же касается Болгарии и Румынии, то цель состоит в том, чтобы предоставить возможность им присоединиться в 2007 году. Возможно начнутся переговоры с Турцией в декабре 2004 г., если она выполнит копенгагенские критерии.

Для отметки, — Швейцария, Лихтенштейн и Норвегия также подавали в разные времена заявления о вступлении в Европейский Союз. Все же, Норвегия дважды отбрасывала присоединение после референдумов в 1972 г. и 1994 г., в то время как заявления Швейцарии и Лихтенштейна были отложены на полку после того как Швейцария на референдуме в 1992 г. решила не присоединяться к Европейскому экономическому пространству.

Зона свободи, безпеки і правосуддя

Прогресс, достигнутый с 1993 г., в результате сотрудничества в сферах правосудия и внутренних дел, привел в амбициозным целям,

in the Treaty of Amsterdam. It was decided to establish an area of freedom, security and justice, the aim being to ensure genuine freedom of movement for individuals on the territory of the European Union and more effective action against organised crime and fraud.

Matters relating to justice and home affairs used to be dealt with solely under the inter-governmental rules laid down in Title VI of the EU Treaty (the «third pillar»). With the entry into force of the Treaty of Amsterdam, these fields have been divided up between the first and third pillars.

Under the first pillar, which is governed by the Community method, a new Title IV has been added to the EC Treaty («Visas, asylum, immigration and other policies related to free movement of persons»). Meanwhile the new Title VI of the EU Treaty now covers fewer fields, but its objectives are spelled out more clearly, namely to establish close cooperation between police services, customs and judicial authorities.

The third pillar provisions still include a «bridge» allowing Member States to transfer areas of competence from Title VI to Title IV. The transfer procedure is very complex and has never

чених в Амстердамському договорі. Було вирішено запровадити зону свободи, безпеки і правосуддя з метою забезпечення справжньої свободи пересування осіб на території Європейського Союзу та ефективнішої дії супроти організованої злочинності і шахрайства.

Питання, що стосуються правосуддя і внутрішніх справ зазвичай розглядалися відповідно до міждержавних правил, закладених в розділі VI Договору про Європейський Союз («третя опора»).

З набранням чинності Амстердамським договором ці ділянки були розділені між першою і третьою опорами.

За першої опори, яка регулюється методом Співтовариства, було додано новий розділ IV до Договору про Європейське Співтовариство («Візи, притулок, імміграція та інші політики, що стосуються вільного пересування осіб»). В той же час новий розділ VI Договору про Європейський Союз нині охоплює менше ділянок, але його цілі вимовляються чіткіше, а саме, — встановлення тісного співробітництва між поліцейськими службами, митними і судовими властями.

Положення третьої опори все ще включають «місток», дозволяючи

отмеченным в Амстердамском договоре. Было решено ввести зону свободы, безопасности и правосудия с целью обеспечения настоящей свободы передвижения лиц на территории Европейского Союза и более эффективного действия против организованной преступности и мошенничества.

Вопросы, относящиеся правосудия и внутренних дел, обычно рассматривались в соответствии с междуправительственными правилами, заложенными в разделе VI Договора о Европейском Союзе («третья опора»).

С вступлением в силу Амстердамского договора эти участки были разделены между первой и третьей опорами.

По первой опоре, которая регулируется методом Сообщества, был добавлен раздел IV к Договору о Европейском Сообществе («Визы, убежище, иммиграция и другие политики, касающиеся свободного передвижения лиц»). В то же время новый раздел VI Договора о Европейском Союзе нынче охватывает меньше участков, но его цели произносятся четче, а именно, — установление тесного сотрудничества, между полицейскими службами, таможенными и судебными властями.

been applied, but its existence suggests that in time all areas concerning justice and home affairs may be brought within the Community framework.

If some Member States wish to advance more quickly in certain fields and establish closer cooperation, they may do so within the European Union as specified in the new Article 40 of Title VI, without creating a separate legal system as happened with Schengen.

Assent procedure

The assent procedure was introduced by the Single European Act.

It requires the Council to obtain Parliament's assent before certain important decisions are taken. The European Parliament may accept or reject a proposal but cannot amend it. If the European Parliament does not give its assent, the act in question cannot be adopted.

The assent procedure mainly applies to the ac-

державам-членам передати зони компетенції від розділу VI до розділу IV. Процедура передачі є дуже складною і ніколи не застосовувалася, але її існування вказує, що з часом всі ділянки, що стосуються правосуддя та внутрішніх справ, можуть бути передані до основи Співтовариства.

Якщо деякі держави-члени забажають просуватися швидше на певних ділянках і встановити тісніше співробітництво, то вони можуть це зробити в рамках Європейського Союзу, як це визначено в новій статті 40 розділу VI, без створення окремої легальної системи, як це трапилося з Шенгеном.

Процедура згоди

Процедура згоди була запроваджена Єдиним Європейським Актом.

Вона вимагає, щоб Рада отримала згоду парламенту до прийняття певних важливих рішень. Європейський парламент може прийняти або відхилити пропозицію, але не може внести до неї доповнення. Якщо Європейський парламент не дає своєї згоди, то акт, що розглядається, не може бути прийнятий.

Положення третьої опори все ще включають «мостик», позволяя государствам-членам передать зоны компетенции от раздела VI к разделу IV. Процедура передачи является очень сложной и никогда не применялась, но ее существование указывает, что со временем все участки, касающиеся правосудия и внутренних дел, могут быть переданы в основание Сообщества.

Если некоторые государства-члены пожелают продвигаться быстрее на определенных участках и установит более тесное сотрудничество, то они могут это сделать в рамках Европейского Союза, как это определено в новой статье 40 раздела VI, без создания отдельной легальной системы, как это случилось с Шенгеном.

Процедура согласия

Процедура согласия была введена Единим Европейским Актом.

Она требует, чтобы Совет получил согласие парламента до принятия определенных важных решений. Европейский парламент может принять или отклонить предложение, но не может внести в него дополнение. Если Европейский парламент не дает своего согласия, то рассматриваемый акт не может быть принят.

cession of new Member States (Article 49 of the EU Treaty), association agreements and other fundamental agreements with third countries (Article 300 of the EC Treaty), and the appointment of the President of the Commission. It is also required with regard to citizenship issues, the specific tasks of the European Central Bank (ECB), amendments to the Statutes of the European System of Central Banks and the ECB, the Structural and Cohesion Funds, and the uniform procedure for elections to the European Parliament.

Since entry into force of the Treaty of Amsterdam, the Parliament's assent has also been required for sanctions imposed on a Member State for a serious and persistent breach of fundamental rights under the new Article 7 of the EU Treaty. The Treaty of Nice has made the Parliament's assent mandatory where reinforced cooperation between certain Member States is envisaged in an area which is subject to the codecision procedure.

The European Convention established by the Laeken Declaration in December 2001 has been asked to propose simplifications to the procedures for the adoption of the various types of Community act and is

Процедура згоди головним чином застосовується до прийняття нових держав-членів (стаття 49 Договору про Європейський Союз), угод про асоціацію і інших фундаментальних угод з третіми країнами (стаття 300 Договору про Європейське Співтовариство) та призначення Президента Комісії.

Вона також вимагається щодо питань громадянства, специфічних завдань Європейського Центрального Банку (ЕЦБ), доповнень до Статутів Європейської Системи Центральних Банків і ЕЦБ, Структурного і Зчпного фондів і одноманітної процедури виборів до Європейського парламенту.

З набранням чинності Амстердамського договору, згода Парламенту є необхідною для санкцій, що накладаються на державу-член за серйозні й систематичні порушення фундаментальних прав згідно з новою статтею 7 Договору про Європейський Союз.

Ніщций договір також зробив згоду Парламенту обов'язковою, якщо передбачається посилене співробітництво між певними державами-членами у сфері, підпорядковій процедурі спільного прийняття рішення.

Європейську Конвенцію, засновану Лаекен-

Процедура угоди головним чином застосовується до прийняття нових держав-членів (стаття 49 Договору о Европейском Союзе), соглашениям об ассоциации и другим фундаментальным соглашениям с третьими странами (статья 300 Договора о Европейском Сообществе) и назначению Президента Комиссии.

Она также требуется относительно вопросов гражданства, специфических задач Европейского Центрального Банка (ЕЦБ), дополнений к Уставам Европейской Системы Центральных Банков и ЕЦБ, Структурного и Сцепного фондов и единой процедуры выборов в Европейский парламент.

С вступлением в силу Амстердамского договора, согласие Парламента является необходимым для санкций, накладываемых на государство-член за серьезные и систематические нарушения фундаментальных прав в соответствии с новой статьей 7 Договора о Европейском Союзе. Нишцкий договор также сделал согласие Парламента обязательным, если предусматривается усиленное сотрудничество между определенными государствами-членами в сфере, подпадающей под процедуру совместного принятия решений.

therefore considering the future use of the assent procedure.

ською декларацією у грудні 2001 р., попросили запропонувати спрощення процедур прийняття різних типів акту Співтовариства і вона розглядає використання у майбутньому процедури згоди.

Европейскую конвенцию, учрежденную Лаекенской декларацией в декабре 2001 г., попросили предложить упрощение процедур принятия различных типов акта Сообщества и она рассматривает использование в будущем процедуры согласия.

Bb

Block exemption (regulation)

Regulations, issued by the Commission or by the Council pursuant to Article 81(3) of the EC Treaty specifying the conditions under which certain types of agreements are exempted from the prohibition of restrictive agreements laid down in Article 81(1) EC Treaty. When an agreement fulfils the conditions set out in a block exemption regulation, individual notification of that agreement is not necessary: the agreement is automatically valid and enforceable. Block exemption regulations exist, for instance, for vertical agreements, R&D agreements, specialisation agreements, technology transfer agreements and car distribution agreements.

Блокове виключення (регулювання)

Правила, що видаються Комісією або Радою відповідно до ч. 3 ст. 81 Договору про Європейське Співтовариство, які встановлюють умови, за яких щодо певних видів угод усуваються заборони на обмежувальні угоди, встановлені у ч. 1 ст. 81 Договору про Європейське Співтовариство. Коли угода задовольняє умови, встановлені у регулюванні блокового виключення, то не є необхідним окреме повідомлення про ту угоду: угода є автоматично чинною і підлягає виконанню. Регулювання блокового виключення існує, наприклад, для вертикальних угод, угод про НДДКР, угод про спеціалізацію, угод про передачу технологій та угод про дистрибуторство легкових автомобілів.

Блоковое исключение (регулирование)

Правила, издаваемые Комиссией или Советом в соответствии с ч. 3 ст. 81 Договора о Европейском Сообществе, устанавливающие условия, при которых к некоторым видам соглашений устраняются запреты на ограничительные соглашения, установленные в ч. 1 ст. 81 Договора о Европейском Сообществе. Когда соглашение удовлетворяет условия, установленные по регулированию блокового исключения, то не является необходимым отдельное уведомление об этом соглашении: соглашение автоматически является действительным и подлежащим исполнению. Регулирование блокового исключения существует, например, для вертикальных соглашений о НИОКР, соглашений о специализации, соглашений о передаче технологий и соглашений о дистрибуторстве легковых автомобилей.

Budget

All the Union's revenue and expenditure is entered in the Community budget on the basis of the annual forecasts. The operational expenditure involved in implementing Titles V and VI of the EU Treaty may, however, constitute an exception to this rule by being charged to the Member States. In 1998 the Community budget totalled EUR 91 billion in commitment appropriations.

The Community budget is based on several principles, including:

- unity (all the revenue and expenditure is brought together in a single document);
- annuality (budget operations relate to a given budget year);
- equilibrium (expenditure must not exceed revenue).

The Commission is responsible for submitting a preliminary draft budget to the Council, which shares budgetary authority with the European Parliament. The nature of the expenditure determines which of the two institutions has the final say, depending on whether the expenditure is compulsory or not. However, quite apart from the classification of expenditure and the ensuing power-sharing, it should be remembered that it is the European Parliament that finally adopts or rejects the budget in its entirety.

Бюджет

Всі надходження і витрати Союзу введено до бюджету Співтовариства на основі щорічних прогнозів. Операційні витрати, що задіяно у виконанні розділів V і VI Договору про Європейський Союз, можуть, все ж таки, бути винятком з цього правила тому що, передані до відання держав-членів. В 1998 р. бюджет Співтовариства склав 91 млрд. євро за зобов'язальними розподілами.

Бюджет Співтовариства базується на декількох принципах, включаючи:

- єдність (всі надходження і витрати зведено до купи в єдиному документі);
- щорічність (бюджетні операції стосуються даного бюджетного року);
- рівновага (витрати не повинні перевищувати надходження).

Комісія є відповідальною за надання Раді попереднього проекту бюджету і розділяє бюджетну владу з Європейським парламентом. Сутність витрати визначає якій з цих двох інституцій належить останнє слово, залежно від того чи є витрата обов'язковою чи ні. Все ж таки, якщо відволіктись від класифікації витрати і впливаючого з неї розподілу влади, слід пам'ятати, що саме Європейський парламент у кінцево-

Бюджет

Все поступления и расходы Союза введены в бюджет Сообщества на основе ежегодных прогнозов. Операционные расходы, задействованные при выполнении разделов V и VI Договора о ЕС, могут, все же, быть исключением из этого правила, потому что переданы в ведение государств-членов. В 1998 г. бюджет Сообщества составил 91 млрд. евро по обязательным распределениям.

Бюджет Сообщества базируется на нескольких принципах, включая:

- единство (все поступления и расходы связаны вместе в едином документе);
- ежегодность (бюджетные операции касаются данного бюджетного года);
- равновесие (расходы не должны превышать поступления).

Комиссия является ответственной за представление Совету предварительного проекта бюджета и разделяет бюджетную власть с Европейским парламентом. Существует расхода определяет которому из этих двух институтов принадлежит последнее слово, в зависимости от того является ли расход обязательным или нет. Все же, если отвлечься от классификации расхода и вытекающего из него распределения вла-

Since 1993, the budget has been the subject of an interinstitutional agreement between Parliament, the Council and the Commission on budgetary discipline and improving the budgetary procedure. In 1998, the Commission presented a plan to renew the 1993 interinstitutional agreement in the light of experience gained in implementing it and to consolidate all the joint declarations and interinstitutional agreements on the budget concluded since 1982.

As part of the reforms proposed by the Commission in July 1997 in 'Agenda 2000', a new financial perspective will be adopted by the Member States to define the growth of the budget between 2000 and 2006.

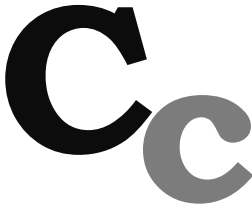
му рахунку приймає або відхиляє бюджет, узятий в цілому.

З 1993 р. бюджет є предметом міжінституційної угоди між парламентом, Радою і Комісією з бюджетної дисципліни і удосконалення бюджетної процедури. У 1998 р. Комісія подала план оновлення міжінституційної угоди 1993 р. у світлі досвіду, набутого за його застосування і консолідацій всіх спільних декларацій і міжінституційних угод з бюджету, укладених з 1982 року. Як частина реформ, запропонованих Комісією в 1997 р. у «Порядок денний — 2000», нова фінансова перспектива буде прийнята державами-членами, щоб визначити зростання бюджету між 2000 і 2006 роками.

сти, следует помнить, что именно Европейский парламент в конечном счете принимает или отклоняет бюджет, взятый в целом.

С 1993 г. бюджет является предметом межинституционального соглашения между парламентом, Советом и Комиссией о бюджетной дисциплине и усовершенствовании бюджетной процедуры. В 1998 г. Комиссия представила план обновления межинституционального соглашения 1993 г. в свете опыта, накопленного при его применении и консолидации всех совместных деклараций и межинституциональных соглашений по бюджету, заключенных с 1982 года.

Как часть реформ, предложенных Комиссией в 1997 г. в «Повестку дня — 2000», новая финансовая перспектива будет принята государствами-членами, чтобы определить возрастание бюджета между 2000 и 2006 годами.

Carlsberg notice

Notice published in the Official Journal whereby the Commission informs third parties of a notification and invites them to submit information and/or comments concerning the notified case. The invitation contains a short summary of the case and is published in the Official Journal with the consent of the parties directly involved in the matter. This possibility of obtaining case-related information was first used by the Commission in the «Carlsberg» case in 1992. In contrast to an Article 19(3) notice, a Carlsberg notice is neutral and gives no indication on the orientation of the Commission. As regards mergers, the Commission is obliged to publish the fact that a merger has been notified, at the same time indicating the names of the parties, the nature of the concentration and the economic sector involved. See: Notice on Prior Notification of a Joint

Карлсбергове сповіщення

Сповіднення, що публікується в «Офіційному журналі», яким Комісія інформує треті сторони про повідомлення та запрошує їх надіслати інформацію і/або коментарі, які стосуються повідомленої справи. Запрошення містить коротке резюме даної справи і публікуються в «Офіційному журналі» за згодою сторін, які прямим чином задіяні у справі. Така можливість одержання інформації, що стосується справи, вперше була використана Комісією 1992 року у справі «Карлсберга». На відміну від сповіщення за ч. 3 ст. 19, «Сповіднення Карлсберга» є нейтральним і не дає жодної вказівки про орієнтацію Комісії. Щодо злиття, Комісія зобов'язана опублікувати відомості про факт злиття із зазначенням найменування сторін, сутності концентрації та задіяного сектору економіки.

Карлсбергово извещение

Извещение, публикуемое в «Официальном журнале», которым Комиссия информирует стороны об уведомлении и приглашает их предоставить информацию и/или комментарии, касающиеся уведомленного дела. Приглашение содержит краткое резюме данного дела и публикуется в «Официальном журнале» по согласию сторон, прямым образом задействованных в деле. Такая возможность получения информации, касающаяся дела, впервые была использована Комиссией в 1992 году по делу «Карлсберга». В отличие от извещения по ч. 3 ст. 19 «извещение Карлсберга» не дает никакого указания об ориентации Комиссии. Что касается слияний, Комиссия обязана опубликовать извещение о факте слияния, в то же время указывая наименование сторон, сущность concentra-

Venture: Case 34.281 — Carlsberg-Tetley (OJ C 97, 16.04.1992, p. 21), Article 4(3) of the Merger Regulation.

Cartel

Arrangement(s) between competing firms designed to limit or eliminate competition between them, with the objective of increasing prices and profits of the participating companies and without producing any objective countervailing benefits. In practice, this is generally done by fixing prices, limiting output, sharing markets, allocating customers or territories, bid rigging or a combination of these. Cartels are harmful to consumers and society as a whole due to the fact that the participating companies charge higher prices (and earn higher profits) than in a competitive market.

Charter of Fundamental Rights

Following the 50th anniversary of the Universal Declaration of Human Rights in December 1998, the Cologne European Council (3 and 4 June 1999) decided to begin work on drafting a charter of fundamental rights. The aim was that the fundamental rights

Картель

Угода(и) між конкуруючими організаціями, задумана для обмеження або усунення конкуренції між ними з метою підвищення цін і прибутків компаній, що беруть участь, без створення будь-яких врівноважувальних переваг. На практиці це, зазвичай, виконується шляхом встановлення цін, обмеження випуску, розділу ринків, розподілу споживачів або територій, шахрайства з цінами або комбінаціями вищезазначеного. Картелі шкідливі для споживачів та суспільства в цілому з огляду на те, що компанії — учасники встановлюють вищі ціни (і одержують вищі прибутки), ніж на конкурентному ринку.

Хартія фундаментальних прав

У грудні 1998 р., після 50-річчя Загальної декларації прав людини, колонська Європейська Рада (3 і 4 червня 1999 р.) вирішила розпочати роботу зі складання проекту хартії про фундаментальні права. Мета полягала у тому, щоб фундаментальні права,

ци и задействованный сектор экономики.

Картель

Соглашение(я) между конкурирующими фирмами, с замыслом ограничить или устранить конкуренцию между ними с целью повышения цен и прибыли компаний, принимающих участие, без создания каких-либо уравнивающих преимуществ. На практике это обычно выполняется путем установления цен, ограничения выпуска, раздела рынков, распределения потребителей или территорий, мошенничества с ценами или комбинацией указанного. Картели вредны для потребителей и общества в целом ввиду того, что участвующие компании устанавливают более высокие цены (и получают более высокие прибыли), чем на конкурентном рынке.

Хартия фундаментальных прав

В декабре 1998 г., после 50-летия Общей декларации прав человека колонский Европейский Совет (3 и 4 июня 1999 г.) решил начать работу по составлению проекта хартии о фундаментальных правах. Цель заключалась в том, чтобы фундамен-

applicable at Union level should be consolidated in a single document to raise awareness of them. The Charter is based on the Community Treaties, international conventions such as the 1950 European Convention on Human Rights and the 1989 European Social Charter, constitutional traditions common to the Member States and various European Parliament declarations.

The work was entrusted to a special body — which decided to call itself the Convention — made up of sixty-two members including representatives of the governments of the Member States and of the President of the European Commission, and members of the European Parliament and national parliaments. Four representatives of the Court of Justice of the European Union, the Council of Europe and the European Court of Human Rights were able to participate as observers. The composition, working methods and practical arrangements of the Convention were adopted at the Tampere European Council (15—16 October 1999).

Work began on 17 December 1999. The Economic and Social Committee, the Committee of the Regions, the Ombudsman, the applicant countries and any other

що застосовуються на союзному рівні, консолідувати у єдиному документі і підвищити обізнаність про них. Хартія базується на Договорах Співтовариства, міжнародних конвенціях, таких як Європейська конвенція про права людини і Європейська соціальна хартія 1989 року, конституційних традиціях, що є спільними для держав-членів, і різних деклараціях Європейського парламенту.

Робота була доручена спеціальному органу, — який вирішив називати себе Конвенцією, — утвореному з 62 членів, включаючи представників урядів країн-членів, Президента Європейської комісії, членів Європейського парламенту і національних парламентів. Чотири представники Суду Справедливості Європейського Союзу, Ради Європи і Європейського суду з прав людини можуть брати участь як спостерігачі. Склад, методи роботи і практичні обставинки Конвенції були прийняті на тамперевській Європейській Раді (15—16 жовтня 1999 р.).

Робота розпочалася 17 грудня 1999 р. Економічний і соціальний комітет, Комітет регіонів, Омбудсман і будь-який інший орган, соціальна група і експерт

тальные права, применяемые на союзном уровне, консолидировать в едином документе и повысить осведомленность о них. Хартия основывается на Договорах Сообщества, международных конвенциях, таких как Европейская конвенция о правах человека и Европейская социальная хартия 1989 года, конституционных традициях, являющихся общими для государств-членов, и различных деклараций Европейского парламента.

Робота была поручена специальному органу, — который решил себя называть Конвенцией, — образованному из 62 членов, включая представителей правительств стран-членов, Президента Европейской Комиссии, членов Европейского парламента и национальных парламентов. Четыре представителя Суда Справедливости Европейского Союза, Совета Европы и Европейского суда по правам человека могли принимать участие в качестве наблюдателей. Состав, методы работы и практические обустройства Конвенции были приняты на тамперевском Европейском Совете (15—16 октября 1999 г.).

Робота началась 17 декабря 1999 г. Экономический и социальный

any other body, social group or expert were invited to put forward their views. The objective was to reach a consensus. The result of the work was presented at the Biarritz European Council (13—14 October 2000). In its seven chapters divided into 54 articles, the Charter defines fundamental rights relating to dignity, liberty, equality, solidarity, citizenship and justice. It was solemnly proclaimed by the Nice European Council (7—10 December 2000). The Intergovernmental Conference (IGC) which was concluded at the same European Council was unable to reach agreement on incorporating the Charter in the treaties and thus making it legally binding. However, the Court of Justice of the European Union stated that it wished to use the Charter as a guide in making its judgments. The Laeken European Council gave the European Convention a mandate to look into the question of incorporating the Charter into the existing treaties.

були запрошенні викласти свої погляди. Мета полягала у досягненні консенсусу. Результати роботи були представлені на біарицькій Європейській Раді (13—14 жовтня 2000 р.). У своїх семи главах, які розділені на 54 статті, Хартія визначає фундаментальні права, що стосуються гідності, свободи, рівності, солідарності, громадянства і правосуддя. Вона була урочисто проголошена ніцькою Європейською Радою (7—10 грудня 2000 р.). Міжурядова конференція (IGC), яка була завершена на тій же Європейській Раді, була не в змозі досягти домовленості про включення цієї Хартії до договорів і, таким чином, надання їй обов'язковості за законом. Все ж таки, Суд Справедливості Європейського Союзу заявив, що хоче використовувати Хартію як провідника для прийняття своїх рішень. Лаекенська Європейська Рада дала Конвенції мандат на опрацювання питання про включення Хартії до існуючих договорів.

комитет, Комитет регіонів, Омбудсман и любой другой орган, социальная группа и эксперт были приглашены изложить свои взгляды. Цель состояла в достижении консенсуса. Результаты работы были представлены на биарицком Европейском Совете (13—14 октября 2000 г.) В своих семи главах, которые разделены на 54 статьи, Хартия определяет фундаментальные права, касающиеся достоинства, свободы, равенства, солидарности, гражданства, и правосудия. Она была торжественно провозглашена ницким Европейским Советом (7—10 декабря 2000 р.). Межправительственная конференция (IGC), которая была завершена на том же Европейском Совете, была не в состоянии достичь договоренности о включении этой Хартии в договора и, таким образом, придания ей обязательности по закону. Все же, Суд Справедливости Европейского Союза заявил, что хочет использовать Хартию в качестве проводника своих решений. Лаекенский Европейский Союз выдал Конвенции мандат на проработку вопроса о включении Хартии в существующие договора.

Citizenship of the Union

Citizenship of the Union is dependent on holding the nationality of one of the Member States. In other words, anyone who is a national of a Member State is considered to be a citizen of the Union. In addition to the rights and duties laid down in the Treaty establishing the European Community, Union citizenship confers four special rights:

- freedom to move and take up residence anywhere in the Union;
- the right to vote and stand in local government and European Parliament elections in the country of residence;
- diplomatic and consular protection from the authorities of any Member State where the country of which a person is a national is not represented in a non-Union country;
- the right of petition and appeal to the European Ombudsman.

The introduction of the notion of Union citizenship does not, of course, replace national citizenship: it is in addition to it. This gives the ordinary citizen a deeper and more tangible sense of belonging to the Union.

Громадянство Союзу

Громадянство Союзу є залежним від наявності громадянства однієї з держав-членів. Іншими словами, — той, хто є громадянином держави-члена, вважається як такий, що є громадянином Союзу. На доповнення прав і обов'язків, закладених у Договорі, який заснував Європейське Співтовариство, громадянство Союзу надає чотири спеціальні права:

- свобода на пересування і поселення будь-де у Союзі;
- право голосувати і бути кандидатом на вибори у країні проживання до місцевих органів врядування і Європейського парламенту;
- дипломатичний і консульський захист з боку властей будь-якої держави-члена у третій країні, де країна, у якій ця особа є громадянином, не має представництва;
- право на надання петиції й апеляції Європейському Омбудсману.

Запровадження поняття про союзне громадянство, звичайно ж, не відмінє національне громадянство: воно є доповненням до нього. Це надає простому громадянину глибше і осяжніше відчуття належності до Союзу.

Гражданство Союза

Гражданство Союза является зависимым от наличия гражданства одного из государств-членов. Иными словами, — тот, кто является гражданином государства-члена, считается гражданином Союза. В дополнение к правам и обязанностям, заложенным в Договоре, образовавшем Европейское Сообщество, гражданство Союза представляет четыре специальные права:

- свобода на передвижение и поселение в любом месте в Союзе;
- право принимать участие в голосовании в стране проживания на выборах в местные органы управления и Европейский парламент;
- дипломатическую и консульскую защиту со стороны властей любого государства-члена в третьей стране, где страна, в которой это лицо является гражданином, не имеет представительства;
- право на подачу петиции и апелляции Европейскому Омбудсману.

Введение понятия о союзном гражданстве, конечно же, не отменяет национальное гражданство: оно является дополнением к нему. Это предоставляет простому гражданину более глубокое и осязательное чувство принадлежности к Союзу.

Codecision procedure

The codecision procedure (Article 251 of the EC Treaty, formerly Article 189b) was introduced by the Treaty of Maastricht. It gives the European Parliament the power to adopt instruments jointly with the Council. The procedure comprises one, two or three readings. It has the effect of increasing contacts between the Parliament and the Council, the co-legislators, and with the European Commission. In practice, it has strengthened the Parliament's legislative powers in the following fields: the free movement of workers, right of establishment, services, the internal market, education (incentive measures), health (incentive measures), consumer policy, trans-European networks (guidelines), environment (general action programme), culture (incentive measures) and research (framework programme).

The Treaty of Amsterdam has simplified the codecision procedure, making it quicker and more effective and strengthening the role of the Parliament. In addition it has been extended to new areas such as social exclusion, public health and the fight against fraud affecting the European Community's financial interests. Increasing the demo-

Процедура спільного прийняття рішень

Процедура спільного прийняття рішень (стаття 251 Договору про Європейське Співтовариство, колишня стаття 189b) була запроваджена Маастрихтським договором. Він надав Європейському парламенту право приймати акти разом з Радою. Ця процедура включає одне, двоє або троє читань. Своїм наслідком вона має зростання контактів між Парламентом і Радою, — сумісними законодавцями, — та Європейською комісією. На практиці вона посилила законодавчу владу парламенту у таких сферах: вільне пересування працівників, право на заснування, послуги, внутрішній ринок, освіта (стимулюючі заходи), охорона здоров'я (стимулюючі заходи), споживча політика, трансєвропейські мережі (настанови), довкілля (програма загальної дії), культура (стимулюючі заходи) і дослідження (рамкова програма).

Амстердамський договір спростив процедуру спільного прийняття рішень, зробивши її швидкішою і ефективнішою та посиливши роль парламенту. На доповнення, — вона була поширена на нові сфери, такі як соціальне виключення, публічна охорона здоров'я і бо-

Процедура спільного прийняття рішення

Процедура спільного прийняття рішення (стаття 251 Договору о Європейском Сообществе, бывшая статья 189b) была введена Маастрихтским договором. Он предоставил Европейскому парламенту право принимать акты вместе с Советом. Эта процедура включает одно, два или три чтения. Своим последствием она имеет возрастание контактов между парламентом и Советом, — совместными законодателями, — и Европейской комиссией. На практике она усилила законодательную власть парламента в таких сферах: свободное передвижение работников, право на учреждение, услуги, внутренний рынок, образование (стимулирующие меры), здравоохранение (стимулирующие меры), потребительская политика, трансевропейские сети (наставления), окружающая среда (программа общего действия), культура (стимулирующие меры) и исследования (рамковая программа).

Амстердамский договор упростил процедуру совместного принятия решений, сделал ее более быстрой и эффективной и усилил роль парламента. В дополнение, — она была

cratic nature of Community action requires the Parliament to participate in exercising legislative power. Thus, any legislative instrument adopted by qualified majority is likely to fall within the scope of the codecision procedure. In most cases, therefore, codecision in the Parliament goes hand in hand with qualified majority voting in the Council. For some provisions of the Treaty, however, codecision and unanimity still coexist.

The Treaty of Nice partially puts an end to this situation. The Intergovernmental Conference (IGC) launched in February 2000 called for an extension of the scope of codecision, in parallel with and as a supplement to the extension of qualified majority voting in the Council. Seven provisions for which the IGC planned to apply qualified majority voting are thus also subject to codecision. They are: incentives to combat discrimination, judicial cooperation in civil matters, specific industrial support measures, economic and social cohesion actions (outside the Structural Funds), the statute for European political parties and measures relating to visas, asylum and immigration. On the other hand, the IGC did not extend the codecision procedure to legislative measures al-

ротьба з шахрайством, яке зачіпає фінансові інтереси Європейського Співтовариства.

Посилення демократичної природи дії Співтовариства вимагає від парламенту участі у здійсненні законодавчої влади. Отже, будь-який законодавчий акт, прийнятий кваліфікованою більшістю, ймовірно, може потрапити до сфери процедури спільного прийняття рішень. Тим більше, що у більшості випадків спільне прийняття рішень у Парламенті йде поруч з голосуванням кваліфікованою більшістю у Раді. За деякими положеннями Договору все ще співіснують спільне прийняття рішень і одностайність.

Ницький договір частково кладе край цій ситуації. Міжурядова конференція (IGC), що розпочалася у лютому 2000 р., закликала до розширення сфери спільного прийняття рішень паралельно з, і як доповнення, розширеним голосуванням кваліфікованою більшістю у Раді. Сім положень, для яких IGC планувала застосовувати голосування кваліфікованою більшістю, таким чином, є також предметом спільного прийняття рішень. Ними є: стимули для боротьби з дискримінацією, судове співробітництво з цивільних справ, спе-

распространена на новыи сферы, такие как социальное исклучение, публичное здравоохранение и борьба с мошенничеством, затрагивающим финансовые интересы Европейского Сообщества.

Усиление демократической природы занятий Сообщества требует от парламента участия и осуществления законодательной власти. И так, любой законодательный акт, принятый квалифицированным большинством, вероятно, может упасть в сферу процедуры совместного принятия решений. Тем более, что в большинстве случаев совместное принятие решений в Парламенте идет рука об руку с голосованием квалифицированным большинством в Совете. По некоторым положениям Договора все еще сосуществует совместное принятие решений и единогласие.

Ниццкий договор частично ложит конец этой ситуации. Межправительственная конференция (IGC), начавшаяся в феврале 2002 г., призвала к расширению сферы совместного принятия решений параллельно с, и как дополнением, расширением голосования квалифицированным большинством в Совете. Семь положений, для которых IGC пла-

ready subject to qualified majority voting (such as agricultural or commercial policy). There is therefore no definitive link yet between qualified majority voting and the codecision procedure for all legislative decisions.

цифічні заходи підтримки промисловості, дії з економічної і соціальної зчипки (поза структурними фондами), статус європейських політичних партій та заходи, що стосуються виз, притулку та еміграції. З іншого боку, IGC не поширила процедури прийняття рішень на законодавчі заходи, на які вже поширено голосування кваліфікованою більшістю (такі як сільськогосподарська і комерційна політика). Все ще відсутня визначальна ланка між голосуванням кваліфікаційною більшістю і процедурою спільного прийняття для всіх законодавчих рішень.

применять голосование квалифицированным большинством, таким образом, являются также предметом совместного принятия решений. Ими являются: стимулы для борьбы с дискриминацией, судебное сотрудничество по гражданским делам, специфические меры поддержки промышленности, действия по экономическому и социальному сцеплению (вне Структурных фондов), статус европейских политических партий и мероприятия, касающиеся виз, убежища и иммиграции. С другой стороны, IGC не распространяла процедуры принятия решений на законодательные меры, на которые уже распространено голосование квалифицированным большинством (такие как сельскохозяйственная и коммерческая политика). Все еще отсутствует определяющее звено между голосованием квалифицированным большинством и процедурой совместного принятия для всех законодательных решений.

Closer cooperation

To encourage closer cooperation between countries of the European Union who wish to go further than the degree of integration provided for

Тісніше співробітництво

З метою заохочення тіснішого співробітництва між країнами Європейського Союзу, які бажають йти далі, поглиблюючи зі ступенем

Более тесное сотрудничество

С целью поощрения более тесного сотрудничества между странами Европейского Союза, которые желают идти дальше, по

by the Treaties (in the fields of social affairs, elimination of border controls, etc.), various instruments have been introduced, such as the Social Policy Agreement and the Schengen Accords. This has allowed Member States who so wish to make progress at a different pace or on different objectives outside the institutional framework of the European Union.

After the Treaty of Amsterdam came into force, the use of these instruments was put on a more formal footing with the introduction of the concept of «closer cooperation» in the Treaty on European Union (EU Treaty) and the Treaty establishing the European Community (EC Treaty).

The aim of such cooperation is to enable a limited number of Member States that are willing and able to advance further to deepen European integration within the single institutional framework of the Union. Closer cooperation must meet a number of conditions. In particular it must:

- cover an area which does not fall within the exclusive competence of the Community;
- be aimed at furthering the objectives of the Union;
- respect the principles of the Treaties and the

інтеграції, передбаченим Договорами (у сферах соціальних відносин, усунення прикордонного контролю тощо), запроваджено різні інструменти, такі як Угода про соціальну політику і Шангенські домовленості. Це дозволило державам-членам, які того хочуть, робити прогрес за різними темпами або з різною метою за межами інституційної основи Європейського Союзу.

Після набрання чинності Амстердамським договором, використання цих інструментів було поставлено на формальнішу основу із запровадженням концепцій «тіснішого співробітництва» у Договорі про Європейський Союз (Договір EU) і Договорі, що встановлює Європейське Співтовариство (Договір EC).

Мета такого співробітництва полягає в уможливленні для обмеженого кола держав-членів, які хочуть і здатні просуватися далі, поглибити європейську інтеграцію у межах єдиної інституційної основи Союзу.

Тісніше співробітництво мусить відповідати ряду умов. Воно, зокрема, має:

- охоплювати сферу, яка не підпадає під виключну компетенцію Співтовариства;
- спрямовуватися на поглиблення цілей Союзу;

сравнению со степенью сотрудничества, предусмотренной Договорами (в сферах социальных отношений, устранения пограничного контроля и т. д.), внедрены различные инструменты также как Соглашение о социальной политике и Шангенские договоренности. Это позволило государствам-членам, которые того желают, делать прогресс различными темпами или с различными целями вне пределов институциональной основы Европейского Союза.

После вступления в силу Амстердамского договора, использование этих инструментов было поставлено на более формальную основу с введением концепции «более тесного сотрудничества» в Договоре о Европейском Союзе (Договор EU) и Договоре, устанавливающий Европейское Сообщество (Договор EC).

Цель такого сотрудничества состоит в том, чтобы сделать возможным для ограниченного круга держав, желающих и способных идти дальше, углубить европейскую интеграцию в пределах единой институциональной основы Союза.

Более тесное сотрудничество должно отвечать ряду условий. Оно, в частности, должно:

- охватывать сферу,

Community *acquis*;

- be used only as a last resort;
- involve a minimum number of Member States;
- allow the gradual integration of other Member States.

Closer cooperation under the EC Treaty is authorised by the Council, acting by a qualified majority on a proposal from the Commission and after consulting the European Parliament.

The object of closer cooperation under the EU Treaty, according to the provisions of the Treaty of Amsterdam, is to develop the area of freedom, security and justice. At the request of the Member States concerned, it is authorised by the Council, acting by a qualified majority after obtaining the Commission's opinion and after submitting the request to the European Parliament. According to the Treaty of Amsterdam, a Member State could always refuse to allow closer cooperation in a particular area for reasons of national political importance. However, a qualified majority in the Council could refer the matter to the European Council, which must act unanimously.

The Treaty of Nice aimed, in particular, to simplify the use of closer cooperation and introduced significant changes:

— поважати принципи Договорів і правопорядок Співтовариства;
— використовуватися як останній засіб;
— включати мінімальну кількість держав-членів;
— дозволяти поступову інтеграцію інших держав-членів.

Тісніше співробітництво за Договором про Європейське Співробітництво уповноважується Радою, що діє за кваліфікованою більшістю за пропозицією Комісії і після консультації з Європейським парламентом.

Мета тіснішого співробітництва за Договором про Європейський Союз, відповідно до положень Амстердамського договору, полягає у розвитку сфер свободи, безпеки і правосуддя. На прохання зацікавлених держав-членів, це уповноважується Радою, яка діє кваліфікованою більшістю після отримання висновку Комісії і після надіслання запиту до Європейського парламенту.

Відповідно до Амстердамського договору, держава-член може завжди відмовити у тіснішому співробітництві у конкретній сфері з огляду на чинники національної політичної значимості. Все ж такі кваліфікованою більшістю у Раді можна передати це питання до Європейської Ради, яка мусить діяти одноставно.

— которая не подпадает под исключительную компетенцию Сообщества;

— направляться на углубление целей Союза;
— уважать принцип Договоров и правопорядок Сообщества;
— использоваться в качестве последнего средства;

— включать минимальное количество государств-членов;
— позволять постепенную интеграцию других государств-членов.

Более тесное сотрудничество по Договору о Европейском Сообществе уполномочивается Советом, действующим квалифицированным большинством по предложению Комиссии и после консультации с Европейским парламентом.

Цель более тесного сотрудничества по Договору о Европейском Союзе, в соответствии с положениями Амстердамского договора, состоит в развитии сфер свободы, безопасности и правосудия. По просьбе заинтересованных государств-членов, это уполномочивается Советом, действующим квалифицированным большинством после получения мнения Комиссии и после направления запроса в Европейский парламент.

В соответствии с Амстердамским догово-

- the minimum number of Member States required for closer cooperation has been cut by a half (Treaty of Amsterdam) to eight, irrespective of the total number of Member States;
- Member States can no longer prevent closer cooperation: the matter may be referred to the European Council but it is the Council of Ministers that decides by the majority provided for in the Treaties;
- under the EC Treaty, Parliament's assent is required if closer cooperation covers a field subject to codecision;
- an additional condition for the implementation of closer cooperation has been added: it must not jeopardise the internal market or economic and social cohesion.

The Treaty of Nice introduced the possibility of closer cooperation in the field of the common foreign and security policy (CFSP), except for matters having military or defence implications. At procedural level, decisions are taken by the Council, after an opinion from the Commission, acting by qualified majority on the basis of a common strategy.

Нищкий договір спрямовувався, зокрема, на спрощення використання тіснішого співробітництва і запровадив значні зміни:

— мінімальна кількість держав-членів, необхідна для тіснішого співробітництва, була зрізана від половини (Амстердамський договір) до восьми, незалежно від загальної кількості держав-членів;

— держави-члени не можуть надалі перешкоджати тіснішому співробітництву: питання може передаватися до Європейської Ради, але саме Рада Міністрів приймає рішення більшістю, передбаченою у Договорах;

— за Договором про Європейське Співтовариство є необхідним парламентське схвалення, якщо співробітництво охоплює сферу, що підпадає під спільне прийняття рішень;

— додаткова умова для запровадження тіснішого співробітництва була додана: воно не повинно накласти небезпеку на внутрішній ринок або економічну і соціальну зчіпку.

Нищкий договір запровадив можливість тіснішого співробітництва у сфері спільної зовнішньої політики і політики безпеки (CFSP), за винятком питань, що мають воєнні або оборонні наслідки. На про-

ром, государство-член может всегда отказать в более тесном сотрудничестве в конкретной сфере ввиду фактов национальной политической значимости. Все ж, квалифицированным большинством в Совете можно передать этот вопрос в Европейский Совет, который должен действовать единогласно.

Нищкий договор нацеливался, в частности, на упрочнение использования более тесного сотрудничества и ввел значительные изменения:

— минимальное количество государств-членов, необходимое для более тесного сотрудничества, было срезано от половины (Амстердамский договор) до восьми, независимого от общего количества государств-членов;

— государства-члены не могут больше препятствовать более тесному сотрудничеству: вопрос может передаваться в Европейский Совет, но именно Совет Министров принимает решение большинством, предусмотренном в Договорах;

— по Договору о Европейском Сообществе парламентское одобрение является необходимым, если более тесное сотрудничество охватывает сферу, подпадающую под совместное принятие решений;

цедурному рівні рішення приймаються, після висновку Комісії, Радою, що діє кваліфікованою більшістю на основі спільної стратегії.

Comfort letter

Administrative letter sent to the notifying parties confirming informally and normally without any reasoning either — that the Commission sees no grounds for action against an agreement under Article 81 (1) of the EC Treaty, because it does not restrict competition and/or affect trade between Member states (negative clearance type comfort letter) or — that the agreement fulfils the conditions for granting an exemption under Article 81 (3) of the EC Treaty (exemption type comfort letter).

Комфортний лист

Адміністративний лист, надісланий сторонам, які повідомляли, що неформально підтверджує і зазвичай без жодного вмотивування те, що Комісія відповідно до ч. 1 ст. 81 Договору про Європейське Співтовариство не вбачає підстав для дії проти угоди, оскільки вона не обмежує конкуренцію та / або не впливає на торгівлю між країнами — членами (вид комфортного листа про негативне очищення), або що угода відповідає умовам надання виключення відповідно до ч. 3 ст. 81

— было добавлено дополнительное условие для введения более тесного сотрудничества: оно не должно подвергать опасности внутренний рынок или экономическую и социальную сцепку.

Ниццкий договор ввел возможность более тесного сотрудничества в сфере совместной внешней политики и политики безопасности (CFSP), за исключением вопросов, имеющих военные или оборонные последствия. На процедурном уровне решения принимаются, после мнения Комиссии, Советом, действующим квалифицированным большинством на основе совместной стратегии.

Комфортное письмо

Административное письмо, посылаемое уведомляющим сторонам, неформально подтверждающее и обычно без какой — либо мотивировки то, что Комиссия в соответствии с ч. 1 ст. 81 Договора о Европейском Сообществе не видит оснований для действия против соглашения, поскольку оно не ограничивает конкуренцию и / или не влияет на торговлю между странами — членами (вид конкурентного письма о негативной очистке), или что соглашение соответствует условиям

Договору про Європейське Співтовариство (вид комфортного листа про виключення)

Comitology

Under the Treaty establishing the European Community, it is for the Commission to implement legislation at Community level (Article 202 of the EC Treaty, ex-Article 145). In practice, each legislative instrument specifies the scope of the implementing powers granted to the Commission and how the Commission is to use them. Frequently, the instrument will also make provision for the Commission to be assisted by a committee in accordance with a procedure known as «comitology». The committees which are forums for discussion, consist of representatives from Member States and are chaired by the Commission. They enable the Commission to establish a dialogue with national administrations before adopting implementing measures. The Commission ensures that they reflect as far as possible the situation in each country in question. Procedures which govern relations between the Commission and the committees are based on models set out in a Council Decision

Комітологія

За Договором, що засновує Європейське Співтовариство, саме Комісія має запроваджувати законодавство на рівні Співтовариства (стаття 202 Договору про ЄС, экс-стаття 145). На практиці кожен законодавчий акт визначає обсяг влади на запровадження, наданому Комісії і як Комісія має використовувати її. Часто в актах також зазначаються положення про те, що Комісії буде допомагати комітет відповідно до процедури, відомої як «комітологія». Комітети, які є форумами для дискусії, складаються з представників держав-членів і очолюються Комісією. Це дозволяє Комісії встановлювати діалог з національними адміністраціями перед прийняттям запроваджувальних заходів. Комісія забезпечує, щоб вони відображали так глибоко, наскільки це можливо, ситуацію у кожній країні, яка розглядається. Процедури, які регулюють відносини між Комісією і комітетами, базуються на моделях,

предоставления исключения в соответствии с ч. 3 ст. 81 Договора о Европейском Сообществе (вид комфортного письма об исключении).

Комитология

По Договору, учреждающим Европейское Сообщество, именно Комиссия должна внедрять законодательство на уровне Сообщества (статья 202 Договора о ЕС, экс-статья 145). На практике каждый законодательный акт определяет власть на внедрение, предоставленную Комиссии и как именно Комиссия должна применять ее. Часто в актах также указываются положения о том, что Комиссии будет помогать комитет в соответствии с процедурой, известной как «комитология». Комитеты, являющиеся форумами для дискуссий, состоят из представителей государств-членов и возглавляются Комиссией. Это позволяет Комиссии устанавливать диалог с национальными администрациями перед принятием внедряющих мероприятий. Комиссия обеспечивает, чтобы они отражали так глубоко, насколько это возможно, ситуацию в каждой рассматриваемой стране. Процедуры, регулирующие отношения между Комиссией и комите-

(«comitology» Decision). The first «comitology» Decision dates back to 13 July 1987. In order to take into account the changes in the Treaty — and, in particular, Parliament's new position under the codcision procedure — but also to reply to criticisms that the Community system is too complex and too opaque, the 1987 Decision has been replaced by the Council Decision of 28 June 1999.

The new Decision ensures that Parliament can keep a eye on the implementation of legislative instruments adopted under the codision procedure. In cases where legislation comes under this procedure, Parliament can express its disapproval of measures proposed by the Commission or, where appropriate, by the Council, which, in Parliament's opinion, go beyond the implementing powers provided for in the legislation.

The Decision clarifies the criteria to be applied to the choice of committee and simplifies the operational procedures. Committees base their opinions on the draft implementing measures prepared by the Commission. The committees can be divided into the following categories:

advisory committees: they give their opinions

встановлених «Рішенням Ради» («комітологія» рішення). Перше «комітологія» рішення бере початок від 13 липня 1987 р. З метою взяти до уваги зміни у Договорі і, зокрема, нове становище Парламенту за процедурою спільного прийняття рішення, а також відповіді на критику про те, що система Співтовариства є занадто складною і непрозорою, Рішення 1987 року було замінене на Рішення Ради від 28 червня 1999 року.

Нове Рішення забезпечує, щоб парламент тримав око на запровадженні законодавчих актів, прийнятих за процедурою спільного прийняття рішень. У тих випадках, коли законодавство потрапляє під цю процедуру, парламент може висловлювати своє незадоволення заходами, запропонованими Комісією, або, де це доречно, Радою, які, на думку парламенту, виходять за межі запроваджувальної влади, передбаченої законодавством.

Це «Рішення» уточнює критерії, які мають застосовуватися до вибору комітету і спрощує операційні процедури. Комітети базують свої думки на запроваджувальних заходах, підготовлених Комісією. Комітети можна розділити на такі категорії:

тами, базуються на моделях, установлених «Решением Совета» («комитологическое» решение). Первое «комитологическое» решение берет начало от 13 июля 1987 года. С целью принятия во внимание изменения в Договоре и, в частности, новое положение Парламента по процедуре совместного принятия решения, а также ответить на критику о том, что система Сообщества является слишком сложной и непрозрачной, Решение 1987 года было заменено Решением Совета от 28 июня 1999 года.

Новое решение обеспечивает, чтобы парламент держал глаз на внедрении законодательных актов, принятых по процедуре совместного принятия решений. В тех случаях, когда законодательство попадает под эту процедуру, парламент может высказать свое неудовольствие мерами, предложенными Комиссией, или, где это уместно, Советом, которые по мнению парламента выходят за пределы внедряющей власти, предусмотренной законодательством.

Это «Решение» уточняет критерии, которые должны применяться к выбору комитета и упрощает операционные процедуры. Комитет основывает свое мнение на

- to the Commission which must take the utmost account of them. This straightforward procedure is generally used when the matters under discussion are not very sensitive politically.

- management committees: where the measures adopted by the Commission are not consistent with the committee's opinion (delivered by qualified majority), the Commission must communicate them to the Council which, acting by a qualified majority, can take a different decision. This procedure is used in particular for measures relating to the management of the common agricultural policy, fisheries, and the main Community programmes.

- regulatory committees: the Commission can only adopt implementing measures if it obtains the approval by qualified majority of the Member States meeting within the committee. In the absence of such support, the proposed measure is referred back to the Council which takes a decision by qualified majority. However, if the Council does not take a decision, the Commission finally adopts the implementing measure provided that the Council does not object by a qualified majority. This procedure is used for measures relating to

— Дорадчі комітети: вони висловлюють свої думки Комісії, яка мусить якнайповніше врахувати їх. Зазвичай використовується пряmlinійна процедура, якщо ті питання, що розглядаються, не є занадто політично чутливими;

— управлінські комітети: якщо заходи, вжиті Комісією, не співпадають з думкою комітету (прийнятою кваліфікованою більшістю), Комісія має сповістити про них Раду, яка, діючи кваліфікованою більшістю, може прийняти інше рішення. Ця процедура використовується, зокрема, до заходів, що регулюють управління спільною сільськогосподарською політикою, рибальство та головні програми Співтовариства;

регуляторні комітети: Комісія може прийняти запроваджувальні заходи, якщо вона одержує схвалення кваліфікованою більшістю держав-членів, що засідають у комітеті. За відсутності такої підтримки, запропонований захід повертається назад до Ради, яка приймає рішення кваліфікованою більшістю. Все ж таки, якщо Рада не приймає рішення, Комісія у кінцевому рахунку приймає запроваджувальне рішення, за умови, що проти нього не виступає Рада ква-

вндряючих заходів, підготовлених Комісією. Комітети можна подразделити на следующие категории:

— совещательные комитеты: они излагают свои соображения Комиссии, которая должна самым полным образом их учесть. Обычно используется прямолинейная процедура, если рассматриваемые вопросы не являются слишком политически чувствительными.

— управленческие комитеты: если меры, примененные Комиссией, не совпадают с мнением комитета (принятым квалифицированным большинством), Комиссия должна сообщить о них Совету, который, действуя квалифицированным большинством, может принять иное решение. Эта процедура используется, в частности, к мерам, регулирующим управление совместной сельскохозяйственной политикой, рыболовство и главные программы Сообщества;

— регуляторные комитеты: Комиссия может принять внедряющие меры, если она получает одобрение квалифицированным большинством государств-членов, заседающих в комитетах. При отсутствии такой поддержки, предложенное мероприятие возвращается обратно в Совет, который прини-

Protection of the health or safety of persons, animals and plants and measures amending non-essential provisions of the basic legislative instruments.

It also provides the criteria which, depending on the matter under discussion, will guide the legislative authority in its choice of committee procedure for the item of legislation; this is meant to facilitate the adoption of the legislation under the codecision procedure.

Lastly, several innovations in the new «comitology» Decision enhance the transparency of the committee system to the benefit of Parliament and the general public: committee documents will be more readily accessible to the citizen (the arrangements are the same as those applying to Commission documents). Committee documents will also be registered in a public register which will be available from 2001 onwards. The ultimate aim is, with the computerisation of decision-making procedures, to publish the full texts of non-confidential documents transmitted to Parliament on the Internet. From 2000 onwards, the Commission will publish an annual report giving a summary of committee activities during the previous year.

ліфікованою більшістю. Ця процедура використовується для заходів, що стосуються охорони здоров'я, або безпеки осіб, тварин і рослин та заходів, що доповнюють несуттєві положення основних законодавчих актів.

Процедура також передбачає критерії з питання, що розглядається, яким буде керуватися законодавча влада у своєму виборі комітетської процедури для предмета законодавства; ним передбачається полегшення прийняття законодавства за процедурою спільного прийняття рішень.

Нарешті, кілька інновацій у новій «комітології» підвищують прозорість комітетської системи на користь Парламенту і широкої громадськості: комітетські документи будуть доступними для громадянина (облаштування такі ж як і ті, що застосовуються до документів Комісії). Комітетські документи будуть також реєструватися у публічному реєстрі, який буде відкрито з 2001 року. Кінцевою метою є, комп'ютеризацією процедур прийняття рішень, публікація повних текстів неконфіденційних документів, надісланих парламенту по «Інтернет». З 2000 року Комісія публікуватиме щорічну доповідь, у якій

має рішення кваліфікованим більшістю. Все же, если Совет не принимает решения, Комиссия в конечном счете принимает внедряющее решение, при условии, что против него не выступает Совет кваліфікованим більшістю. Эта процедура используется для мер, касающихся охраны здоровья, или безопасности лиц, животных и растений и мер, дополняющих несущественные положения основных законодательных актов.

Процедура также предусматривает критерии по рассматриваемому вопросу, которыми будет руководствоваться законодательная власть в своем выборе комитетской процедуры для предмета законодательства; этим предусматривается обеспечение принятия законодательства по процедуре совместного принятия решений.

Наконец, несколько инноваций в новой «комитологии» повышают прозрачность комитетской системы в пользу парламента и широкой общественности: комитетские документы будут доступными для гражданина (обустройства такие же как и применяемые к документам Комиссии). Комитетские документы будут также

Містиметься резюме про комітетську діяльність впродовж попереднього року.

регистрироваться в публичном реестре, который будет открыт с 2001 года. Конечной целью является, с компьютеризацией процедур принятия решений, публикация полных текстов неконфиденциальных документов, переданных парламенту по «Интернет». С 2000 года Комиссия будет публиковать ежегодный доклад, содержащий резюме о политической деятельности в течение предшествующего года.

Committee of the Regions (CoR)

Created by the Maasticht Treaty in 1992, the Committee of the Regions consists of 222 representatives of local and regional authorities appointed by the Council for four years on the basis of unanimous proposals from the Member States. It is consulted by the Council, Parliament and the Commission in areas affecting local and regional interests, such as education, youth, culture, health and social and economic cohesion. It may also issue opinions on its own initiative. Following the entry into force of the Treaty of Amsterdam (May 1999), the Committee has to be consulted on an even wider range of fields — the environment, the Social Fund, vocational training, cross-border

Комітет регіонів

Створений 1992 року Маастрихтинським договором, Комітет регіонів складається з 222 представників місцевих і регіональних властей, призначених Радою на чотирирічний термін на основі одностайних пропозицій від держав-членів. З ним консультуються Рада, парламент і Комісія у сферах, що зачіпають місцеві і регіональні інтереси, таких як освіта, молодь, культура, здоров'я, соціальна і економічна зчівка. Він може також висловлювати думки за своєю власною ініціативою. Після набуття чинності Амстердамським договором (травень 1999 р.) з Комітетом слід консультуватися ще з ширшого кола сфер-довкілля, Соціального фо-

Комитет регионов

Созданный в 1992 году Маастрихтским договором, Комитет регионов состоит из 222 представителей местных и региональных властей, назначенных Советом на четырехлетний срок на основе единогласных предложений от государств-членов. С ним консультируется Совет, парламент и Комиссия в сферах, затрагивающих местные и региональные интересы, такие как образование, молодежь, культура, здоровье, социальная и экономическая счівка. Он может также высказывать мнения по своей собственной инициативе. После вступления в силу Амстердамского договора (май 1999 г.) с Комитетом следует консультироваться по еще

cooperation and transport.

The Treaty of Nice (adopted in December 2000) did not change either the number or the distribution of seats by Member State in the CoR. With a view to enlargement, the Treaty stipulates that, in future, the number of its members may not exceed 350. As regards eligibility for membership, the Treaty provides explicitly that members must hold a regional or local authority electoral mandate or be politically accountable to an elected assembly.

Common agricultural policy (CAP)

The common agricultural policy is a matter reserved exclusively for the Community. Under Article 33 of the EC Treaty (former Article 39), its aims are to ensure reasonable prices for Europe's consumers and fair incomes for farmers, in particular by establishing common agricultural market organisations and by applying the principles of single prices, financial solidarity and Community preference.

The CAP is one of the most important Union

нду, професійної освіти, прикордонного співробітництва і транспорту.

Ніщкий договір (укладений у грудні 2000 р.) не змінив ні кількості, ні розподілу місць для держав-членів у CoR. З огляду на розширення договору передбачає, що у майбутньому кількість його членів може не перевищувати 350 чоловік. Що ж стосується виборності для членства, то Договір чітко зазначає, що члени мусять мати регіональний або місцевий виборний мандат або бути політично підзвітними виборній асамблеї.

Спільна сільськогосподарська політика

Спільна сільськогосподарська політика є предметом, зарезервованим виключно за Співтовариством. Відповідно до ст. 33 Договору про Європейське Співтовариство (колишня стаття 39), її мета полягає у забезпеченні розумних цін для європейських споживачів і справедливого доходу для фермерів, зокрема, завдяки заснуванню організацій спільного сільськогосподарського ринку і застосуванню принципів єдиних цін, фінансової солідарнос-

более широкому кругу сфер окружающей среде, Социальному фонду, професійному освітанню, пригранничному сотрудничеству и транспорту.

Ниццкий договор (заключенный в декабре 2000 года) не изменил ни количества, ни распределения мест для государств-членов в CoR. Ввиду расширения Договора предусматривает, что в будущем количество его членов может не превышать 350 членов. Что же касается выборности для членства, то Договор четко отмечает, что члены должны иметь региональный или местный выборный мандат или быть политически подотчетными выборной ассамблее.

Общая сельскохозяйственная политика

Общая сельскохозяйственная политика является предметом, зарезервованным исключительно за Сообществом. В соответствии со статьей 33 Договора о Европейском Сообществе (бывшая статья 39) ее цель состоит в обеспечении разумных цен для европейских потребителей и справедливого дохода для фермеров, в частности, благодаря учреждению организаций общего сельскохозяйственного рынка и применению принципов единых цен,

policies (agricultural expenditure accounts for some 45% of the Community budget). Policy is decided by qualified majority vote in the Council after consultation of the European Parliament.

At the outset the CAP enabled the Community to become self-sufficient in a very short time. However, it came to be increasingly costly because European prices were too high by comparison with world market prices. A series of reforms in 1992 corrected the situation by cutting guaranteed farm prices, with compensatory premiums for inputs, and by introducing a series of «flanking measures».

With a view to enlarging a new reform package was adopted in 1999 for the period 2000-2006. Under the approach proposed by the Commission in Agenda 2000 in July 1997, it reinforces the changes made in 1992 and puts the emphasis on food safety, environmental objectives and sustainable agriculture. Moreover, it endeavours to increase the competitiveness of Community agricultural products, simplify agricultural legislation and how it is implemented and strengthen the Union's position at the World Trade Organisation negotiations (Mil-

ti і переваги Співтовариства.

САР є однією з найважливіших політик Союзу (сільськогосподарські витрати становлять приблизно 45% бюджету Співтовариства). Політика вирішується голосуванням кваліфікованою більшістю у Раді після консультації з Європейським парламентом.

На своєму зачаткуванні САР уможливила Співтовариство стати самодостатнім протягом дуже короткого часу. Все ж таки вона ставала дедалі дорожчою, оскільки європейські ціни були занадто високими, порівнюючи з цінами світового ринку. Серії реформ 1992 року скоригували ситуацію шляхом відрубання гарантованих фермерських цін, компенсаційних премій за вклад і запровадження серій флангових заходів. З огляду на розширення, 1999 року було прийнято новий пакет реформ на період 2000—2006 років. Згідно з підходом, запровадженим Комісією в «Порядок денний-2000» у липні 1997 року, він посилює зміни, що відбулися 1992 року і робить наголос на безпеці продовольства, цілях охорони довкілля і сталому сільському господарстві. Більш того, він намагається підвищити конкурентоспромож-

фінансової солідарності і предпочтєння Сообщества.

САР являється однією з самих важких політик Союзу), сільськогосподарські витрати становлять приблизно 45% бюджету Сообщества). Політика вирішується голосуванням кваліфікованим більшістю в Совете после консультації с Європейським парламентом.

В своем начале САР дала возможность Сообществу стать самоответственным в течение очень короткого времени. Все же она становилась все более дорогой, поскольку европейские цены были слишком высокими по сравнению с ценами мирового рынка. Серии реформ 1992 года скорректировали ситуацию путем отрезания фермовых цен, компенсационных премий за вклад и введение серий фланговых мероприятий.

Ввиду расширения был принят новый пакет реформ на период 2000—2006 годов. В соответствии с подходом, предложенным Комиссией в «Повестке дня-2000» в июле 1997 года, он усиливает изменения, состоявшиеся в 1992 году, и делает ударение на безопасности продовольствия, целях охраны окружающей среды,

lennium Round), and lastly stabilise agriculture expenditure. In this spirit, changes have already been made in the common organisation of the market in wine, arable crops, beef and veal and milk. The proposed reduction in intervention prices has been off-set by an increase in aid to farmers and accompanied by a genuine integrated rural development policy.

Common commercial policy

The Community has exclusive responsibility for the common commercial policy (Article 133 of the EC Treaty, formerly Article 113). Under the policy a customs union has been established between the Member States of the Community, with uniform principles governing changes in tariff rates, the conclusion of tariff and trade agreements with non-member countries, im-

ність сільськогосподарських продуктів Співтовариства, спростити сільськогосподарське законодавство та його застосування і посилювати позиції Союзу на переговорах у Світовій організації торгівлі (Тисячолітній раунд) і нарешті, стабілізувати сільськогосподарські витрати.

У цьому дусі зміни вже зроблено у спільній організації ринку вина, рілльничих культур, яловичини, телятини та молока.

Запропоноване зниження інтервенційних цін було відставлено шляхом збільшення допомоги фермерам і супроводжувалося справедливою інтегрованою політикою сільського розвитку.

Спільна комерційна політика

Співтовариство має виключну відповідальність за спільну комерційну політику (стаття 133 Договору про Європейське Співтовариство, колишня стаття 113). За цією політикою було утворено митний союз між державами-членами Співтовариства з однаковими принципами, що регулюють зміни у тарифних ставках, укладення тарифних і тор-

уютьшеся селъском хозяйстве. Более того, он пытается повысить конкурентоспособность сельскохозяйственным продуктам Сообщества, упростит сельскохозяйственное законодательство и его применение и усилит позиции Союза на переговорах во Всемирной торговой организации (Тысячелетний раунд) и наконец, стабилизировать сельскохозяйственные расходы.

В этом духе изменения уже сделаны в общей организации рынка вина, пахотных культур, говядины, телятины и молока. Предложенное снижение интервенционных цен было оставлено путем увеличения помощи фермерам и сопровождалось настоящей интегрированной политикой сельского развития.

Общая коммерческая политика

Сообщество имеет исключительную ответственность за общую коммерческую политику (статья 133 Договора о Европейском Сообществе, бывшая статья 113). По этой политике был образован таможенный союз между государствами — членами Сообщества с единообразными принципами, регулирующими изменения в тарифных ставках, заклю-

port and export policy, etc. Decisions are taken by qualified majority in the Council.

The Treaty of Amsterdam amended Article 113 to allow the Council, acting by unanimous vote, to extend the scope of the common commercial policy to international negotiations and agreements on services and intellectual property. The Treaty of Nice also amended Article 113 to allow such agreements to be concluded by qualified majority voting. There are, however, exceptions concerning agreements in sectors for which responsibility is shared between the Member States and the Community, which remain subject to unanimity. Such exceptions include trade in cultural and audiovisual services and trade in education services.

Common foreign and security policy (CFSP)

The common foreign and security policy (CFSP) was established and is governed by Title V of

государственных угод с третьими странами — нечленами, импортную та экспортную политику тощо. Решения принимаются Радой за квалифицированной большинством.

Амстердамский договор внес изменения до статьи 113 и позволил Раді, діючи за одностайным голосованием, расширить сферу общей коммерческой политики на международные переговоры та интеллектуальной собственности. Ницкский договор также внес изменения до ст. 113 и позволил заключение таких угод за голосованием квалифицированной большинством. Все же таки, с исключениями, что относятся к угод в секторах, для которых ответственность разделена между государствами-членами и Сообществом, которые остаются подчиненными единогласию. Такие исключения включают торговлю культурными и аудиовизуальными услугами и торговлю образовательными услугами.

Спільна іноземна політика та політика безпеки

Спільна іноземна політика та політика безпеки (CFSP) встановлена і регулюється роз-

решение тарифных и торговых соглашениях со странами—нечленами, импортную и экспортную политику и т. д. Решения принимаются Советом квалифицированным большинством. Амстердамский договор внес изменения в статью 113 и разрешил Совету, действуя единогласным голосованием, распространить сферу совместной коммерческой политике на международные переговоры и соглашения по услугам и интеллектуальной собственности. Ницкский договор также внес изменения в ст. 113 и разрешил заключение таких соглашений по голосованием квалифицированным большинством. Все же, имеются исключения, касающиеся соглашений в секторах, для которых ответственность разделена между государствами-членами и Сообществом, которые остаются подчиненными единогласию. Такие исключения включают торговлю культурными и аудиовизуальными услугами и торговлю образовательными услугами.

Общая иностранная политика и политика безопасности

Общая иностранная политика и политика безопасности (CFSP) установлена и регулируется

the Treaty on European Union. It replaced European Political Cooperation (EPC) and provides for the eventual framing of a common defence policy which might in time lead to a common defence.

The objectives of this second pillar of the Union are set out in Article 11 of the EU Treaty and are to be attained through specific legal instruments (joint action, common position) which have to be adopted unanimously in the Council. With the entry into force of the Treaty of Amsterdam, the European Union also has a new instrument at its disposal — the common strategy — which is referred to in the Article 12 of the EU Treaty. The Treaty of Amsterdam also provided for qualified majority voting under certain conditions and since it was signed the CFSP has been developing in practice at every European Council. The Treaty of Nice introduced the possibility, under certain conditions, of establishing closer cooperation in the field of the CFSP for the implementation of joint actions and common positions. This closer cooperation may not be used for matters with military or defence implications.

ділом V Договору про Європейський Союз. Вона замінила Європейське політичне співробітництво (ЕРС) та забезпечує поступове рамкування спільної оборонної політики, що може загалом призвести до спільної оборони. Цілі цієї другої опори Союзу встановлені у статті 11 Договору про Європейський Союз і мусять досягатися за допомогою спеціальних легальних інструментів (спільна дія, спільна позиція), які мають одноставно прийматися Радою. З набранням чинності Амстердамським договором, Європейський Союз має також у своєму розпорядженні новий інструмент, — спільну стратегію, — про що є посилення у статті 12 Договору про Європейський Союз. Але Амстердамський договір також передбачив головування кваліфікаційною більшістю за певних умов і з того часу, коли він був підписаний, CFSP розвивається на практиці на кожній Європейській Раді. Ницький договір запровадив можливість за певних умов, встановлення тіснішого співробітництва у сфері CFSP для запровадження спільних дій і спільних позицій. Тісніше співробітництво не може використовуватися для справ з воєнними або

разделом Договора о Европейском Союзе. Она заменила Европейское политическое сотрудничество (ЕРС) и обеспечивает постепенное рамкование общей оборонной политики, что может со временем привести к общей обороне. Цели этой второй опоры Союза установлены в статье 11 Договора о Европейском Союзе и должны достигаться при помощи специфических легальных инструментов (общее действие, общая позиция), которые должны единогласно приниматься Советом. С вступлением в силу Амстердамского договора Европейский Союз имеет также в своем распоряжении новый инструмент, — общую стратегию, — о чем имеется ссылка в статье 12 Договора о Европейском Союзе. Амстердамский договор также предусматривает головувание квалифицированным большинством при определенных условиях и с того времени, когда он был подписан, CFSP развивается на практике на каждом Европейском Совете.

Ницский договор ввел возможность, при определенных условиях, установления более тесного сотрудничества в сфере CFSP для применения совместных действий общих пози-

Common organisations of the agricultural markets (COM)

The common organisations of the market (COM) are provisions laid down at Community level which govern the production of and trade in agricultural products in all the Member States of the European Union. Since the introduction of the common agricultural policy (CAP), they have gradually replaced national market organisations in the sectors where that was necessary. The common organisations of the market seek primarily to achieve the goals of the CAP, and in particular to stabilise markets, provide farmers with a fair standard of living and increase agricultural productivity.

Common position (CFSP)

The common position in the context of the common foreign and security policy is designed to make cooperation more systematic and improve its coordination. The Member States are required to comply with

оборонними наслідками.

Спільні організації сільськогосподарських ринків

Спільні організації ринку (COM) є положеннями, закладеними на рівні Співтовариства, які регулюють виробництво і торгівлю сільськогосподарськими продуктами у всіх державах-членах Європейського Союзу. З часу запровадження спільної сільськогосподарської політики (САР) вони поступово замінили національні ринкові організації у секторах, де це було необхідно. Спільні організації ринку переважно переслідують досягнення цілей САР, зокрема стабілізацію ринків, забезпечення фермерам гарного рівня життя та зростання продуктивності сільського господарства.

Спільна позиція

Спільна позиція у контексті спільної іноземної політики і політики безпеки задумана для того, щоб зробити співробітництво систематизованим та покращити його координацію.

Від держав-членів ви-

щий. Более тесное сотрудничество не может использоваться по делам с военными или оборонными последствиями.

Общие организации сельскохозяйственных рынков

Общие организации рынка (COM) являются положениями, заложенными на уровне Сообщества, которые регулируют производство и торговлю сельскохозяйственными продуктами во всех государствах-членах Европейского Союза. Со времени введения общей сельскохозяйственной политики (САР) они постепенно заменили национальные рыночные организации в секторах, где это было необходимо. Общие организации рынка преимущественно преследуют достижение целей САР, в частности, стабилизацию рынков, обеспечение фермеров хорошим жизненным уровнем и ростом производительности сельского хозяйства.

Общая позиция

Общая позиция в контексте общей иностранной политики и политики безопасности придумана для того, чтобы сделать сотрудничество более систематизированным и улучшить его координацию.

От государств-членов

and uphold such positions which have been adopted unanimously at Council meetings.

Common strategy (CFSP)

The common strategy is a new instrument introduced under the common foreign and security policy by the Treaty of Amsterdam.

Under the new Article 13 of the EU Treaty, the European Council defines the principles and general guidelines for the CFSP and decides on common strategies to be implemented by the Union in fields where the Member States have important interests in common.

In concrete terms, a common strategy sets out the aims and length of time covered and the means to be made available by the Union and the Member States. Common strategies are implemented by the Council, in particular by adopting joint actions and common positions. The Council can recommend common strategies to the European Council.

Common transport policy

The aim of the common transport policy is to lay down common rules applicable to international transport to or from the

мається, щоб вони дотримувалися і захищали позиції, прийняті одностайно на зустрічах Ради.

Спільна стратегія

Спільна стратегія є новим інструментом, запровадженим Амстердамським договором, за спільної іноземної політики і політики безпеки.

За новою статтею 13 Договору про Європейський Союз, Європейська Рада визначає принципи і загальні настанови для CFSP і приймає рішення зі спільних стратегій, які втілюються у сферах, де держави-члени мають важливі спільні інтереси.

Кажучи конкретніше, спільна стратегія встановлює цілі, тривалість охопленого часу та засоби, які будуть наявними у Союзі і державах-членах. Спільні стратегії запроваджуються Радою, зокрема, прийняттям спільних дій і спільних позицій. Рада може рекомендувати спільні стратегії Європейській Раді.

Спільна транспортна політика

Мета спільної транспортної політики полягає у закладенні спільних правил, що застосовуються до міжнародного

требується, чтобы они Придерживались и защищали позиции, принятые единогласно на встречах Совета.

Общая стратегия

Общая стратегия является новым инструментом, введенным Амстердамским договором, по общей иностранной политике и политике безопасности. По новой статье 13 Договора о Европейском Союзе, Европейский Совет определяет принципы и общие наставления для CFSP и принимает решения по общим стратегиям, которые воплощаются в сферах, где государства-члены имеют важные общие интересы.

Говоря конкретнее, общая стратегия устанавливает цели, протяженность охваченного времени и средства, которые будут иметься в наличии у Союзе и государствах-членах. Общие стратегии вводятся Советом, в частности, принятием общих действий и общих позиций. Совет может рекомендовать общие стратегии Европейскому Совету.

Общая транспортная политика

Цель общей транспортной политики заключается в заложении общих правил, применяемых к международ-

territory of the Member States or passing across the territory of one or more of them (Articles 70 to 80 of the EC Treaty). It is also concerned with laying down the conditions under which non-resident carriers may operate services within a Member State; and lastly, it covers measures to improve transport safety.

With the entry into force of the Treaty of Amsterdam, decisions are now taken under the codecision procedure (Article 251 of the EC Treaty), after the Economic and Social Committee and the Committee of the Regions have been consulted. However, some special cases still remain:

- measures that are liable to have a major impact on living standards, employment and the operation of transport facilities are adopted by the Council acting unanimously, after consulting the European Parliament and the Economic and Social Committee;

in the case of specific measures relating to sea and air transport, the Council decides what procedure to apply in each individual instance, acting by a qualified majority.

Communitisation

Communitisation means transferring a matter

перевезення до чи з території держав-членів або транзиту через територію однієї чи більше з них (стаття 70-80 Договору про Європейське Співтовариство). Вона також стосується закладення умов, за яких перевізники—нерезиденти можуть надавати послуги у межах держави-члена і, нарешті, вона охоплює заходи з підвищення транспортної безпеки.

З набуттям чинності Амстердамським договором, рішення нині приймаються за процедурою спільного прийняття рішень (стаття 251 Договору про Європейське Співтовариство), після консультацій з Економічним і Соціальним комітетом і Комітетом регіонів. Все ж таки, залишаються деякі спеціальні справи:

— заходи, що можуть мати великий вплив на рівень життя, зайнятість;

— у випадку специфічних заходів, що стосуються морського і повітряного транспорту, Рада вирішує, яку процедуру застосувати у кожному окремому випадку, діючи за кваліфікованою більшістю.

Співтовариствування

Співтовариствування означає передачу спра-

ной перевозке к или из территории государств-членов или транзиту по территории одного или большего их количества (статья 70—80 Договора о Европейском Сообществе). Она также касается заложения условий, при которых перевозчики—нерезиденты могут предоставлять услуги в пределах государства-члена и, наконец, она охватывает меры по повышению транспортной безопасности.

С вступлением в силу Амстердамского договора, решение ныне принимаются по процедуре совместного принятия решений (статья 251 Договора о Европейском Сообществе), после консультаций с Экономическим и Социальным комитетом и Комитетом регионов. Все же, остаются некоторые специфические дела:

— меры, которые могут иметь большое влияние на уровень жизни, занятость;

— в случае специфических мер, относящихся к морскому и воздушному транспорту, Совет решает, какую процедуру применять в каждом отдельном случае, действуя квалифицированным большинством.

Сообществование

Сообществование означает передачу дела к

which, in the institutional Framework of the Union, is dealt with using the intergovernmental method (second and third pillars) to the Community method (first pillar). The Community method is based on the idea that the general interest of Union citizens is best defended when the Community institutions play their full role in the decision-making process, with due regard for the subsidiarity principle. Following the entry into force of the Treaty of Amsterdam, questions relating to the free movement of persons, which used to be come under cooperation on justice and home affairs (third pillar), have been «communitised» and so will be dealt with under the Community method after a five-year transitional phase.

Community acquis

The Community *acquis* is the body of common rights and obligations which bind all the Member States together within the European Union. It is constantly evolving and comprises:

- the content, principles and political objectives of the Treaties;
- the legislation adopted in application of the treaties and the case law of the Court of Justice;

ви до якої, за інституційною основою Союзу, застосовуються міжурядовий метод (друга та третя опори) до методу Співтовариства (перша опора). Метод Співтовариства базується на ідеї про те, що загальні інтереси громадян Союзу найкраще захищаються, коли інституції Співтовариства відіграють свою повну роль у процесі прийняття рішень з належним ставленням до принципу субсидіарності.

Після набрання чинності Амстердамським договором, питання що стосуються вільного пересування осіб, які перебували у сфері співробітництва з правосуддя і внутрішніх справ (третя опора), були «співтовариствова́ні» і з ними матимуть справу за методом Співтовариства після п'ятирічної перехідної фази.

Правопорядок Співтовариства

Правопорядок Співтовариства є зводом спільних правил і обов'язків, які пов'язують разом у Європейській Союз всі держави-члени. Він постійно розвивається і включає:

- зміст, принципи і політичні цілі Договорів;
- законодавство, прийняте на застосування договорів і прецедентного права Суду Спра-

которому, по інституціональному основанию Союза, применяется межправительственный метод (вторая и третья опоры) к методу Сообщества (первая опора).

Метод Сообщества основывается на идее о том, что общие интересы граждан Союза лучше защищаются, когда институты Сообщества играют свою полную роль в процессе принятия решений при надлежащем отношении к принципу субсидиарности.

После вступления в силу Амстердамского договора, вопросы, касающиеся свободного передвижения лиц, которые находились в сфере сотрудничества по правосудию и внутренним делам, были «сообществованы» и с ними будут обращаться по методу Сообщества после пятилетней переходной фазы.

Правопорядок Сообщества

Правопорядок Сообщества является сводом общих прав и обязанностей, которые связывают вместе в Европейский Союз все государства-члены. Он постоянно развивается и включает:

- содержание, принципы и политические цели Договоров;
- законодательство, принятое по примене-

the declarations and

- resolutions adopted by the Union;
- measures relating to the common foreign and security policy;
- measures relating to justice and home affairs;
- international agreements concluded by the Community and those concluded by the Member States between themselves in the field of the Union's activities.

Thus the Community *acquis* comprises not only Community law in the strict sense, but also all acts adopted under the second and third pillars of the European Union and the common objectives laid down in the Treaties. The Union has committed itself to maintaining the Community *acquis* in its entirety and developing it further. Applicant countries have to accept the Community *acquis* before they can join the Union. Derogations from the *acquis* are granted only in exceptional circumstances and are limited in scope.

In preparation for the next enlargement, the applicant countries now need to transpose the *acquis* into their national legislation and will have to implement it from the moment of their accession.

ведливості;

- резолюції і декларації, прийняті Союзом;
- заходи, що стосуються спільної іноземної політики та політики безпеки;
- заходи, що стосуються правосуддя та внутрішніх справ;
- міжнародні угоди, укладені Співтовариством та ті, що укладені державами-членами між собою у сфері діяльності Союзу.

Таким чином, правосуддя Співтовариства охоплює не лише право Співтовариства у прямому розумінні, але і акти, прийняті за другою і третьою опорами Європейського Союзу та спільні цілі, закладені у Договорах. Союз взяв на себе зобов'язання підтримувати правопорядок Співтовариства у його цілісності та розвивати його далі.

Країни-заявники мають сприйняти правопорядок Співтовариства до того як вони зможуть приєднатися до Союзу. Порухення правопорядку надається лише за виняткових обставин і є обмеженими за обсягом.

Готуючись до наступного розширення, країнам-заявникам нині потрібно перенести правопорядок до свого національного законодавства і вони мають його застосовувати від моменту свого вступу.

нию договорів і прецедентного права Суда Справедливості;

- рекомендації і декларації, прийняті Союзом;
- заходи, що стосуються спільної іноземної політики і політики безпеки;
- заходи, що стосуються правосуддя і внутрішніх дел;
- міжнародні угоди, укладені між державами-членами Сообществом и те, которые заключены государствами-членами между собой в сфере деятельности Союза.

Таким образом, правопорядок Сообщества охватывает не только право Сообщества в прямом понимании, но и акты, принятые по второй и третьей опорах Европейского Союза и общие цели, заложенные в Договорах. Союз принял на себя обязательство поддерживать правопорядок Сообщества в его целостности и развивать его дальше.

Страны-заявители должны воспринять правопорядок Сообщества до того, как они смогут присоединиться к Союзу. Нарушение правопорядка предоставляется лишь при исключительных обстоятельствах, и являются ограниченными по объему. Готовясь к предстоящему расширению, странам-заявителям необходимо перенести пра-

Community and intergovernmental methods

The Community method is the expression used for the institutional operating mode set up in the first pillar of the European Union. It proceeds from an integration logic with due respect for the subsidiarity principle, and has the following salient features:

- Commission monopoly of the right of initiative;
- widespread use of qualified majority voting in the Council;
- an active role for the European Parliament;
- uniform interpretation of Community law by the Court of Justice.

It contrasts with the intergovernmental method of operation used in the second and third pillars, which proceeds from an intergovernmental logic of cooperation and has the following salient features:

- the Commission's right of initiative is shared with the Member States or confined to specific areas of activity;
- the Council generally acts unanimously;
- the European Parliament has a purely consultative role;
- the Court of Justice plays

Метод Співтовариства та міжурядовий метод

Метод Співтовариства є поняттям, що використовується в інституційно-оперативній моделі першої опори Європейського Союзу. Він походить від інтеграційної логіки з належним ставленням до принципу субсидиарності і має такі примітні ознаки:

- монополія Комісії на право щодо ініціативи;
- широке застосування у Раді голосування кваліфікованою більшістю;
- активна роль Європейського парламенту;
- одноманітне тлумачення Судом Справедливості права Співтовариства.

Він має відміни від міжурядового методу, що використовується у другій і третій опорах, який бере витік з міжурядової логіки співробітництва і має наступні примітні ознаки:

- право Комісії на ініціативу ділиться з країнами-членами або прив'язується до специфічних ділянок діяльності;
- Рада зазвичай діє одностайно;
- Європейський парламент має виключно

вопорядок в своє національне законодавство і вони повинні застосовувати його з моменту свого вступлення.

Метод Сообщества и межправительственный метод

Метод Сообщества являється поняттям, використовуваним в інституційно-операційній моделі першої опори Європейського Союзу. Він походить з інтеграційної логіки з належним ставленням до принципу субсидиарності і має наступні примітні ознаки:

- монополія Комісії на право відносно ініціативи;
- широке застосування в Раді голосування кваліфікованою більшістю;
- активна роль Європейського парламенту;
- єдинообразное тлумачення Судом Справедливості права Сообщества.

Он имеет отличия от межправительственного метода, используемого во второй и третьей опорах, который происходит из межправительственной логики сотрудничества и имеет следующие примечательные признаки:

- право Комиссии на инициативу делится со странами-членами или

only a minor role.

**Community
«bridge» (Title VI
of the EU
Treaty)**

The Treaty of Maastricht introduced the possibility of bringing some areas covered by Title VI of the EU Treaty under the Community framework (qualified majority voting, as provided for in the former Article 100c). This procedure, known as the «bridge», required unanimity in the Council and ratification by each Member State in accordance with its national constitutional requirements.

With the entry into force of the Treaty of Amsterdam, any areas falling under the new Article 29 in Title VI may be transferred to the new Title IV of the EC Treaty. As in the past, any decision to bring such matters within the Community framework will have to be taken by the Council unanimously and ratified by each Member State.

консультаційну роль;
— Суд Справедливості відіграє лише невелику роль.

**«Міст» Співтовариства
(Розділ VI Договору
про Європейський
Союз)**

Маастрихтський договір запровадив можливість внесення деяких ділянок, охоплених розділом VI Договору про Європейський Союз до основи Співтовариства (голосування кваліфікованою більшістю як це було передбачено у колишній статті 100 «с»). Ця процедура, яка відома як «міст», вимагала одностайності у Раді і ратифікації кожною державою-членом відповідно до своїх конституційних вимог. З набранням чинності Амстердамським договором, будь-яка сфера, що підпадає під нову статтю 29 у розділі VI, може бути передана до нового розділу IV Договору про Європейське Співтовариство. Так як і у минулому, будь-яке рішення на перенесення таких справ до основи Співтовариства має прийматися Радою одностайно та ратифікуватися кожною державою-членом.

же привязується к специфическим участкам деятельности;

— Совет обычно действует единогласно;

— Европейский парламент имеет исключительно консультационную роль;

— Суд Справедливости играет лишь небольшую роль.

**«Мост» Сообщества
(Раздел VI Договора
о Европейском
Союзе)**

Маастрихтский договор ввел возможность внесения некоторых участков, охваченных разделом VI Договора о Европейском Союзе в основание Сообщества (голосование квалифицированным большинством, как это было предусмотрено в бывшей статье 100 «с»). Эта процедура, известна как «мост», требовала единогласия в Совете и ратификации каждым государством членом в соответствии со своими конституционными требованиями.

С вступлением в силу Амстердамского договора, любая сфера, подпадающая под новую статью 29 в разделе VI, может быть передана в новый раздел IV Договора о Европейском Сообществе. Так как и в прошлом, любое решение по перенесению таких дел в основание Сообщества должно приниматься Советом единогласно и ратифицироваться каждым

Community law

Strictly speaking, Community law consists of the founding Treaties (primary legislation) and the provisions of instruments enacted by the Community institutions by virtue of them (secondary legislation).

In a broader sense, Community law encompasses all the rules of the Community legal order, including general principles of law, the case law of the Court of Justice, law flowing from the Community's external relations and supplementary law contained in conventions and similar agreements concluded between the Member States to give effect to Treaty provisions.

All these rules of law form part of what is known as the Community *acquis*.

Community Goods

Wholly obtained or produced in the customs territory of the Community under the conditions referred to in Article 23 and not incorporating goods imported from countries or territories not forming part of the customs territory of the Community.

Imported from countries or territories not forming part of the customs terri-

Право Співтовариства

Кажучи прямо, право Співтовариства складається з установчих договорів (первинне законодавство) і положень інструментів, прийнятих інституціями Співтовариства за своєю владою (вторинне законодавство).

У широкому розумінні право Співтовариства охоплює всі правила правового порядку Співтовариства, включаючи загальні принципи права, прецедентне право Суду Справедливості, право, що витікає із зовнішніх зв'язків Співтовариства та допоміжне право, що міститься у конвенціях та подібних угодах, укладених між державами-членами, щоб задіяти положення Договору.

Всі ці правила формулюють частину того, що відоме як правопорядок Співтовариства.

Товари Співтовариства

Такі, що повністю одержані або виготовлені на митній території Співтовариства згідно з умовами, вказаними у ст.23 і не включають товарів, імпортованих з країн чи територій, що не становлять частини митної території Співтовариства.

Імпортовані з країн або територій, що становлять частину митної те-

сударством-членом.

Право Сообщества

Говоря прямо, право Сообщества состоит с учредительных договоров (первичное законодательство) и положений инструментов, принятых институтами Сообщества по своей власти (вторичное законодательство).

В более широком понимании право Сообщества охватывает все правила правового порядка Сообщества, включая общие принципы права, прецедентное право Суда Справедливости, право вытекающее из внешних связей Сообщества и вспомогательное право, содержащееся в конвенциях и подобных соглашениях, заключенных государствами-членами с тем, чтобы задействовать положения Договора.

Все эти правила формируют часть того, что известно как правопорядок Сообщества.

Товары Сообщества

Полностью полученные или изготовленные на таможенной территории Сообщества в соответствии с условиями, указанными в ст. 23, и не включающие товаров, импортированных из стран или территорий, не являющихся частью таможенной территории Сообщества.

Импортированные из

tory of the Community which have been released for free circulation. obtained or produced in the customs territory of the Community, either from goods referred to in the second indent alone or from goods referred to in first and second indents

Community legal instruments

The term Community legal instruments refers to the instruments available to the Community institutions to carry out their tasks under the Treaty establishing the European Community with due respect for the subsidiarity principle. They are:

- regulations: these are binding in their entirety and directly applicable in all Member States;
- directives: these bind the Member States as to the results to be achieved; they have to be transposed into the national legal framework and thus leave a margin for manoeuvre as to the form and means of implementation;
- decisions: these are fully binding on those to whom they are addressed;
- recommendations and opinions: these are non-binding, declaratory instruments.

риторії Співтовариства, але які були випущені у вільний обіг.

Одержані або виготовлені на митній території Співтовариства або ж з товарів, зазначених лише у другому пункті або ж з товарів, зазначених у першому і другому пунктах.

Легальні інструменти Співтовариства

Термін «легальні інструменти Співтовариства» стосується інструментів, що їх мають у розпорядженні інституції Співтовариства для виконання своїх завдань, згідно з Договором, що встановлює Європейське Співтовариство, з належною повагою до принципу субсидіарності. Нині є:

- регламенти: вони є зобов'язуючими у своїй цілісності і прямо застосовуються у всіх державах-членах;
- директиви: вони зобов'язують держави-члени щодо результатів, які мають бути досягнуті; вони мають бути перенесеними до національної легальної основи і, таким чином, залишають поле для маневрів щодо форми і засобів свого застосування;
- рішення: вони є повністю зобов'язуючими щодо тих, кому вони

стран или территорий, не являющихся частью таможенной территории Сообщества, но которые были выпущены в свободное обращение. Полученные или изготовленные на таможенной территории Сообщества или же из товаров, указанных лишь во второй инденте или же из товаров, указанных в первой и второй индентах.

Легальные инструменты Сообщества

Понятие «легальные инструменты Сообщества» касается инструментов, имеющих в распоряжении институций Сообщества для выполнения своих заданий в соответствии с Договором, устанавливающим Европейское Сообщество, с надлежащим уважением к принципу субсидиарности. Ими являются:

- регламенты: они являются обязывающими в своей целостности и прямо применяются во всех государствах-членах;
- директивы: они обязывают государства-члены относительно результатов, которые должны быть достигнуты; они должны переноситься в национальную легальную основу и, таким образом, оставляют поле для маневра относительно формы и средств своего применения;
- решения: они явля-

Community powers

Community powers are those which are conferred on the Community in specific areas. The European Communities are thus able to act only within the framework of the Treaties.

There are three types of powers, which depend on the mode of attribution:

- **Explicit powers:** these are clearly defined in the Treaties.

Implicit powers: where the European Community has explicit powers in a particular area (e. g. transport), it also has a powers in the same field with regard to external relations (e.g. negotiation of international agreements).

Subsidiary powers: where the Community has no explicit or implicit powers to achieve a Treaty objective concerning the single market, Article 308 allows the Council, acting unanimously, to take the measures it considers necessary.

адресуються;

— рекомендації і висновки: це — обов'язкові деклараційні інструменти.

Влада Співтовариства

Владою Співтовариства є та, якою наділено Співтовариство у певних сферах. Європейські Співтовариства, таким чином, спроможні діяти лише у рамках Договорів.

Існує три типи влади, які залежать від способу надання:

— висловлена влада: ця чітко визначена у договорах;

— домислювана влада: якщо Європейське Співтовариство має висловлену владу у конкретній сфері (наприклад, транспорті), вона також має право на тій же ділянці щодо зовнішніх зносин (наприклад, ведення переговорів щодо міжнародних угод);

— субсидіарна влада: якщо Співтовариство не має висловленої чи домисленої влади, щоб досягнути мету Договору щодо єдиного ринку, стаття 308 дозволяє Раді, діючи односпайно, вжити тих заходів, які вона вважає необхідними.

ються повністю обявляючими относительно тех, кому они адресованы;

— рекомендации и заключения: это — необязательные декларационные инструменты

Власть Сообщества

Властью Сообщества является та, которой наделено Сообщество в определенных сферах. Европейские Сообщества, таким образом, способны действовать лишь в рамках Договоров.

Существует три типа власти, которые зависят от способа предоставления:

— высказанная власть: это четко изложено в договорах;

— подразумевающаяся власть: если Европейское Сообщество имеет высказанную власть в конкретной сфере (например, транспорте), оно также имеет право на том же участие относительно внешних сношений (например, на ведение переговоров относительно международных соглашений);

— субсидиарная власть: если Сообщество не имеет высказанной или подразумевающейся власти, чтобы достичь цели Договора относительно единого рынка, статья 308 позволяет Совету, действуя единогласно, принять те меры, которые оно считает необходи-

Competition

A situation in a market in which sellers of a product or service independently strive for the patronage of buyers in order to achieve a particular business objective, e.g., profits, sales and/or market share. Competitive rivalry between firms may take place in terms of price, quality, service or combinations of these and other factors which customers may value. Fair and undistorted competition is a cornerstone of a market economy and the European Commission has been vested with the powers necessary to oversee and enforce EU competition law to ensure effective competition in the internal market.

The rules on competition are intended to ensure that a European economic area based on market forces can function effectively. The European Community's competition policy (Articles 81 to 89 of the EC Treaty, formerly 85 to 94) is based on five main principles:

- the prohibition of concerted practices, agreements and associations between undertakings which may affect trade between Member States and prevent, restrict or distort competition within the common market;
- the prohibition of abuse

Конкуренція

Ситуація на ринку, за якої продавці продукту незалежно борються за заступництво покупців для досягнення конкретної ділової мети, наприклад, прибутків, продажів і / або частки ринку. Конкурентне суперництво між фірмами може мати місце щодо ціни, якості, обслуговування або сполучення цих або інших факторів, що споживачі можуть цінувати. Сумлінна і неспотворена конкуренція є наріжним каменем ринкової економіки і Європейській Комісії надана влада, необхідна для надання сили конкурентному праву Європейського Союзу щоб забезпечити ефективну конкуренцію на внутрішньому ринку.

Правила конкуренції спрямовані на забезпечення ефективного функціонування Європейського економічного простору, що базується на ринкових силах. Конкурентна політика Європейського Співтовариства (статті 81—89 Договору про Європейське Співтовариство, колишні статті 85—94) базується на п'яти головних принципах:

— заборона узгоджених практик, угод і асоціацій між підприємствами, що можуть вплинути на торгівлю між державами-чле-

мыми.

Конкуренция

Ситуация на рынке, при которой продавцы продукта независимо борются за покровительство покупателей для достижения конкретной деловой цели, например, прибылей, продаж и / или доли рынка. Конкурентное соперничество между фирмами может иметь место относительно цены, качества, обслуживания или сочетания этих или иных факторов, которые потребители могут ценить. Добросовестная и неискаженная конкуренция является краеугольным камнем рыночной экономики и Европейской Комиссии предоставлена власть, необходимая для придания силы конкурентному праву Европейского Союза чтобы обеспечить эффективную конкуренцию на внутреннем рынке.

Правила конкуренции направлены на обеспечение эффективного функционирования Европейского экономического пространства, базирующегося на рыночных силах. Конкурентная политика Европейского Сообщества (статьи 81—89 Договора о Европейском Сообществе, бывшие статьи 85—94) базируется на пяти главных принципах:

— запрет согласован-

of a dominant position within the common market, in so far as it may affect trade between Member States;

- supervision of aid granted by the Member States, or through State resources in whatever form whatsoever, which threatens to distort competition by favouring certain undertakings or the production of certain goods;

- preventive supervision of mergers with a European dimension, by approving or prohibiting the envisaged alliances;

- liberalisation of certain sectors where public or private enterprises have hitherto evolved monopolistically, such as telecommunications, transport or energy.

The first two principles may, however, be subject to derogations, particularly when an agreement between undertakings improves the production or distribution of products or promotes technical progress. In the case of state aid schemes, social subsidies, or subsidies to promote culture and conservation of heritage, are also examples of possible exceptions to the strict application of competition rules.

The difficulty of pursuing an effective competition policy lies in the fact that the Community must continually juggle aims that are sometimes contradictory, since it

нами і запобігти, обмежити або спотворити конкуренцію у межах спільного ринку;

— заборона зловживання домінуючим становищем у межах спільного ринку, оскільки це може вплинути на торгівлю між державами-членами;

— нагляд за допомогою, що надається державами-членами або через державні ресурси у будь-якій формі і будь-коли, яка погрожує спотворити конкуренцію, надаючи перевагу певним підприємствам або виробництву певних товарів;

запобіжний нагляд за злиттями європейського масштабу, схвалюючи або забороняючи передбачувані альянси;

— лібералізація певних секторів, де публічні або приватні підприємства донині розвивалися монополістично, таких як телекомунікації, транспорт або енергетика.

Перші два принципи, все ж таки, можуть порушуватися, особливо коли угода між підприємствами покращує виробництво або розподіл продуктів і просуває технічний прогрес. Випадки схем державної допомоги, соціальних субсидій або субсидій на розвиток культури і збереження спадщини є прикладами можливих винятків з чіткого застосування правил кон-

них практик, соглашений и ассоциаций между предприятиями, которые могут повлиять на торговлю между государствами-членами и предотвратить, ограничить или исказить конкуренцию в пределах общего рынка;

— запрет на злоупотребление доминирующим положением в пределах общего рынка, поскольку это может повлиять на торговлю между государствами-членами;

надзор за помощью, предоставляемой государствами-членами или через государственные ресурсы в любой форме и в любое время, которая угрожает исказить конкуренцию, предоставляя преимущественным предприятиям или производству определенных товаров;

— предупредительный надзор за слияниями европейского масштаба, одобряя или запрещающая предвиденные альянсы;

— либерализация определенных секторов, где публичные или частные предприятия до сих пор развивались монополистически, таких как телекоммуникации, транспорт или энергетика.

Первые два принципа, все же, могут нарушаться, особенно если соглашение между предприятиями улучшает

has to ensure that:

- the quest for perfect competition on the internal market does not make European businesses less competitive on the world market; efforts to liberalise do not threaten the maintenance of public services meeting basic needs.

Concentration

A concentration is the result of a merger between two or more previously independent enterprises, but may also be the result of the takeover of an enterprise by another enterprise acting alone (sole control) or by two or more enter-

курентії.

Трудність у проведенні ефективної конкурентної політики полягає у тому факті, що Співтовариство мусить без зупинки жонглювати цілями, які інколи бувають суперечливими, оскільки воно має забезпечити щоб:

— пошук досконалої конкуренції на внутрішньому ринку не викликав меншу конкурентоспроможність європейського бізнесу на світовому ринку; зусилля з лібералізації не погрожували триманню публічних послуг на рівні, що відповідає основним потребам.

Концентрація

Концентрація є результатом злиття двох або більшої кількості раніше незалежних підприємств, але також може бути результатом придбання підприємства іншим підприємством, діючим наодинці (єдиний контроль) чи двома

производство или пространство продуктов и продвигает технический прогресс. Случаи схем государственной помощи, социальных субсидий или субсидий на развитие культуры и сохранение достояния являются примерами возможных исключений из четкого применения правил конкуренции.

Трудность в проведении эффективной конкурентной политики состоит в том факте, что Сообщество должно безостановочно жонглировать целями, которые иногда бывают противоречивыми, поскольку оно должно обеспечить, чтобы:

— поиск совершенной конкуренции на внутреннем рынке не вызвал меньшую конкурентоспособность европейского бизнеса на мировом рынке; — усилия по либерализации не угрожали поддержанию публичных услуг на уровне, соответствующим основным потребностям.

Концентрация

Концентрация является результатом слияния двух или большего количества ранее независимых предприятий, но также может быть результатом приобретения предприятия другим предприятием, действующим в одиночку

prises acting jointly (joint control).

Under European competition law, concentrations with a Community dimension (i.e. exceeding the turnover thresholds laid down in the 1989 Merger Control Regulation) are subject to a control procedure which gives the Commission the power to assess their compatibility with the common market and, where appropriate, to prohibit them. Under that Regulation, a concentration with a Community dimension «which creates or strengthens a dominant position as a result of which effective competition would be significantly impeded in the common market or in a substantial part of it shall be declared incompatible with the common market».

With a view to determining the compatibility of a concentration with the common market, the Commission takes account on a case-by-case basis of several factors, such as the concepts of «Community dimension», «dominant position», «effective competition» and «relevant market».

або більшою кількістю підприємств, що діють спільно (спільний контроль).

За європейським конкурентним правом концентрації масштабу Співтовариства (тобто такі, що перевищують пороги обороту, встановлені у «Регламенті з контролю за злиттям» 1989 року) підлягають процедурі контролю, яка надає Комісії право оцінювати їх сумісність зі спільним ринком і, де доречно, їх забороняти. Згідно з «Регламентом», концентрація масштабу Співтовариства «яка створює або посилює домінуюче становище, у результаті чого ефективна конкуренція буде значно загальмована на спільному ринку або на значній його частині, має бути оголошена несумісною зі спільним ринком».

Для визначення сумісності концентрації зі спільним ринком, Комісія враховує у кожному окремому випадку кілька факторів, таких як поняття «масштаб Співтовариства», «домінуюче становище», «ефективна конкуренція» і «належний ринок».

(единственный контроль) или двумя или большим количеством других предприятий, действующих совместно (совместный контроль).

По европейскому конкурентному праву концентрации масштабы Сообщества (то есть такие, которые превышают пороги оборота, установленные в «Регламенте по контролю, за слиянием» 1989 года), подлежат процедуре контроля, которая предоставляет Комиссии право оценивать их совместимость с общим рынком и, где уместно, их запрещать. В соответствии с «Регламентом», концентрация масштаба Сообщества, «которая создает или усиливает доминирующее положение, в результате чего эффективная конкуренция будет значительным образом заторможена на общем рынке или на значительной его части, должна быть объявлена несовместимой с общим рынком».

Для определения совместимости концентрации с общим рынком, Комиссия учитывает в каждом отдельном случае несколько факторов, таких как понятие «масштаб Сообщества», «доминирующее положение», «эффективная конкуренция» и «надлежа-

Confirmation of the European Commission

The Treaties of Maastricht and Amsterdam completely overhauled the procedure for appointing the Commission, introducing a confirmation procedure.

The procedure is in two stages. To begin with the governments of the Member States, by common accord, nominate the person they intend to appoint as President of the Commission. Their nominee is then approved by the European Parliament. The Member States nominate the other persons they intend to appoint as Members, in consultation with the President-designate. The entire Commission is then subject to a vote of approval by the European Parliament, after individual hearings by the appropriate Parliamentary committees, and is finally appointed by the representatives of Member State governments meeting in the Council.

The Treaty of Nice, which entered into force on 1 February 2003, introduced further changes to the procedure for appointing the Commission.

There are still two stages to the procedure, the first relating to the President, the second to the Commission as a whole, but the role of the European

Затвердження Європейської комісії

Договори Маастрихту і Амстердаму повністю переглянули процедуру призначення Комісії, запровадивши процедуру затвердження.

Процедура відбувається за двома фазами. Розпочинається з урядів держав членів, які за спільною згодою призначають особу, яку вони збираються призначити Президентом Комісії. Їхній висувач потім схвалюється Європейським парламентом. Держави-члени призначають інших осіб, яких вони збираються призначити членами, консультуючись з кандидатом в Президенти. Вся Комісія потім підлягає голосуванню Європейським парламентом щодо схвалення після індивідуальних заслухань відповідними парламентськими комітетами, і у кінцевому рахунку призначається представниками урядів держав-членів, які відбувають зустріч у Раді.

Ніцький договір, що набрав чинності 1 лютого 2003 року, запровадив подальші зміни до процедури призначення Комісії.

Процедура все ще має дві стадії, перша стосується Президента, друга — Комісії у цілому,

щий рынок».

Утверждение Европейской комиссии

Договоры Маастрихту и Амстердаму полностью просмотрели процедуру назначения Комиссии, введя процедуру утверждения.

Процедура происходит по двум фазам. Начинается из правительств государств-членов, которые по общему согласию назначают лицо, которое они собираются назначить Президентом Комиссии. Их выдвигает потом одобряется Европейским парламентом. Государства-члены назначают другим лица, которых они собираются назначить членами, консультируясь с кандидатом в Президенты. Вся Комиссия потом подлежит голосованию Европейским парламентом относительно одобрения после индивидуальных слушаний соответствующими парламентскими комитетами, и в конечном счете назначается представителями правительств государств-членов, которые собираются на встречу в Совете.

Ниццкий договор, который вступил в силу 1 февраля 2003 года, ввел дальнейшие изменения в процедуру назначения Комиссии.

Процедура все еще имеет две стадии, первая касается Президен-

Council has been enhanced.

Responsibility for nominating the President now rests with the European Council, acting by qualified majority and after approval by Parliament. The Council, acting by qualified majority and by common accord with the nominee for President, then adopts the list of the other persons it intends to appoint as Members of the Commission. The list is drawn up in accordance with the proposals made by the Member States, which the President will consult before approving the names proposed.

Finally, the President and the Members of the Commission are appointed by the Council, acting by qualified majority, after the entire body has been approved by Parliament.

The next Commission, which will take office on 1 November 2004, will be appointed under this procedure.

Constructive abstention
See Abstention, constructive (positive abstention)

Consultation procedure

але роль Європейської Ради була посилена.

Відповідальність за призначення Президента нині покладається на Європейську Раду, яка діє кваліфікованою більшістю і після схвалення Парламентом. Рада, діючи кваліфікованою більшістю і за спільною згодою з кандидатом в Президенти, приймає список інших осіб, яких вона має намір призначити членами Комісії. Список складається відповідно до пропозицій, внесених державами-членами, з якими Президент консулюється перед схваленням запропонованих прізвищ. Нарешті, Президент і члени Комісії призначаються Радою, яка діє кваліфікованою більшістю, після того як орган у цілому схвалено Парламентом.

Наступна Комісія, яка прийде до влади 1 листопада 2004 року, буде призначена за цією процедурою.

Конструктивне утримання

Консультаційна процедура

та, вторая — Комиссии в целом, но роль Европейского Совета была усилена.

Ответственность за назначение Президента теперь возложена на Европейский Совет, которая действует квалифицированным большинством и после одобрения Парламентом. Совет, действуя квалифицированным большинством и по общему согласию с кандидатом в Президенты, принимает список других лиц, которых она намеревается назначить членами Комиссии. Список складывается соответственно предложениям, внесенным государствами-членами, с которыми Президент консультируется перед одобрением предложенных фамилий.

Наконец, Президент и члены Комиссии назначаются Советом, которая действует квалифицированным большинством, после того как орган в целом одобрен Парламентом.

Следующая Комиссия, которая придет к власти 1 ноября 2004 года, будет назначена по этой процедуре.

Воздержанье конструктивное

Консультационная процедура

The consultation procedure enables the European Parliament to give its opinion on a proposal from the Commission. In the cases laid down by the Treaty, the Council must consult the European Parliament before voting on the Commission proposal and take its views into account. However, it is not bound by the Parliament's position but only by the obligation to consult it. The Parliament should be consulted again if the Council deviates too far from the initial proposal. The powers of the Parliament are fairly limited under this procedure, in so far as it can only hope that the Commission takes its amendments into account in an amended proposal. Apart from the cases laid down by the Treaties, the Council has also undertaken to consult the Parliament on most important questions. This consultation is optional. In addition, this consultation procedure is used for the adoption of non-mandatory instruments, especially recommendations and opinions issued by the Council and the Commission. The European Convention established by the Laeken declaration of December 2001 has the task of drawing up proposals aimed at simplifying the procedures for adopting various Community acts and is therefore examining the future

Консультаційна процедура уможливило Європейський парламент висловити свою думку на пропозицію Комісії. У випадках, закладених Договором, Рада мусить проконсультуватися з Європейським парламентом перед голосуванням щодо пропозиції Комісії і взяти до уваги його висновки. Все ж таки, вона не пов'язана позицією Парламенту і зобов'язана лише проконсультуватися з ним. З парламентом слід проконсультуватися знову, якщо Рада буде відхилятися занадто далеко від початкової пропозиції. Влада парламенту є добре обмеженою за цією процедурою, тому він може лише сподіватися, що Комісія візьме його доповнення до уваги у доповненій пропозиції. Крім випадків, закладених Договорами, Рада зобов'язана консультуватися з парламентом з більшістю важливих питань. Ця консультація є факultatивною. На доповнення — ця консультаційна процедура використовується для прийняття обов'язкових інструментів, особливо рекомендацій і висновків, що їх випускають Рада і Комісія. Європейська Конвенція, що заснована Лаєкенською декларацією

Консультационная процедура делает возможным Европейскому парламенту высказать свое мнение по предложению Комиссии. В случаях, заложенных Договором, Совет должен проконсультироваться с Европейским парламентом перед голосованием относительно предложения Комиссии и принять во внимание его заключения. Все же, он не связан позицией Парламента и обязан лишь проконсультироваться с ним. С парламентом следует проконсультироваться опять, если Совет будет отклоняться слишком далеко от начального предложения. Власть парламента является хорошо ограниченной по этой процедуре, поэтому он может лишь надеяться, что Комиссия возьмет его дополнения во внимание в дополненном предложении. Кроме случаев, заложенных Договорами, Совет обязан консультироваться с парламентом по большинству важных вопросов. Эта консультация является факультативной. В дополнение — эта консультационная процедура используется для принятия необязательных инструментов, в особенности рекомендаций и заключений, выпускаемых Советом и Комиссией.

of consultation.

Consumer protection

Consumer protection is dealt with in Article 153 of the EC Treaty (former Article 129a), which was inserted by the Treaty of Maastricht. It is intended to promote consumers' health, safety, economic and legal interests, and their right to information. Article 153 explicitly refers to another legal basis for the attainment of its objectives, namely to Article 95 (former Article 100a), which requires the codecision procedure for all measures involving closer alignment of Member States' legislation on completion of the single market where consumer protection is concerned. At the same time, it stipulates that specific action supporting and supplementing the policy pursued by the Member States is to be adopted under the codecision procedure, after consultation of the Economic and Social Committee.

A Member State may keep or introduce stricter consumer protection measures than those laid

від грудня 2001 року, має завдання виробити пропозиції щодо спрощення процедури прийняття різних актів Співтовариства і тому розглядає майбутню консультації.

Охорона споживача

З охороною споживача має справу стаття 153 Договору про Європейське Співтовариство (колишня стаття 129 «а»), яка була включена Договором Маастрихту. Це спрямовується на покращення здоров'я, безпеки, економічних і правових інтересів споживачів та їх права на інформацію.

Стаття 153 висловлено відсилання до іншої легальної основи досягнення цих цілей, а саме до статті 95 (колишня стаття 100 «а»), яка вимагає процедуру спільного прийняття рішень щодо всіх заходів, що вимагають постійного шиккування законодавства держав-членів щодо завершення єдиного ринку, де зачіпається охорона споживача. В той же час це передбачає, що специфічна дія з підтримки і доповнення політики, яку проводять держави-члени, має прийматися за процедурою спільного прийняття рішень, після консуль-

Европейская Конвенция, которая учреждена Лаекенской декларацией от декабря 2001 года, имеет задачей проработать предложения по упрощению процедуры принятия различных актов Сообщества и потому рассматривает будущее консультации.

Охрана потребителя

С охраной потребителя имеет дело статья 153 Договора о Европейском Сообществе (бывшая статья 129 «а»), которая была включена Договором Маастрихту. Это направление на улучшение здоровья, безопасности, экономических и правовых интересов потребителей и их права на информацию.

Статья 153 высказанно отсылает к другому легальному основанию достижения этих целей, а именно к статье 95 (бывшая статья 100 «а»), которая требует процедуру общего принятия решений относительно всех мероприятий, которые требуют постоянного выстраивания законодательства государств-членов относительно завершення единого рынка, где затрагивается охрана потребителя. В то же время это предусматривает, что специфическое действие по поддержанию и дополнению политики, которое

down by the Community, as long as they are compatible with the Treaty and the Commission is notified of them.

Convergence criteria

To ensure that the sustainable convergence required for the achievement of economic and monetary union (EMU) comes about, the Treaty sets five convergence criteria which must be met by each Member State before it can take part in the third stage of EMU. The Commission and the European Central Bank (ECB) draw up reports to check whether the criteria are being met. The criteria are:

- the ratio of government deficit to gross domestic product must not exceed 3%;
 - the ratio of government debt to gross domestic product must not exceed 60%;
- there must be a sustainable degree of price stability and an average inflation rate, observed over a period of one year

тації з Економічним і Соціальним комітетом.

Держава-член може підтримувати або запроваджувати жорсткіші заходи з охорони споживача, ніж ті, що запроваджені Співтовариством, якщо вони є сумісними з Договором і Комісії повідомлено про них.

Критерії конвергенції

Для забезпечення сталої конвергенції, необхідної для досягнення економічного і валютного союзу (ЕМУ), Договір встановлює п'ять критеріїв конвергенції, яким має відповідати кожна держава-член до того як вона зможе взяти участь у третій фазі ЕМУ. Комісія і Європейський центральний банк (ЕЦБ) беруть звіти для перевірки дотримання критеріїв. Цими критеріями є:

- співвідношення урядового дефіциту і валового внутрішнього продукту не повинно перевищувати 3%;
- співвідношення урядового боргу і валового внутрішнього продукту не повинно перевищувати 60%;
- має бути сталою ступінь цінової стабільності і середніх тем-

проводят государства-члены, должно приниматься по процедуре общего принятия решений, после консультации с Экономическим и Социальным комитетом.

Государство-член может поддерживать или применять более жесткие меры по охране потребителя, по сравнению с введенными Сообществом, если они являются совместимыми с Договором и Комиссии сообщено о них.

Критерии конвергенции

Для обеспечения постоянной конвергенции, необходимой для достижения экономического и валютного союза (ЕМУ), Договор устанавливает пять критериев конвергенции, которым должно соответствовать каждое государство-член перед тем как оно может принять участие в третьей фазе ЕМУ. Комиссия и Европейский центральный банк (ЕЦБ) берут отчеты для проверки соблюдения критериев. Этими критериями являются:

- соотношения правительственного дефицита и валового внутреннего продукта не должны превышать 3%;
- соотношения правительственного долга и валового внутреннего

before the examination, which does not exceed by more than one and a half percentage points that of the three best performing Member States in terms of price stability;

- there must be a long-term nominal interest rate which does not exceed by more than two percentage points that of the three best performing Member States in terms of price stability;

- the normal fluctuation margins provided for by the exchange-rate mechanism on the European Monetary system must have been respected without severe tensions for at least the last two years before the examination.

The convergence criteria, then, are meant to ensure that economic development within EMU is balanced and does not give rise to any tensions between the Member States. It must also be remembered that the criteria relating to government deficit and government debt must continue to be met after the start of the third stage of EMU (1 January 1999). A stability pact with this end in view was adopted at the Amsterdam European Council in June 1997.

пів інфляції, що спостерігалися протягом однорічного періоду до розгляду, яка не перевищує півтора процентних пункти того, що мають три держави-члени з найкращими результатами у ціновій стабільності;

— довготермінова номінальна відсоткова ставка не перевищує більше, ніж на два з половиною процентних пункти того, що мають три держави-члени з найкращими результатами у ціновій стабільності;

— нормальні межі коливання, передбачені механізмом валютного курсу для Європейської валютної системи, мають бути дотримані без сильної напруги, щонайменше впродовж двох років до розгляду. Критерії конвергенції означають забезпечення економічного розвитку у рамках EMU, як такого, що є збалансованим і не створює жодного напруження між державами-членами.

Слід також пам'ятати, що критеріїв, які стосуються урядового дефіциту і урядового боргу, необхідно дотримуватися і після початку третьої фази EMU (1 січня 1999 р.). Пакт стабільності для досягнення цієї мети було укладено на амстердамській Європейській Раді у червні 1997 року.

продукта не должно превышать 60%;

— должна быть устоявшейся степень ценовой стабильности и средних темпов инфляции, наблюдавшихся в течение годичного периода перед рассмотрением, которая не превышает полтора процентных пункта того, что имеют три государства-члена с наилучшими результатами в ценовой стабильности;

— долгосрочная номинальная процентная ставка не превышает больше, чем на два с половиной процентных пункта того, что имеют три государства-члена с наилучшими результатами в ценовой стабильностью;

— нормальные пределы колебания, предусмотренные механизмом валютного курса для Европейской валютной системы, должны быть соблюдены без сильного напряжения, по крайней мере, в течение двух лет перед рассмотрением.

— Критерии конвергенции означают обеспечение экономического развития в рамках EMU, как сбалансированного и не создающего никакого напряжения между государствами-членами. Следует также помнить, что критерии, которые касаются правительственного дефицита и правительственного долга,

Cooperation procedure

The cooperation procedure (Article 252 of the EC Treaty, formerly Article 189c) was introduced by the Single European Act. It gave the European Parliament greater influence in the legislative process by allowing it two «readings». Initially, the scope of this procedure was considerably extended by the Treaty of Maastricht; the Treaty of Amsterdam then reversed the trend by encouraging the codecision procedure (Article 251 of the EC Treaty). The cooperation procedure will therefore now apply exclusively to the field of economic and monetary union (Articles 99(5) and 106(2) of the EC Treaty).

The cooperation procedure is always initiated by a proposal from the Commission forwarded to the Council and the European Parliament. In the context of a first reading, Parliament issues an opinion on the Commission proposal. The Council, acting by a qualified majority, then draws up a common position, which is forwarded

Процедура співробітництва

Процедура співробітництва (стаття 252 Договору про Європейське Співтовариство, колишня стаття 189 «с») була запроваджена Єдиним Європейським актом. Вона надала Європейському парламенту більший вплив на законодавчий процес, дозволивши йому два «читання». Спочатку обсяг цієї процедури було значно розширено Договором Маастрихту; Договір Амстердаму потім змінив тенденцію на протилежну, захопивши процедуру спільного прийняття рішень (стаття 251 Договору про Європейське Співтовариство. Процедура співробітництва буде нині застосовуватися виключно до сфери економічного і валютного союзу (статті 99 (5) і 106 (2) Договору про Європейський Союз). Процедура співробітництва завжди розпочинається пропозицією від Комісії, надісланою до Ради і Європейського парламенту. У контексті першого читання Парламент виступає з

необхідно спостерігати і після початку третьої фази ЕМУ (1 січня 1999 г.). Пакт стабільності для досягнення цієї мети був заключений на амстердамському Європейському Союзі в червні 1997 року.

Процедура співпраці

Процедура співпраці (стаття 252 Договору про Європейське Співтовариство, колишня стаття 189 «с») була введена Єдиним Європейським актом. Вона надавала Європейському парламенту більше впливу на законодавчий процес, дозволивши йому два «читання» внаслідок обсягу цієї процедури було значно розширено Договором Маастрихту; Договір Амстердаму потім змінив тенденцію на протилежну, поширив процедуру загального прийняття рішень (стаття 251 Договору про Європейське Співтовариство). Процедура співпраці буде нині застосовуватися виключно до сфери економічного і валютного союзу (статті 99 (5) і 106 (2) Договору про Європейський Союз). Процедура співпраці завжди розпочинається пропозицією від Комісії, направленою до Ради і Європейському парламенту. В контексті першого

to Parliament together with all the necessary information and the reasons which led the Council to adopt this common position. Parliament examines this common position at second reading, and within three months may adopt, amend or reject the common position. In the latter two cases, it must do so by an absolute majority of its members. If it rejects the proposal, unanimity is required for the Council to act on a second reading. The Commission then re-examines, within one month, the proposal upon which the Council based its common position and forwards its proposal to the Council; at its discretion it can include or exclude the amendments proposed by Parliament. Within three months, the Council may adopt the re-examined proposal by qualified majority, amend it unanimously or adopt the amendments not taken into consideration by the Commission, also unanimously. In the cooperation procedure, the Council may still exercise a veto by refusing to express its opinion on the amendments proposed by the European Parliament or on the amended proposal from the Commission, thereby blocking the legislative procedure. The European Convention established by the

висновком щодо пропозиції Комісії.

Рада, діючи кваліфікованою більшістю, формує потім спільну позицію, яка надсилається Парламенту з усією необхідною інформацією та мотивами, що привели Раду до прийняття цієї спільної позиції.

Парламент розглядає цю спільну позицію на другому читанні і протягом трьох місяців може прийняти, доповнити або відхилити цю спільну позицію. У двох останніх випадках, він мусить робити це абсолютною більшістю своїх членів. Якщо він відхиляє пропозицію, то від Ради вимагається одностайність у дії на друге читання.

Комісія потім переглядає протягом одного місяця пропозицію, на якій Рада базувала свою думку і надсилає свою пропозицію Раді; вона за власним розсудом може включати або виключати доповнення, запропоновані Парламентом.

Протягом трьох місяців Рада може кваліфікованою більшістю прийняти переглянута пропозицію, доповнити її одностайно або одностайно прийняти доповнення, не взяті до уваги Комісією.

За процедури співробітництва Рада може ще й застосувати вето, відмовляючись висловити

чтения Парламент выступает с заключением относительно предложения Комиссии.

Совет, действуя квалифицированным большинством, формирует потом общую позицию, которая направляется парламенту со всей необходимой информацией и мотивами, приведшими Совет к принятию этой общей позиции.

Парламент рассматривает эту общую позицию во втором чтении и на протяжении трех месяцев может принять, дополнить или отклонить эту общую позицию. В двух последних случаях, он должен делать это абсолютным большинством своих членов. Если он отклоняет предложение, то от Совета требуется единогласие в действии во втором чтении.

Комиссия потом переосматривает в течении одного месяца предложение, на котором Совет базировал свое заключение, и направляет свое предложение Совету; он по собственному усмотрению может включать или исключать дополнения, предложенные Парламентом.

В течении трех месяцев Совет может квалифицированным большинством принять, переосмотренное предложение, дополнить его еди-

Laeken declaration of December 2001 has the task of drawing up proposals aimed at simplifying the procedures for adopting various Community acts and is therefore examining the future of cooperation.

Copenhagen criteria
See Accession criteria (Copenhascriteria)

Coreper

Coreper, the French acronym by which the Permanent Representatives Committee is known, consists of the Member States' Permanent Representatives (Ambassadors) and is responsible, at a stage involving preliminary negotiations, for assisting the Council of the European Union in dealing with the items on its

свою думку щодо доповнень, запропонованих Європейським парламентом, або щодо доповненої пропозиції Комісії, таким чином блокуючи законодавчий процес.

Європейська Конвенція, що заснована Лаєкєнською декларацією від грудня 2001 року, має завдання опрацювати пропозиції, спрямовані на спрощення процедур прийняття різних актів Співтовариства і, отже, вона розглядає майбутнє співробітництва.

Копєнгагенські критерії

Комітет постійних представників

Корєпер — французький акронім, за яким знають Комітет постійних представників, складається з постійних представників (послів) держав-членів і є відповідальним, на стадії, що включає попередні переговори, за допомогу Раді Європейського Союзу мати справи з її порядками денними (пропозиції і проекти актів,

ногласно или единогласно принять дополнения, не принятые во внимание Комиссией.

По процедуре сотрудничества Совет может еще и применить вето, отказываясь высказать свое мнение относительно дополнений, предложенных Европейским парламентом, или относительно дополненного предложения Комиссии, таким образом блокируя законодательный процесс.

Європейская Конвенция, которая учреждена Лаєкєнської декларацією от декабря 2001 года, в качестве задания имеет разработку предложений, направленных на упрощение процедур принятия различных актов Сообщества и, таким образом, она рассматривает будущее сотрудничества.

Копєнгагенские критерии

Комитет постоянных представителей

Корєпер — французский акроним, по которому знают Комитет постоянных представителей, состоит из постоянных представителей (послов) государств-членов и является ответственным, на стадии, включающей предварительные переговоры, за помощь Совету Европейского Союза иметь дела с ее повест-

agenda (proposals and drafts of instruments put forward by the Commission). It occupies a pivotal position in the Community decision-making system, in which it is at one and the same time a forum for dialogue (among the Permanent Representatives and between them and their respective national capitals) and a body which exercises political control (by laying down guidelines for, and supervising, the work of the expert groups). It is in fact divided in two to enable it to deal with all the tasks it has to carry out:

- Coreper I, consisting of the Deputy Permanent Representatives, and
 - Coreper II, consisting of the Permanent Representatives themselves.
- The smooth running of the Council is dependent on the standard of the work done in Coreper.

Coreu (Corespondance EUropéenne)

Coreu is an EU communication network between the Member States and the Commission for cooperation in the fields of foreign policy. It makes it easier for decisions to be taken swiftly in emergencies.

надісланих Комісією). Він посідає стрижневе становище у системі прийняття рішень Співтовариства, де він одночасно є і форумом для діалогу (між постійними представниками і між ними і їх відповідними національними столицями) і органом, який здійснює політичний контроль (закладаючи постанови для експертних груп та наглядаючи за ними). Фактично він розділений на дві частини, щоб уможливити йому мати справу з усіма завданнями, які він має виконувати:

— Корепер I, що складається із заступників постійних представників, і

— Корепер II, що складається з власне постійних представників.

Чітка діяльність Ради залежить від якості роботи, виконаної у Корепері.

Європейська кореспонденція

КОРЕУ є у Європейському Союзі комунікаційною мережею між державами-членами і Комісією, з співробітництва у галузі закордонної політики. Вона полегшує швидке прийняття рішень за над-

ками дня (предпожени-я проекты актов, присланных Комиссией). Он занимает стержневое положение в системе принятия решений Сообщества, где он одновременно является и форумом для диалога (между постоянными представителями и между и их соответствующими национальными столицами) и органом, который осуществляет политический контроль (закладывая постановления для экспертных групп и надзирая за ними). Фактически он разделен на две части, чтобы сделать возможным иметь дело со всеми задачами, которые он может выполнять:

— Корепер I, состоящий из заместителей постоянных представителей, и

— Корепер II, состоящий из собственно постоянных представителей.

Четкая деятельность Совета зависит от качества работы, выполненной в Корепере.

Європейская кореспонденция

КОРЕУ является в Европейском Союзе коммуникационной сетью между государствами-членами и Комиссией по сотрудничеству в области иностранной политики. Она облегчает быстрое принятие

Council of the European Union

The Council of the European Union (Council, sometimes referred to as the Council of Ministers) is the Union's main decision-making institution. It consists of the ministers of the fifteen Member States responsible for the area of activity on the agenda: foreign affairs, agriculture, industry, transport or whatever. Despite the existence of these different configurations depending on the area of activity, the Council is nonetheless a single institution.

Each Member State in turn holds the chair for six months. Decisions are prepared by the Committee of Permanent Representatives of the Member States (Coreper), assisted by working parties of national government officials. The Council is assisted by its General Secretariat. Council decisions under the first pillar are adopted on the basis of Commission proposals.

Following entry into force of the Treaty of Amsterdam in May 1999, the Secretary-General also acts as High Representative for the Common Foreign and Security Policy. He is assisted by a Deputy Secretary-General, appointed by unanimous decision of the Council and responsible for run-

ning occasional situations.

Рада Європейського Союзу

Рада Європейського Союзу (Рада, інколи називається як Рада Міністрів), є головною інституцією Союзу з прийняття рішень. Вона складається з міністрів п'ятнадцяти держав-членів, відповідальних за сферу діяльності, що у порядку денному (закордонні справи, сільське господарство, промисловість, транспорт тощо). Не дивлячись на існування цих різних конфігурацій залежно від сфери діяльності, Рада тим не менше, є єдиною інституцією.

Кожна держава-член по чергово головує протягом шести місяців. Рішення готуються Комітетом постійних представників держав-членів (COREPER), якому допомагають в роботі групи службовців національних урядів. Раді допомагає Генеральний секретаріат. Рішення Ради за першою опорою приймається на основі пропозицій Комісії.

Після набрання чинності Договору Амстердама у травні 1999 року, Генеральний секретар також діє як Високий Представник зі спільної іноземної політики та політики безпеки. Йому допомагає заступник Генерального секретаря, якого Рада призначає односта-

решений в чрезвычайных ситуациях.

Совет Европейского Союза

Совет Европейского Союза (Совет, иногда называется как Совет Министров), является главным институтом Союза по принятию решений. Он состоит из министров пятнадцати государств-членов, ответственных за сферу деятельности повестки дня (иностраные дела, сельское хозяйство, промышленность, транспорт и т. п.). Несмотря на существование этих различных конфигураций в зависимости от сферы деятельности, Совет тем не менее, является единой институтом.

Каждое государство-член поочередно председательствует в течение шести месяцев. Решение готовится Комитетом постоянных представителей государств-членов (COREPER), которому помогают в работе группы служащих национальных правительств. Совету оказывает помощь Генеральный секретариат. Решения Совета по первой опоре принимаются на основе предложенной Комиссии.

После вступления в силу Договора Амстердама в мае 1999 года, Генеральный секретарь также действует в качестве Высокого Представителя по общей ино-

ning the Council's General Secretariat.

Given the prospect of enlargement, the Treaty of Nice extended the scope of decisions adopted by qualified majority to other areas and to certain other aspects of policies already subject in part to qualified majority voting, such as the common commercial policy.

Court of First Instance of the European Communities (CFI)

The CFI was set up in 1989 to strengthen the protection of individuals' interests by introducing a second tier of judicial authority, allowing the Court of Justice of the European Union to concentrate on its basic task of ensuring the uniform interpretation and application of Community law. The CFI is currently made up of fifteen judges appointed by common accord of the Governments of the Member States to hold office for a renewable term of six years. It should be noted

ним рішенням і який є відповідальним за діяльність Генерального секретаріату.

З урахуванням перспективи розширення, Договір Ніцци розширив сферу рішень, що приймаються кваліфікованою більшістю, на інші сфери і на деякі інші аспекти політики, які вже є частково підпорядкованими голосуванню за кваліфікованою більшістю, такі як спільна комерційна політика.

Суд першої інстанції Європейських Співтовариств

CFI було засновано 1989 року для посилення захисту інтересів осіб шляхом запровадження другого ярусу судової влади, дозволивши Суду Справедливості Європейського Союзу сконцентруватися на своєму основному завданні щодо забезпечення однамітного тлумачення і застосування права Співтовариства.

На даному етапі CFI складається з п'ятнадцяти суддів, призначених за спільною згодою урядів держав-членів для

странной политике и политике безопасности.

Ему помогает заместитель Генерального секретаря, которого Совет назначает единогласным решением и который является ответственным за деятельность Генерального секретариата.

С учетом перспективы расширения, Договор Ниццы расширил сферу решений, которые принимаются квалифицированным большинством, на другие сферы и на некоторые другие аспекты политики, которые уже являются частично подчиненному голосованию квалифицированным большинством, такие как общая коммерческая политика.

Суд первой инстанции Европейских Сообществ

CFI был основан 1989 году для усиления защиты интересов лиц путем введения второго яруса судебной власти, позволив Суду Справедливости Европейского Союза сконцентрироваться на своей основной задаче относительно обеспечения однообразного толкования и применения права Сообщества.

На данном этапе CFI состоит из пятнадцати судей, назначенных по общему согласию правительств государств-членов для пребывания

that in response to a request submitted by the Court of Justice, outside the framework of the Intergovernmental Conference, the Permanent Representatives' Committee agreed to increase the number of judges for the CFI to twenty-one. The arrangements regarding the system of rotation for appointments has still to be decided.

The Treaty of Nice introduced greater flexibility for adapting the CFI's statute, which can henceforth be amended by the Council acting unanimously at the request of the Court or of the Commission. The approval of the rules of procedure of the Court of Justice and of the Court of First Instance will in future be by qualified majority.

To ease the workload of the Court of Justice, the Treaty of Nice also aimed to improve the distribution of responsibilities between the Court and the CFI, making the CFI the ordinary court for all direct actions (appeals against a decision, failure to act, damages, etc.), with the exception of those assigned to a judicial panel and those reserved for the Court of Justice. The new Treaty also provides for the creation, based on a right of initiative shared between the Court of Justice and the Com-

пребування на посаді протягом шестирічного поновлюваного терміну. Слід зазначити, що у відповідь на запит Суду Справедливості, поза рамками Міжурядової конференції, Комітет постійних представників погодився збільшити кількість суддів CFI до двадцяти одного. Облаштування по системи ротації для призначень ще має бути визначене.

Ницький договір запровадив більшу гнучкість для адаптації статуту CFI, який відтоді може бути доповнений Радою, яка діє одностайно на прохання Суду або Комісії. Схвалення правил процедури Суду Справедливості і Суду першої інстанції буде у майбутньому відбуватися кваліфікованою більшістю.

Для зменшення навантаження на Суд Справедливості, Ницький договір також спрямований на покращення розподілу обов'язків між Судом та CFI, зробивши CFI звичайним судом для всіх прямих дій (апеляції на рішення, бездіяльність, відшкодування тощо), за винятком тих, які підвідомчі судовій колегії та зарезервованих за Судом Справедливості. Новий Договір передбачає також утворення, спираючись на право ініціативи, поділене між

на должности в течение шестилетнего возобновляемого срока. Следует отметить, что в ответ на запрос Суда Справедливости, вне рамок Межправительственной конференции, Комитет постоянных представителей согласился увеличить количество судей CFI до двадцати одного. Обустройство по системе ротации по назначению еще должно быть определено.

Ницкий договор ввел большую гибкость по адаптации устава CFI, который с тех пор может быть дополнен Советом, действующим единогласно по просьбе Суда или Комиссии. Одобрения правил процедуры Суда Справедливости и Суда Первой инстанции будет в будущем происходить квалифицированным большинством.

Для уменьшения нагрузки на Суд Справедливости, Ницкий договор также направлен на улучшение распределения обязанностей между Судом и CFI, сделав CFI обычным судом для всех прямых действий (апелляции на решение, бездействие, возмещение и т. п.), за исключением тех, которые подведомственны судебной коллегии и зарезервированных для Суда Справедливости. Новый Договор преду-

mission, of judicial panels to examine at first instance certain types of actions in specific matters to relieve the burden on the CFI. Finally, the Nice Treaty provides for the possibility of conferring on the Court of First Instance the right to deliver preliminary rulings in certain specific areas.

Court of Justice of the European Union

The Court of Justice of the European Union is composed of as many judges as there are Member States. At present it has fifteen judges assisted by eight advocates-general appointed for six years by agreement among the Member States.

It may sit in chambers, or in plenary session for cases that are particularly important or complex and at the request of a Member State. It has two principal functions:

- to check whether instruments of the European institutions and of governments are compatible with the Treaties;
- to pronounce, at the request of a national court, on the interpretation or the

Судом Справедливості і Комісією, юридичних колегій для розгляду за першою інстанцією деяких типів справ за специфічними темами для того, щоб зменшити навантаження на CFI. Нарешті, Ніщський договір передбачає можливість передачі Суду першої інстанції права виносити попередні рішення у певних специфічних сферах.

Суд Справедливості Європейського Союзу

Суд Справедливості Європейського Союзу складається з такої кількості суддів, скільки є держав-членів.

Він може засідати палатами, або пленарними сесіями у справах, які є особливо важливими або комплексними та на прохання держав-членів.

Він має дві основні функції:

— перевіряти, чи акти європейських інституцій і урядів є сумісними з Договорами;

— висловлювати, на прохання національного суду, щодо тлумачення чинності положень, що містяться у праві Співробітництва.

Суду допомагає Суд

смагрує також обрання, опираючись на право ініціативи, розділене між Судом Справедливості і Комісією, юридических колегій для розгляду по першій інстанції деяких типів дел по специфіческим темам для того, чтобы уменьшить нагрузку на CFI. На конец, Нищский договор предусматривает возможность передачи Суду Первой инстанции права выносить предварительное решение в определенных специфических сферах.

Суд Справедливості Європейського Союзу

Суд Справедливості Європейського Союзу складається з такої кількості суддів, скільки є держав-членів.

Он может заседать палатами, или пленарными сессиями по делам, которые являются особенно важными или комплексными и по просьбе государств-членов.

Он имеет две основные функции:

— проверяют, являются учреждения и правительства совместимы с Договорами;

— высказываются, по просьбе национального суда, относительно толкования или действительности положений, содержащихся в праве Сотрудничества.

Суду помогает Суд Пер-

validity of provisions contained in Community law.

The Court is assisted by the Court of First Instance of the European Communities (CFI), which was set up in 1989.

The Treaty of Nice put in place a major reform of the Union's court system. As far as the Court of Justice is concerned, the most important points are the following:

- greater flexibility to adapt the statute of the Court of Justice, which can now be amended by the Council, acting unanimously at the request of the Court or the Commission;
- approval of the Court's Rules of Procedure by the Council is now done by qualified majority;
- a new Article 229a of the EC Treaty enables the Court to be awarded jurisdiction in disputes relating to Community industrial property rights, by unanimous decision by the Council and after ratification by the national parliaments;
- a better division of powers between the CFI and the Court, relieving the latter of some of its workload.

Customs authorities

The authorities responsible inter alia for applying customs rules

Customs controls

The performance of specific acts such as examining goods, veri-

Першої інстанції Європейських Співробітництв (CFI), який було утворено 1989 року.

Ніцький договір запровадив велику реформу судової системи Союзу. Що стосується Суду Справедливості, найважливішими системами є такі:

- більша гнучкість з адаптації Статуту Суду Справедливості, до якого може вносити доповнення Рада, діючи одностайно на прохання Суду або Комісії;
- схвалення процедурних норм Суду здійснюється Радою за кваліфікованою більшістю;
- нова стаття 229 «а» Договору про ЄС уможливило Суд на одержання юрисдикції у спорах, що стосуються прав промислової власності Співтовариства за одностайним рішенням Ради і після ратифікації національними парламентами;
- кращий розподіл влади між CFI і Судом, звільнивши останній від деякого його навантаження.

Митні власті

Власті, що є відповідальними, окрім іншого, за застосування митних правил

Митний контроль

Виконання специфічних дій, таких як обстеження товарів, пере-

вой инстанции Европейских Сотрудничеств (CFI), который был образован в 1989 году.

Ницский договор ввел крупную реформу судебной системы Союза. Что касается Суда Справедливости, важнейшими системами являются следующие: ли акты Европейских

- большая гибкость по адаптации Устава Суда Справедливости, в который может вносить дополнение Совет, действуя единогласно по просьбе Суда или Комиссии;
- одобрения процедурных норм Суда осуществляется Советом за квалифицированным большинством;
- новая статья 229 «а» Договора о ЕС дает возможность Суду получить юрисдикцию по спорам, касающимся прав промышленной собственности Сообщества по единогласному решению Совета и после ратификации национальными парламентами;
- лучшее распределение власти между CFI и Судом, освободив последний от некоторой его нагрузки.

Таможенные власти

Власти, ответственные, среди прочего, за применение таможенных правил

Таможенный контроль

Выполнение специфических действий, таких

fying the existence and authenticity of documents, examining the accounts of undertakings and other records, inspecting means of transport, inspecting luggage and other goods carried by or on persons and carrying out official inquiries and other similar acts with a view to ensuring that customs rules and, where appropriate, other provisions applicable to goods subject to customs supervision are observed

Customs debt

The obligation on a person to pay the amount of the import duties (customs debt on importation) or export duties (customs debt on exportation) which apply to specific goods under the community provisions in force

Customs declaration

The act whereby a person indicates in the prescribed form and manner a wish to place goods under a given customs procedure

Customs procedure

- (a) release for free circulation;
- (b) transit;
- (c) customs warehousing;
- (d) inward processing;
- (e) processing under

вірка наявності і справжності документів, перевірка рахунків підприємств та інших записів, огляд транспортних засобів, огляд багажу та інших речей, що перевозяться особами або з ними і виконання офіційних розслідувань та інших подібних дій з метою забезпечення дотримання митних правил і, де це доречно, інших положень, що застосовуються до товарів, які підлягають митному контролю.

Митний борг

Зобов'язання особи сплатити суму імпортного мита (митний борг за імпортом) або експортного мита (митний борг за експортом), що стосується специфічних товарів згідно з чинними положеннями співтовариства.

Митне декларування

Дія, якою особа вказує, за встановленими формою і порядком, на бажання поставити товари під даний митний режим.

Види митного режиму

- a) випуск у вільний обіг;
- b) транзит;
- c) митний склад;
- d) переробка на митній території;
- e) переробка під мит-

как обследование товаров, проверка наличия и подлинности документов, проверка счетов предпринятой и других записей, осмотр багажа и других вещей, перевозимых лицами или с ними, выполнение официальных расследований и других подобных действий с целью обеспечения соблюдения таможенных правил и, где это уместно, других положений, применяемых к товарам, которые подлежат таможенному контролю.

Таможенный долг

Обязательство лица уплатить сумму импортной пошлины (таможенный долг по импорту) или экспортной пошлины (таможенный долг по экспорту), применяемое к специфическим товарам в соответствии с действующими положениями сообщества

Таможенное декларирование

Действие, посредством которого лицо указывает, по установленной форме и способу, на желание поставить товары под данный таможенный режим.

Виды таможенного режима

- a) выпуск в свободное обращение;
- b) транзит;
- c) таможенный склад;
- d) переработка на таможенной территории;

customs control;
(f) temporary admission;
(g) outward processing;
(h) exportation.

Customs supervision

Action taken in general by those authorities with a view to ensuring that customs rules and, where appropriate, other provisions applicable to goods subject to customs supervision are observed

Customs status

The status of goods as community or non-community goods

ним контролем;
f) тимчасове ввезення;
g) переробка за межами митної території;
h) експорт.

Митний нагляд

Акція тих властей, що загалом наглядають за дотриманням митних правил і, де це доречно, інших положень, які застосовуються до товарів, що підлягають митному нагляду

Митний режим

Статус товарів, що належать або не належать до товарів співтовариства

e) переработка под таможенным контролем;
f) временной ввоз;
g) переработка за пределами таможенной территории;
h) экспорт.

Таможенный надзор

Акція тех властей, которые осуществляют общий надзор за соблюдением таможенных правил и, где это уместно, других положений, применяемых к товарам, которые подлежат таможенному контролю.

Таможенный режим

Статус товаров, принадлежащих и не принадлежащих к товарам сообщества

Dd

Decision and framework decision (Title VI of the EU Treaty)

With the entry into force of the Treaty of Amsterdam, these new instruments under Title VI of the EU Treaty (Police and judicial cooperation in criminal matters) have replaced joint action. More binding and more authoritative, they should serve to make action under the reorganised third pillar more effective.

Framework decisions are used to approximate (align) the laws and regulations of the Member States. Proposals are made on the initiative of the Commission or a Member State and they have to be adopted unanimously. They are binding on the Member States as to the result to be achieved but leave the choice of form and methods to the national authorities.

Decisions are used for

Рішення і рамкове рішення (розділ VI Договору про Європейський Союз)

З набранням чинності Договором Амстердаму ці нові інструменти відповідно до розділу VI Договору про Європейський Союз (поліцейське і судове співробітництво у кримінальних справах) замінили спільну дію. Більш зобов'язуючі і більш імперативні, вони будуть служити тому, щоб дія за реорганізованою третьою опорою була ефективнішою. Рамкові рішення використовуються для зближення (вишикування) законів і правил держав-членів. Пропозиції вносяться за ініціативою Комісії або держави-члена і вони мають прийматися одностайно. Вони є зобов'язуючими для держав-членів щодо результату, який має досягатися, але залишають

Решение и рамочное решение (раздел VI Договора о Европейском Союзе)

С вступлением в силу Договора Амстердама эти новые инструменты в соответствии с разделом VI Договора о Европейском Союзе (полицейское и судебное сотрудничество по уголовным делам) заменили совместное действие. Более обязывающие и более императивные они будут служить тому, чтобы действие по реорганизованной третьей опоре было более эффективным. Рамочные решения используются для сближения (выстраивания) законов и правил государств-членов.

Предложения вносятся по инициативе Комиссии или государства-члена и они должны приниматься единогласно. Они являются обязывающими для государств-членов относительно

any purpose other than approximating the laws and regulations of the Member States. They are binding and any measures required to implement them at Union level are adopted by the Council acting by a qualified majority.

Declarant

The person making the customs declaration in his own name or the person in whose name a customs declaration is made

De minimis notice

Communication from the Commission clarifying under what conditions the impact of an agreement or practice on competition within the common market can in its view be considered to be non-appreciable, namely where the aggregate market share of the undertakings involved remains below certain thresholds. In addition, agreements between small and medium-sized enterprises are said to be rarely capable of significantly affecting trade between Member States or competition within the common mar-

національній владі вибір форм і методів. Рішення використовуються для будь-яких цілей, крім зближення законів і правил держав-членів. Вони є зобов'язуючими і будь-які заходи, необхідні для запровадження їх на рівні Союзу приймаються Радою, яка діє кваліфікованою більшістю.

Декларант

Особа, яка виконує митне декларування від власного імені або особа, від імені якої виконується митне декларування.

Сповіднення про мізерність

Повідомлення від Комісії, що уточнює за яких обставин вплив угоди або практики на конкуренцію в межах спільного ринку може бути таким, котрий не підлягає оцінці, а саме коли загальна частка ринку задіяних підприємств залишається нижче визначених порогів. На доповнення, угоди між малими і середніми компаніями рідко здатні істотно вплинути на торгівлю між сторонами — членами або на конкуренцію в межах загального ринку і вони, звичайно, у

результата, который должен достигаться, но оставляют национальным властям выбор форм и методов. Решения используются для любых целей, кроме сближения законов и правил государств-членов. Они являются обязывающими и любые мероприятия, необходимые для их введения на уровне Союза принимаются Советом, действующим квалифицированным большинством.

Декларант

Лицо, выполняющее таможенное декларирование от собственного имени либо лицо, от имени которого выполняется таможенное декларирование;

Извещение о ничтожности

Известие от Комиссии, уточняющее при каких обстоятельствах влияние соглашения или практики на конкуренцию в пределах общего рынка может быть таким, которое не подлежит оценке, а именно когда общая доля рынка задействованных предприятий остается ниже определенных порогов. В дополнение, соглашения между малыми и средними компаниями редко способны существенно оказать влияние на торговлю между сторонами — членами или на

ket, they will in any event not normally be of sufficient Community interest to justify intervention. In short, agreements or practices falling under the «de minimis» notice are considered to be of minor Community importance and are not examined by the Commission under EC competition law. Certain cases may, however, be examined by national competition authorities.

Deepening

Deepening refers to the integration dynamic present from the outset of the European venture. Through the customs union, the common market, and then the Euro zone, the European Communities have grown into what aspires to be an «ever closer union» among the peoples of Europe (Article 1 of the EU Treaty). Deepening is a process parallel to, and often viewed as a necessary step prior to, enlargement. In this spirit it has been decided to reform the main Community policies (common agricultural policy and structural policy) and the workings of the

будь-якому випадку будуть такими, котрі не будуть становити для Комісії достатній інтерес, щоб виправдати втручання. Стисло, — угоди або практики, що підпадають під повідомлення про мізерність, будуть вважатися такими, котрі мають мале значення для Співтовариства і не розглядаються Комісією відповідно до конкурентного права Європейського Співтовариства. Окремі справи, усе-таки, можуть розглядатися національною конкурентною владою.

Поглиблення

Поглиблення стосується динамічного інтеграційного сучасного від започаткування європейського задуму. Через митний союз, спільний ринок і еврозону Європейські Співтовариства вирости в те, що прямує до ще тіснішого союзу між народами Європи (стаття 1 Договору про Європейський Союз). Поглиблення є процесом паралельним з розширенням і часто розглядається як необхідний крок до останнього. У цьому дусі було вирішено реформувати головні політики Співтовариства (спільна сільськогосподарська

конкуренцію в пределах общего рынка и они, обычно, в любом случае будут такими, которые не будут представлять для Комиссии достаточный интерес, чтобы оправдать вмешательство. Кратко, — соглашения или практики, подпадающие под извещение о ничтожности, будут считаться такими, которые имеют маленькое значение для Сообщества и не рассматриваются Комиссией в соответствии с конкурентным правом Европейского Сообщества. Отдельные дела, все же, могут рассматриваться национальными властями.

Углубление

Углубление касается динамической интеграционной современности от начала европейского замысла. Через таможенный союз, общий рынок и еврозону Европейские Сообщества выросли в то, что уподобляется более тесному союзу между народами Европы (статья 1 Договора о Европейском Союзе). Углубление является процессом параллельным с расширением и часто рассматривается в качестве необходимого шага к последнему. В этом духе было решено реформировать главные политики Сообщества (общая сельскохо-

institutions to create a favourable context for new Member States to join the European Union.

Delimitation of competences

The delimitation of competences between the European Union and its Member States is one of the main points for consideration identified by the Declaration on the Future of the Union annexed to the Treaty of Nice and by the Laeken Declaration. The aim is to establish a clear and precise distribution of the Union's competences, respecting the principles of subsidiarity and proportionality whilst meeting, as far as possible, the expectations of European citizens. The system for monitoring compliance with this delimitation must also be stepped up. The aim is to better identify what comes under Community, regional or even local competence.

The idea of a separate title on competences in a future constitutional treaty is being studied. The issue is whether it is necessary to draw up an exhaustive list of the Union's competences, making a precise distinction between exclusive,

по літика і структурна політика) і функціонування інституцій, щоб створити сприятливий контекст для приєднання до Європейського Союзу нових держав-членів.

Размежування компетенцій

Размежування компетенції між Європейським Союзом і його державами-членами є одним з головних питань для розгляду, визначених «Декларацією про майбутнє Союзу», доданої до Ніщкого договору і Лаєкенською декларацією. Мета полягає в тому, щоб установити чіткий і точний розподіл компетенції Союзу, поважаючи принцип субсидіарності і пропорційності для задоволення, наскільки це можливо, сподівань європейських громадян. Система моніторингу дотримання цього розмежування також повинна бути укріплена. Мета полягає в тому, щоб краще ідентифікувати те, що підпадає під компетенцію Співтовариства, регіональну чи навіть локальну. Вивчається ідея про окреме право на компетенцію в майбутньому конституційному договорі. Питання полягає в тому, чи потрібно складати вичерпний перелік компетенції Союзу, вста-

зайственная политика и структурная политика) и функционирование институций, чтобы создать благоприятный контекст для присоединения к Европейскому Союзу новых государств-членов.

Разграничение компетенции

Разграничение компетенции между Европейским Союзом и его государствами-членами является одним из главных вопросов для рассмотрения, определенных «Декларацией о будущем Союзе», приложенной к Ниццкому договору и Лаекенской декларацией. Цель состоит в том, чтобы установить четкое и точное распределение компетенции Союза, уважая принцип субсидиарности и пропорциональности для удовлетворения, насколько это возможно, ожиданий европейских граждан. Система мониторинга соблюдения этого разграничения также должна быть укреплена. Цель состоит в том, чтобы лучше идентифицировать то, что подпадает под компетенцию Сообщества, региональную или даже локальную. Изучается идея об отдельном праве на компетенцию в будущем конституционном договоре. Вопрос состоит в том, нужно ли состав-

shared and complementary competences. In any event, this delimitation must not be allowed to hinder the flexibility provided under Article 308 of the EC Treaty, which grants the Community subsidiary powers.

Double majority

In the light of enlargement, solutions have been put forward for maintaining the current balance between «large» and «small» countries in decision-making in the Council of Ministers. Maintaining the present system of weighting of votes in the Council after enlargement could produce a qualified majority representing only a minority of the population of the European Union. For this reason, the Member States with the highest populations wanted to see a reweighting or double majority system which would ensure that a majority in the Council represented a majority not only of Member States but also of the population of the Union.

Both solutions were discussed in detail at the Intergovernmental Conference of 1996—1997,

новлюючи чітку відміну між винятковою, розподіленою і доповнюючою компетенцією. У будь-якому випадку, не можна дозволити цьому розмежуванню зашкодити гнучкості, передбаченій статтею 308 Договору про Європейське Співтовариство, що надає Співтовариству субсидіарну владу.

Подвійна більшість

У світлі розширення були подані пропозиції про підтримання поточного балансу між «великими» і «малими» країнами в прийнятті рішень у Раді Міністрів. Підтримання сучасної системи зважування голосів у Раді після розширення може створити кваліфіковану більшість, що становить лише меншість населення Європейського Союзу. З цієї причини держави-члени з найбільшою кількістю населення хотіли б бачити перезважування або систему подвійної більшості, яка забезпечувала б що більшість в Раді представляє більшість не лише держав-членів, але також і населення Європейського Союзу.

Обидва варіанти були детально розглянуті на Міжурядовій конференції 1996—1997 років,

леть исчерпывающий перечень компетенции Союза, делая точное различие между исключительной, распределенной и дополняющей компетенцией. В любом случае, нельзя позволить этому разграничению повредить гибкости, предусмотренной статьей 308 Договора о Европейском Сообществе, которая предоставляет Сообществу субсидиарную власть.

Двойное большинство

В свете расширения были поданы предложения о поддержании текущего баланса между «большими» и «малыми» странами в принятии решений в Совете Министров. Поддержание современной системы взвешивания голосов в Совете после расширения может создать квалифицированное большинство, представляющее лишь меньшинство населения Европейского Союза. По этой причине государства-члены с наибольшим количеством населения хотели бы видеть перевзвешивание или систему двойного большинства, которая обеспечивала бы представление в Совете большинства не лишь государств-членов, но также и населения Европейского Союза.

Оба варианта были подробно рассмотрены

which led to the Treaty of Amsterdam.

The proposed double majority system gave one vote to each Member State but required the presence of a majority of Member States, representing a majority of the population, for a decision to be taken. As no agreement was reached on the proposal at the Intergovernmental Conference, a Protocol on the institutions, with a view to enlargement, was annexed to the Treaty.

In this Protocol, the large Member States (Germany, Spain, France, Italy, United Kingdom) agree to lose their second Commissioner after enlargement, provided that the reweighting of votes in the Council works in their favour. They see a close link between the question of a reduction in the number of Commissioners and the question of decision-making in the Council.

The Protocol also provides for a new Intergovernmental Conference to be convened before the Union's membership exceeds 20, in order to review the rules on the functioning of the Union institutions and, above all, to make a final decision on decision-making in the Council.

The new Intergovernmental Conference of February 2000 decided to adopt a system of reweighting of votes

що привела до Амстердамського договору.

Запропонована система подвійної більшості дає один голос кожній державі-члену, але вимагає для приймання рішення наявності більшості держав-членів, що становлять більшість населення. Оскільки не було досягнуто ніякої згоди за цією пропозицією на Міжурядовій конференції, то до Договору було додано Протокол про інституції з прицілом на розширення. У цьому Протоколі великі держави-члени (Німеччина, Іспанія, Франція, Італія, Об'єднане Королівство) погоджуються втратити свого другого Коміснера після розширення, за умови, що переважування голосів у Раді працює на них. Вони вбачають тісний зв'язок між питанням про скорочення кількості Коміснерів і питанням про прийняття рішень у Раді.

Протокол також передбачає скликання нової Міжурядової конференції до того, як членство в союзі досягне 20 з метою розгляду правил функціонування інституцій Союзу і, насамперед, досягнення кінцевої згоди про прийняття рішень у Раді.

Нова Міжурядова конференція від лютого 2002 року вирішила прийняти систему переважування голосів у

на Міжправительственной конференції 1996—1997 років, которая привела к Амстердамскому договору.

Предложенная система двойного большинства дает один голос каждому государству-члену, но требует для принятия решения наличия большинства государств-членов, представляющих большинство населения.

Поскольку не было достигнуто никакого соглашения по этому предложению на Межправительственной конференции, то к Договору был приложен Протокол об институтах с прицелом на расширение. В этом Протоколе крупные государства-члены (Германия, Испания, Франция, Италия, Объединенное Королевство) соглашаются потерять своего второго Комиссионера после расширения, при условии, что перевзвешивание голосов в совете работает на них. Они усматривают тесную связь между вопросом о сокращении количества Комиссионеров и вопросом о принятии решений в Совете.

Протокол также предусматривает созыв новой Межправительственной конференции до того, как членство в союзе достигает 20 с целью рассмотрения правил функциониро-

within the Council, combined with a double or even triple majority, as a requirement for adoption of an instrument within the Council. While the reweighting of votes works in favour of the large Member States, the qualified majority must also be a majority of the Member States. This is combined with a system known as the «demographic safety net» which means that each Member State can request verification of whether the qualified majority represents at least 62% of the population of the Union. If this condition is not fulfilled, the decision cannot be adopted. These new rules will enter into force on 1 November 2004.

межах Ради в сполученні з подвійною чи навіть потрійною більшістю як умову про прийняття інструмента в межах Ради. У той час, коли переважування голосів працює на користь великих держав-членів, кваліфікована більшість повинна також бути більшістю держав-членів. Це поєднано з системою, відомою як «мережа демографічної безпеки», що означає, що кожна держава-член може вимагати пересвідчення про те, що кваліфікована більшість представляє 62 % населення Союзу. Якщо ця умова не виконується, то рішення не може бути прийнято. Ці нові правила наберуть чинності 1 листопада 2004 р.

вания институтов Союза и, прежде всего, достижение конечного соглашения о принятии решений в Совете. Новая Межправительственная конференция от февраля 2002 года решила принять систему перевзвешивания голосов в пределах Совета в сочетании с двойным или даже тройным большинством в качестве условия о принятии инструмента в пределах Совета. В то время, когда перевзвешивание голосов работает в пользу больших государств-членов, квалифицированное большинство должно также быть большинством государств-членов. Это сочетается с системой, известной как «сеть демографической безопасности», которая означает, что каждое государство-член может требовать удостоверения в том, что квалифицированное большинство представляет 62 % населения Союза. Если это условие не выполняется, то решение не может быть принято. Эти новые правила вступят в силу 1 ноября 2004 г.

Ee

Economic and Monetary Union

Economic and monetary union (EMU) is the name given to the process of harmonising the economic and monetary policies of the Member States of the Union with a view to the introduction of a single currency, the euro. It was the subject of one of the two Intergovernmental Conferences (IGCs) which concluded their deliberations in Maastricht in December 1991.

The Treaty provides that EMU is to be achieved in three stages:

- First stage (1 July 1990 to 31 December 1993): free movement of capital between Member States, closer coordination of economic policies and closer cooperation between central banks;
- Second stage (1 January 1994 to 31 December 1998): convergence of the economic and monetary policies of the Member States (to en-

Економічний і валютний союз

Економічний і Валютний союз (ЕМУ) є назвою, присвоєною процесу гармонізації економічних і валютних політик держав-членів Союзу з огляду на запровадження єдиної валюти — євро. Це було предметом однієї з двох Міжурядових конференцій (IGC), що завершили свої дебати у Маастрихті в грудні 1991 року.

Договір передбачає, що ЕМУ досягається в три етапи:

- Перший етап (1 липня 1990 р. — 31 грудня 1993 р.): вільний рух капіталу між державами-членами, тісніша координація економічної політики і тісніше співробітництво між центральними банками).
- Другий етап (1 січня 1994 р. — 31 грудня 1998 р.): конвергенція економічної і валютної політики держав-членів (для забезпечення ста-

Экономический и валютный союз

Экономический и валютный союз (ЕМУ) является названием, присвоенным процессу гармонизации экономических и валютных политик государств-членов Союза ввиду введения единой валюты — евро. Это было предметом одной из двух Межправительственных конференций (IGC), которые завершили свои дебаты в Маастрихте в декабре 1991 года.

Договор предусматривает, что ЕМУ достигается в три этапа:

- Первый этап (1 июля 1990 г. — 31 декабря 1993 г.): свободное движение капитала между государствами-членами, более тесная координация экономической политики и более тесное сотрудничество между центральными банками).
- Второй этап (1 января 1994 г. — 31 декабря 1998 г.):

sure stability of prices and sound public finances) and the creation of the European Monetary Institute (EMI) and, in 1998, of the European Central Bank (ECB);

- Third stage (from 1 January 1999): irrevocable fixing of exchange rates and introduction of the single currency on the foreign-exchange markets and for electronic payments, followed by the introduction of euro notes and coins from 1 January 2002.

The third stage of EMU was launched in eleven Member States, which were joined two years later by Greece. Three Member States have not adopted the single currency: the United Kingdom and Denmark, both of which benefit from an opt-out clause, and Sweden, which does not at present meet all of the criteria regarding the independence of its central bank.

On 1 January 2002 euro notes and coins were introduced in the Member States, gradually replacing the national currencies («legacy» currencies). On 28 February 2002 the transitional stage of dual circulation of the legacy currencies and the euro came to an end. The euro is now the sole currency for more than 300 million Europeans. The challenges facing the long-term success of EMU are continued

більності цін і здорових публічних фінансів) і створення Європейського валютного інституту (ЕМІ) і, у 1998 р., Європейського центрального банку. (ЕЦБ);

— Третій етап (з 1 січня 1999 р.): безповоротне фіксування обмінних курсів і введення єдиної валюти на ринках іноземної валюти і для електронних платежів, після чого відбувається запровадження євробанкнот і монет з 1 січня 2002 р.

Третій етап ЕМУ було розпочато в одинадцяти державах-членах, до яких через два роки приєдналася Греція. Три держави-члени не прийняли єдиної валюти: Об'єднане Королівство і Данія, — обидві користаються положенням про можливість вибору, а також Швеція, що нині не відповідає критеріям, що стосуються незалежності її центрального банку.

1 січня 2002 року євробанкноти і монети були введені в державах-членах і поступово заміняли національні валюти («валюти спадщини»), 28 лютого 2002 року перехідному етапу подвійного звертання валют спадщини і євро настав кінець. Євро є нині єдиною валютою для понад 300 млн. європейців. Виклики, кинуті довгостроковому успіху ЕМУ, є триваюча бюджетна

— Конвергенція економічної і валютної політики (государств-членов для обеспечения сбалансированности цен и здоровых публичных финансов) и создание Европейского валютного института (ЕМИ) и, в 1998 г., Европейского центрального банка. (ЕЦБ);

— Третий этап (с 1 января 1999 г.): безвозвратное фиксирование обменных курсов и введение единой валюты на рынках иностранной валюты и для электронных платежей, после чего происходит введение євробанкнот и монет с 1 января 2002 г.

Третий этап ЕМУ был начат в одиннадцати государствах-членах, к которым через два года присоединилась Греция. Три государства-члена не приняли единой валюты: Объединенное Королевство и Дания, — оба пользуются положением о возможности выбора, а также Швеция, которая ныне не соответствует критериям, касающимся независимости ее центрального банка.

1 января 2002 года євробанкноты и монеты были введены в государствах-членах и постепенно заменяли национальные валюты («валюты наследства»), 28 февраля 2002 года переходному этапу двойного обращения валют

budgetary consolidation and closer coordination of Member States' economic policies.

Economic policy

Economic and monetary union (EMU) implies close coordination of national economic policies, which have thus become a matter of common concern. In practical terms, the Council, acting by a qualified majority on a recommendation from the Commission, formulates draft guidelines which are sent to the European Council. In the light of the latter's conclusions, the Council, again acting by qualified majority, adopts a recommendation setting out the Broad Economic Policy Guidelines (BEPG) of the of the Member States and the Community and informs the European Parliament (Article 99 of the EC Treaty). These annual broad guidelines are the central element of coordination for the Union's economic policies.

• In addition to these broad guidelines, the EC Treaty lays down other economic policy provisions

консолідація та тісніша координація економічної політики держав-членів.

Економічна політика

Економічний і валютний союз (ЕМУ) має на увазі тісну координацію національної економічної політики, що, таким чином, стала предметом спільної турботи. На практиці Рада, діючи кваліфікованою більшістю, за рекомендацією Комісії, формулює проекти настанов, що надсилаються Європейській Раді. У світлі висновків останнього, Рада, знову діючи кваліфікованою більшістю, приймає рекомендації, створюючи Широкі настанови з економічної політики держав-членів і Співтовариства й інформує Європейський парламент (стаття 99 Договору про Європейське Співтовариство). Ці щорічні широкі настанови є центральним елементом координації економічної політики Союзу.

На доповнення до цих широких настанов, Договір про Європейське Співтовариство закла

вства и евро пришел конец. Евро является сейчас единой валютой для свыше 300 млн. европейцев. Вызовы, брошенные долгосрочному успеху ЕМУ, являются продолжающаяся бюджетная консолидация и более тесная координация экономической политики государств-членов.

Экономическая политика

Экономический и валютный союз (ЕМУ) подразумевает тесную координацию национальной экономической политики, которая, таким образом, стала предметом общей заботы. На практике Совет, действуя квалифицированным большинством, по рекомендации Комиссии, формулирует проекты наставлений, которые направляются Европейскому Совету. В свете выводов последнего, Совет, снова действуя квалифицированным большинством, принимает рекомендации, создавая Широкие наставления по экономической политике государств-членов и Сообщества и информирует Европейский парламент (статья 99 Договора о Европейском Сообществе). Эти ежегодные Широкие наставления являются центральным элементом координации экономической политики Союза.

in Title VII, Articles 98 to 104, including:

- multilateral surveillance: the Member States, meeting within the Council, monitor economic developments and the application of the broad economic policy guidelines; they may issue recommendations to the government of a Member State which is failing to comply with the guidelines;

- the excessive-deficit procedure: the Member States must avoid excessive government deficits, and it is up to the Commission to ensure that this principle is complied with; Article 104 lays down the relevant procedure, conditions, exceptions and consequences, which may include fines;

- financial assistance: when a Member State is experiencing severe difficulties, the Council is able, under certain conditions, to grant it financial assistance;

- prohibition against assuming the commitments of other Member States: the Community or the Member States may not assume the commitments of other Member States;

- prohibition of privileged access: it is prohibited to grant public bodies, authorities or undertakings privileged access to finance.

Title VII of the EC Treaty also lays down

інші положення з економічної політики в розділі VII, статті 98-104, що включають:

- багатобічне спостереження: держав-членів, які зустрічаючись у Раді, виконують моніторинг економічного розвитку і застосування широких настанов з економічної політики; вони можуть видавати рекомендації уряду держави-члена, що не дотримується настанов;

- процедуру надлишкового дефіциту: держави-члени повинні уникати надлишкового урядового дефіциту і на Комісію покладається забезпечення дотримання цього принципу; стаття 104 закладає належну процедуру, умови, винятки і наслідки, що можуть включати штрафи;
- фінансову допомогу: коли держава-член зазнає серйозних труднощів, то Рада спроможна, за певних умов, надати фінансову допомогу;

- заборона на прийняття зобов'язань інших держав — членів: Співтовариство або держава-члени не можуть приймати на себе зобов'язання інших держав-членів;

- заборона на привілейований доступ: забороняється надавати публічним органам, властям або підприємствам привілейований доступ до фінансів.

В дополнение к этим широким наставлениям, Договор о Европейском Сообществе заложил другие положения по экономической политике в разделе VII, статьи 98-104, включающие:

- многостороннее наблюдение: государств-членов, которые встречаются в Совете, выполняют мониторинг экономического развития и применение широких наставлений по экономической политике; они могут выдавать рекомендации правительству государства-члена, которое не придерживается наставлений;

- процедуру избыточного дефицита: государства-члены должны избегать избыточного правительственного дефицита и на Комиссию возлагается обеспечение соблюдения этого принципа; статья 104 закладывает надлежащую процедуру, условия исключения и последствия, которые могут включать штрафы;

- финансовую помощь: когда государство-член оказывается в серьезных затруднениях, то Совет в состоянии, при определенных условиях, предоставить финансовую помощь; запрет на принятие обязательств других государств-членов: Сообщество или государства-члены не могут

the institutional provisions applicable to the European Central Bank (Articles 112 to 115) and the transitional provisions necessary for the implementation of the various stages of EMU (Articles 116 to 124).

Education, vocational training and youth

The principle of subsidiarity means that each Member State assumes full responsibility for the organisation of its education and vocational training systems and the content of teaching. In accordance with Articles 149 and 150 of the EC Treaty, the Community's role is to contribute to the development of quality education by encouraging cooperation between Member States and, if necessary, by supporting and supplementing their action, especially with a view to developing the European dimension in education, encouraging mobility and promoting cooperation among European schools and universities. In line with these articles, the Union therefore does not intend to de-

Розділ VII Договору про Європейське Співтовариство також закладає інституційні положення, необхідні для запровадження різних етапів EMU (статті 116—124).

Освіта, професійна освіта і молодь

Принцип субсидиарності означає, що кожна держава-член бере на себе повну відповідальність за організацію своєї системи освіти і професійної освіти. Відповідно до статей 149 і 150 Договору про Європейське Співтовариство, роль Співтовариства полягає в здійсненні внеску в розвиток якості освіти шляхом заохочення співробітництва між державами-членами і, якщо необхідно, підтримці і доповненні їхньої дії з прицілом на розвиток європейського виміру в освіті, заохоченні мобільності і просуванні співробітництва між європейськими школами й університетами.

— Відповідно до цих статей Союз, отже, не

приймає на себе обов'язок затьорства других государств-членов;

— запрет на привилегированный доступ: за-прещается предоставлять публичным органам, властям или предприятиям привилегированный доступ к финансам.

Раздел VII Договора о Европейском Сообществе также закладывает институциональные положения, необходимые для введения различных этапов EMU (статьи 116—124).

Образование, профессиональное образование и молодежь

Принцип субсидиарности означает, что каждое государство-член принимает на себя полную ответственность за организацию своей системы образования и профессионального образования. В соответствии со статьями 149 и 150 Договора о Европейском Сообществе, роль Сообщества состоит в осуществлении вклада в развитие качества образования путем поощрения сотрудничества между государствами-членами и, если необходимо, поддержании и дополнении их действия с прицелом на развитие европейского измерения в образовании, поощрении мобильности и продвижении сотрудничества между

velop a common education policy. However, it does have at its disposal a number of specific tools to encourage cooperation in this field:

- Community action programmes adopted under the European codecision procedure (Council and Parliament), namely: — SOCRATES, which encourages student mobility and, to that end, cooperation between universities (Erasmus programme), schools (Comenius programme), and language learning (Lingua programme) and promotes the development of networks with a view to the recognition of qualifications (Naric network), the provision of information in the field of education (Eurydice) and the exchange of experience between decision-makers in the field of education (Arion); — LEONARDO DA VINCI, which promotes access to vocational training by improving national vocational training systems and encouraging innovation and lifelong learning; — YOUTH, which facilitates the mobility of less-privileged young people outside education structures and enables them, through the European Voluntary Service (EVS), to participate in projects run by associations or local authorities in Europe or developing countries;

має наміру розвивати спільну освітню політику. Усе-таки він має у своєму розпорядженні ряд специфічних інструментів для заохочення співробітництва на цій ділянці:

програми дії Співтовариства, прийняті за європейською процедурою спільного прийняття рішень (Рада і Парламент), а саме:

- SOCRATES, що заохочує студентську мобільність і, з цією метою співробітництво між університетами (програма Erasmus), школами (програма Comenius) і вивченням мови (програма Lingua) і просуває розвиток мереж з метою визнання кваліфікацій (мережа Naric), надання інформації на освітній ділянці (Eurydice) і обмін досвідом між тими, хто приймає рішення в сфері освіти (Arion);
- LEONARDO DA VINCI, що просуває доступ до професійної освіти шляхом поліпшення національних систем професійної освіти і заохочує інновації в навчанні протягом життя;
- YOUTH, що поліпшує мобільність менш привілейованих молодих людей за межами освітньої структури й уможливорює їм, за допомогою Європейської волонтерної служби (EVS), брати участь у проєктах, якими керують асоціації або міс-

європейськими школами і університетами.

— В відповідності з цими статтями Союз, таким образом, не має намерення розвивати спільну освітню політику. Все ж він має в своєму розпорядженні ряд специфічних інструментів для поощрення співробітництва на цьому участку:

- програми діяльності Сообщества, прийняті по європейській процедурі спільного прийняття рішень (Совет і Парламент), а именно:

- SOCRATES, которая поощряет студенческую мобильность и, с этой целью сотрудничество между университетами (программа Erasmus), школами (программа Comenius) и изучением языка (программа Lingua) и продвигает развитие сетей с целью признания квалификаций (сеть Naric), предоставление информации на образовательном участке (Eurydice) и обмен опытом между теми, кто принимает решения в сфере образования (Arion);

- LEONARDO DA VINCI, которая продвигает доступ к профессиональному образованию путем улучшения национальных систем профессионального образования и поощряет инновации в обучении в течение жизни;

— Community legal acts encouraging policy co-operation between Member States, such as recommendations, communications (e.g. on lifelong learning or quality assessment of school and university education), working documents, pilot projects, etc.;

— two bodies supporting Union activities in the field of vocational training: the European Centre for the Development of Vocational Training (CEDEFOP), which develops academic and technical activities in support of the development of vocational training in Europe, and the European Training Foundation (ETF), which supports and coordinates the reform of vocational training systems as part of PHARE, TACIS and MEDA.

To achieve the goal set by the Lisbon European Council in March 2000 (to become the most competitive and dynamic knowledge-based economy in the world), the Commission has stepped up policy cooperation in the field of lifelong learning in order to improve the quality of education and vocational training systems, facilitate universal access to education and vocational training, and open up education and vocational training systems to the world. Helping the active

цєві вла́сти у Євро́пі або кра́їнах, що розви́ваються;

- Законодавчі акти Співтовариства, що заохочують політичне співробітництво між державами-членами, таке як рекомендації, повідомлення (наприклад щодо навчання протягом життя або якісної оцінки шкільної й університетської освіти), робочі документи, пілотні проекти тощо;

Два органи, що підтримують діяльність Союзу в сфері професійної освіти: Європейський центр розвитку професійної освіти (CEDEFOP), який розвиває академічну і технічну діяльність з підтримки розвитку професійної освіти у Європі і Європейська навчальна фундація (ETF), що підтримує і координує реформу систем професійного навчання як частину PHARE, TACIS і MEDA. Для досягнення мети, установленної ліссабонською Європейською Радою в березні 2000 р. (стати найбільш конкурентноспроможною і динамічною економікою світу, що базується на знаннях), Комісія посилила політику співробітництва у сфері навчання впродовж життя з метою підняття якості освіти та систем професійної освіти, спростити загальний доступ до освіти і професійно-

- YOUTH, которая улучшает мобильность менее привилегированных молодых людей за пределами образовательной структуры и делает возможным им, при помощи Европейской волонтерской службы (EVS), принимать участие в проекте, которыми руководят ассоциации или местные власти в Европе или развивающихся странах;

- Законодательные акты Сообщества, поощряющие политическое сотрудничество между государствами-членами, такое как рекомендации, извещения (например относительно обучения в течение жизни или качественной оценки школьного и университетского образования), рабочие документы, пилотские проекты и т. п.

Два органа, поддерживающие деятельность Союзу в сфере профессионального образования: Европейский центр развития профессионального образования (CEDEFOP), который развивает академическую и техническую деятельность по поддержке развития профессионального образования в Европе и Европейская учебная фундація (ETF), которая поддерживает и координирует реформу систем профессионального обучения как часть PHARE, TACIS и

population to adapt continuously to technological change is one of the main tools in the fight against unemployment and in building a genuine Europe of knowledge.

eEurope

The eEurope initiative was launched by the European Commission in December 1999 and approved by the European Council of Lisbon (March 2000). The communication that was subsequently adopted under the title «eEurope — An Information Society for All», forms part of what is known as the Lisbon strategy which sets the objective for the European Union

го навчання і відкрити світу системи освіти та професійного навчання. Допомога активному населенню постійно адаптуватися до технічного прогресу є одним з головних важелів у боротьбі з безробіттям і у будівництві справжньої Європи знань.

е Європа

Ініціатива Європи була розпочата Європейською комісією у грудні 1999 року та була схвалена Європейською Радою Лісабону (березень 2000). Повідомлення, яке згодом було прийняте за гаслом «е Європа — Інформаційне Суспільство для Всіх» формує частину того, що відоме як лісабонська стратегія, яка встановлює мету для Європейського Союзу стати най-

MEDA. Для досягнення цілі, установленної лиссабонским Європейским Советом в марте 2000 г. (статья наиболее конкурентно-способной и динамичной экономикой мира, базирующейся на знаниях), Комиссия усилила политику сотрудничества в сфере обучения в течении жизни с целью повышения качества образования и систем профессионального образования, упростить общий доступ к образованию и профессиональному образованию и открыть миру системы образования и профессионального обучения. Помощь активному населению постоянно адаптироваться к техническому прогрессу является одним из главных рычагов в борьбе с безработицей и в строительстве настоящей Европы знаний.

е Европа

Инициатива Европы была начата Европейской комиссией в декабре 1999 года и была одобрена Европейским Советом Лиссабона (март 2000). Извещение, которое впоследствии было принято под лозунгом «е Европа — Информационное Общество для Всех» формирует часть того, что известно как лиссабонская стратегия, которая устанавливает цель

to become the world's most competitive and dynamic knowledge economy by 2010. The key objectives of the initiative are:

- bringing every citizen, home and school, every business and administration, into the digital age and online;
- creating a digitally literate Europe, supported by an entrepreneurial culture open to information technology;
- ensuring that the information society is socially inclusive.

In order to achieve these aims, the Commission adopted the **eEurope 2002** action plan in May 2000 which was approved by the European Council of Feira in June 2000. The main actions were intended to stimulate a cheaper, faster, secure Internet, promote human and financial investment and stimulate the use of the Internet.

The eEurope action plan was supplemented in June 2001 by the **eEurope+** action plan in the candidate countries, intended to accelerate reform and modernisation of the economies of the candidate countries, encourage the creation of institutional capacities, improve global competitiveness and strengthen social cohesion.

In June 2002, the European Council of Sevilla adopted the **eEurope 2005** action plan which

більш конкурентноспроможною і динамічною економікою знань до 2010 року.

Ключовими цілями є:

- перенесення кожного громадянина, дому і школи, кожного бізнесу і адміністрації в цифровий вік і «on-line»;
- створення цифрово-грамотної Європи, підтриманої підприємницькою культурою, яка відкрита для інформаційної технології;
- забезпечення того, щоб інформаційне суспільство було соціально інтегрованим.

З метою досягнення цих цілей, Комісія прийняла у травні 2002 року план дії «e Європа 2002», якого було схвалено фейрською Європейською Радою у червні 2000. Головні дії були задумані для стимулювання дешевшого, швидшого, надійнішого Internet, просування людських і фінансових інвестицій та стимулювання використання Internet.

План дії «e Європа» було доповнено у червні 2001р. Планом дії «e Європа +» у країнах — кандидатах, спрямованим на прискорення реформи і модернізації економіки країн-кандидатів, заохочення створення інституційних потужностей, покращення глобальної конкурентоспроможності і посилення соціально зчипки.

для Европейского Союза стать наиболее конкурентоспособной и динамичной экономической знаний до 2010 года. Ключевыми целями этой инициативы являются:

- перенесение каждого гражданина, дома и школы, каждого бизнеса и администрации в цифровой век и «on-line»;
- создание цифрово-грамотной Европы, подержанной предпринимательской культурой, которая открыта для информационной технологии;
- обеспечение того, чтобы информационное общество было социально интегрированным.

Для достижения этих целей, комиссия приняла в мае 2002 года план действия «e Европа 2002», который был одобрен фейрским Европейским Советом в июне 2000. Главные действия имели замесел стимулировать более дешевый, быстрый, надежный Internet, продвигать человеческие и финансовые инвестиции и стимулировать использование Internet.

План действия «e Европа» был дополнено в июне 2001р. планом действия «e Европа +» в странах — кандидатах, направленных на ускорение реформы и модернизации экономики стран-кандидатов, по-

follows up eEurope 2002. The new action plan is basically focused on the deployment of broadband access at competitive prices, network security and better use of information technology by public bodies («Government»).

Effect on trade between Member States

Necessary condition for the application of EU antitrust rules. Articles 81 and 82 of the EC Treaty are only applicable if there may be a direct or indirect, actual or potential influence on the flow or pattern of trade between at least two Member States of the EU. An effect on trade exists in particular where national markets are partitioned or the structure of competition within the common market is affected. Anti-competitive agreements or conduct which have no effect on trade, therefore, fall outside the scope of EU competition rules and may

У червні 2002 року Європейська Рада Сівілі прийняла план дії «є Європа 2005», який впливає з «є Європа 2002», Новий план дії в основі своїй сфокусовано на розміщення ширококутного доступу за конкурентними цінами, мереживну безпеку і краще використання інформаційної технології публічними органами (є «Уряд»).

Вплив на торгівлю між державами — членами

Необхідна умова для застосування антитрастівських правил Європейського Союзу. Статті 81 і 82 Договору про Європейське Співтовариство застосовуються лише тоді, коли буде мати місце прямий або непрямий, реальний або потенційний вплив на потік або спосіб торгівлі між, щонайменше, двома державами — членами Європейського Союзу. Вплив на торгівлю існує, зокрема, там, де розподілені національні ринки або задіяна структура торгівлі в межах спільного ринку. Антиконтурентні угоди

ощереження создания институциональных мощностей, улучшение глобальной конкурентоспособности и усиление социальной сцепки.

В июне 2002 года Европейский Совет Севильи принял план действия «є Европа 2005», который вытекает из «є Европа 2002». Новый план действия в основе своей сфокусирован на размещение широкополосного доступа по конкурентным ценам, сетевую безопасности и лучшее использование информационной технологии публичными органами (є «Правительство»).

Влияние на торговлю между государствами — членами

Необходимое условие для применения анти-трастовских правил Европейского Союза. Статьи 81 и 82 Договора о Европейском Сообществе применяются лишь тогда, когда будет иметь место прямое или косвенное, реальное или потенциальное влияние на поток или способ торговли между, хотя бы, двумя государствами — членами Европейского Союза. Влияние на торговлю существует, в частности, там, где распределены национальные рынки или задействована структура торговли в пределах

only be dealt with by national legislation. The Merger Regulation, by contrast, applies where a concentration has a Community dimension defined in terms of turnover thresholds.

Effects doctrine

According to this doctrine, domestic competition laws are applicable to foreign firms — but also to domestic firms located outside the state's territory, when their behaviour or transactions produce an «effect» within the domestic territory. The «nationality» of firms is irrelevant for the purposes of anti-trust enforcement and the effects doctrine covers all firms irrespective of their nationality. The «effects doctrine» was embraced by the Court of First Instance in Gencor when stating that the application of the Merger Regulation to a merger between companies located outside EU territory «is justified under public international law when it is foreseeable that a proposed concentration will have an immediate and substantia

або поведінка, що не мають ніякого впливу на торгівлю випадають за межі правил конкуренції Європейського Союзу і з ними можна мати справу лише за допомогою національного законодавства.

«Регламент про злиття», навпаки, застосовується там, де концентрація має вимір Співтовариства, визначений порогами товарообігу.

Доктрина впливів

Відповідно до цієї доктрини, конкурентні закони застосовуються до іноземних фірм, а також до національних фірм, розташованих за межами території цієї держави, коли поведінка або операція здійснюють вплив у межах національної території. «Національність» фірми не має значення для цілей надання сили антитрастовському законодавству, і доктрина ефектів поширюється на усі фірми, незалежно від їхньої національності. «Доктрина впливів» була використана Судом першої інстанції в справі Gencor, який відзначив, що застосування «Регламенту про злиття» до злиття між компаніями, розташованими за межами території Європейського Союзу «є виправданим з погляду

общего рынка. Антиконкурентные соглашения или поведение, не имеющие никакого влияния на торговлю выпадают за пределы правил конкуренции ЕС и с ними можно иметь дело лишь при помощи национального законодательства.

«Регламент о слиянии», наоборот, применяется там, где концентрация имеет измерение Сообщества, определенное порогами товарооборота.

Доктрина влияний

В соответствии с этой доктриной, конкурентные законы применяются к иностранным фирмам, а также к национальным фирмам, расположенным за пределами территории этого государства, если поведение или операция осуществляют влияние в пределах национальной территории. «Национальность» фирмы не имеет значения для целей придания силы антитрастовскому законодательству, и доктрина эффектов распространяется на все фирмы, независимо от их национальности. «Доктрина влияний» была использована Судом первой инстанции по делу Gencor, который отметил, что применение «Регламента о слияниях» к слиянию между компаниями, расположенными за пре-

l effect in the Community».

See: Judgment of the Court of First Instance of 25.3.1999 in case T-102/96, Gencor Ltd v Commission, (1999) E.C.R., page II-0753, at paras. 89-92

Employment

Employment is one of the key concerns of the Member States, given its high average level in the Union (currently around 7.7%). Following on from the 1993 White Paper on Growth, Competitiveness and Employment, the Essen European Council (9 and 10 December 1994) identified five priority areas for action to promote employment:

- improving employment opportunities by promoting investment in vocational training;
- increasing the employment-intensiveness of growth;
- reducing non-wage labour costs;
- increasing the effectiveness of labour-market policies;
- improving help for groups which are particularly hard hit by unemployment.

The Council and the Commission presented a joint report on the action taken on these five priorities at the Dublin European Council (13

міжнародного публічного права, якщо передбачається, що запропонована концентрація буде мати негайний і істотний вплив на Співтовариство».

Зайнятість

Зайнятість є одною з ключових турбот держав-членів з огляду на високий середній рівень безробіття у Союзі (на даному етапі близько 7.7%)

Після 1993 року «Біла книга про ріст, конкурентоспроможність і зайнятість», ессенська Європейська Рада (9 і 10 грудня 1994 р.) визначили 5 пріоритетних сфер для дії з підвищення зайнятості:

- покращення можливостей працевлаштування шляхом збільшення інвестицій у професійне навчання;
- підвищення зайнятості інтенсивного зростання;
- зниження незарплатних трудових затрат;
- підвищення ефективності політики у сфері ринку праці;
- покращення допомоги групам, яких особливо тяжко вдарило безробіття.

Рада і Комісія на дублінській Європейській Раді (13 і 14 грудня 1996 р.) представили спільну доповідь про

делами території Європейського Союзу «являється оправданим с точки зрення міжнародного публічного права, если предвидится, что предложенная концентрация будет иметь немедленное и существенное влияние на Общество».

Занятость

Занятость является одной из ключевых забот государств-членов ввиду высокого среднего уровня безработицы в Союзе (на данном этапе около 7.7%)

После 1993 года «Белая книга о росте, конкурентоспособности и занятости», эссенский Европейский Совет (9 и 10 декабря 1994 г.) определили 5 приоритетных сфер действия по повышению занятости:

- улучшение возможностей трудоустройства путем увеличения инвестиций в профессиональное обучение;
- повышение занятостно-интенсивного роста;
- снижение незарплатных трудовых издержек;
- повышение эффективности политики в сфере рынка труда;
- улучшение помощи группам, которых особенно тяжело поразила безработица.

Совет и Комиссия на дублинском Европейском Совете (13 и 14 декабря 1996 г.) пред-

and 14 December 1996). Similarly, the Confidence Pact for Employment presented in June 1996 seeks to mobilise all the actors concerned in a genuine employment strategy, to make employment a matter of common interest at European level and incorporate the fight against unemployment into a medium and long-term vision of society.

With the entry into force of the Treaty of Amsterdam, employment is now enshrined as one of the European Community's objectives. The Community has been assigned the new responsibility of working towards a European strategy for employment together with the Member States. To this end, a new title on employment (Title VIII) has been written into the EC Treaty, under which:

- employment is to be taken into consideration in other Community policies;
- coordination mechanisms are to be established at Community level (adoption each year by the Council of guidelines on employment compatible with the broad economic policy guidelines, surveillance of their implementation in the Member States, creation of an employment committee);
- the possibility for the Council, acting by a qualified majority, to

дію, вжиту до цих п'яти пріоритетів.

Схожим чином «Пакт про довіру із зайнятості», представлений у червні 1996 р., намагається мобілізувати всіх діячів, задіяних у справжній стратегії із зайнятості, щоб зробити зайнятість справою спільної зацікавленості на європейському рівні і вставити боротьбу проти безробіття у середню і довгострокову перспективу суспільства. З набранням чинності Амстердамського договору, зайнятість нині записана як одна з цілей Європейського Співтовариства. Співтовариство наділене новою відповідальністю за опрацювання європейської стратегії зайнятості разом з державами-членами. З цією метою новий розділ про зайнятість (розділ VIII) записано у Договорі про Європейське Співтовариство, за яким:

- зайнятість має братися до уваги в інших сферах політики Співтовариства;
- мають бути встановлені координаційні механізми на рівні Співтовариства (прийняття кожного року Радою постанов із зайнятості, сумісних з широкими постановами про економічну політику, нагляд за їх впровадженням у державах-членах, створення комітету із зайнятості);

ставили общий доклад о действии, предпринятом к этим пяти приоритетам.

Подобным образом «Пакт о доверии по занятости», представленный в июне 1996 г. стремится мобилизовать всех деятелей, задействованных в настоящей стратегии по занятости, чтобы сделать занятость делом общего интереса на европейском уровне и вставить борьбу против безработицы в среднем и долгосрочную перспективу общества.

С вступлением в силу Амстердамского договора, занятость нынче записана в качестве одной из целей Европейского Сообщества. Сообщество наделено новой ответственностью за проработку европейской стратегии занятости вместе с государствами-членами. С этой целью новый раздел о занятости (раздел VIII) записан в Договоре о Европейском Содружестве, по которому:

- занятость должна приниматься во внимание в других сферах политики Сообщества; должны быть установлены координационные механизмы на уровне Сообщества (принятие каждый год Советом постановлений по занятости, совместимых с широкими наставлениями об экономической политике надзор за

adopt incentive measures, including pilot projects and recommendations to Member States, in the light of its annual review of their employment policies.

An extraordinary summit on employment held in Luxembourg on 21 November 1997 agreed that the European Employment Strategy should focus on four themes: employability, entrepreneurship, adaptability and equal opportunities. The Member States then decided to bring forward to 1998 the application of the provisions on coordinating their employment policies.

At the Lisbon European summit in March 2000, the heads of state and government reached agreement on a new strategic goal for the Union for the next decade: to become the most competitive and dynamic knowledge-based economy in the world, capable of sustainable economic growth with more and better jobs and greater social cohesion.

To reach the target of full employment in the Union by 2010 set by the Lisbon European Council, the new communication on the future of the European Employment Strategy, published in January 2003, established several priorities: to reduce the unemployment rate, to encourage

— можливість Раді, діючи кваліфікованою більшістю, приймати стимулюючі заходи, включаючи пілотні проекти та рекомендації державам-членам, у світлі щорічних оглядів їх політики із зайнятості. Надзвичайна зустріч у верхах із зайнятості, що відбулася у Люксембурзі 21 листопада 1997 р., погодилася з тим, що «Європейська стратегія зайнятості» має зосереджуватися на чотирьох темах: зайнятоспроможність, підприємництво, здатність до адаптації і рівні можливості. Держави-члени потім вирішили застосовувати з 1998р. положення про координацію їх політики зайнятості.

На лісабонській європейській зустрічі у верхах у березні 2000 р. глави держав і урядів досягли домовленості про нову стратегічну мету Союзу на наступне десятиліття: стати конкурентоспроможною і динамічною економікою світу, що базується на знаннях, здатною на усталене економічне зростання з більшою кількістю та кращою якістю робочих місць, більшою соціальною зчіпкою.

Для досягнення до 2010 року мети повної зайнятості, поставленої лісабонською Європейською Радою, нове повідомлення про майб-

их впровадженням в державах-членах, створення комітета по зайнятості);

— можливість Совету, дійсвия кваліфікованим більшінством, приймать стимулюючіє мєры, включаючая пілотные проекты и рекомендации государствам-членам в свете ежегодных обзоров их политики по занятости.

Чрезвычайная встреча в верхах по занятости, состоявшаяся в Люксембурге 21 ноября 1997 г., согласилась с тем, что Европейская стратегия занятости» должна сосредоточиваться на четырех темах: занятоспособность, предпринимательство, способность к адаптации и равные возможности. Государства-члены потом решили применять с 1998 г. положения по координации их политики занятости.

На лиссабонской европейской встрече в верхах в марте 2000 г. главы государств и правительств достигли договоренности о новой стратегической цели Союза на следующее десятилетие: стать конкурентоспособной и динамической экономикой мира, базирующейся на знаниях, способной к стойкому экономическому росту с большим количеством и лучшим качест-

women to enter the labour market, to encourage people who have reached retirement age to stay in employment, to promote lifelong learning, to promote entrepreneurship, and to combat undeclared work.

Employment Committee

Set up by the Treaty of Amsterdam, the advisory Employment Committee has replaced the Employment and Labour Market Committee set up in 1996 (Article 130 of the EC Treaty).

Made up of two representatives of each Member State and two representatives of the Commission, the Committee's task is to assist the Council with its responsibilities in these fields. It monitors Member States' employment and labour market policies, promotes their co-ordination and delivers

утне «Європейської стратегії із зайнятості», опубліковане у січні 2003 року, встановило кілька пріоритетів: знизити темпи безробіття, заохочувати жінок до вступу на ринок праці, заохочувати людей, які досягли пенсійного віку, продовжувати працювати, просувати навчання впродовж життя, просувати підприємництво, боротися з незадекларованою роботою.

Комітет із зайнятості

Утворений Амстердамським договором, до-радчий Комітет із зайнятості було замінено на «Комітет із зайнятості і ринку праці», який утворили до 1996 року (стаття 130 Договору про Європейське Співтовариство).

Складається з двох представників від кожної держави-члена і двох представників від Комісії. Завдання Комітету полягає у наданні допомоги Раді у її обов'язках з цих сфер. Він здійснює нагляд за політикою держав-членів із зайнятос-

вом робочих мест, більшої соціальної сцепкою.

Для досягнення к 2010 року цели полной занятости, поставленной лиссабонским Европейским Советом, новое извещение о будущем «Европейской стратегии по занятости», опубликованное в январе 2003 года, установило несколько приоритетов: снизить темпы безработицы, поощрять женщин к вступлению на рынок труда, поощрять людей, достигших пенсионного возраста, продолжать работу, продвигать обучение на протяжении жизни, продвигать предпринимательство, бороться с незадекларированной работой.

Комитет по занятости

Созданный Амстердамским договором, совещательный Комитет по занятости был заменен на «Комитет по занятости и рынку труда», который образовали до 1996 года (статья 130 Договора о Европейском Содружестве).

Состоит из двух представителей от каждого государства-члена и двух представителей от Комиссии. Задача Комитета заключается в предоставлении помощи Совету в его обязанностях по этим сферам. Он осуществляет надзор за политикой

opinions. In performing its remit it consults the social partners (management and labour).

Energy

The aim of European Union energy policy is to guarantee secure, low-cost energy supplies which pose no risk to the health of citizens and the environment.

At the outset, the Treaties establishing the European Communities made no provision for a Community energy policy. The beginning of the process of constructing Europe saw the establishment of institutional frameworks for coal and atomic energy:

- in 1951, the European Coal and Steel Community (ECSC), the Treaty for which expired on 31 December 2002;
- in 1957, the European Atomic Energy Community (Euratom).

Subsequent treaties did not create a specific legal basis for Community energy policy, the underlying principles of which are still based on the Euratom Treaty and on a number of provisions contained in the «internal market» and «environment» chapters.

In the present energy situation, the European Union has to face up to

ті і ринку праці, просуває її координацію і висловлює думки. Виконуючи свою функцію, він консулюється із соціальними партнерами (управління і праця).

Енергія

Мета енергетичної політики Європейського Союзу полягає в гарантуванні надійних низько затратних поставчань енергії, які не становлять ризику для здоров'я громадян та довкілля.

На початку Договори, що засновували Європейські Співтовариства, не містили положень про енергетичну політику Співтовариства. Початок процесу побудови Європи побачив встановлення інституційних основ для вугілля і атомної енергії:

— в 1951 р., — Європейського Співтовариства вугілля і сталі (ECSC), договір щодо якого закінчився 31 грудня 2002 р.;

— в 1957 р., — Європейського Співтовариства з атомної енергії (Євратом).

Наступні договори не створили спеціальну правову основу для енергетичної політики Співтовариства, основоположні принципи якої все ще базуються на Договорі про Євратом та на раді положень, що містяться у

государств-членов по занятости и рынку труда, продвигает ее координацию и высказывает соображения. Выполняя свою функцию, он консультируется с социальными партнерами (управление и труд).

Енергія

Цель энергетической политики Европейского Союза состоит в гарантировании надежных, с низкими издержками поставок энергии, не создающих риска для здоровья граждан и окружающей среды.

В начале Договоры, учредившие Европейские Содружества не содержали положений об энергетической политике Сообщества.

Начало процесса построения Европы увидело установление институциональных основ для угля и атомной энергии:

— в 1951 г., — Европейского Сообщества угля и стали (ECSC), договор в отношении которого истек 31 декабря 2002 г.;

— в 1957 г., — Европейского Сообщества по атомной энергии (Евратом).

Последующие договора не создали специальную правовую основу для энергетической политики Сообщества, основоположные принципы которой все еще базируются на Договоре о Евратоме и на ряде

many challenges: development of renewable energy sources, opening up of the gas and electricity markets, reduction of the European Union's energy dependency and nuclear safety and security guarantees.

Confronted with these new energy challenges, the European Union has taken measures aimed in particular at guaranteeing security of supply in the face of its dependency on imports of oil from politically unstable regions, redefining priorities in relation to nuclear energy taking account in particular of the risks of accidents and disposal of waste, as well as promoting sustainable development.

With the new intelligent energy for Europe action programme, the Commission is therefore proposing to step up European support for the promotion of renewable energies (ALTENER) and energy efficiency (SAVE), while redirecting international action towards these two priorities (COOPENER).

розділах «внутрішній ринок» і «довкілля».

У нинішній енергетичній ситуації Європейський Союз має вистояти перед багатьма викликами: розвиток відновлюваних енергетичних джерел, відкриття ринків газу і електрики, зниження енергетичної залежності, ядерна безпека та гарантії надійності.

Поставлений перед цими новими енергетичними викликами, Європейський Союз вжив заходів, спрямованих, зокрема, на гарантування надійності постачання з огляду на свою залежність від імпорту нафти з політично нестабільних районів, перевизначення пріоритетів щодо ядерної енергії беручи до уваги, зокрема, ризики аварій і захоронення відходів, а також усталений розвиток.

За новою програмою дії щодо розумної енергії для Європи, Комісія пропонує посилити Європейську підтримку просуванню відновлюваної енергії (ALTNER) і енергетичної ефективності (SAVE) та пере спрямовує міжнародну дію у напрямку цих двох пріоритетів (COOPENER).

Положений, содержащихся в разделах «внутренний рынок» и «окружающая среда».

В нынешней энергетической ситуации Европейский Союз должен выстоять перед многими вызовами: развитие восстанавливаемых энергетических источников, открытие рынков газа и электричества, снижение энергетической зависимости, ядерная безопасность и гарантии надежности.

Поставленный перед этими новыми энергетическими вызовами, Европейский Союз принял меры, направленные, в частности, на гарантирование надежности снабжения ввиду своей зависимости от импорта нефти из политически нестабильных районов, переопределение приоритетов относительно ядерной энергии принимая во внимание, в частности, риски аварий и захоронения отходов, а также устойчивое развитие.

По новой программе действия относительно разумной энергии для Европы, Комиссия предлагает усилить Европейскую поддержку продвижению возобновляемой энергии (ALTNER) и энергетической эффективности (SAVE) и перенаправляет международное действие в направлении этих двух приоритетов (COOPENER).

Enlargement

Enlargement was originally the term used to refer to the four successive waves of new members joining the European Community. Nine countries have so far joined the six founder members — Belgium, France, Germany, Italy, Luxembourg and the Netherlands — at the following times:

- 1973: Denmark, Ireland and the United Kingdom;
- 1981: Greece;
- 1986: Portugal and Spain;
- 1995: Austria, Finland and Sweden.

The current wave of accessions has turned enlargement into a unique opportunity to bring peace, stability and prosperity to the entire continent of Europe. It is an unprecedented enlargement in terms of its dimension and diversity and involves 10 applicant countries from Central and Eastern Europe (Bulgaria, the Czech Republic, Estonia, Hungary, Latvia, Lithuania, Poland, Romania, Slovakia and Slovenia) as well as two Mediterranean countries (Malta and Cyprus) and Turkey. At the Copenhagen European Council (12 and 13 December 2002), the Commission concluded negotiations with 10 of these countries — Cyprus, the Czech Republic, Estonia, Hun-

Розширення

Першопочатково «розширення» було поняттям, що застосовувалося до чотирьох послідовних хвиль нових членів, які приєднувалися до Європейського Співтовариства. Донині дев'ять країн приєдналися до шести членів-засновників — Бельгії, Франції, Німеччини, Італії, Люксембургу і Нідерландів у такі терміни:

- 1973 р.: Данія, Ірландія і Об'єднане Королівство;
- 1981 р.: Греція;
- 1986 р.: Португалія та Іспанія;
- 1995 р.: Австрія, Фінляндія і Швеція.

Нинішня хвиля вступів перетворила розширення в унікальну можливість принести мир, стабільність і процвітання всьому континенту Європи. Воно є безпрецедентним розширенням з точки зору свого розмаху і розмаїття та включає 10 країн заявників Центральної і Східної Європи (Болгарія, Чеська Республіка, Литва, Польща, Румунія, Словаччина, Словенія), а також дві середньоземноморські країни (Мальта і Кіпр) та Туреччина.

На копенгагенській Європейській Раді (12 і 13 грудня 2002 р.) Комісія завершила переговори з 10 цими країнами — Кіпром, Чеською Республікою, Естонією, Угор-

Расширение

Первоначально «расширение» было понятием, применяемым к четырем последовательным волнам новых членов, которые присоединялись к Европейскому Сообществу. По настоящее время девять стран присоединились к шести членам-учредителям — Бельгии, Франции, Германии, Италии, Люксембургу и Нидерландам в такие сроки:

- в 1973 г.: Дания, Ирландия и Объединенное Королевство;
- в 1981 г.: Греция;
- в 1986 г. Португалия и Испания;

— 1995 г.: Австрия, Финляндия и Швеция. Нынешняя волна вступлений превратила расширение в уникальную возможность принести мир, стабильность и процветание всему континенту Европы. Оно является беспрецедентным расширением с точки зрения своего размаха и многообразия и включает 10 стран-заявителей Центральной и Восточной Европы (Болгария, Чешская Республика, Литва, Польша, Румыния, Словакия, Словения), а также две среднземноморские страны (Мальта и Кипр) и Турция.

На копенгагенском Европейском Совете (12 и 13 декабря 2002 г.) Комиссия завершила переговоры с 10 этими

gary, Latvia, Lithuania, Malta, Poland, Slovakia and Slovenia — thus enabling them to join the Union on 1 May 2004. As far as Bulgaria and Romania are concerned, the goal is to conclude negotiations in time for them to join in 2007. The possibility of opening negotiations with Turkey will be examined in December 2004.

Enterprise policy

The objective of enterprise policy is to make it easier to create and develop enterprises or industries within the European Union.

The European Commission coordinates the initiatives of the Member States in this area while the Council, further to proposals from the Commission and after consultation with the European Parliament, decides unanimously on the measures designed to support the Member States' initiatives.

Enterprise policy aims to allow enterprises to adapt to structural changes and expand, particularly small and medium-sized enterprises. It also aims to stimulate cooperation between enterprises and

щиною, Латвією, Литвою, Мальтою, Польщею, Словаччиною і Словенією, — таким чином уможливаючи їх приєднання до Союзу 1 травня 2004 р. Що ж стосується Болгарії і Румунії, то мета полягає в тому, щоб завершити переговори у терміни, які дозволять їм приєднатися у 2007 році. Можливості відкриття переговорів з Туреччиною будуть розглянуті у грудні 2004 року.

Політика щодо підприємництва

Мета політики щодо підприємстві полягає в тому, щоб полегшити створення і розвиток підприємств у межах Європейського Союзу. Європейська Комісія координує ініціативи держав-членів на цій ділянці в той час, як Рада, після одержання пропозицій від Комісії та консультації з Європейським парламентом, одностайно приймає рішення щодо заходів, спрямованих на підтримку ініціатив держав-членів.

Політика щодо підприємств спрямовується на те, щоб дозволити підприємствам адаптуватися до структурних змін і розширюватися, особливо малим і середнім. Вона також спрямована на стимулю-

странами — Кипром, Чеської Республікою, Естонією, Венгриєю, Латвією, Литвою, Мальтою, Польшею, Словакією і Словенією, — таким образом делая возможным их присоединение к Союзу 1 мая 2004 г. Что же касается Болгарии и Румынии, то цель состоит в том, чтобы завершить переговоры в сроки, позволяющие им присоединиться в 2007 году. Возможности открытия переговоров с Турцией будут рассмотрены в декабре 2004 года.

Политика относительно предприятия

Цель политики относительно предприятия заключалась в том, чтобы облегчить создание и развитие предприятий в пределах Европейского Союза.

Европейская Комиссия координирует инициативы государств-членов на этом участке в то время, как Совет после получения предложений от Комиссии и консультаций с Европейским парламентом, единогласно принимает решение о мерах, направленных в поддержку инициатив государств-членов.

Политика относительно предприятий направляется на то, чтобы позволить предприятиям адаптироваться к структурным изменениям и расширяться, особенно

to encourage them to make full use of the benefits of research, technological developments and innovation.

At the European Council in Lisbon on 23 and 24 March 2000, the Heads of State and Government declared that the European Union's objective was to become the most competitive and dynamic knowledge-based economy in the world by 2010. Enterprise policy is helping to achieve this objective by fostering entrepreneurial spirit and innovation through the best possible use of the benefits conveyed by the internal market, by coordinating policies in the Member States through standardisation or the exchange of best practices, and by developing electronic commerce.

Environment

The aim of the Community's environment policy is to preserve, protect and improve the quality of the environment and to protect people's health. It also sets great store by the prudent and rational use of natural resources. Lastly, it seeks to promote measures at international level to deal

вання співробітництва між підприємствами і на заохочення їх на повне використання вигод досліджень, технологічних проробок та інновацій. На Європейській Раді у Лісабоні 23 і 24 березня 2000 р. глави держав і урядів проголосили, що мета Європейського Союзу полягає в тому, щоб до 2010 року стати у світі найбільш конкурентоспроможною і динамічною економікою, що базується на знаннях. Політика щодо підприємств допомагає досягти цю мету шляхом сприяння підприємницькому руху та інновації завдяки найповнішому використанню вигод, наданих внутрішнім ринком, координації політики держав-членів за допомогою стандартизації, обміну досвідом і розвитку електронної торгівлі.

Довкілля

Мета політики Співтовариства щодо довкілля полягає у тому, щоб зберегти, охороняти та покращити якість довкілля і охорони здоров'я людей. Вона також створює великі припаси завдяки ощадливому і раціональному використанню природних ресурсів. На-

малым и средним. Она также направляется на стимулирование сотрудничества между предприятиями и на поощрение их к полному использованию выгод исследований, технологических проробок и инноваций. На Европейском Совете в Лиссабоне 23 и 24 марта 2000 г. главы государств и правительств провозгласили, что цель Европейского Союза состоит в том, чтобы к 2010 году стать в мире наиболее конкурентоспособной и динамичной экономикой, базирующейся на знаниях. Политика относительно предприятий позволяет достичь эту цель путем содействия предпринимательскому духу и инновации благодаря самому полному использованию выгод, предоставленных внутренним рынком, координации политики государств-членов через стандартизацию, обмен опытом и развитие электронной торговли.

Окружающая среда

Цель политики Сообщества относительно окружающей среды состоит в том, чтобы обеспечить, охранять и улучшать качество окружающей среды и охранять здоровье людей. Она также создает крупные запасы благодаря расчетливому и рациональному исполь-

with regional or worldwide environmental problems (Article 174, formerly Article 130r of the EC Treaty).

Policy formulation is subject to different decision-making procedures depending on the area concerned. So to attain the objectives listed, the Council:

- acts unanimously, after consulting the European Parliament, the Economic and Social Committee and the Committee of the Regions, where fiscal provisions and provisions relating to town and country planning or land use (with the exception of waste management and general measures) are involved or where a Member State's choice in the matter of energy is significantly affected (Article 175(2)).

- acts under the codecision procedure, after consulting the Economic and Social Committee and the Committee of the Regions, for the adoption of general action programmes setting out the priority objectives to be attained.

The Treaty of Amsterdam has enshrined the concept of «sustainable development» as one of the European Union's objectives, while environmental protection requirements have been given greater weight in other Community policies, especially in the context of the internal

решті, вона спрямована на просування заходів на міжнародному рівні, що стосуються регіональних або світових проблем довкілля (стаття 174, колишня стаття 130 «г» Договору про Європейське Співтовариство).

Формулювання політики є предметом різних процедур з прийняттям рішень, залежно від сфери, що зачіпається. Тому для досягнення зазначених цілей Рада:

— одностайно діє після консультації з Європейським парламентом, Економічним і соціальним комітетом і Комітетом регіонів, якщо фінансові положення і положення, що стосуються міської або сільської паніровки або землі використання (за винятком менеджменту відходів та загальних заходів) є зачіпними або якщо на вибір держави-члена у сфері енергії здійснюється значний вплив (стаття 175 «г»).

— діє за процедурою спільного прийняття рішень, після консультації з Економічним і соціальним комітетом і Комітетом регіонів у прийнятті програм спільної дії, що встановляють пріоритетної цілі, які мають досягнення. Амстердамський договір записав концепцію «усталеного розвитку» як одну із цілей Європейського Союзу, в той час

зованию природных ресурсов. Наконец она направлена на продвижение мер на международном уровне, касающихся региональных или мировых проблем окружающей среды (статья 174, бывшая статья 130 «г» Договора о Европейском Сообществе). Формулировка политики является предметом различных процедур по принятию решений, в зависимости от затрагиваемой сферы. Поэтому для достижения названных целей Совет:

— единогласно действует после консультации с Европейским парламентом, Экономическим и социальным комитетом и Комитетом регионов, если финансовые положения и положения, касающиеся городской или сельской планировки или землеустройства (за исключением менеджмента отходов и общих мер) являются затронутыми или если на выбор государства-члена в сфере энергии осуществляется значительное влияние (статья 175 «г»).

— действует по процедуре совместного принятия решений, после консультации с Экономическим и социальным комитетом и Комитетом регионов в принятии программ совместного действия, устанавливающих приоритетные цели, кото-

market (Articles 2 and 6 of the EC Treaty).

The provisions allowing a Member State to apply stricter rules than the harmonised rules have been made easier. These stricter rules must be compatible with the Treaty and must be communicated to the Commission.

Environmental policy is based on the precautionary principle and on the principles that preventive action should be taken, that environmental damage should be rectified at source and that the polluter should pay.

Equal opportunities

Two key elements of the general principle of equal opportunities are the ban on discrimination on grounds of nationality (Article 12 of the EC Treaty, formerly Article

як вимогам охорони довкілля була надана вага у інших сферах політики Співтовариства, особливо у контексті внутрішнього ринку (статті 2 і 6 Договору про Європейське Співтовариство).

Використання положень що дозволять державі-члену застосовувати жорсткі заходи, порівнюючи з гармонізованими правилами, було спрощено. Ці жорсткіші правила мають бути сумісними з Договором і про них необхідно повідомляти Комісію.

Політика з довкілля базується на застережливому принципі і на принципах про те, що слід використовувати запобіжну дію, шкоду довкіллю необхідно усувати, а забруднювач має платити.

Рівні можливості

Двома головними елементами загального принципу рівних можливостей є заборона дискримінації за ознакою державної приналежності (стаття 12 Дого-

вые должны достигаться.

Амстердамский договор записал концепцию «устойчивого развития» в качестве одной из целей Европейского Союза, в то время как требованиям охраны окружающей среды был предоставлен больший вес в других сферах политики Сообщества, особенно в контексте внутреннего рынка (статьи 2 и 6 Договора о Европейском Сообществе).

Использование положений, позволяющих государству-члену применять более жесткие меры, по сравнению с гармонизированными правилами, было упрощено. Эти более жесткие правила должны быть совместимыми с Договором и о них необходимо ставить в известность Комиссию.

Политика по окружающей среде базируется на принципе предосторожности и на принципах о том, что следует применять предохранительное действие, ущерб окружающей среде необходимо устранять, а загрязнитель должен платить.

Равные возможности

Двумя главными элементами общего принципа равных возможностей является запрет дискриминации по признаку государственной принадлежности (ста-

6) and equal pay for men and women (Article 141 of the EC Treaty, formerly Article 119). It is intended to apply to all fields, particularly economic, social, cultural and family life.

The Treaty of Amsterdam added a new Article 13 to the Treaty, reinforcing the principle of non-discrimination, which is closely linked to equal opportunities. Under this new Article, the Council has the power to take appropriate action to combat discrimination based on sex, racial or ethnic origin, religion or belief, disability, age or sexual orientation.

Adopted in December 2000, the Charter of Fundamental Rights of the European Union includes a chapter entitled «Equality» which sets out the principles of non-discrimination, equality between men and women, and cultural, religious and linguistic diversity. It also covers the rights of the child, the elderly and persons with disabilities. On the subject of non-discrimination, the Charter states that: «Any discrimination based on any ground such as sex, race, colour, ethnic or social origin, genetic features, language, religion or belief, political or any other opinion, membership of a national minority, property, birth, disability, age or sexual orien-

туру про Європейське Співтовариство, колишня стаття 6) та рівна оплата для чоловіків і жінок (стаття 141 Договору про Європейське Співтовариство, колишня стаття 119). Вона задумана для застосування на всіх ділянках, зокрема, економічній, соціальній, культурній, сімейному житті.

Амстердамський договір додав нову статтю 13 до Договору, посилюючи принцип недискримінації, який тісно пов'язаний з рівними можливостями. За цією новою статтею Рада має владу для вжиття належної дії для боротьби з дискримінацією, що базується на статі, расовому або етнічному походженні, релігії, віруванні, вікові, сексуальній орієнтації.

«Хартія фундаментальних прав Європейського Союзу», що прийнята у грудні 2000 року, включає главу за назвою «Рівність», яка встановлює принципи недискримінації, рівності чоловіків і жінок та культурного, релігійного і мовного розмаїття. Вона також охоплює права дітей, людей похилого віку та інвалідів. Щодо теми недискримінації Хартія заявляє, що «Будь-яка дискримінація, що базується на будь-яких з таких підстав як стать, раса, колір, етнічне і

тья 12 Договору о Европейском Сообществе, бывшая статья 6) и равная оплата для мужчин и женщин (статья 141 Договора о Европейском Сообществе, бывшая статья 119). Она задумана для применения на всех участках, в частности, экономическом, социальном, культурном, семейной жизни.

Амстердамский договор прибавил новую статью 13 к Договору, усиливая принцип недискриминации, который тесно связан с равными возможностями. По этой новой статье Совет имеет власть для употребления надлежащего действия для борьбы с дискриминацией, что базируется на полу, расовом или этническом происхождении, религии, верованиях, возрасте, сексуальной ориентации.

«Хартія фундаментальних прав Європейського Союзу», прийнята в декабрі 2000 року, включає главу под назвою «Равенство», которая устанавливает принципы недискриминации, равенства мужчин и женщин и культурного, религиозного и языкового разнообразия. Она также охватывает права детей, людей преклонных лет и инвалидов. Относительно темы недискриминации Хартія заявляет, что «Какая-

tation shall be prohibited».

Equal treatment for men and women

As early as 1957, Article 141 (former Article 119) of the EC Treaty laid down the principle that men and women should receive equal pay for equal work. Since 1975 a series of directives have broadened the principle to cover access to employment, training and career progression, the aim being to eliminate all forms of discrimination at work. Equal treatment was later extended to social security, statutory schemes and occupational schemes. In the 1980s recognition of this principle led to the promotion of equal opportunities via multiannual programmes.

The Treaty of Amsterdam seeks to supplement Article 141 (which is rather limited in scope, covering only equal pay) by including the promotion of equality between men and women as one

соціальне походження, генетичні ознаки, мова, релігія або вірування, політична або інша думка, членство у національній меншині, народження, інвалідність, вік або сексуальна орієнтація є забороненою».

Однакове ставлення до чоловіків і жінок

Ще 1957 року стаття 14 (колишня стаття 119) Договору про Європейське Співтовариство заклала принцип про те, що чоловіки і жінки мають одержувати рівну плату за однаково роботу. З 1975 року серія директив розширила цей принцип, щоб охопити доступ до зайнятості, навчання і кар'єру, мета полягала у тому, щоб усунути всі форми дискримінації на роботі. Принцип рівності було пізніше поширено на соціальне забезпечення, статутарні схеми та штатні розписи. Протягом 1980-х років визнання цього принципу призвело до просування рівних можливостей за допомогою багаторічних програм.

Амстердамський договір намагається доповнити статтю 141 (яка є досить обмеженою за об-

либо дискримінація, базуючись на любых из таких оснований как пол, раса, цвет, этническое и социальное происхождение, генетические признаки, язык, религия или верование, политическая или другая мысль, членство в национальном меньшинстве, рождение, инвалидность, возраст или сексуальная ориентация является запрещенной».

Однаковое отношение к мужчинам и женщинам

Ещё в 1957 году статья 14 (бывшая статья 119) Договора о Европейском Сообществе заложила принцип о том, что мужчины и женщины должны получать равную плату за одинаковую работу. С 1975 года серия директив расширила этот принцип, чтобы охватить доступ к занятости, обучение и карьере, цель заключалась в том, чтобы устранить все формы дискриминации на работе. Принцип равенства был позже распространён на социальное обеспечение, статутарные схемы и штатные расписания. На протяжении 1980-х годов признания этого принципа привело к продвижению равных возможностей с помощью многолетних программ. Амстердамский договор пытается дополнить

of the tasks of the Community set out in Article 2 of the EC Treaty. The Charter of Fundamental Rights of the European Union, adopted in December 2000, includes a chapter entitled «Equality» which sets out the principles of equality between men and women. It states that «Equality between men and women must be ensured in all areas, including employment, work and pay». In June 2000, the Commission also adopted a Communication entitled Towards a Community Framework Strategy on Gender Equality (2001—2005). Its purpose is to establish a framework for action within which all Community activities can contribute to attaining the goal of eliminating inequalities and promoting equality between women and men.

Europe agreement

A Europe agreement is a specific type of associati-

сягом, охоплюючи лише рівну оплату), включаючи просування рівності між чоловіками і жінками як одне з головних завдань Співтовариства, встановлених у статті 2 Договору про Європейське Співтовариство.

«Хартія фундаментальних прав Європейського Союзу», яка прийнята у грудні 2000 року, включає главу «Рівність», яка встановлює принципи рівності між чоловіками і жінками. Вона заявляє, що: «Рівність між чоловіками і жінками мусить бути забезпеченою у всіх сферах, включаючи занятість, роботу і оплату». У червні 2000 року Комісія також схвалила повідомлення за назвою «До основи стратегії Співтовариства щодо рівності статей (2001—2005)». Його метою є встановлення основи для дії у межах якої вся діяльність Співтовариства може вносити вклад у досягнення мети щодо ліквідації нерівності і просування рівності чоловіків і жінок.

Європейська угода

Європейська угода є специфічним типом асо-

статью 141 (которая является достаточно ограниченной по объёму, охватывая лишь равную оплату), включая продвижение равенства между мужчинами и женщинами как одну из главных задач Сообщества, установленных в статье 2 Договора о Европейском Сообществе.

«Хартія фундаментальних прав Європейського Союзу», которая принята в декабре 2000 года, включает главу «Равенство», которая устанавливает принципы равенства между мужчинами и женщинами. Она заявляет, что: «Равенство между мужчинами и женщинами должно быть обеспечено во всех сферах, включая занятость, работу и оплату». В июне 2000 года Комиссия также одобрила извещение под названием «К основе стратегии Сообщества относительно равенства полов (2001—2005)». Его целью является установление основы для действия, в пределах которой вся деятельность Сообщества может вносить вклад в достижение цели относительно ликвидации неравенства и продвижения равенства мужчин и женщин.

Європейське соглашение

Європейське соглашение является специфич-

on agreement concluded between the European Union and certain Central and Eastern European states. Its aim is to prepare the associated state for accession to the European Union, and is based on respect of human rights, democracy, the rule of law and the market economy. To date, Europe agreements have been concluded with ten countries: Bulgaria, the Czech Republic, Estonia, Hungary, Latvia, Lithuania, Poland, Romania, Slovakia and Slovenia (the Slovene agreement was signed on 10 June 1996 but has not yet come into force).

A Europe agreement is concluded for an indefinite period and is made up of a number of elements:

- a political aspect, providing for bilateral and multilateral consultations on any questions of common interest;
- a trade aspect, in order to set up a free trade area;
- economic, cultural and financial cooperation;
- alignment of legislation, particularly on intellectual property and competition rules.

As regards the institutional arrangements, the general management of a Europe agreement is the responsibility of an Association Council, made up of representatives of the Council and the

ціаційної угоди, укладеної Європейським Союзом і деякими центральними і східноєвропейськими державами. Її мета полягає у підготовці асоційованої держави до вступу до Європейського Союзу і базується на повазі до прав людини, демократії, верховенства права і ринкової економіки. Донині Європейські угоди були укладені з десятьма країнами: Болгарією, Чеською Республікою, Естонією, Угорщиною, Латвією, Литвою, Польщею, Румунією, Словаччиною і Словенією (Словенська угода була підписана 10 червня 1996 року, але ще не набула чинності).

Європейська угода укладається на невизначений період і складається з ряду елементів:

- політичний аспект, — який передбачає двосторонні і багатосторонні консультації з будь-яких питань, що становлять спільний інтерес;
- торговельний аспект, — з метою встановлення зони вільної торгівлі;
- економічне, культурне і фінансове співробітництво;
- вирівнювання законодавства, зокрема з інтелектуальної власності і правил конкуренції.

Що стосується інституційних облаштувань,

ческим типом асоційованого соглашения, заключенного Европейским Союзом и некоторыми центральными и восточноевропейскими государствами. Ее цель заключается в подготовке ассоциированного государства к вступлению в Европейский Союз и базируется на уважении к правам человека, демократии, верховенстве права и рыночной экономике. К настоящему времени Европейские соглашения были заключены с десятью странами: Болгарией, Чешской Республикой, Эстонией, Венгрией, Латвией, Литвой, Польшей, Румынией, Словакией и Словенией (Словенское соглашение было подписано 10 июня 1996 года, но еще не вступило в силу).

Европейское соглашение заключается на неопределенный период и состоит из ряда элементов:

- политический аспект, — который предусматривает двусторонние и многосторонние консультации по любым вопросам, представляющим общий интерес;
- торговый аспект, — с целью установления зоны свободной торговли;
- экономическое, культурное и финансовое сотрудничество;

Commission on the one hand and representatives of the associated state's government on the other. An Association Committee, made up of members of the Association Council, follows up the work and prepares the discussions of the Association Council. Finally, a Parliamentary Association Committee, made up of Members of the European Parliament and of the national parliament of the Associated State, may make recommendations to the Association Council.

European arrest warrant

The European arrest warrant is a judicial decision issued by a Member State with a view to the arrest and surrender by another Member State of a person being sought for a criminal prosecution or a custodial sentence. It is a tool designed to strengthen cooperation between the judicial authorities of the Mem-

то загальний менеджмент Європейської угоди є сферою відповідальності Асоціаційної ради, яка складається з, одного боку, з представників Ради і Комісії та представників уряду асоційованої держави — з іншого. Асоціаційний комітет, що складається з членів Асоціаційної ради виконує роботу і готує дискусії Асоціаційної ради. Нарешті, Парламентський асоціаційний комітет, що складається з членів Європейського парламенту і національного парламенту асоційованої держави може давати рекомендації Асоціаційній раді.

Європейський ордер на арешт

Європейський ордер на арешт є судовим рішенням, виданим державою — членом з метою арешту і приводу у суд іншою державою — членом особи, яку розшукують за кримінальним розслідуванням або вироком на ув'язнення. Це — інструмент, задуманий для посилення

— выравнивание законодательства, в частности из интеллектуальной собственности и правилам конкуренции. Что же касается институционального обустройства, то общий менеджмент Европейского соглашения является сферой ответственности Ассоциационного совета, который состоит, с одной стороны из представителей Советов и Комиссии и представителей правительства ассоциированного государства — с другой. Ассоциационный комитет, состоящий из членов Ассоциационного совета, выполняет работу и готовит дискуссии Ассоциационного совета. Наконец, Парламентский ассоциационный комитет, состоящий из членов Европейского парламента и национального парламента ассоциированного государства может давать рекомендации, Ассоциационному совету.

Європейський ордер на арест

Європейський ордер на арест является судебным решением, выданным государством — членом с целью ареста и приводу в суд другим государством — членом лица, которого разыскивают по кримінальному расследованию или приговору на заключение. Это — инструмент, придуманный для уси-

ber States by eliminating the use of extradition. It is based on the principle of mutual recognition of decisions in criminal matters.

The European arrest warrant is based on a Framework Decision adopted by the Council on 13 June 2002. This decision must be applied from 1 January 2004 but a number of States have decided to bring forward the date of entry into force to 2003.

European Central Bank (ECB)

The European Central Bank was inaugurated on 30 June 1998. On 1 January 1999 it took over responsibility for implementing European monetary policy as defined by the European System of Central Banks (ESCB). As to the practicalities, the ECB's decision-making bodies (the Governing Council and the Executive Board) run the European System of Central Banks, whose tasks are to manage the volume of money in circulation, conduct foreign-exchange operations, hold and manage the Member States' official foreign-exchange reserves, and promote the smooth operation of payment systems. The ECB took over from the

співробітництва між судовими властями держав — членів шляхом скасування використання видачі. Він базується на принципі взаємного визнання рішень з кримінальних питань.

Європейський ордер на арешт базується на «Рамковому рішенні», прийнятому Радою 13 червня 2002 року. Рішення має застосовуватися з 1 січня 2004 року, але ряд держав вирішив наблизити дату набрання чинності з 2003 року.

Європейський центральний банк

Європейський центральний банк було інаугуровано 30 червня 1998 року. 1 січня 1999 року він взяв на себе впровадження Європейської валютної політики як це визначено Європейською системою центральних банків (ESCB). Що ж стосується практичних аспектів, то органи Європейського центрального банку, які приймають рішення (Правляча рада і Виконавча рада) керують Європейською системою центральних банків, завдання якої полягають у тому, щоб управляти обсягом грошей, що перебувають в обігу, виконувати обмінні операції з валютою, тримати і управляти

ления сотрудничества между судебными властями государств — членов путём отмены использования выдачи. Он базируется на принципе взаимного признания решений по уголовным вопросам.

Европейский ордер на арешт базируется на «Рамочном решении», принятом Советом 13 июня 2002 года. Решение должно применяться с 1 января 2004 года, но ряд государств решил приблизить дату вступления в силу с 2003 года.

Європейський центральний банк

Європейський центральний банк был инаугурован 30 июня 1998 года. 1 января 1999 года он взял на себя внедрение Европейской валютной политики как это определено Европейской системой центральных банков (ESCB). Что же касается практических аспектов, то органы Европейского центрального банка, которые принимают решения (Правящий совет и Исполнительный совет) руководят Европейской системой центральных банков, задачи которой заключаются в том, чтобы управлять объёмом денег, которые обращаются, выполнять обменные операции с валютой, держать и

European Monetary Institute (EMI).

The Treaty of Nice, adopted in December 2000, did not change the composition of the ECB Governing Council (comprising the members of the Executive Board and the governors of the national central banks) but allows for changes to the rules on decision-making (decisions are generally adopted by simple majority of the members, each having one vote). Any such change requires a unanimous European Council decision that must be ratified by the Member States.

European Commission

• The European Commission is a body with powers of initiative, implementation, management and control. It is the guardian of the Treaties and the embodiment of the interests of the Community. It is composed of twenty independent members (two each from France, Germany, Italy, Spain and the United Kingdom and one each from all the other countries), includ-

офіційними резервами іноземної валюти держав — членів і забезпечувати чітку дію платіжних систем. ЕСВ є наступником Європейського валютного інституту (ЕМІ). Ніцький договір, прийнятий у грудні 2000 року, не змінив склад Правлячої ради ЕСВ (що складається з членів Виконавчої ради і управляючих національними центральними банками), але дозволяє зміни у правилах щодо прийняття рішень (рішення за загальним порядком приймаються простою більшістю членів, кожний має один голос). Будь-яка така зміна вимагає одностайного рішення Європейської ради, яка має ратифікуватися державами — членами.

Європейська комісія

— Європейська комісія є органом, який має владу щодо ініціювання, запровадження, менеджменту і контролю. Вона — охоронець Договорів і втілення інтересів Співтовариства. Складається з двадцяти незалежних членів (по два від Франції, Німеччини, Італії, Іспанії і Об'єднаного Королівства і по одному від всіх решти країн), включає Президента і двох віце-

управлять офіційними резервами іноземної валюти держав — членів і забезпечувать четкое действие платежных систем. ЕСВ является преемником Европейского валютного института (ЕМИ). Ницский договор, принятый в декабре 2000 года, не изменил состав Правящего совета ЕСВ (состоящего из членов Исполнительного совета и управляющих национальными центральными банками), но позволяет изменения в правилах относительно принятия решений (решения по общему порядку принимаются простым большинством членов, каждый имеет один голос). Любое такое изменение требует единогласного решения Европейского совета, которое должно ратифицироваться государствами — членами.

Європейская комиссия

— Европейская комиссия является органом, который имеет власть по инициированию, введению, менеджменту и контролю. Она — охранник Договоров и воплощение интересов Сообщества. Состоит из двадцати независимых членов (по два от Франции, Германии, Италии, Испании и Объединённого Королевства и по одному от всех остальных стран),

ing a President and two Vice-Presidents. It is appointed for a five-year term by the Council, acting by qualified majority in agreement with the Member States. It is subject to a vote of appointment by the European Parliament, to which it is answerable. The Commissioners are assisted by an administration made up of directorates-general and specialised departments whose staff are divided mainly between Brussels and Luxembourg.

The new Commission, which took office on 23 January 2000 for a five-year term, has launched wide-ranging reforms in the institution with a view to modernising its working methods and procedures and ensuring a truly collegiate decision-making process, while delegating more in specific areas (e.g. regional policy, common agricultural policy, internal market). The importance attached by the Commission to reform is reflected in the White Paper adopted on 1 March 2000. This reform has three main strands:

- setting of priorities and allocation of resources;
- overhaul of human resources policy;
- improvement in financial management, effectiveness and empowerment.

президентів. Вона призначається на п'ятирічний термін Радою, яка діє кваліфікованою більшістю за згодою держав-членів. Для призначення вона підлягає голосуванню Європейським парламентом, якому вона підзвітна. Комісіонерам допомагають адміністрації, що складаються з генеральних директоратів і спеціалізованих департаментів, штат яких в основному розподілено між Брюсселем і Люксембургом.

— Нова Комісія, що прийшла до влади 23 січня 2000 року на п'ятирічний термін, розпочала широкомасштабну реформу цієї інституції з метою модернізації її методів роботи та процедур і забезпечення посправжньому колегіального процесу прийняття рішень, делегуючи більше прав до специфічних сфер (наприклад, регіональна політика, спільна сільськогосподарська політика, внутрішній ринок). Важливість, яку Комісія надає реформі, відображена у «Білій книзі», прийнятій 1 березня 2000 року. Ця реформа має три головні позиції:

- встановлення пріоритетів і розподіл ресурсів;
- перегляд політики щодо людських ресурсів;

Включает Президента и двух вице — президентов. Она назначается на пятилетний срок Советом, действующим квалифицированным большинством при согласии государств-членов. Для назначения она подлежит голосованию Европейским парламентом, которому она подотчетна. Комиссионерам помогают администрации, которые состоят из генеральных директоратов и специализированных департаментов, штат которых в основном распределён между Брюсселем и Люксембургом. Новая Комиссия, пришедшая к власти 23 января 2000 года на пятилетний срок, начала широкомасштабную реформу этого института с целью модернизации его методов работы и процедур и обеспечения по-настоящему коллегиального процесса принятия решений, делегируя больше прав к специфическим сферам (например, региональная политика, общая сельскохозяйственная политика, внутренний рынок). Важность, которую Комиссия предоставляет реформе, отражена в «Белой книге», принятой 1 марта 2000 года. Эта реформа имеет три главные позиции:

- установление приоритетов и распределение ресурсов;

— покращення фінансового менеджменту, ефективності і наділення владою.

European Conference

The European Conference was set up to provide a framework for the enlargement process over the next few years, bringing together the Member States of the European Union with the European countries that are hoping to join. It is a multilateral forum for political consultation on questions of general interest, particularly:

- the common foreign and security policy;
- justice and home affairs;
- economic affairs and regional cooperation.

It was launched by the Luxembourg European Council in December 1997, taking up a French initiative presented in October 1997. It meets once a year at the level of Heads of State or Government and the President of the Commission, and once a year at foreign minister level. It is chaired by the country which holds the presidency of the Council of the European Union.

The European Conference met for the first time in London on 12 March 1998 and de-

Європейська конференція

Європейська конференція була запроваджена для забезпечення основи для процесу розширення на наступні кілька років, і збирає разом держави-члени Європейського Союзу та ті європейські країни, що сподіваються до нього приєднатися. Вона є багатостороннім форумом з політичних консультацій з питань, що становлять загальний інтерес, зокрема:

- спільна іноземна політика та політика безпеки;
- правосуддя і внутрішні справи;
- економічні справи та регіональне співробітництво.

Вона була започаткована люксембурзькою Європейською Радою у грудні 1997 року, яка підхопила французьку ініціативу, представлену у жовтні 1997 року. Вона відбуває свої зустрічі один раз на рік на рівні глав держав або урядів і Президента Комісії і один раз на рік на рівні міністрів закордонних справ. На ній головує країна, яка тримає головування у Раді Європейського Союзу.

— пересмотр политики относительно человеческих ресурсов;

— улучшение финансового менеджмента, эффективности и наделения властью.

Європейская конференция

Європейская конференция была запущена для обеспечения основы для процесса расширения на следующие несколько лет, и собирает вместе государства-члены Европейского Союза и те европейские страны, которые надеются в него вступить. Она является многосторонним форумом по политическим консультациям по вопросам, которые представляют общий интерес, в частности:

- общая иностранная политика и политика безопасности;
- правосудие и внутренние дела;
- экономические дела и региональное сотрудничество.

Ей было положено начало люксембургским Европейским Советом в декабре 1997 года, который подхватил французскую инициативу, представленную в октябре 1997 года. Она проводит свои встречи один раз на год на уровне глав государств или правительств и Президента Комиссии и один раз на год на уровне министров ино-

cided to set up a joint group of experts charged with reporting on the growing problems that organised crime poses for European societies, particularly in eastern Europe. The first meeting at ministerial level was held on 6 October 1998 in Luxembourg.

European Convention

At the Nice European Council in December 2000, a declaration on the future of the Union, the Nice Declaration, was adopted. The aim of this Declaration was to pursue institutional reform beyond the results of the 2000 Intergovernmental Conference (IGC 2000). It set out three steps for this reform: the launch of a debate on the future of the European Union, a Convention on institutional reform, the implementation of which was agreed by the Laeken European Council in December 2001, and finally the convening of an IGC in 2004.

Вперше Європейська конференція відбулася у Лондоні 12 березня 1998 року і вирішила заснувати спільну групу експертів, яким було поставлено завдання доповідати про зростаючі проблеми, які організована злочинність становить для європейських суспільств, зокрема, у Східній Європі. Перша зустріч на міністерському рівні відбулася 6 жовтня 1998 року у Люксембурзі.

Європейська конвенція

На ніцькій Європейській Раді у грудні 2000 року була прийнята декларація про майбутнє Союзу, — Ніцька декларація. Мета цієї Декларації полягає у продовженні інституційної реформи поза межі результатів Міжурядової конференції 2000 року (IGC 2000). Вона визначила три кроки для цієї реформи: початок дебатів про майбутнє Європейського Союзу. Конвенція з інституційної реформи, проведення якої було передбачено лаекенською Європейською Радою у грудні 2001 року і, нарешті, скликання I GC у 2004 році.

странных дел. На ней председательствует страна, которая держит председательство в Совете Европейского Союза.

Впервые Европейская конференция состоялась в Лондоне 12 марта 1998 года и решила учредить совместную группу экспертов, которым было поставлено задание докладывать о растущих проблемах, которые организованная преступность составляет для европейских обществ, в частности, в Восточной Европе. Первая встреча на министерском уровне состоялась 6 октября 1998 года в Люксембурге.

Європейская конвенция

На ницком Европейском Совете в декабре 2000 года была принята декларация о будущем Союзу, — Ницкая декларация. Цель этой Декларации заключается в продолжение институциональной реформы за пределы результатов Межправительственной конференции 2000 года (IGC 2000). Она определила три шага для этой реформы: начало дебатів о будущем Европейского Союза. Конвенция по институциональной реформе, проведение которой было предусмотрено лаекенским Европейским Советом в декабре 2001 года и,

According to the Laeken Declaration, which created it, the aim of this Convention is to examine four key questions on the future of the Union: the division of powers, the simplification of the treaties, the role of the national parliaments and the status of the Charter of Fundamental Rights.

The inaugural meeting of the Convention was held on 28 February 2002, and, according to the Laeken Declaration, its work will finish in March 2003.

Three phases are envisaged: a listening phase, a deliberating phase and a proposing phase. At the end of the last phase, a single constitutional text will be drafted. It may include various options, stating the support which each has received, or recommendations if a consensus has been reached. This document will serve as the starting point for the IGC negotiations conducted by the Heads of State and Government, who are ultimately responsible for any decision on amendments to the treaties. The plan is for this constitutional draft to be presented at the latest in June 2003 at the Thessaloniki European Council.

The Convention is an innovation in as far as previous IGCs have never been preceded by a phase of debate open to all stakeholders. In addition

Відповідно до лаекенської декларації, яка створила її, метою цієї Конвенції є розгляд чотирьох ключових питань про майбутнє Союзу: розподіл влади, спрощення договорів, роль національних парламентів і статус «Хартії фундаментальних прав». Інаугуральна зустріч Конвенції відбулася 28 лютого 2002 року і, відповідно до лаекенської декларації, її робота має завершитись у березні 2003 року. Передбачено три фази: фаза заслуховування, фаза дискусії, фаза формування пропозицій. Наприкінці останньої фази складатиметься проект єдиного конституційного тексту.

Він може включати різні варіанти, зазначаючи підтримку, яку одержав кожний або рекомендації, якщо досягається консенсус. Цей документ слугуватиме стартовою точкою для переговорів IGC, які відбувають глави держав і урядів, які врешті-решт є відповідальними за будь-яке рішення про поправки до договорів. План полягає у тому, щоб цей конституційний проект представити щонайпізніше у червні 2003 року на солоніцькій Європейській Раді.

Конвенція є інновацією оскільки попереднім IGCs передувала фаза дискусій, відкрита для

наконец, созыв I GC в 2004 году.

В соответствии с лаекенской декларацией, которая создала ее, целью этой Конвенции является рассмотрение четырех ключевых вопросов о будущем Союза: распределение власти, упрощение договоров, роль национальных парламентов и статус «Хартии фундаментальных прав». Инаугуральная встреча Конвенции состоялась 28 февраля 2002 года и, в соответствии с лаекенской декларацией, ее работа должна завершиться в марте 2003 года.

Предусмотрены три фазы: фаза заслушивания, фаза дискуссии, фаза формирования предложений. В конце последней фазы будет составляться проект единого конституционного текста.

Он может включать разные варианты, отмечая поддержку, которую получил каждый или рекомендации, если достигается консенсус. Этот документ будет служить стартовой точкой для переговоров IGC, проводящимся главами государств и правительств, которые, в конечном итоге являются ответственными за любое решение о поправках к договорам. План заключается в том, чтобы этот конституционный проект

to the members of the Convention, civil society organisations can also contribute to the debate via an interactive forum, the Forum on the Future of the Union.

European Convention on Human Rights (ECHR)

A European Convention on Human Rights signed in Rome under the aegis of the Council of Europe on 4 November 1950 established an unprecedented system of international protection for human rights, offering individuals the possibility of applying to the courts for the enforcement of their rights. The Convention, which has been ratified by all the Member States of the Union, established a number of supervisory bodies based in Strasbourg. These were:

- a Commission responsible for advance examination of applications from states or from individuals;
- a European Court of Human Rights, to which cases were referred by the Commission or by a

всіх гравців. Окрім членів Конвенції, організації громадянського суспільства можуть також брати участь у дискусіях за допомогою інтерактивного форуму, — «Форуму про майбутнє Союзу».

Європейська конвенція з прав людини

Європейська конвенція з прав людини, що була підписана у Римі під егідою Ради Європи 4 листопада 1950 року встановила безпрецедентну систему міжнародного захисту прав людини, надаючи особам можливість звернення до судів за захистом своїх прав. Конвенція, що була ратифікована всіма державами-членами Союзу, заснувала ряд наглядових органів, що розташувалися у Страсбурзі. Ними є:

- Комісія, відповідальна за попередній розгляд заяв від держав або від осіб;
- Європейський суд з прав людини, до якого справи подаються Комісією або державою-членом після доповіді Комісії (у випадку судового розгляду);

Представить не позже в июне 2003 года на сессии Европейского Совета.

Конвенция является инновацией, поскольку предыдущим IGCs предшествовала фаза дискуссий, открытая для всех игроков. Кроме членов Конвенции, организации гражданского общества могут также принимать участие в дискуссиях с помощью интерактивного форума, — «Форум о будущем Союза».

Европейская конвенция по правам человека

Европейская конвенция по правам человека, подписанная в Риме под эгидой Совета Европы 4 ноября 1950 года, установила беспрецедентную систему международной защиты прав человека, предоставляя лицам возможность обращения к судам за защитой своих прав. Конвенция, ратифицированная всеми государствами-членами

Союза, учредила ряд наблюдательных органов, которые расположены в Страсбурге. Ими являются:

- Комиссия, ответственная за предварительное рассмотрение заявлений от государств или от лиц;
- Европейский суд по правам человека, к которому дела представляются Комиссией или

Member State following a report by the Commission (in the case of a judicial settlement);

- a Committee of Ministers of the Council of Europe which acted as the guardian of the ECHR and to which reference was made, where a case was not brought before the Court, to secure political settlement of a dispute.

The growing number of cases made it necessary to reform the supervisory arrangements established by the Convention (addition of Protocol No 11). The supervisory bodies were thus replaced on 1 November 1998, by a single European Court of Human Rights. The simplified structure shortened the length of procedures and enhanced the judicial character of the system.

The idea of the European Union acceding to the ECHR has often been raised. However, in an opinion given on 28 March 1996, the Court of Justice of the European Union stated that the European Communities could not accede to the Convention because the EC Treaty does not provide any powers to lay down rules or to conclude international agreements in the matter of Human Rights. Thus, for the moment, accession depends on the Treaty being amended.

The Treaty of Amster-

— Комітет міністрів Ради Європи, який діяв як охоронник ЕЧПР і до якого зверталися, коли справа не передавалася до Суду з метою досягнення політичного розв'язання спору.

Кількість справ, що зростала, зробила необхідною реформу наглядових облаштувань, встановлених Конвенцією (доповнення Протокол №11).

Наглядові органи, таким чином, були замінені 1 листопада 1998 року одним Європейським Судом з прав людини. Спрощена процедура скоротила тривалість процедур і підвищила судовий характер системи.

Пропозиція про приєднання Європейського Суду до ЕЧПР часто висувалася. Все ж таки у висновку, даному 28 березня 1996 року Суд Справедливості Європейського Союзу заявив, що Європейські Співтовариства не можуть приєднатися до Конвенції тому що Договір про Європейське Співтовариство не надає прав закладати правила або укладати міжнародні угоди з питань прав людини. Таким чином, на даний момент, приєднання залежить від внесення поправок до Договору.

Амстердамський договір все ж таки закликає поважати фундаментальні

государством-членом после доклада Комиссии (в случае судебного разбирательства);

— Комитет министров Совета Европы, который действовал как охранник ЕЧПР, и к которому обращались, когда дело не передавалось в Суд с целью достижения политического решения спора.

Возрастающее количество дел сделало необходимой реформу надзорных устройств, установленных Конвенцией (дополнение Протокол №11).

Надзорные органы, таким образом, были заменены 1 ноября 1998 года одним Европейским Судом по правам человека. Упрощенная процедура сократила длительность процедур и повысила судебный характер системы.

Предложение о присоединении Европейского Суда к ЕЧПР часто выдвигалось. Всё же в выводе, данном 28 марта 1996 года, Суд Справедливости Европейского Союза заявил, что Европейские Содружества не могут присоединиться к Конвенции, потому что Договор о Европейском Содружестве не предоставляет прав закладывать правила или заключать международные соглашения по вопросам прав человека. Таким образом, на данный момент, присоеди-

dam nevertheless calls for respect for the fundamental rights guaranteed by the Convention, while formalising the judgments of the Court of Justice on the matter. With regard to relations between the two Courts, the practice developed by the Court of Justice of incorporating the principles of the Convention into Union law has made it possible to maintain coherence in their work and their independence.

European Council

The European Council is the term used to describe the regular meetings of the Heads of State or Government of the European Union Member States. It was set up by the communiqué issued at the close of the December 1974 Paris Summit and first met in 1975 (in Dublin, on 10 and 11 March). Before that time, from 1961 to 1974, the practice had been to hold European summit conferences. Its existence was given legal recognition by the Single European Act, while official status was conferred on it by the Treaty on European Union. It meets at least twice a year and the President of the European Commission attends as a full member. Its objectives

права, гарантовані Конвенцією, формалізуючи рішення Суду Справедливості з цього предмета. Що стосується відносин між двома Судами, то практика Суду Справедливості про заповичення принципів Конвенції у право Союзу зробила можливим підтримання узгодженості їх роботи і їх незалежності.

Європейська Рада

«Європейська Рада» є поняттям, що використовується для опису регулярних зустрічей глав держав або урядів держав-членів Європейського Союзу. Вона була заснована за комюніке, оголошеним на закритті паризької зустрічі у верхах у грудні 1974 року і відбула першу зустріч 1975 року (у Дубліні 10 і 11 березня). До того часу, з 1961 до 1974 року практика полягала у проведенні європейських конференцій на найвищому рівні. Її існування було визнане Єдиним Європейським Актом, в той час як офіційний статус було їй надано Договором про Європейський Союз. Вона відбуває зустрічі щонайменше дві

раза. Його рішення залежить від внесення поправок к Договору.

Амстердамський договір, все ж, призывает уважать фундаментальные права, гарантированные Конвенцией, формализуя решение Суда Справедливости по этому предмету. Что касается отношений между двумя Судами, то практика Суда Справедливости по заимствованию принципов Конвенции в право Союза сделала возможной подержание согласованности их работы и их независимости.

Европейский Совет

«Европейский Совет» является понятием, используемым для описания регулярных встреч глав государств или правительств государств-членов Европейского Союза. Он был учреждён по коммюнике, объявленному на закрытии парижской встречи в верхах в декабре 1974 года и провела первую встречу 1975 года (в Дублине 10 и 11 марта). До того времени, с 1961 до 1974 года практика состояла в проведении европейских конференций на наивысшем уровне. Его существование было признано Единным Европейским Актом, в то время как официальный статус был ему предоставлен Договором о Европейском

are to give the European Union the impetus it needs in order to develop further and to define general policy guidelines.

European Court of Auditors

The European Court of Auditors, based in Luxembourg, is composed of fifteen members appointed for six years by unanimous decision of the Council of the European Union after consulting the European Parliament. It checks European Union revenue and expenditure for legality and regularity and ensures that financial management is sound. It was set up in 1977 and raised to full institution status by the 1992 Treaty on European Union.

Under the Treaty of Amsterdam (adopted in June 1997), the Court of Auditors also has the power to report any irregularities to the European Parliament and the Council, and its audit responsibilities have been extended to Community funds managed by outside bodies and by the European Investment Bank.

чі на рік і Президент Європейської Комісії бере участь як повний член.

Її цілями є надання Європейському Союзу стимулу, якого він потребує, з метою подальшого розвитку і визначення настанов щодо загальної політики.

Європейська палата аудиторів

Європейська палата аудиторів, що знаходиться у Люксембурзі, складається з п'ятнадцяти членів, призначених на 6 років за одностайним рішенням Ради Європейського Союзу після консультації з Європейським парламентом. Вона перевіряє надходження і витрати Європейського Союзу з точки зору законності і регулярності та забезпечує те, щоб фінансовий менеджмент був здоровим. Вона була заснована 1997 року і підвищена до статусу повної інституції Договором 1992 року про Європейський союз.

За Амстердамським договором (укладеному в червні 1997 року), Палата аудиторів також має владу доповідати про будь-які порушення Європейському парламенту і Раді і її аудиторські обов'язки поширені на фонди Співтовариства,

Союзе. Он проводить зустрічі, по меншій мере, двічі в год і Президент Європейської Комісії приймає участь як повний член.

Его цілями являються предоставлення Європейському Союзу стимула, в котром он нуждается, с целью последующего развития и определения наставлений по общей политике.

Європейская палата аудиторів

Європейская палата аудиторів, находящаяся в Люксембурге, состоит из пятнадцати членов, назначенных на 6 лет по единогласному решению Совета Европейского Союза после консультации с Европейским парламентом. Она проверяет поступление и расходы Европейского Союза с точки зрения законности и регулярности и обеспечивает то, чтобы финансовый менеджмент был здоровым. Она была учреждена в 1977 году и повышена к статусу полного института Договором 1992 года о Европейском Союзе.

По Амстердамскому договору (заключенном в июне 1997 года), Палата аудиторів также имеет власть докладывать о любых нарушениях Европейскому парламенту и Совету и ее аудиторские обязанности распространены на

The Treaty of Nice (adopted in December 2000) specifies in detail the composition of the Court of Auditors, which must include a national from each Member State. Also under the Treaty of Nice, the Court of Auditors is able to establish internal chambers to adopt certain categories of report or opinion.

European Economic and Social Committee (EESC)

The European Economic and Social Committee was set up by the Treaty establishing the European Economic Community in 1957 to represent the interests of the various economic and social groups. It consists of 222 members falling into three categories: employers, workers and representatives of particular types of activity (such as farmers, craftsmen, small businesses and industry, the professions, consumer representatives, scientists and teachers, cooperatives, families, environmental movements). Members are appointed by unanimous Council decision for four years and this term may be renewed.

що управляються посторонніми органами і Європейським інвестиційним банком.

Ніцський договір (укладений у грудні 2000 року) детально визначає склад Палати аудиторів, яка має включати громадянина з кожної держави — члена. Також згідно з Ніцським договором Палата аудиторів спроможна засновувати внутрішні палати для прийняття певних категорій доповідей або висновків.

Європейський економічний і соціальний комітет

Європейський економічний і соціальний комітет було створено відповідно до «Договору, що засновує Європейське Економічне Співтовариство» у 1957 році для представництва інтересів різних економічних і соціальних груп. Він складається з 222 членів, що розділяються на три категорії: працедавці, робітники і представники окремих типів діяльності (таких як фермерів, ремісників, малих бізнесу і промисловості, професій, представників споживачів, науковців і вчителів кооперативів, сімей, рухів захисників довкілля). Члени призначаються одноставним рішенням

фонди Сообщества, управляемые посторонними органами и Европейским инвестиционным банком.

Ницский договор (заключенный в декабре 2000 года) подробно определяет состав Палаты Аудиторов, которая должна включать гражданина с каждого государства-члена.

Также в соответствии с Ницским договором Палата аудиторов в состоянии учреждать внутренние палаты для принятия определенных категорий докладов и заключений.

Европейский экономический и социальный комитет

Европейский экономический и социальный комитет был создан в соответствии с «Договором, учреждающим Европейское Экономическое Сообщество» в 1957 году для представительства интересов различных экономических и социальных групп. Он состоит из 222 членов, подразделяемых на три категории: работодатели, рабочие и представители отдельных типов деятельности (таких как фермеров, ремесленников, малого бизнеса и промышленности, профессий, представителей потребителей, научных работников и учителей, кооперативов, семей, движений по охране окру-

The EESC is consulted before a great many instruments concerning the internal market, education, consumer protection, environment, regional development and social affairs are adopted. It may also issue opinions on its own initiative. Since the entry into force of the Treaty of Amsterdam (May 1999), the EESC has to be consulted on an even wider range of issues (the new employment policy, the new social affairs legislation, public health and equal opportunities) and it may also be consulted by the European Parliament. The Treaty of Nice, adopted in December 2000, did not change the number and distribution by Member State of seats on the Committee. However, eligibility for membership was clarified: the EESC is to consist of «representatives of the various economic and social components of organised civil society» (Article 257 of the EC Treaty).

Ради на 4 роки і цей термін може поновлюватися.

З EESC консультуються перед тим, як приймаються велика кількість актів, що стосуються внутрішнього ринку, освіти, захисту споживачів, довкілля, регіонального розвитку і соціальних справ. Він також має право видавати висновки за своєю ініціативою. З набранням чинності Амстердамського договору (травень 1998) з EESC необхідно консультуватися, навіть, щодо ширшого кола питань (нова політика зайнятості, нове законодавство з соціальних справ, публічна охорона здоров'я і рівні можливості) і з ним також може консультуватися Європейський парламент. Ніцький договір, укладений у грудні 2000 року не вніс змін до кількості і розподілу державою — членом місць у комітеті. Все ж таки приналежність до членства була висвітлена: EESC має складатися з «представників різних економічних і соціальних складових організованого громадянського суспільства» (стаття 257 Договору про Європейське Співтовариство).

жающей среды). Члены назначаются единогласным решением Совета на 4 года и этот термин может возобновляться.

С EESC консультируются перед принятием большого количества актов, касающихся внутреннего рынка, образования защиты потребителей, окружающей среды, регионального развития и социальных дел. Он также имеет право выпускать заключения по своей инициативе. С вступлением в силу Амстердамского договора (май 1998 года). С EESC необходимо консультироваться, даже, относительно более широкого круга вопросов (новая политика занятости, новое законодательство по социальным делам, публичная охрана здоровья и равные возможности) и с ним также может консультироваться Европейский парламент. Ниццкий договор, заключенный в декабре 2000 года, не внес изменений в количество и распределение государством-членом мест в Комитете. Все же принадлежность к членству была прояснена: EESC должен состоять из «представителей различных экономических и социальных составных организованного гражданского общества» (статья 257 Договора о Европейском Сообществе).

European Employment Strategy (EES)

The Treaty of Amsterdam introduced the concept of a European strategy for employment, following on from the integrated strategy for employment launched at the Essen European Council in December 1994.

At Essen, the European Council had asked the Member States to draw up multiannual programmes for employment (MAPs) and to provide the Commission with reports on their implementation. These reports describe the main measures taken by the governments to apply their multiannual programmes over the previous twelve months, assess, in certain cases, the impact of those measures on employment, and announce major changes or new initiatives in this field.

The European Employment Strategy is built around priority themes under the four pillars of employability, entrepreneurship, adaptability and equal opportunities. Each year, the Member States draw up National Action Plans on Employment (NAPS) implementing these broad policy guidelines. The NAPS are analysed by the Commission and the Council, and the results, presented in a Joint Employment Report, serve

Європейська стратегія зайнятості

Амстердамський договір запровадив концепцію «Європейської стратегії зайнятості», яка є наступницею «інтегрованої стратегії зайнятості», започаткованої ессенською Радою у грудні 1994 року.

У Ессені Європейська Рада попросила держави-члени скласти багаторічні програми із зайнятості (МАРЗ) і надіслати Комісії доповіді про їх запровадження. Ці доповіді описують головні заходи, вжиті урядами для застосування їх багатосторонніх програм за попередні дванадцять місяців, оцінюють, у певних випадках, вплив цих заходів на зайнятість і оголошують про головні зміни або ініціативи у цій сфері.

«Європейська стратегія зайнятості» побудована довкола пріоритетних тем на чотирьох опорах: зайнятоспроможність, підприємництво, здатність до пристосування і рівні можливості. Кожного року держава-член складає «Плани національної дії щодо зайнятості» (NAPS), втілюючи ці настанови широкої політики. NAPS аналізується Комісією і Радою і результати, що представлені у «Спільній доповіді із зайнятості», слугують основою для зміни пріоритетів і

Европейская стратегия занятости

Амстердамский договор ввел концепцию «Европейской стратегии занятости», которая является наследницей «Интегрированной стратегии занятости», начатой эссенским Европейским Советом в декабре 1994 года.

В Эссене Европейский Совет попросил государства-члены составить многолетние программы по занятости и направит Комиссии доклады об их внедрении. Эти доклады описывают главные меры, принятые правительствами для введения их многолетних программ за предыдущие 12 месяцев, оценивают, в определенных случаях влияние этих мер на занятость и объявляют о главных изменениях или инициативах в этой сфере.

«Европейская стратегия занятости» построена вокруг приоритетных тем на четырех опорах: занятоспособность, предпринимательство, способность к приспособливанию и равные возможности. Каждый год государство-член составляет «планы национального действия по занятости», воплощающие эти наставления широкой политики, NAPS анализируются Комиссией и Советом и результаты, представленные в «Со-

as a basis for reprioritising and making recommendations to Member States in respect of their employment policies.

Five years after its launch, the European strategy is entering a phase of review.

In January 2003, the Commission adopted a communication presenting a new approach through the European Employment Strategy, better adapted to the needs of an ageing population, increasing women's participation in the labour market, enlargement and the increasing pace of economic change. Main priorities of the new strategy are full employment and better working conditions.

European Investment Bank (EIB)

Set up by the Treaty of Rome, the European Investment Bank is the Community's financial institution. Its task is to contribute to the balanced development of the Community by way of economic integration and social cohesion.

The EIB's shareholders are the Member States of the European Union. The bank is administered by the Board of Governors, which comprises the fifteen finance ministers. It

опрацювання рекомендацій для держав-членів, щодо їх політики зайнятості.

Через 5 років після свого започаткування Європейська стратегія вступає у фазу перегляду.

У січні 2003 року Комісія схвалила повідомлення, яке відображає новий підхід до «Європейської стратегії зайнятості», краще пристосованої до потреб населення, що старіє, зростаючої участі жінок у ринку праці, розширення і прискорення темпів економічного поступу. Головними пріоритетами нової стратегії є повна зайнятість і кращі умови праці.

Європейський інвестиційний банк

Утворений Римським договором, Європейський Інвестиційний банк є фінансовою інституцією Співтовариства. Його завдання полягає у внеску до збалансованого розвитку Співтовариства шляхом економічної інтеграції і соціальної зціпки.

Акціонерами ЕІВ є держави — члени Європейського Союзу.

Банк адмініструється Радою управляючих, яка складається з 15 мі-

вместном докладе по занятости», служат основой для изменения приоритетов и проработки рекомендаций для государств-членов относительно их политики занятости.

Спустя 5 лет после своего начала Европейская стратегия вступила в фазу пересмотра.

В январе 2003 года Комиссия одобрила извещение, которое отражает новый подход к «Европейской стратегии занятости», лучшим образом приспособленной к потребностям стареющего населения, возрастающего участия женщин в рынке труда, расширения и ускоренных темпов экономического прогресса. Главными приоритетами новой стратегии является полная занятость и лучшие условия труда.

Європейський інвестиційний банк

Образованный Римским договором, Европейский инвестиционный банк является финансовым институтом Сообщества. Его задача состоит во вкладе в сбалансированное развитие Сообщества путем экономической интеграции и социальной сцепки. Акционерами банка являются государства — члены Европейского Союза. Банк администрируется Советом упра-

has legal personality and is financially independent. It provides long-term financing for practical projects the economic, technical, environmental and financial viability of which is guaranteed. It grants loans essentially from resources borrowed on capital markets, to which is added shareholders' equity. Between 1994 and 1999 the transport, telecommunications, energy, water, education and training sectors were the main beneficiaries.

In March 2000 the conclusions of the Lisbon European Council called for a strengthening of support for small and medium-sized enterprises (SMEs). The «EIB Group», which comprises the EIB and the European Investment Fund (EIF), was thus created with a view to boosting European competitiveness. Via the Innovation 2000 initiative, it fosters entrepreneurship, innovation and the optimal utilisation of human resources by granting medium-term loans and bank guarantees and by financing venture capital activities. Outside the European Union the EIB supports the pre-accession strategies of the Central and Eastern European countries and manages the financial dimension of the agreements concluded under European deve-

ністрів фінансів. Він має статус юридичної особи і є фінансово незалежним. Він надає довготермінове фінансування практичним проектам для яких гарантована економічна, технічна, довкілля та фінансова життєвість. Він надає позики з ресурсів, запозичених на ринках капіталу, до яких додаються активи акціонерів.

Головними бенефіціарами впродовж 1994—1999 років були такі сектори як транспорт, телекомунікації, енергетика, вода, освіта і навчання.

У висновках лісабонської Європейської Ради в березні 2000 року закликалось до посилення підтримки малих і середніх підприємств (SMEs). «Група ЕІВ», що включає ЕІВ і Європейський інвестиційний фонд (EIF) була створена з метою підвищення європейської конкурентоспроможності. За допомогою почину «Іновація-2000» вона сприяє підприємництву, інновації і оптимальному використанню людських ресурсів шляхом надання середньострокових позик, банківських гарантій і фінансування діяльності з ризикового капіталу.

За межами Європейського Союзу банк підтримує доступні стратегії центрально- і схід-

ваючих, который состоит из 15 министров финансов. Он имеет статус юридического лица и является финансово независимым. Он предоставляет долгосрочное финансирование проектов, для которых гарантирована экономическая, техническая, экологическая и финансовая жизнеспособность. Он предоставляет займы из ресурсов, заимствованных на рынках капитала, к которым прибавляются активы акционеров.

Главным бенефициарами в течение 1994—1999 годов были такие сектора как транспорт, телекоммуникации, энергетика, вода, образование и обучения.

В выводах лиссабонского Европейского Совета в марте 2000 года призывалось к усилению поддержки малых и средних предприятий. «Группа Европейского инвестиционного банка», включающая банк и Европейский инвестиционный фонд (EIF) была создана с целью повышения европейской конкурентоспособности. При помощи начинания «Иновация-2000» она действует предпринимательству, инновации и оптимальному использованию людских ресурсов путем предоставления среднесрочных займов, банковских гарантий и финан-

development aid and cooperation policies.

European Judicial Network in criminal matters (EJN)

The purpose of the European Judicial Network (EJN) in criminal matters is to facilitate mutual legal assistance in the fight against transnational crime. It originates in a joint action adopted by the Council on 29 June 1998.

The judicial network is made up of contact points designed to enable local judicial authorities and judicial authorities in the other Member States to establish direct contacts between themselves. These contact points also provide the legal or practical information necessary to help the authorities concerned to prepare an effective request for judicial cooperation.

There is also a European Judicial Network in civil and commercial matters, established by Council Decision of 28 May 2001

ноєвропейських країн у управляє фінансовим виміром угод, укладених за європейською політикою допомоги розвитку і співробітництва.

Європейська судова мережа з кримінальних справ

Метою Європейської судової мережі з кримінальних справ є сприяння в взаємній правовій допомозі у боротьбі з транснаціональною злочинністю. Вона бере початок у спільній дії, прийнятій Радою 29 червня 1998 року.

Судова мережа складається з контактних точок, створених для того, щоб уможливити місцевим судовим властям інших держав членів встановлювати прямі контакти між собою. Ці контактні точки також надають правову або практичну інформацію, необхідну для допомоги задіяним властям у підготовці ефективних запитів для судового співробітництва.

Існує також «Європейська судова мережа» з цивільних і комерційних справ, яка заснована

сировання діяльності по ризиковому капіталу.

Вне пределов Европейского Союза банк поддерживает доступные стратегии центрально- и восточноевропейских стран и управляет финансовым измерением соглашений, заключенных по европейской политике помощи развитию и сотрудничества.

Європейська судова мережа з кримінальних справ

Целью Европейской судебной сети по уголовным делам является содействие взаимной правовой помощи в борьбе против транснациональной преступности. Она берет начало в совместном действии, принятом Советом 29 июня 1998 года.

Судебная сеть состоит из контактных точек, созданных для того, чтобы сдать возможным местным судебным властям и судебным властям других государств членов устанавливать прямые контакты между собой. Эти контактные точки также представляют правовую или практическую информацию, необходимую для помощи задействованным властям в подготовке эффективных запросов для судебного сотрудничества.

and based on the network in criminal matters.

European Parliament

The European Parliament is the assembly of the representatives of the 370 million Union citizens. Since 1979 they have been elected by direct universal suffrage and today total 626, distributed between Member States by reference to their population. The European Parliament's main functions are as follows:

- it considers the Commission's proposals and is associated with the Council in the legislative process, in some cases as co-legislator, by means of various procedures (codecision procedure, cooperation procedure, assent, advisory opinion etc.);
- it has the power of control over the Union's activities through its confirmation of the appointment of the Commission (and the right to censure it) and through the written and oral questions it can put to the Commission and the Council;
- it shares budgetary powers with the Council in voting on the annual budget, rendering it

рішенням Ради від 28 травня 2001 року і базується на мережі з кримінальних справ.

Європейський парламент

Європейський парламент є асамблеєю представників 370 млн. громадян Союзу. З 1979 року вони обираються прямим загальним голосуванням і нині нараховують 626, розподілених між державами — членами відповідно до їх населення. Головними функціями Європейського парламенту є такі:

- він розглядає пропозиції Комісії і асоціюється з Радою у законотворчому процесі, у певних випадках як співзаконодавець за допомогою різних процедур (процедури спільного прийняття рішень, процедури співробітництва, згоди, рекомендуємого висновку, тощо);
- він має контрольну владу над діяльністю Союзу за допомогою затвердження призначення Комісії (і права перевіряти її) і письмових і усних запитів, які він адресує Комісії і Раді;
- він розділяє з Радою бюджетну владу, голосуючи зі щорічного бюджету, роблячи його

Существует также «Европейская судебная сеть» по гражданским и коммерческим делам, которая учреждена решением Совета от 28 мая 2001 года и базируется на сети по уголовным делам.

Європейський парламент

Європейський парламент являється асамблеєю представителів 370 млн. громадян Союзу. С 1979 года они избираются прямым общим голосованием и ныне насчитывают 626, распределенных между государствами — членами в соответствии с их населением. Главными функциями Европейского парламента являются следующие:

- он рассматривает предложения Комиссии и ассоциируется с Советом в законотворческом процессе, в определенных случаях в качестве созаконодателя посредством разных процедур (процедуры совместного принятия решений, процедуры сотрудничества, согласия, рекомендательного заключения и т. д.); он имеет контрольную власть над деятельностью Союза посредством утверждения назначения Комиссии (и права проверять ее) и письменных и устных запросов, которые он адресует Комиссии и Совету;

enforceable through the President of Parliament's signature, and overseeing its implementation.

It also appoints an Ombudsman empowered to receive complaints from Union citizens concerning maladministration in the activities of the Community institutions or bodies. Finally, it can set up temporary committees of inquiry, whose powers are not confined to examining the actions of the Community institutions but may also relate to actions by Member States in implementing Community policies.

The Treaty of Amsterdam simplified the various legislative procedures by virtually doing away with the cooperation procedure (it still applies in a few cases coming under the Title on economic and monetary union) and considerably extending the codecision procedure.

The Treaty of Nice, which entered into force on 1 February 2003, also enhanced Parliament's role as co-legislator by extending the codecision procedure and granted Parliament a right to bring actions before the Court of Justice of the European Union, under the same conditions as the other institutions.

Looking ahead to the enlargement of the Union, the Treaty of Nice

таким, що підлягає виконанню шляхом підпису президента парламенту, і наглядаючи за його виконанням.

Він також призначає Омбудсмана, який має владу приймати скарги громадян Союзу, що стосуються порушень діяльності інституцій або органів Співтовариства. Він може утворювати тимчасові слідчі комітети, влада яких не обмежується розслідуванням дій лише інституцій Співтовариства, але також стосується і дій державчленів у проведенні політики Співтовариства. Амстердамський договір спростив різні законодавчі процедури, фактично покінчивши з процедурою співробітництва (вона ще застосовується лише у кількох випадках, що стосуються Розділу про економічний і валютний союз) і значно розширив процедуру спільного прийняття рішень.

Ніцький договір, який набрав чинності з 1 лютого 2003 року, також підвищив роль парламенту як співзаконодавця розширенням процедури спільного прийняття рішення і надав парламенту право подавати позови до Суду Справедливості Європейського Союзу за тими ж підставами, що й інші інституції.

Поглядаючи в перед на розширення Союзу,

— он делит с Советом бюджетную власть, голосуя по ежегодному бюджету, делая его подлежащим выполнению посредством подписи президента парламента и надзирая за его выполнением.

Он также назначает Омбудсмана, который имеет власть принимать жалобы граждан Союза, касающиеся нарушений в деятельности институтов или органов Сообщества. Он может образовывать временные следственные комитеты, власть которых не ограничивается расследованием действий лишь институтов Сообщества, но также касается и действий государств-членов при проведении политики Сообщества.

Амстердамский договор упростил разные законодательные процедуры, фактически покончив с процедурой сотрудничества (она еще применяется лишь в нескольких случаях, касающихся раздела об экономическом и валютном союзе) и значительно расширил процедуру совместного принятия решений.

Ницский договор, который вступил в силу с 1 января 2003 года, также повысил роль парламента в качестве законодателя расширением процедур совместного принятия решений и предоставил

has also limited the number of MEPs to a maximum of 732, with effect from the next elections in June 2004 (the current limit, set by the Amsterdam Treaty, is 700). It also reallocated seats between Member States (which lose 91 seats) and candidate countries, reaching a compromise between the actual demographic situation and equality between Member States by respecting the principle of «appropriate representation of the peoples».

European Security and Defence Policy (ESDP)

The European Union's European Security and Defence Policy (ESDP) includes the eventual framing of a common defence policy which might in time lead to a common defence. Established in 1999 at the Cologne European Council, the ESDP aims to allow the Union to develop its civilian and military capacities for crisis management and conflict prevention at interna-

Ніський договір також обмежив кількість членів парламенту до максимальної кількості 732, що набере чинності з наступних виборів у червні 2004 року (нинішня межа яка встановлена Амстердамським договором, становить 700). Він також перерозподілив місця між державами — членами (які втратили 91 місце) і країнами-кандидатами, досягнувши компромісу між нинішньою демографічною ситуацією і рівністю держав-членів, поважаючи принцип про «належне представництво народів».

Європейська політика безпеки і оборони

Європейська політика безпеки і оборони Європейського Союзу включає поступове рамкування спільної оборонної політики, яка з часом може привести до спільної оборони. Заснована 1999 року на колонській Європейській Раді (ESDP), спрямовується на те, щоб дозволити Союзу розвивати свою цивільну і військову міць для кризового менеджменту і

парламенту право подавати иски в Суд Справедливости Европейского Союза по тем же основаниям, что и другие институты.

Глядя вперед на расширение Союза, Ниццкий договор также ограничил количество членов парламента до максимального количества 732, что вступит в силу со следующих выборов в июне 2004 года (нынешний предел, установленный Амстердамским договором, составляет 700).

Он также перераспределил места между государствами-членами (которые потеряли 91 место) и странами-кандидатами, достигнув компромисса между нынешней демографической ситуацией и равенством государств-членов, уважая принцип о «надлежащем представительстве народов».

Європейская политика безопасности и обороны

Європейская политика безопасности и обороны Европейского Союза включает постепенное рамкование совместной обороной политики, которая со временем может привести к совместной обороне. Учрежденная в 1999 году на Полонском Европейском Совете, ESDP направлена на то, чтобы позволить Союзу развивать свою гражданскую и военную мощь

tional level thus helping to maintain peace and international security, in accordance with the United Nations Charter. The ESDP, which does not involve the creation of a European army, is developing in a manner that is compatible and coordinated with NATO. With the entry into force of the Treaty of Amsterdam, new tasks have been included in the Treaty on European Union (Title V). This important innovation relates to humanitarian and rescue operations, peacekeeping operations and the use of combat forces in crisis management, including peacemaking operations (known as the «Petersberg tasks»). In addition to these civilian and military crisis management operations, the ESDP includes a conflict prevention component. The Political and Security Committee (PSC), the EU Military Committee (EUMC) and EU Military Staff (EUMS) are the permanent political and military structures responsible for an autonomous, operational EU defence policy. The Helsinki European Council established the «global objective», in other words that the Union must be able to deploy, up to 60 000 persons within 60 days and for at least one year.

запобігати конфліктам на міжнародному рівні, таким чином допомагаючи підтримувати мир і міжнародну безпеку відповідно до Статуту ООН. ESDP не включає створення європейської армії і розвивається способом, який є сумісним і скоординованим з НАТО.

З набранням чинності Амстердамського договору, були включені нові завдання до Договору про Європейський Союз (розділ V). Ця важлива інновація стосується гуманітарних і порятункових операцій, миротворчих операцій і використання бойових сил у кризовому менеджменті, включаючи миротворчі операції (відомі як «завдання Петерсберга»). На додаток до цих цивільних і військових операцій кризового менеджменту, ESDP включає складову про запобігання конфліктам.

Політичний і безпековий комітет, Военний комітет Європейського Союзу, Военний штаб Європейського Союзу є постійними політичними і военними структурами, відповідальними за автономну, операційну політику оборони Європейського Союзу. Гельсінська Європейська Рада встановила «глобальну мету», іншими словами те, щоб Союз був спроможним протягом 60 днів

для кризисного менеджмента и предотвращения конфликтов на международном уровне, таким образом помогая поддерживать мир и международную безопасность в соответствии с Уставом Объединенных Наций. ESDP не включает создания европейской армии и развивается способом, который является совместимым и скоординированным с НАТО.

С вступлением в силу Амстердамского договора, были включены новые задачи в Договор о Европейском Союзе (раздел V). Эта важная инновация касается гуманитарных и спасательных операций, миротворческих операций и использования боевых сил в кризисном менеджменте, включая миротворческие операции (известные как «задачи Петерберга»). В дополнение к этим гражданским и военным операциям кризисного менеджмента, ESDP включает составную о предотвращении конфликтов.

Комитет по политике и безопасности Военный Комитет Европейского Союзу, Военный штаб Европейского Союзу являются постоянными политическими и военными структурами, ответственными за автономную, операционную политику Европейского Союзу. Хель-

Europol (European Police Office)

Europol is referred to in Article 29 of the Treaty of Amsterdam, as a means of providing citizens with a high level of safety within an area of freedom, security and justice.

The idea of a European Police Office was first raised at the Luxembourg European Council on 28 and 29 June 1991. The plan then was to set up a new body which would provide a structure for developing police cooperation between Member States in preventing and combating serious forms of international organised crime. Provision for the Office was made in the Treaty of Maastricht, and it began its activities on 3 January 1994 as the Europol Drugs Unit (EDU). This initially confined its efforts to the fight against drugs, but its terms of reference were gradually extended to other serious crimes.

The Convention establishing Europol was signed in July 1995 and entered into force on 1 October 1998, but only

розмістити до 60 тис. осіб щонайменше на 1 рік.

Європол (Європейське поліцейське відомство)

Європол згадується у ст. 29 Договору Амстердаму у якості засобів забезпечення громадян високим рівнем безпеки у межах сфери свободи, безпеки і правосуддя.

Ідея про Європейське поліцейське відомство вперше виникла на люксембурзькій Європейській Раді 28 і 29 червня 1991 року. Потім було опрацьовано план про заснування нового органу, який би забезпечував структуру для розвитку поліцейського співробітництва між державами-членами у запобіганні і боротьбі з серйозними формами міжнародної організованої злочинності. Положення про Відомство були записані у Маастрихтському договорі і воно розпочало свою діяльність 3 січня 1984 року як « підрозділ Європолу з наркотиків»(ЕДУ). Він спочатку зосереджував свої зусилля на боротьбі з наркотиками, але його функції були поступово поширені на інші серйозні злочини.

синський Європейський Совет установил «глобальную цель», иными словами то, чтобы Союз был в состоянии в течение 60 дней разместить до 60 тыс. лиц, по крайней мере на 1 год.

Європол (Європейське поліцейське відомство)

Європол упоминается в статье 29 Договора Амстердама в качестве средств обеспечения граждан высоким уровнем безопасности в пределах сферы свободы, у безопасности и правосудия.

Идея о Европейском политическом ведомстве впервые возникла на люксембургском Европейском Совете 28 и 29 июня 1991 года. Потом был проработан план по учреждению нового органа, который обеспечивал бы структуру для развития полицейского сотрудничества между государствами-членами по предотвращению и борьбе с серьезными формами международной организованной преступности. Положения о Ведомстве были записаны в Маастрихтском договоре и оно начало свою деятельность 3 января 1994 года как «подразделение Европола по наркотикам» (ЕДУ). Оно сначала сосредотачивало свои усилия на борьбе с наркотиками, но его функции

became fully operational on 1 July 1999. Europol took over the activities of the EDU, for example in the areas of drug trafficking, clandestine immigration networks, trafficking in stolen vehicles, trafficking in human beings (including child pornography), counterfeiting currency and falsification of other means of payment, trafficking in radioactive and nuclear substances, terrorism and money-laundering. The Treaty of Amsterdam conferred a number of different tasks on Europol: coordinating and implementing specific investigations conducted by the Member States' authorities, developing specialised expertise in order to help Member States in their investigations into organised crime, and establishing contacts with prosecutors and investigators who specialise in the fight against organised crime. Europol's role was enhanced in December 2001 when its remit was extended to all forms of international crime as defined in the annex to the Europol Convention. Two more fundamental suggestions were also made, concerning the possibility of giving Europol genuine powers of investigation and ways of exercising democratic control over the Office.

«Конвенція, що засновує Європол» була підписана у липні 1995 року і набрала чинності 1 жовтня 1998 року, але повністю почалася застосовуватися 1 липня 1999 року. Європол перебрав на себе діяльність «ЕДУ», наприклад, у таких сферах як розповсюдження наркотиків, підпільні іміграційні мережі, торгівля викраденими автомобілями, торгівля людськими істотами (включаючи дитячу порнографію) підробка валюти та інших платіжних засобів, торгівля радіоактивними і ядерними речовинами, тероризм і відмивання грошей. Амстердамський договір передав Європолу ряд різних завдань: координація і виконання специфічних розслідувань, що проводяться властями держав членів, розвиток спеціалізованої експертизи з метою надання допомоги державам-членам у їх розслідуваннях організованої злочинності, встановлення контактів з прокуратурами і слідчими, які спеціалізуються на боротьбі з організованою злочинністю. Роль Європолу була посилена у грудні 2001 року, коли його функції були поширені на всі форми міжнародної злочинності, як це сформульовано у додатку до конвенції про Європол.

були поступово розпространені на другі серйозні проступки. «Конвенція учреждающая Европол» была подписана в июле 1995 года и вступила в силу 1 октября 1998 года, но полностью начала применяться 1 июля 1999 года. Европол взял на себя деятельность EDU, например, в таких сферах как распространение наркотиков, подпольные иммиграционные сети, торговля ворованными автомобилями, торговля человеческими существами (включая детскую порнографию), подделка валюты и других платежных средств, торговля радиоактивными и ядерными веществами, терроризм и отмывание денег. Амстердамский договор передал Европолу ряд различных задач: координация и выполнение специфических расследований, проводимых властями государств-членов, развитие специализированной экспертизы с целью предоставления помощи государствам-членам в их расследованиях организованной преступности, установление контактов с прокуратурами и следователями, специализирующимися на борьбе с организованной преступностью. Роль Европола была усилена в декабре 2001 года, когда его функции были распространены на все формы между-

Exemption type comfort letter
See Comfort letter

Export duties
Customs duties and charges having an effect equivalent to customs duties payable on the exportation of goods. Agricultural levies and other export charges introduced under the common agricultural policy or under the specific arrangements applicable to certain goods resulting from the processing of agricultural products

External responsibilities of the European Community
The European Community's external responsibilities are defined in accordance with whether they are conferred on the Community or on the Member States. They are described as «exclusive» where they are exercised entirely by the Community (e.g. the common agricul-

Були внесені також дві фундаментальні пропозиції, що стосуються надання Європолу справжньої влади щодо розслідувань та здійснення демократичного контролю за Відомством.

Вид комфортного листа про виключення

Експортне мито
Мито та збори, що мають однаковий ефект з митом, яке сплачується з експорту товарів. Сільськогосподарські стягнення та інші експортні збори, запроваджені згідно зі спільною сільськогосподарською політикою чи відповідно до спеціальних домовленостей, що застосовуються до певних товарів, які одержуються від переробки сільськогосподарських продуктів

Зовнішні обов'язки Європейського Співтовариства
Зовнішні обов'язки Європейського Співтовариства визначаються відповідно до того, кому вони передані — Співтовариству чи державам-членам. Вони описуються як «виключні», якщо вони повністю виконуються Співтовариством (напри-

народной преступности, как это определено в приложении к Конвенции о Европоле. Были внесены также два фундаментальных предложения, касающиеся предоставления Европолу настоящей власти по расследованиям и осуществлению демократического контроля за Ведомством.

Вид комфортного письма от исключения

Экспортные пошлины
Таможенные пошлины и сборы, имеющие равнозначный эффект, уплачиваемые при экспорте товаров. Сельскохозяйственные пошлины и другие экспортные сборы, взимаемые в соответствии с общей сельскохозяйственной политикой либо в силу особых договоренностей по некоторым товарам, производимым в результате переработки сельскохозяйственных продуктов

Внешние обязанности Европейского Сообщества
Внешние обязанности Европейского Сообщества определяются в зависимости от того, кому они переданы — Сообществу или государствам-членам. Они описываются как «исключительные» если они полностью выполняются Сообществом

tural policy) and «mixed» where they are shared with the Member States (e.g. the transport policy).

The distinction has been defined in Court of Justice case law and is based on the principle of implicit responsibility, whereby external responsibility derives from the existence of internal responsibility. The Treaty confers explicit responsibility in only two cases: commercial policy (Article 133, formerly Article 113) and association agreements (Article 310, formerly Article 238).

It should be pointed out that the common foreign and security policy comes under the heading of the EU's external relations, which are governed by intergovernmental procedures (second pillar), rather than under the external responsibilities of the European Community.

The growth in the Community's activities (e.g. the completion of the single market), developments in world trade and the less clear-cut case law have made the exercise of external powers more problematic, while at the same time entailing a far-reaching duty to cooperate and coordinate in the name of a united front in international representation.

To enable the Community to adapt to the radical changes in the structures of the world economy and reflect the wide re-

клад спільна сільськогосподарська політика) і «змішані», якщо вони поділені з державами—членами (наприклад, транспортна політика). Відміна була сформульована у прецедентному праві Суду Справедливості і базується на принципі урозумілої відповідальності, за якою зовнішня відповідальність походить від існування внутрішньої відповідальності.

Договір надає явно виявлену відповідальність лише у двох випадках: комерційна політика (стаття 133, колишня стаття 113) і асоціаційні угоди (стаття 310, колишня стаття 238).

Слід зазначити що спільна іноземна політика та політика безпеки швидше потрапляє під заголовок зовнішніх відносин Європейського Союзу, якій управляються міжурядовими процедурами (друга опора), а не під зовнішні зобов'язання Європейського Співтовариства.

Зростання діяльності Співтовариства (наприклад, завершення спільного ринку), розвиток світової торгівлі і не зовсім чітко сформульоване прецедентне право, зумовили здійснення зовнішньої влади проблематичнішим, в той же час поклали далекосяжні зобов'язання, щодо співпраці і координації від імені

(наприклад, совместная сельскохозяйственная политика) и «смешанные», если они разделены с государствами-членами (например транспортная политика).

Отличие было сформулировано в прецедентном праве Суда Справедливости и базируется на принципе подразумеваемой ответственности, по которому внешняя ответственность происходит от существования внутренней ответственности. Договор предоставляет явно выраженную ответственность лишь в двух случаях: коммерческая политика (статья 133 бывшая статья 113) и ассоционные соглашения (статья 310 бывшая статья 238).

Следует отметить, что общая иностранная политика и политика безопасности скорее всего подпадает под заглавие внешних отношений Европейского Союза, которые управляются между правительственными процедурами (вторая опора), а не под внешние обязанности Европейского Сообщества.

Возрастание деятельности Сообщества (например завершение общего рынка), развитие мировой торговли и не совсем четко сформулированное прецедентное право обусловили осуществление внешней власти проблема-

sponsibilities given to the World Trade Organisation, the Treaty of Amsterdam has amended Article 133 of the EC Treaty to allow the Council, acting unanimously, to broaden the scope of the common commercial policy to cover international negotiations and agreements on services and intellectual property.

Exhaustion

Intellectual property rights (IPRs) such as patents and trademarks give the developer certain exclusive rights over the exploitation of his work, such as in production and commerce. However, within the EU, the exclusive right cannot be used to artificially split up the common market along national borders. Therefore, the holder of an IPR in a Member State cannot oppose the import of a product protected by the IPR into that Member State, where that product was already put on the market in another Member State by the holder or with his consent. To this extent the holder's IPR is considered to be exhausted. The principle of exhaustion does not apply with regard to products put on the market in third countries. Intellectual property right

об'єднаного фронту у міжнародному представництві.

Вичерпання

Права інтелектуальної власності (ПІВ), такі як патенти і товарні знаки, надають розробнику визначені виключні права на використання його роботи, у виробництві і комерційній діяльності. Усе-таки, у межах Європейського Союзу, виключне право не може використовуватися для того, щоб штучно розколоти спільний ринок за національними кордонами. Отже, власник ПІВ у державі — члені не може виступати проти імпорту продукту, охоронюваного ПІВ у ту державу — члена «якщо цей продукт уже було поставлено на ринок в іншій державі — члені цим власником або за його згодою» У цьому плані ПІВ власника вважається вичерпаним. Принцип вичерпання не застосовується щодо продуктів, поставлених на ринки в треті країни.

тичним, в тожє время возложили далекоидущие обязанности относительно сотрудничества и координации от имени объединенного фронта в международном представительстве.

Исчерпание

Права интеллектуальной собственности (ПИС), такие как патенты и товарные знаки, предоставляют разработчику определенные исключительные права на использование его работы, в производстве и коммерческой деятельности. Все же, в пределах Европейского Союза, исключительное право не может использоваться с тем, чтобы искусственно расколоть общий рынок по национальным границам. Итак, владелец ПИС в государстве — члене не может выступать против импорта продукта, охраняемого ПИС в то государство — член «если этот продукт уже был поставлен на рынок в другом государстве — члене этим владельцем или по его согласию» В этом плане ПИС владельца считается исчерпанным. Принцип исчерпания не применяется относительно продуктов, поставленных на рынки в третьи страны.

Ff

First pillar

See Community and intergovernmental methods

Foreclosure

Strategic behaviour by a firm or group of firms to restrict market access possibilities of potential competitors either upstream or downstream. Foreclosure can take different forms, from absolute refusal to deal to more subtle forms of discrimination such as the degradation of the quality of access. A firm may, for example, pre-empt important sources of raw material supply and/or distribution channels through exclusivity contracts, thereby causing a foreclosure of competitors.

Free riding

Free riding occurs when one firm (or individual) benefits from the actions and efforts of another

Перша опора

Обмеження ринкового доступу

Стратегічна поведінка фірми або групи фірм обмежити можливості ринкового доступу, як вхідні, так і вихідні. Обмеження можуть мати різні форми, від абсолютної відмови мати справу до прихованих форм дискримінації, таких як погіршення якості доступу. Фірма може, наприклад, віддати перевагу важливим джерелам постачання сировини і / або каналам дистрибуторства шляхом укладання ексклюзивних контрактів, таким чином, викликаючи обмеження для конкурентів.

Вільна поїздка

Вільна поїздка має місце, коли фірма (або особа) одержує вигоди від дій і зусиль іншого

Первая опора

Ограничение рыночного доступа

Стратегическое поведение фирмы или группы фирм ограничить возможности рыночного доступа, как входящие, так и исходящие. Ограничения могут иметь различные формы, от абсолютного отказа вести дело до более утонченных форм дискриминации, таких как ухудшение качества доступа. Фирма может, например, отдать предпочтение важным источникам поставки сырья и / или каналам дистрибуторства путем заключения эксклюзивных контрактов, таким образом, вызывая ограничения для конкурентов.

Свободная поездка

Свободная поездка имеет место, когда фирма (или лицо) получает выгоды от действий и

without paying for or sharing the costs. For example, a retail store may initially choose to incur costs of training its staff to demonstrate to potential customers how a particular kitchen appliance works, in order to expand its sales. However, the customers may later choose to buy the product from another retailer who is able to sell it at a lower price because his business strategy is to do without such training and demonstration, thus avoiding the costs involved. This second retailer is thus viewed as «free-riding» on the efforts and costs incurred by the first retailer, who will lose the incentive to continue demonstrating the product.

без сплати за це або розподілу витрат. Наприклад, роздрібний магазин може спочатку піти на витрати на навчання свого персоналу, щоб демонструвати потенційним покупцям те, як працює конкретне кухонне пристосування з метою розширення його продажів. Але споживачі можуть згодом купувати цей продукт в іншого роздрібного торговця, що у стані продавати його за нижчою ціною тому, що його ділова стратегія складалася в утримуванні від такого навчання і демонстрації, уникаючи, таким чином, витрат. Отже, цей другий роздрібний торговець розглядається як такий, що вільно «катається» на зусиллях і витратах, понесених першим роздрібним торговцем, який втратить стимул продовжувати демонстрацію цього продукту.

усилий другого без уплати за это или распределения издержек. Например, розничный магазин может вначале пойти на издержки по обучению своего персонала, чтобы продемонстрировать потенциальным покупателям то, как работает конкретное кухонное приспособление с целью расширения его продаж. Но потребители могут впоследствии покупать этот продукт у другого розничного торговца, который в состоянии продавать его по более низкой цене потому, что его деловая стратегия состояла в воздержании от такого обучения и демонстрации, избегая, таким образом, издержек. Итак, этот второй розничный торговец рассматривается в качестве свободно «катающегося» на усилиях и издержках, понесенных первым розничным торговцем, который потеряет стимул продолжать демонстрацию этого продукта.

Genetically modified organisms (GMOs)

GMOs are organisms whose genetic material (DNA) has been altered not by reproduction and/or natural recombination but by the introduction of a modified gene or a gene from another variety or species.

There has been Community legislation on GMOs since the early 1990s. EU action is designed to protect human health and the environment while following the rules of the single market. The Union has legislated on the use, dissemination, marketing and traceability of GMOs. It has also adopted measures to implement the provisions on transboundary movements of GMOs laid down in the Cartagena Protocol on Biosafety.

The European Commission is questioning the de facto moratorium on the marketing and production of GMOs within the Union, introduced in

Генетично модифіковані організми

GMOs є організмами, чий генетичний матеріал (DNA) був змінений не шляхом репродукції і/або природної рекомбінації, а введенням модифікованого гена або гена іншого сорту або видів.

З початку 1990-х років існує законодавство співтовариства щодо GMOs. Дія Європейського Союзу полягає в тому, щоб охороняти здоров'я людини і довкілля, в той же час дотримуючись правил спільного ринку. Союз видав законодавчі акти по використанню, розповсюдженню, маркетингу і відслідковуваності GMOs. Він також вжив заходи для введення положень про безкордонний рух GMOs, в картахенському «Протоколі про біобезпеку».

Європейська комісія ставить під сумнів де-факто мораторій щодо

Генетически модифицированные организмы

GMOs являются организмами, чей генетический материал (DNA) был изменен не путем репродукции и/или естественной рекомбинации, а введением модифицированного гена или гена иного сорта или видов.

С начала 1990-х годов существует законодательство сообщества относительно GMOs. Действие Европейского Союза заключается в том, чтобы охранять здоровье человека и окружающую среду, в то же время придерживаясь правил общего рынка. Союз выдал законодательные акты по использованию, распространению, маркетингу и отслеживаемости GMOs. Он также принял меры для введения положений о трансграничном движении GMOs, в картахенском «Протоколе о биобезопасности».

1999 by the Member States. It is examining the possibility of authorising GMOs once again, while taking account of the precautionary principle, in order not to penalise European industry, agriculture and research.

Globalisation of the economy

The phenomenon of economic globalisation was identified by the Turin European Council as one of the major challenges facing the European Union at the end of the 20th century. The term refers to a process of growing economic integration worldwide, and the main driving forces behind it are:

- the liberalisation of international trade and capital movements;
- accelerating technological progress and the advent of the information society;
- deregulation.

These three factors accentuate each other: technological progress stimulates international trade and worldwide patterns of trade allow for more effective dissemination of technological progress. At the

маркетингу і виробництва GMOs в межах Союзу, введених в 1999 році державами-членами. Вона розглядає можливість про введення знову дозволу на GMOs, беручи до уваги обережності, щоб не покарати європейську промисловість, сільське господарство і дослідження.

Глобалізація економіки

Явище економічної глобалізації було ідентифіковане туринською Європейською Радою як один з найбільших викликів, що виникають перед Європейським Союзом наприкінці XX сторіччя. Поняття торкається зростання економічної інтеграції у всесвітньому масштабі і головними її рушійними силами є:

- лібералізація міжнародної торгівлі і руху капіталу;
- прискорення технологічного прогресу і прихід інформаційного суспільства;
- дерегулювання.

Ці три чинники роблять наголос один на одному: технологічний прогрес стимулює міжнародну торгівлю, а світовий розмах торгівлі дозволяє ефективне розповсюдження тех-

Європейская комиссия ставит под сомнение де-факто мораторий относительно маркетинга и производства GMOs в пределах Союза, введенный в 1999 году государствами-членами. Она рассматривает возможность о введении снова разрешения на GMOs, принимая во внимание предосторожности, чтобы не наказывать европейскую промышленность, сельское хозяйство и исследования.

Глобализация экономики

Явление экономической глобализации было идентифицировано туринским Европейским Советом в качестве одного из самых крупных вызовов, возникающих перед Европейским Союзом в конце XX столетия. Понятие касается возрастания экономической интеграции во всемирном масштабе и главными ее движущими силами являются:

- либерализация международной торговли и движения капитала;
- ускорение технологического прогресса и приход информационного общества;
- дерегулирование.

Эти три фактора делают ударение друг на друге: технологический прогресс стимулирует международную торговлю, а мировой размах торговли позволяет

same time, deregulation stimulates the development of new forms of technology and contributes to removing barriers to trade. Some observers, however, blame technological progress for enabling businesses and individuals to find a way round national regulations more easily.

нологічного прогресу. У той же час дерегулювання стимулює розвиток нових форм технологій і здійснює внесок в усунення бар'єрів для торгівлі. Деякі спостерігачі, все ж таки, звинувачують технологічний прогрес у тому, що він надає можливість бізнесу і окремим особам легко знаходити шляхи обходу національного регулювання.

эффективное распространение технологического прогресса. В то же время дерегулирование стимулирует развитие новых форм технологий и осуществляет вклад в устранение барьеров для торговли. Некоторые наблюдатели, все же, обвиняют технологический прогресс в том, что он делает возможным бизнесу и отдельным лицам легко находить пути обхода национального регулирования.

Hard core restrictions

Refers to restrictions of competition by agreements or business practices, which are seen by most jurisdictions as being particularly serious and normally do not produce any beneficial effects. They therefore almost always infringe competition law. Under EC law, the most prominent examples on the horizontal level include agreements between competitors that fix prices, allocate markets or restrict the quantities of goods or services to be produced, bought or supplied. Examples of hardcore restrictions in vertical relationships (i.e. between undertakings operating at different levels of the production or distribution chain) are resale price maintenance and certain territorial restrictions. Provisions of an agreement which contain such restrictions are also referred to as black clauses and

Твердостержневі обмеження

Стосується обмеження конкуренції угодами або діловими практиками, що розглядаються більшістю юрисдикцій у якості особливо серйозних і зазвичай не створюють жодних вигідних наслідків. Тим більше, що вони майже завжди порушують конкурентне право. За правом Європейського Співтовариства найбільш вражаючі приклади на горизонтальному рівні, включають угоди між конкурентами про фіксації цін, розподілі ринків або обмеження кількості товарів або послуг, що будуть виготовлятися, купуватися або поставлятися. Прикладами твердостержневих обмежень у вертикальних відносинах (тобто, між підприємствами, що діють на різних рівнях ланцюга виготовлення або розподілу) є підтримання перепродажних цін і

Твердостержневые ограничения

Касается ограничения конкуренции соглашениями или деловыми практиками, которые рассматриваются большинством юрисдикций в качестве особенно серьезных и обычно не приносящих никаких выгодных последствий. Тем более, что они почти всегда нарушают конкурентное право. По праву Европейского Сообщества наиболее примечательные примеры на горизонтальном уровне, включают соглашения между конкурентами о фиксации цен, распределении рынков или ограничении количества товаров или услуг, которые будут изготавливаться, покупаться или поставляться. Примерами твердостержневых ограничений в вертикальных отношениях (т. е., между предприятиями, действующими на различных уровнях цепи из-

prevent the agreement from benefiting from a block exemption. Furthermore, agreements containing black clauses can only exceptionally be exempted on the basis of an individual assessment.

Horizontal agreement

DEFINITION Arrangement between actual or potential competitors, i.e. undertakings operating at the same level of the production or distribution chain, covering for example research and development, production, purchasing or commercialisation. Horizontal agreements may restrict competition in particular where they involve price fixing or market sharing, or where the market power resulting from the horizontal co-operation causes negative market effects with respect to prices, output, innovation or the variety and quality of products. On the other hand, horizontal co-operation can be a means to share risk, save costs, pool know-how and launch innovation faster.

деякі територіальні обмеження. Положення угоди, що містять такі обмеження, називаються також «чорними статтями» і вони запобігають одержанню угодою пільг з блокового виключення. Більш того, угоди, що містять чорні статті можуть бути виключеними лише у виняткових випадках на підставі індивідуальної оцінки.

Горизонтальна угода

Угода між нинішніми або потенційними конкурентами, тобто підприємствами, що діють на одному рівні ланцюга виготовлення і розподілу, які охоплюють, наприклад, дослідження і розробку, виготовлення, придбання або комерціалізацію. Горизонтальні угоди можуть обмежувати конкуренцію, зокрема, там, де вони охоплюють фіксування цін або розподіл ринку, або де ринкова влада, що впливає з горизонтального співробітництва, викликає негативні ринкові наслідки щодо цін, випуску, інновацій або розмаїтості і якості продуктів. З іншого боку, горизонтальне співробітництво може бути заходами для розподілу

готовлення или распределения) являются поддержание перепродажных цен и некоторые территориальные ограничения. Положения соглашения, содержащие такие ограничения, называются также «черными статьями» и они предотвращают получение соглашением льгот по блоковому исключению. Более того, соглашения, содержащие черные статьи могут быть исключенными лишь в исключительных случаях на основании индивидуальной оценки.

Горизонтальное соглашение

Соглашение между нынешними или потенциальными конкурентами, т. е. предприятиями, действующими на одном и том же уровне цепи изготовления и распределения, охватываемыми, например, исследованием и разработкой, изготовлением, приобретением или коммерциализацией. Горизонтальные соглашения могут ограничивать конкуренцию, в частности, там, где они охватывают фиксирование цен или распределение рынка, или где рыночная власть, вытекающая из горизонтального сотрудничества, вызывает отрицательные рыночные последствия относительно цен, выпуска, инноваций или разно-

In particular for small and medium-sized enterprises co-operation can be important means to adapt to the changing market place.

ризиків, уникнення витрат, створенню пулів з ноу-хау і найшвидшого запуску інновацій. Зокрема, для малих і середніх підприємств співробітництво може стати важливими заходами пристосування до мінливого ринкового місця.

образия и качества продуктов. С другой стороны, горизонтальное сотрудничество может быть мерами по разделу рисков, избеганию издержек, созданию пулов по ноу-хау и быстрого запуска инноваций. В частности, для малых и средних предприятий сотрудничество может стать важными мероприятиями приспособления к меняющемуся рыночному месту.

Import duties

Customs duties and charges having an effect equivalent to customs duties payable on the importation of goods.

Agricultural levies and other import charges introduced under the common agricultural policy or under the specific arrangements applicable to certain goods resulting from the processing of agricultural products

Individual exemption

Decision of the Commission pursuant to Article 81(3) EC Treaty to exempt notified agreements between companies from the prohibition of Art. 81(1) EC Treaty on the basis of an individual assessment (Block exemption regulation). In broad terms, restrictive agreements qualify for exemption if their benefits to general welfare (prod

Импорнтне мито

Мито та збори, що мають однаковий ефект з митом, яке сплачується з імпорту товарів.

сільськогосподарські стягнення та інші імпорнтні збори, запроваджені згідно зі спільною сільськогосподарською політикою чи відповідно до спеціальних домовленостей, що застосовуються до певних товарів, які одержуються від переробки сільськогосподарських продуктів.

Індивідуальне виключення

Рішення Комісії відповідно до ч. 3 ст. 81 Договору про Європейське Співтовариство надати виняток повідомленим угодам між компаніями від заборони ч. 1 ст. 81 Договору про ЄС на підставі індивідуальної оцінки (Блоково-виняткове регулювання). Кажучи широко — обмежувальним угодам

Импорнтные пошлины

Таможенные пошлины и сборы, имеющие равнозначный эффект с пошлинами, уплачиваемыми при импорте товаров.

Сельскохозяйственные обложения и другие импортные сборы, взимаемые в соответствии с общей сельскохозяйственной политикой либо в силу особых договоренностей по некоторым товарам, производимым в результате переработки сельскохозяйственных продуктов

Индивідуальное исключение

Решение Комиссии в соответствии с ч. 3 ст. 81 Договора о Европейском Сообществе предоставить исключение уведомленным соглашениям между компаниями от запрета ч. 1 ст. 81 Договора о Европейском Сообществе на основании индивидуальной оценки (Блоко-исключительное ре-

uct improvement, technical or economic progress, benefits to consumer) outweigh their restrictive effects on competition.

Infringement proceeding

An infringement proceeding is an action against a Member State, which fails to fulfil an obligation under the EC Treaty or under secondary EU legislation. The proceeding is led by the Commission on its own initiative or at the request of another Member State. Individuals do not have the possibility to force the Commission to start an infringement proceeding. If justified, the proceeding can result in a judgement of the European Court of Justice, stating that the Member State in question has indeed committed an infringement. In case of non-respect of such a judgement, the Court can impose a penalty payment on the failing Member State in a separate proceeding. See: Articles 226—228 of the EC Treaty

надаються виключення якщо їх вигоди для загального добробуту (удосконалення продукту, технічний і економічний прогрес, вигоди споживачеві) переважають їх обмежувальні наслідки конкуренції.

Процедура розслідування порушення

Процедура з розслідування порушення є дією проти держави-члена, яка не виконує зобов'язання за Договором про Європейське Співтовариство або за вторинним законодавством Європейського Союзу. Розслідування проводиться Комісією за власною ініціативою або на прохання іншої держави-члена. Особи не мають можливості змусити Комісію розпочати процедуру розслідування. Якщо це доцільно, то розслідування може відбуватися за рішенням Європейського Суду Справедливості, яке зазначає те, що розглядувана держава-член дійсно вчинила порушення. У випадку неповаги такого рішення, Суд може накладити штраф на не виконуючу державу-член за окремою процедурою.

гулирование). Говоря широко — ограничительным соглашениям предоставляются исключения если их выгоды для общего благополучия (совершенствование продукта, технический и экономический прогресс, выгоды потребителю) превышают их ограничительные последствия конкуренции.

Процедура по расследованию нарушения

Процедура по расследованию нарушения является действием против государства-члена, которое не выполняет обязательства по Договору о Европейском Сообществе или по вторичному законодательству Европейского Союза. Расследование осуществляется Комиссией по собственной инициативе или по просьбе другого государства-члена. Лица не имеют возможности заставить Комиссию начать процедуру расследования. Если это целесообразно, то расследование может проводиться по решению Европейского Суда Справедливости, отмечающему, что рассматриваемое государство-член действительно совершило нарушение. В случае неуважения такого решения, Суд может наложить штраф на не выполняющее государство-член по отдельной процедуре.

Intellectual property right (IPR)

General term for the assignment of property rights through, e. g., patents, copyrights or trademarks. These property rights give the holder the exclusive right to exploit the innovation. The holder thus has monopoly power on the use of the item, normally for a specified period of time and within a specific geographic area. This power allows the holder of an intellectual property right to restrict imitation and duplication of the product concerned. IPRs prevent free riding by other companies and constitute an incentive to undertake R&D efforts.

Ioannina compromise

The Ioannina compromise takes its name from an informal meeting of foreign ministers in the Greek city of Ioannina on 29 March 1994. Among the decisions taken at the meeting was a Council decision concerning the specific question of qualified majority voting in an enlarged 16-member Community. The decision

Право інтелектуальної власності

Загальний термін для передачі майнових прав за допомогою, наприклад, патентів, авторських прав або товарних знаків. Ці майнові права надають їх власнику виключне право на використання інновації. Власник, таким чином, має монополію на владу щодо використання виробу зазвичай протягом визначеного періоду часу і в межах визначеної географічної території. Ця влада дозволяє власникам права інтелектуальної власності обмежувати імітацію або тиражування відповідного продукту. Права інтелектуальної власності запобігають безкоштовним поїздкам інших компаній і надають стимул застосовувати зусилля з НДДКР.

Іоаннінайський компроміс

Іоаннінайський компроміс запозичив собі назву від неформальної зустрічі міністрів закордонних справ в грецькому місті Іоанніна 29 березня 1994 р. Серед рішень, прийнятих на зустрічі, було і рішення Ради, що стосується специфічного питання про кваліфікова-

Право інтелектуальної власності

Общее понятие для передачи имущественных прав при помощи, например, патентов, авторских прав или товарных знаков. Эти имущественные права предоставляют их владельцу исключительное право на использование инновации. Владелец, таким образом, имеет монополию на власть относительно использования изделия обычно в течение определенного периода времени и в пределах определенной географической территории. Эта власть позволяет владельцам права интеллектуальной собственности ограничивать имитацию или тиражирование соответствующего продукта. Права интеллектуальной собственности предотвращают бесплатные поездки других фирм и предоставляют стимул прибегать к усилиям по НИОКР.

Іоаннінайський компроміс

Іоаннінайський компроміс позаимствовал себе название от неформальной встречи министров иностранных дел в греческом городе Иоаннина 29 марта 1994 г. Среди решений, принятых на встрече, было и решение Совета, касающееся специфического вопроса о ква-

was later adjusted in the light of Norway's decision not to join. The resulting compromise lays down that if members of the Council representing between 23 votes (the old blocking minority threshold) and 26 votes (the new threshold) express their intention of opposing the taking of a decision by the Council by qualified majority, the Council will do all within its power, within a reasonable space of time, to reach a satisfactory solution that can be adopted by at least 65 votes out of 87. Following the re-weighting of votes in the Council of Ministers, the Treaty of Nice puts an end to the Ioannina compromise.

ну більшість при розширенні Співтовариства до 16 членів. Рішення потім було скоректоване у світлі рішення Норвегії про неприєднання.

Результуючий компроміс закрив, що якщо члени Ради, які представляють від 23 голосів (старий поріг для блокування більшістю) до 26 голосів (новий поріг) викажуть своє бажання про неприйняття Радою рішення кваліфікованою більшістю, то Рада зробить все, що в її владі протягом розумного проміжку часу для досягнення задовільного рішення, за яке може бути подано, принаймні, 65 голосів з 87.

Після перезважування голосів в Раді Міністрів, Ніцький договір кладе край іоаннінайському компромісу.

лифіцированном большинстве при расширении Сообщества до 16 членов. Решение потом было скорректировано в свете решения Норвегии о неприсоединении.

Результирующий компромисс заложил, что если члены Совета, представляющие от 23 голосов (старый порог для блокирования большинством) до 26 голосов (новый порог) высказывают свое желание о неприятии Советом решения квалифицированным большинством, то Совет сделает все, что в его власти в течение разумного промежутка времени для достижения удовлетворительного решения, за которое может быть подано, по крайней мере, 65 голосов из 87.

После перевзвешивания голосов в Совете Министров, Ниццкий договор ложит конец иоаннинайскому компромиссу.

Jj

Joint control

Joint control exists where two or more undertakings or persons have the possibility of exercising decisive influence over another undertaking. Decisive influence in this sense normally means the power to block actions which determine the strategic commercial behaviour of an undertaking. Joint control can be acquired legally or de facto.

See Comcentration

Сумісний контроль

Сумісний контроль існує там де двоє чи більше підприємств або осіб мають можливість здійснювати вирішальний вплив на інше підприємство. Вирішальний вплив в цьому контексті зазвичай означає владу на блокування дій, які визначають стратегічну комерційну поведінку підприємства. Сумісний контроль може бути набутий легальним способом або де-факто.

Див. Comcentration

Совместный контроль

Совместный контроль существует там, где два или больше предприятий или лиц имеют возможность осуществлять решающее влияние на другое предприятие. Решающее влияние в этом контексте обычно означает власть на блокирование действий, которые определяют стратегическое коммерческое поведение предприятия. Совместный контроль может быть получен легальным способом или де-факто.

См. Comcentration

L1

Laeken Declaration

One year after the Treaty of Nice and the Nice Declaration, which calls for institutional reform to be pursued beyond the 2000 Intergovernmental Conference (IGC 2000), the European Council, meeting in Laeken, adopted a Declaration on the Future of the European Union, or Laeken Declaration, on 15 December 2001, committing the Union to becoming more democratic, transparent and effective.

This Declaration poses 60 targeted questions on the future of the Union, around four main themes: the division and definition of powers, the simplification of the treaties, the institutional set-up and moving towards a Constitution for European citizens. It convened a Convention, gathering together the main stakeholders, in order to examine the fundamental questions raised by the future develop-

Лаекенська декларація

Через один рік після Ніцського договору і Ніцської декларації, яка закликає до інституційної реформи, що має відбутися після 2000 р., Міжурядова конференція (IGC 2000) і Європейська Рада на зустрічі в Лаекені прийняли 15 грудня 2001 р. декларацію «Про майбутнє Європейського Союзу», яка зобов'язала Союз стати демократичнішим, прозорішим і ефективнішим.

Декларація ставить 60 цільових питань про майбутнє Союзу навколо чотирьох головних тем: розподіл і визначення влади, спрощення договорів, інституційне облаштування і рух до Конституції для європейських громадян. Вона скликала Конвенцію, зібравши разом головних гравців з метою розгляду фундаментальних питань, піднятих майбутнім розвитком Союзу, з метою підготувати такий ши-

Лаекенская декларация

Спустя один год после Ницского договора и Ницской декларации, которая призывает к институциональной реформе, которая должна состояться после 2000 г., Межправительственная конференция (IGC 2000) и Европейский Совет на встрече в Лаекене приняли 15 декабря 2001 г. декларацию «О будущем Европейского Союза», которая обязывала Союз стать более демократическим, прозрачным и эффективным.

Декларация ставит 60 целевых вопросов о будущем Союза вокруг четырех главных тем: распределение и определение власти, упрощение договоров, институциональное обустройство и движение к Конституции для европейских граждан. Она созвала Конвенцию, собрав вместе главных игроков с целью рассмотрения фундаментальных вопросов, под-

ment of the Union so as to prepare in as broad and transparent a way as possible for the next IGC.

Legal personality of the Union

The question of the Union's legal status has arisen primarily in connection with its capacity to conclude treaties or accede to agreements or conventions, since the Union, which comprises three separate Communities, each with legal personality (European Community, ECSC and Euratom) and two areas of intergovernmental cooperation, does not have what is known in international law as «treaty-making powers», that is, the international right to conclude agreements with third countries.

The Treaty of Amsterdam contains no new provisions on the subject, as the Member States failed to reach agreement at the Intergovernmental Conference. Some observers argue that the problem is non-existent and there is nothing to prevent the Union from concluding agreements and asserting its position on the international scene.

рокий і прозорий шлях, настільки це можливо, для майбутньої IGC.

Союз, як юридична особа

Питання про правовий статус союзу виникло, перш за все, у зв'язку з його можливістю укладати договори або приєднуватися до угод або конвенцій, оскільки Союз включає три окремі співтовариства, кожне з яких є юридичною особою (Європейське співтовариство, Європейське співтовариство сталі і вугілля, і Євратом) і дві сфери міжурядової співпраці і не має того, що в міжнародному праві відоме як «влада за створення договорів», тобто міжнародного права укладати угоду з третіми сторонами. Амстердамський договір не містить ніяких нових положень з цього предмету, оскільки держави-члени не досягли угоди на міжурядовій конференції. Деякі спостерігачі указують, що проблеми не існує і відсутнє щонебудь, що перешкодило б укладати угоди і відстоювати свою позицію на міжнародній арені.

нятих будучим розвитком Союзу, з метою підготувати такої широкій і прозračній шлях, настільки це можливо, для будучей IGC.

Союз, в качестве юридического лица

Вопрос о правовом статусе союза возник, прежде всего, в связи с его возможностью заключать договора или присоединяться к соглашениям или конвенциям, поскольку Союз включает три отдельных сообщества, каждое из которых является юридическим лицом (Европейское сообщество, Европейское Сообщество стали и угля, и Евратом) и две сферы межправительственного сотрудничества и не имеет того, что в международном праве известно как «власть по созданию договоров», то есть международного права заключать соглашение с третьими сторонами. Амстердамский договор не содержит никаких новых положений по этому предмету, поскольку государства-члены не достигли соглашения на межправительственной конференции. Некоторые наблюдатели указывают, что проблемы не существует и отсутствует что-либо, что помешало бы заключать соглашения и отстаивать свою позицию на международной арене.

Luxembourg compromise

The Luxembourg compromise, reached in January 1966, brought to an end the so-called «empty chair» crisis, France having refused to take its seat in the Council since July 1965. The compromise was an acknowledgement of the disagreement existing between those who, when a major national interest was at stake, wanted the members of the Council to do their best within a reasonable space of time to find solutions which all sides could adopt without encroaching on their mutual interests, and France, which was in favour of keeping discussions going until unanimous agreement was reached. Subsequently other Member States were to side with the French point of view. The compromise has not prevented the Council from taking decisions in accordance with the EC Treaty, which provides in many cases for voting by qualified majority. Nor has it hindered the members of the Council from making further efforts to bring points of view closer together before the Council takes a decision.

Люксембурзький компроміс

Люксембурзький компроміс, який був досягнутий в січні 1966 року, поклав край так званій кризі «порожнього крісла», бо Франція відмовлялася зайняти своє місце в Раді з липня 1965 року. Компроміс був визнанням існуючої незгоди між тими хто, коли на карту ставилися значні національні інтереси, хотіли від членів Ради, щоб вони зробили все від них залежне протягом розумного проміжку часу, щоб знайти рішення, яке б прийняли всі сторони без посягань на їх взаємні інтереси, і Францією, яка виступала за продовження переговорів до тих пір, поки не досягалася однотайність рішення. Згодом, інші держави-члени стали на французький бік. Компроміс не перешкодив Раді ухвалювати рішення відповідно до Договору про Європейське Співтовариство, який передбачає у багатьох випадках голосування кваліфікованою більшістю. Він і не зашкодив членам Ради докладати подальші зусилля для того, щоб зближувати точки зору, перш ніж Рада ухвалює рішення.

Люксембургский компромисс

Люксембургский компромисс, который был достигнут в январе 1966 года, положил конец так называемому кризису «пустого кресла», ибо Франция отказывалась занять свое место в Совете с июля 1965 года. Компромисс был признанием существования несогласия между теми кто, когда на карту ставились крупные национальные интересы, хотели от членов Совета, чтобы они сделали все от них зависящее в течение разумного промежутка времени, найти решение, которое бы приняли все стороны без посягательств на их взаимные интересы, и Францией, которая выступала за продолжение переговоров до тех пор, пока не достигалось единогласие по решению. Впоследствии, другие государства-члены стали на французскую сторону. Компромисс не помешал Совету принимать решения в соответствии с Договором о Европейском Сообществе, который предусматривает во многих случаях голосование квалифицированным большинством. Он и не мешал членам Совета прилагать дальнейшие усилия для того, чтобы сближать точки зрения, прежде чем Совет принимает решения.

Mm

Market power

Strength of a firm on a particular market. In basic economic terms, market power is the ability of firms to price above marginal cost and for this to be profitable. In competition analysis, market power is determined with the help of a structural analysis of the market, notably the calculation of market shares, which necessitates an examination of the availability of other producers of the same or of substitutable products (substitutability). An assessment of market power also needs to include an assessment of barriers to entry or growth (entry barriers) and of the rate of innovation. Furthermore, it may involve qualitative criteria, such as the financial resources, the vertical integration and the product range of the undertaking concerned.

Ринкова влада

Сила фірми на конкретному ринку. За основними економічними умовами ринкова влада є здатністю фірм встановлювати ціни вище за маржинальні витрати і завдяки цьому бути прибутковими. За конкурентного аналізу ринкова влада визначається за допомогою структурного аналізу ринку, передусім, розрахунку ринкових часток, що робить необхідним перевірку наявності інших виробників таких або замінюваних продуктів (замінюваність). Оцінка ринкової сили також потребує оцінки перепону вступу або зростання (вступні перепони) та темпів інновації. Більш того, це може включати якісні критерії, такі як фінансові ресурси, вертикальну інтеграцію або продуктивний набір задіяного підприємства.

Рыночная власть

Сила фирмы на конкретном рынке. По основным экономическим условиям рыночная власть является способностью фирм устанавливать цены выше чем маржинальные издержки и благодаря этому быть прибыльными. При конкурентном анализе рыночная власть определяется при помощи структурного анализа рынка, прежде всего, расчетом рыночных долей, что делает необходимым проверку наличия других изготовителей таких или заменяемых продуктов (заменяемость). Оценка рыночной силы также требует оценки препятствий вступления или роста (вступительные препятствия) и темпов инновации. Более того, это может включать качественные критерии, такие как финансовые ресурсы, вертикальную интеграцию или продуктивный набор задействованного предприятия.

Market share

Measure for the relative size of a firm in an industry or market, in terms of the proportion of total output, sales or capacity it accounts for. In addition to profits, one of the frequently cited business objectives of firms is to increase market share. This is because market share, economies of scale and profits are often positively correlated in market economies. In competition policy analysis, market shares are an import indicator for the existence of market power. In this respect, one should not only look at the absolute market share level, but also at the market share level relative to competitors. However, even firms with large market shares do not necessarily possess market power, e.g. in cases where barriers to enter the market concerned (entry barriers) are very low and the threat of entry prevents the exercise of market power.

Measures to combat money laundering

Money laundering consists in falsely justifying the origin of property or

Ринкова частка

Величина відносного розміру фірми в промисловості або ринку за показниками загального випуску, продаж або здатності до цього. Окрім прибутків, однією з найчастіше згадуваних ділових цілей фірм є збільшення ринкової частки. Це з огляду на те, що ринкова частка, економії масштабності і прибутки є часто позитивно скоректованими в ринкових економіках. При аналізі неконкурентної політики ринкової частки є важливим індикатором наявності ринкової влади. В цьому відношенні необхідно дивитися не лише на місце і рівень абсолютної частки, але також і на рівень ринкової частки щодо конкурентів. Все ж таки, навіть фірми з великими ринковими частками не обов'язково володіють ринковою владою, наприклад у випадках, коли перепони до вступу на відповідні ринки (вступні перепони) є дуже низкими і загроза вступу запобігає використанню ринкової влади.

Заходи у боротьбі з відмиванням грошей

Відмивання грошей полягає у фальшивому вивіданні походження

Рыночная доля

Величина относительно-го размера фирмы в промышленности или рынке по показателям общего выпуска, продаж или способности к этому.

Кроме прибылей, одной из наиболее часто вспоминаемых деловых целей фирм является увеличение рыночной доли. Это ввиду того, что рыночная доля, экономии масштабности и прибыли являются часто положительно скорректированными в рыночных экономиках. При анализе неконкурентной политики рыночные доли являются важным индикатором наличия рыночной власти. В этом отношении необходимо смотреть не только на место и уровень абсолютной доли, но также и на уровень рыночной доли относительно конкурентов. Все же, даже фирмы с крупными рыночными долями не обязательно владеют рыночной властью, например в случаях, когда препятствия к вступлению на соответствующие рынки (вступительные препятствия) являются очень низкими и угроза вступления предотвращает использование рыночной власти.

Меры по борьбе с отмыванием денег

— Отмывание денег состоит в фальшивом оправдании происхождения

income accruing by way of a breach of criminal law or in assisting with such an operation. Given the scale of the problem,

combating money laundering is now a priority for the European Union. In the conclusions of the Tampere European Council on 15 and 16 October 1999, the Heads of State and Government expressed their desire to see money laundering «rooted out wherever it occurs».

A number of instruments have been adopted, the two most important being:

- the Directive of 10 June 1991 on prevention of the use of the financial system for the purpose of money laundering, as amended by Parliament and the Council on 4 December 2001;
- the Convention on mutual assistance in criminal matters of 29 May 2000 and its Protocol, adopted by the Council on 16 October 2001.

Monetary policy

Monetary policy is covered by Articles 105 to 111 (former Articles 105 to 109) of the EC Treaty. It is fundamental to economic and monetary union (EMU). Decision-making procedures vary according to the topics in hand:

- for the issue of coins by the Member States

майна або доходу, одержаних шляхом порушення кримінального права або в допомозі такій операції.

Беручи до уваги масштаб проблеми, боротьба з відмиванням грошей нині є пріоритетом Європейського Союзу. У висновках тамперевської Європейської Ради 15 і 16 жовтня 1999 року глави держав і урядів виказали своє бажання бачити відмивання грошей «викоріненим, де б воно не відбувалося».

Був прийнятий ряд актів, двома найважливішими з них є:

— Директива від 10 червня 1991 року про запобігання використуванню фінансової системи з метою відмивання грошей з поправкою, внесеною Парламентом і Радою 4 грудня 2001 р.;

- Конвенція про взаємну допомогу з кримінальних питань від 29 травня 2000 р. з Протоколом, прийнятим Радою 16 жовтня 2001 г.

Валютна політика

Валютна політика охоплена статтями 105-111 (колишні статті 105-109) Договору про Європейське Співтовариство. Вона є фундаментальною для економічного і валютного союзу (EMU). Процедури ухвалення рішень змінюються залежно від питань, що розглядаються:

имущества или дохода, полученных путем нарушения уголовного права или в помощи такой операции.

Принимая во внимание масштаб проблемы, борьба с отмыванием денег ныне является приоритетом Европейского Союза. В выводах тамперевского Европейского Совета 15 и 16 октября 1999 года главы государств и правительства высказали свое желание видеть отмывание денег «искорененным, где бы оно не происходило».

Был принят ряд актов, двумя самыми важными из них являются:

— Директива от 10 июня 1991 года о предотвращении использования финансовой системы с целью отмывания денег с поправкой, внесенной Парламентом и Советом 4 декабря 2001 г.;

Конвенция о взаимной помощи по уголовным вопросам от 29 мая 2000 г. с Протоколом, принятым Советом 16 октября 2001 г.

Валютная политика

Валютная политика охвачена статьями 105—111 (бывшие статьи 105—109) Договора о Европейском Сообществе. Она является фундаментальной для экономического и валютного союза (EMU). Процедуры принятия решений изменяются в зависимости от рассматриваемых вопросов:

(Art. 106(2)), the cooperation procedure applies, after consultation of the European Central Bank (ECB); for the formulation of exchange-rate policy guidelines (Art. 111(2)), the Council decides by a qualified majority on a recommendation from the ECB or from the Commission after consulting the ECB;

- for the implementing measures referred to in the Statute of the European System of Central Banks (ESCB) (Art. 107(6)) and the limits and conditions under which the ECB is entitled to impose fines (Art. 109(3)), the Council decides by a qualified majority on a recommendation from the ECB and after consulting the European Parliament and the Commission;
- for technical adjustments to the Statute of the ESCB (Art. 107(5)), the Council decides by a qualified majority on a recommendation from the ECB and after consulting the Commission and obtaining the assent of the European Parliament;
- for the exchange rate of the Euro against non-Community currencies (Art. 111(1)), the Council decides unanimously on a recommendation from the ECB or the Commission, after consulting the European Parliament.

The institutional provisions (Articles 112—115)

— для випуску монет державами-членами (стаття 106(2)), приймається процедура співробітництва, після консультації з Європейським центральним банком (ЕЦБ);

— для формування настанов з політики обмінного курсу (стаття 111(2)) Рада вирішує кваліфікованою більшістю за рекомендацією ЕЦБ або Комісії після консультації з ЕЦБ;

— для застосування заходів, зазначених в статуті Європейській системі центральних банків (ЕСЦБ) (стаття 107(6)), меж і умов, за яких ЕЦБ уповноважений накладати штрафи (стаття 109(3)), Рада вирішує кваліфікованою більшістю за рекомендацією ЕЦБ і після консультації з Європейським парламентом і Комісією;

— для технічних поправок в Статуті ЕСЦБ (стаття 107(5)), Рада вирішує кваліфікованою більшістю за рекомендацією ЕЦБ і після консультації з Комісією і отримання згоди Європейського парламенту;

— для обмінного курсу євро з валютами поза Співтовариством (стаття 111(1)), Рада вирішує одностайно за рекомендацією ЕЦБ або Комісії після консультації з Європейським парламентом.

Інституційні положення (статті 112—115) і пе-

— для випуска монет державами-членами (стаття 106(2)), приймається процедура співробітництва, після консультації с Європейським центральним банком (ЕЦБ);

— для формування настановлений по політике обменного курса (стаття 111(2)) Совет решает квалифицированным большинством по рекомендации ЕЦБ или Комиссии после консультации с ЕЦБ;

— для применения мер, отмеченных в уставе Европейской системе центральных банков (ЕСЦБ) (статья 107(6)), границ и условий, при которых ЕЦБ уполномочен накладывать штрафы (статья 109(3)), Совет решает квалифицированным большинством по рекомендации ЕЦБ и после консультации с Европейским парламентом и Комиссией;

— по техническим поправкам в Уставе ЕСЦБ (статья 107(5)), Совет решает квалифицированным большинством по рекомендации ЕЦБ и после консультации с Комиссией и получения согласия Европейского парламента;

— для обменного курса евро с валютами вне Сообщества (статья 111(1)), Совет решает единогласно по рекомендации ЕЦБ или Комиссии после консультации с Европейским парламентом.

and transitional provisions (Articles 116—124) of Title VII of the EC Treaty (economic and monetary policy — former Title VI) have their own special decision-making procedures which are separate from those identified here.

Monitoring the application of Community law

The task of monitoring the application of Community law falls to the European Commission as the guardian of the Treaties. It is an expression of the fact that the European Union is based on the rule of law and its purpose is to make sure that the law is observed and actually applied in and by the Member States. In exercising its monitoring function the Commission takes care to safeguard the role which is also assigned to national authorities, particularly the courts, in this area.

Monitoring the application of the law may take the following forms:

- instituting infringement proceedings following complaints or where cases are discovered in the ordinary course of events;
- court action against the other institutions;

рехідні положення (статті 116—124) розділу VII Договору про Європейський Союз (економічна і валютна політика — колишній розділ VI) мають свої спеціальні процедури ухвалення рішень, що є окремими від тих, які тут вказані.

Мониторинг застосування права Співтовариства

Завдання з моніторингу застосування права Співтовариства покладено на Європейську комісію, як вартового Договорів. Відображає факт те, що Європейський союз ґрунтується на верховенстві права і його завдання полягає в тому, щоб переконатися — право дотримується і воно реально застосовується в державах-членах і ними. Виконуючи функцію моніторингу, Комісія піклується про те, щоб охороняти роль, яка також надана національним властям, зокрема судам, в цій сфері.

Моніторинг застосування права може мати такі форми:

- застосування процедур про правопорушення після отримання скарг або якщо факти відкриваються звичним перебігом подій;
- судова дія проти інших інституцій;

Институциональные положения (статьи 112—115) и переходные положения (статьи 116—124) раздела VII Договора о Европейском Союзе (экономическая и валютная политика — бывший раздел VI) имеют свои специальные процедуры принятия решений, являющиеся отдельными от тех, которые здесь указаны.

Мониторинг применения права Сообщества

Задача по мониторингу применения права Сообщества возложена на Европейскую комиссию в качестве стража Договоров. Отражает тот факт, что Европейский союз основывается на верховенстве права и его задача состоит в том, чтобы убедиться — право соблюдается и оно реально применяется в государствах-членах и ими. Выполняя функцию мониторинга, Комиссия заботится о том, чтобы охранять роль, которая также предоставлена национальным властям, в частности судам, в этой сфере.

Мониторинг применения права может иметь такие формы:

- применение процедур о правонарушениях после получения жалоб или если факты открываются по обычному течению событий;
- судебное действие против других институтов;

- checking whether aid given by the Member States is lawful;

- checking that the principles prohibiting certain types of agreements, decisions and concerted practices and the abuse of a dominant position are observed.

The Commission's annual reports on the application of Community law are an expression of the desire for transparency in dealings not only with complainants but also with citizens and members of parliament.

Monopoly

Market situation with a single supplier (monopolist) who — due to the absence of competition — holds an extreme form of market power. It is tantamount to the existence of a dominant position. Under monopoly, output is normally lower and price higher than under competitive conditions. A monopolist may also be deemed to earn supra-normal profits (i. e. profits that exceed the normal remuneration of the capital). A similar situation on the demand side of the market, that is with a single buyer only, is called monopsony.

Monopsony
See Monopoly

— перевірка законності надання допомоги державною-членом;

— перевірка дотримання принципів, що забороняють певні типи угод, рішень і узгоджених дій або зловживання домінуючим положенням.

Щорічна доповідь Комісії про застосування права Співтовариства є виразом бажання про прозорість у відносинах зі скаржниками, а також з громадянами і членами парламенту.

Монополія

Ринкова ситуація з єдиним постачальником (монополістом), який завдяки відсутності конкуренції володіє екстремальною формою ринкової влади. Це рівнозначно існуванню домінуючого становища. За монополії випуск є зазвичай нижчим, а ціна — вищою, ніж за конкурентних умов. Монополіст може також покладатися на одержання надзвичайних прибутків (тобто прибутків, що перевищують нормальну винагороду за капітал). Схожа ситуація на запитовому боці ринку, тобто лише з єдиним покупцем, називається монопсонією.

Монопсонія

— перевірка законності предоставления помощи государством-членом;

— проверка соблюдения принципов, запрещающих определенные типы соглашений, решений и согласованных действий или злоупотребление доминирующим положением.

Ежегодный доклад Комиссии о применении права Сообщества является выражением желания о прозрачности в отношениях с жалобщиками, а также с гражданами и членами парламента.

Монополия

Рыночная ситуация с единственным поставщиком (монополистом), который из-за отсутствия конкуренции владеет экстремальной формой рыночной власти. Это равнозначно существованию доминирующего положения. При монополии выпуск обычно является более низким, а цена — более высокой, чем при конкурентных условиях. Монополист может также полагаться на получение чрезвычайных прибылей (то есть прибылей, превышающих нормальное вознаграждение за капитал). Похожая ситуация на спросовой стороне рынка, то есть лишь с единственным покупателем, называется монопсонией.

Монопсония

N
n

**Negative clearame type
comfort letter**
See Comfort letter

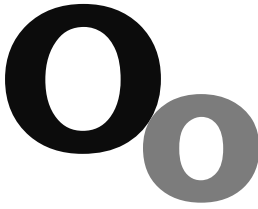
**Вид комфортного ли-
ста про негативне
очищення**

**Вид комфортного
письма о негативной
очистке**

Non-Community Goods

**Товари, що не є това-
рами Співтовариства**

**Товары не являющи-
еся товарами Сооб-
щества**

Oligopoly

A market structure with few sellers, who realise their interdependence in taking strategic decisions, for instance, on price, output and quality. In an oligopoly, each firm is aware that its market behaviour will distinctly affect the other sellers and their market behaviour. As a result, each firm will take the possible reactions from the other players expressly into account. In competition cases, the term is often also used for situations where a few big sellers jointly dominate the competitive structure and a fringe of smaller sellers adapt to their behaviour. The big sellers are then referred to as the oligopolists. In certain circumstances this situation may be considered as one of collective (also joint or oligopolistic) dominance.

Олігополія

Ринкова структура з невеликою кількістю продавців, які усвідомлюють свою взаємозалежність у прийнятті стратегічних рішень, наприклад, щодо ціни, випуску та якості. За олігополії кожна фірма розуміє, що її ринкова поведінка чітко вплине на інших продавців та їх ринкову поведінку. В результаті кожна фірма чітко бере до відома реакції інших гравців. У конкурентних справах поняття часто застосовується до ситуації, де лише маленька кількість великих продавців сумісно домінує над конкурентною структурою і периферія менших продавців пристосовується до їх поведінки. Великих продавців часто називають олігополістами. За певних обставин ця ситуація може розглядатися як одна з колективного

Олигополия

Рыночная структура с небольшим количеством продавцов, которые осознают свою взаимозависимость по принятию стратегических решений, например, относительно цены, выпуска и качества. При олигополии каждая фирма понимает, что ее рыночное поведение четко повлияет на других продавцов и их рыночное поведение. В результате каждая фирма четко принимает к сведению реакции других игроков. По конкурентным делам понятие часто применяется к ситуации, где только небольшое количество крупных продавцов совместно доминирует над конкурентной структурой и периферия продавцов помельче приспособляется к их поведению. Крупных продавцов часто называют олигополистами.

(також сумісного або олігополістичного) домінування.

Ombudsman

The European Ombudsman is appointed by the European Parliament after each election for the duration of Parliament's term of office. He is empowered to receive complaints from any citizen of the Union or any natural or legal person residing in a Member State concerning instances of maladministration in the activities of the Community institutions or bodies (with the exception of the Court of Justice and the Court of First Instance).

Where the Ombudsman establishes an instance of maladministration he refers the matter to the institution concerned, conducts an investigation, seeks a solution to redress the problem and, if necessary, submits draft recommendations to which the institution is required to reply in the form of a detailed report within three months.

He submits a report to the European Parliament at the end of each annual session.

Омбудсмен

Європейський Омбудсмен призначається Європейським парламентом після кожних виборів на термін перебування парламенту при владі. Він уповноважений одержувати скарги від будь-якого громадянина Союзу або будь-якої фізичної або юридичної особи, яка є резидентом держави-члена, що стосуються випадків порушення адміністрування діяльності інститутів Співтовариства або органів (за винятком Суду Справедливості і Суду Першої інстанції).

Якщо Омбудсмен встановлює випадок порушення адміністрування, він передає справу до відповідної інституції, виконує розслідування, виконує пошук рішення проблем і, якщо необхідно, надає проекти рекомендацій, на які відповідна інституція мусить відповісти у формі детальної доповіді протягом трьох місяців.

Він надсилає доповідь Європейському парламенту наприкінці кожної щорічної сесії.

При определенных обстоятельствах эта ситуация может рассматриваться как одна из коллективного (также совместного или олигополитического) доминирования.

Омбудсмен

Европейский Омбудсмен назначается Европейским парламентом после каждых выборов на срок нахождения парламента при власти. Он уполномочен получать жалобы от любого гражданина Союза или любого физического или юридического лица, которое является резидентом государства-члена, касающиеся случаев нарушения деятельности институтов Сообщества или органов (за исключением Суда Справедливости и Суда Первой инстанции).

Если Омбудсмен устанавливает случай нарушения администрирования, он передает дело в соответствующий институт, выполняет расследование, выполняет поиск решения проблем и, если необходимо, представляет проекты рекомендаций, на которые соответствующий институт должен ответить в форме подробного доклада в течение трех месяцев.

Он направляет доклад Европейскому парламенту в конце каждой ежегодной сессии.

P p

Parliamentary committees

Various committees have been set up within the European Parliament to organise its work. The members of each committee are elected at the beginning of and half-way through each parliamentary term, according to their political affiliation and their expertise.

Parliament's Rules of Procedure specify that the Members of Parliament set the number of committees and determine their powers. At present there are seventeen specialised permanent committees in which the Commission's proposals are discussed. Parliament can also set up sub-committees, temporary committees and committees of inquiry if it considers it necessary. Two committees of inquiry have been set up so far: on the Community

Парламентські комітети

Різні комітети утворені в Європейському парламенті для організації його роботи. Члени кожного комітету обираються на початку кожного парламентського терміну і на його половині відповідно до їх політичної належності і досвіду.

«Правила парламентської процедури» визначають, що члени парламенту утворюють ряд комітетів і визначають їх владу. На нинішньому етапі є сімнадцять спеціалізованих комітетів в яких розглядаються пропозиції Комісії. Парламент може також утворювати підкомітети, слідчі комітети, якщо він вважає це за необхідне. До теперішнього часу бути утворено два слідчі комітети: з транзитною процедурою Співтовариства в 1996 р. і з епі-

Парламентские комитеты

Разные комитеты образованы в Европейском парламенте для организации его работы. Члены каждого комитета избираются в начале каждого парламентского срока и в его середине в соответствии с их политической принадлежностью и опытом.

«Правила парламентской процедуры» определяют, что члены парламента образуют ряд комитетов и определяют их власть. На нынешнем этапе имеется семьнадцать специализированных комитетов, в которых рассматриваются предложения Комиссии. Парламент может также образовывать подкомитеты, следственные комитеты, если он считает это необходимым. К настоящему времени было образовано два следственных комитета: по транзит-

transit procedure in 1996 and on the bovine spongiform encephalopathy (BSE) epidemic in 1997. The main task of the permanent committees is to debate proposals for new legislation put forward by the European Commission and to draw up own-initiative reports. For any proposal for legislation or other initiative, a rapporteur is nominated according to an agreement between the political groups which make up Parliament. His or her report is discussed, amended and voted on within the parliamentary committee and then transmitted to the plenary assembly, which meets once a month in Strasbourg, and which debates and votes on the basis of this report.

As preparation for Parliament's vote of approval of the European Commission, the parliamentary committees also hear the proposed Members of the Commission in their specialised areas.

Person

- a natural person,
- a legal person,

демії коров'ячої губчатоподібної енцефалопатії в 1997 році.

Головне завдання постійних комітетів полягає в обговоренні пропозицій з нового законодавства, представлених Європейською комісією і складанні доповідей за власною ініціативою. З будь-якої пропозиції щодо законодавства або іншої ініціативи призначається доповідач відповідно до угоди між політичними групами, що становлять парламент. Його або її доповідь обговорюється, вносяться поправки, в парламентському комітеті відбувається голосування, а потім він передається на пленарну асамблею, яка проводить свої засідання один раз на місяць в Страсбурзі і вона обговорює і проводить голосування на основі цієї доповіді.

Як підготовку до парламентського голосування зі схвалення Європейської комісії, парламентські комітети з своїх сфер спеціалізації також заслуховують запропонованих членів Комісії у їх сферах спеціалізації.

Особа

- фізична особа;
- юридична особа;

ной процедуре Сообщества в 1996 г. и по эпидемии коровьей губчатоподібной энцефалопатии в 1997 году.

Главная задача постоянных комитетов состоит в обсуждении предложений по новому законодательству, представленных Европейской комиссией и составлении докладов по собственной инициативе. По любому предложению относительно законодательства или другой инициативе назначается докладчик в соответствии с соглашением между политическими группами, составляющими парламент. Его или ее доклад обсуждается, вносятся поправки, в парламентском комитете происходит голосование, а потом он передается на пленарную ассамблею, проводящую свои заседания один раз в месяц в Страсбурге и она обсуждает и проводит голосование на основе этого доклада.

В качестве подготовки к парламентскому голосованию по одобрению Европейской комиссии парламентские комитеты по своим сферам специализации также заслушивают предложенных членов Комиссии в их сферах специализации.

Лицо

- физическое лицо;
- юридическое лицо;

— where the possibility is provided for under the rules in force, an association of persons recognized as having the capacity to perform legal acts but lacking the legal status of a legal person

Petitions

The right of petition is the right which every citizen of the European Union enjoys, individually or in association with other citizens, to submit a request to the European Parliament or to table a grievance before it on any subject which falls within the spheres of activity of the Community and concerns him or her directly (Articles 21 and 194 of the EC Treaty, formerly Articles 8d and 138d).

Parliament's Committee on Petitions considers whether such requests are admissible. Where it sees fit, it may put a question to the Ombudsman. When drawing up an opinion on a petition deemed to be admissible, it may ask the European Commission to provide it with documents or information.

The Treaty of Amsterdam added a new paragraph to Article 21, stating that every citizen of the Union may write to any of the institutions, including the Committee of the Regions and the Economic and Social Committee, and to the Ombudsman in any of

— асоціація осіб (якщо така можливість надається чинними правилами), що визнається як така, яка здатна виконувати правові дії, але не має легального статусу юридичної особи.

Петиції

Право на петицію є правом, яке має кожний громадянин Європейського Союзу і може подати сам або разом з іншими громадянами прохання до Європейського парламенту або викласти перед ним скаргу з будь-якого предмету, який належить до сфер діяльності Співтовариства і прямо стосується її або його (статті 21 і 194 Договору про Європейське Співтовариство колишні статті 8d і 138d).

Парламентський комітет з петиції розглядає чи підлягає такий запит прийняттю. Якщо він вважається належним, то може бути запитанням до Омбудсмана. Складаючи висновок з петицій, яка здається такою, що підлягає прийняттю, він може попросити Європейську комісію надати щодо петиції документи або інформацію.

Амстердамський договір додав новий параграф до статті 21,значаючи, що кожний громадянин Союзу може писати будь-якій інституції, включаючи Ко-

— объединение лиц (если такая возможность предоставляется действующими правилами), способное осуществлять юридические действия, но не имеющее правового статуса юридического лица

Петиции

Право на петицию является правом, которое имеет каждый гражданин Европейского Союза и может подать индивидуально или вместе с другими гражданами просьбу к Европейскому парламенту или изложить ему жалобу по любому предмету, который принадлежит к сферам деятельности Сообщества и прямым образом касается ее или его (статьи 21 и 194 Договора о Европейском Сообществе бывшие статьи 8d и 138d).

Парламентский комитет по петициям рассматривает подлежит ли такой запрос принятию. Если он считается подходящим, то может быть вопросом к Омбудсману. Составляя вывод по петиции, представляющейся такой, которая подлежит принятию, он может попросить Европейскую комиссию предоставить по петиции документы или информацию. Амстердамский договор прибавил новый параграф к статье 21, указав, что каждый гражданин Союза может писать любому институту,

the official Union languages (including Irish) and receive an answer written in the same language.

Police and judicial cooperation in criminal matters

Some of the policy areas previously covered by Title VI of the Treaty on European Union (Justice and Home Affairs or the «third pillar») were transferred to the first pillar by the Treaty of Amsterdam. For those remaining in the third pillar, especially police and judicial cooperation in criminal matters, the Treaty of Amsterdam establishes one of the Union's most important objectives: the creation of an area of freedom, security and justice.

The aim is to provide the public with a high level of protection by preventing and combating the phenomena of racism and xenophobia and other cross-border crime, including:

- terrorism;
- trafficking in human beings and crimes against children;
- drug trafficking;
- arms trafficking;
- corruption and fraud.

This is to be achieved by:

- closer cooperation between police forces and customs authorities

мітет регіонів та Економічний і Соціальний комітет і Омбудсману будь-якою мовою Союзу, включаючи ірландську, і одержувати відповідь, написану на тій же мові.

Полицейське і судове співробітництво з кримінальних питань

Деякі сфери політики, які раніше охоплювалися розділом VI Договору про Європейський Союз (правосуддя і внутрішні справи або «третя опора») переведені до «першої опори» Амстердамським договором. Для тих, що залишаються у «третьій опорі», особливо поліцейське і судове співробітництво з кримінальних питань, Договір Амстердаму встановив одну з найбільш важливих цілей: створення сфери свободи, безпеки і правосуддя.

Мета полягає у тому, щоб надати громадськості високий рівень захисту шляхом запобігання і боротьби з явищами расизму, ксенофобії та іншими транскордонними злочинами, зокрема:

- тероризмом;
- торгівлею людськими істотами і злочинами проти дітей;
- торгівлею наркотиками;
- торгівлею зброєю;
- корупцією і шахрайством.

Це має досягатися за допомогою:

включая Комитет регионов и Экономический и Социальный совет и Омбудсману на любом языке Союза, включая ирландский, и получают ответ, написанный на том же языке.

Полицейское и судебное сотрудничество по уголовным вопросам

Некоторые сферы политики, ранее охватываемые разделом VI Договора о Европейском Союзе (правосудие и внутренние дела или «третья опора») переведены Амстердамским договором в «первую опору». Для тех, которые остаются в «третьей опоре», особенно полицейское и судебное сотрудничество по уголовным вопросам, Договор Амстердаму установил одну из наиболее важных целей: создания сферы свободы, безопасности и правосудия.

Цель состоит в том, чтобы предоставить обществу высокий уровень защиты путем предотвращения и борьбы с явлениями расизма, ксенофобии и другими трансграничными преступлениями, в частности:

- терроризмом;
- торговлей человеческими существами и преступлениями против детей;
- торговлей наркотиками;
- торговлей оружием;

through the European Police Office (Europol);

- closer cooperation between the judicial authorities, including cooperation through the European Judicial Cooperation Unit (Eurojust), established by the Treaty of Nice;

- approximation, where necessary, of rules on criminal matters in the Member States.

Although the Treaties of Amsterdam and Nice extended the use of qualified majority voting, however, decisions on matters covered by the third pillar still have to be adopted unanimously. On the area of freedom, security and justice on the other hand, a number of legal instruments used in the field of police and judicial cooperation since the Maastricht Treaty have changed. The common position and the convention remain, but joint actions have been replaced by two new instruments: decisions and framework decisions.

The Schengen acquis developed by some of the Member States in an intergovernmental framework, which also covers police and judicial cooperation, was also incorporated into the European Union and Community framework with the entry into force of the Amsterdam Treaty.

— тіснішого співробітництва між поліцейськими силами і митними властями через Європейське поліцейське відомство (Європол);

— тіснішого співробітництва між судовими властями, включаючи співробітництво через «Підрозділ європейського судового співробітництва» (Eurojust), заснованого Ніцкким договором;

— зближення у державах — членах, де це необхідно, правил з кримінальних питань.

Хоч Амстердамський і Ніцккий договори розширили використання голосування кваліфікованою більшістю, все ж таки рішення з питань, охоплених третьою опорою, все ще мають прийматися одностайно. У сфері свободи, безпеки і правосуддя, з іншого боку, змінився ряд правових інструментів, що використовувалися у галузі поліцейського і судового співробітництва з часу Маастрихтського договору. Спільна позиція і конвенція залишаються, але спільні дії були замінені на два нових інструменти: рішення і рамкові рішення.

Шенгенський правопорядок, який розвинули деякі держави-члени у міжурядовій рамці, що також охоплює поліцейське і судове співробітництво, також було включено у основу

— корупцією і мошенничеством.

Это должно достигаться при помощи:

— более тесного сотрудничества между полицейскими силами и таможенными властями через Европейское полицейское ведомство (Европол);

— более тесного сотрудничества между судебными властями, включая сотрудничество через «Подразделения европейского судебного сотрудничества» (Eurojust), утвержденное Ниццким договором;

— сближение в государствах — членах, где это необходимо, правил по уголовным вопросам.

Хотя Амстердамский и Ниццкий договоры расширили использование голосования квалифицированным большинством, все же решение по вопросам, охваченным третьей опорой, должны приниматься единогласно. В сфере свободы, безопасности и правосудия, с другой стороны, поменялся ряд правовых инструментов, используемых в области полицейского и судебного сотрудничества со времени Маастрихтского договора. Совместная позиция и конвенция остаются, но совместные действия были заменены на два новых инструмента: решения и рамочные решения.

Європейського Союзу і Співтовариства з набранням чинності Амстердамським договором.

Pre-accession strategy

On the basis of the Europe Agreements (association agreements with Central and Eastern European countries), in 1993 the Commission proposed that there be a 'structured dialogue' between the associated countries and the institutions of the Union in the form of meetings at which the different partners could consult each other.

In December 1994 the Essen European Council adopted a pre-accession strategy based on:

- deepening relations between the associated countries, the Member States and the institutions of the Union (strengthening the structured dialogue);
- implementation of the Europe Agreements;
- adaptation of the financial assistance provided by Phare.

At December 1997's Luxembourg European Council a reinforced pre-accession strategy was

Передвступна стратегія

На основі Європейських угод (асоціаційних угод з центрально — і східноєвропейськими країнами), у 1993 році Комісія запропонувала проведення «структурованого діалогу» між асоційованими країнами та інституціями Союзу у формі зустрічей, на яких різні партнери можуть консультувати один одного.

У грудні 1994 р. ессенська Європейська Рада прийняла передвступну стратегію, що базується на:

- поглибленні відносин між асоційованими країнами, державами-членами та інституціями Союзу (посилення структурованого діалогу);
- введенні в дію Європейських угод;
- адаптація фінансової допомоги, яку надає PHARE.

На люксембурзькій Європейській Раді у грудні 1997 року була започаткована посиленна

Шенгенский правопорядок, который развили некоторые государства-члены в межправительственной рамке охватывающий также полицейское и судебное сотрудничество, также был включен в основу Европейского Союза и Сообщества с вступлением в силу Амстердамского договора.

Предвступительная стратегия

На основе Европейских соглашений (ассоциационных соглашений с центрально — и восточноевропейскими странами), в 1993 году Комиссия предложила проведение «структурированного диалога» между ассоциированными странами и институциями Союза в форме встреч, на которых различные партнеры могут консультировать друг друга.

В декабре 1994 г. эссенский Европейский Совет принял предвступительную стратегию, базирующуюся на:

- углублении отношений между ассоциированными странами, государствами-членами и институциями Союза (усиление структурированного диалога);
- введение в действие Европейских соглашений;

— адаптация финансовой помощи, представляемой PHARE.

- launched for the ten Central and Eastern European applicant countries. It is based on:

- the Europe Agreements;

- the accession partnerships and the national programmes for the adoption of the *acquis*;

- participation in certain Community programmes, agencies and committees. For Cyprus, a special pre-accession strategy was put in place the same year. In 1998 a strategy was adopted for Malta, and the last strategy is now taking shape for Turkey. Pre-accession strategies for Malta and Turkey are based on:

- the association agreements;

- the accession partnerships and the national programmes for the adoption of the *acquis*;

- participation in Community programmes, agencies and committees;

- special pre-accession aid;

in Turkey's case, a reinforced political dialogue.

Presidency of the Union (rotation of the Presidency)

The Presidency of the Union is held in turn on a

до-вступна стратегія для центрально — і східно-європейських країн-заявників. Вона базувалася на:

- Європейських угодах;

- вступному партнерстві і національних програмах прийняття правопорядку;

- участі у певних програмах, агенціях і комітетах Співтовариства.

Для Кіпру того ж року була розпочата спеціальна передвступна стратегія. У 1998 році стратегія була прийнята для Мальти і остання стратегія нині набуває обрисів для Туреччини. Передвступні стратегії для Мальти і Туреччини базуються на:

- асоціаційних угодах;

- вступному партнерстві і національних програмах щодо прийняття правопорядку;

- участі в програмах, агенціях і комітетах Співтовариства;

- спеціальній передвступній допомозі;

- у випадку Туреччини, — посиленому політичному діалозі.

Головування Союзу (ротація головування)

Головування Союзу відбувається за чергою

На люксембурзькому Європейському Союзі в декабрі 1997 року була начата посиленна предвступительна стратегія для центрально — і східноєвропейських країн-заявників. Вона базується на:

- Європейських угодах;

- вступительному партнерстві і національних програмах прийняття правопорядку;

- участі в окремих програмах, агенствах і комітетах Союзу.

Для Кіпру в тому ж році була начата спеціальна предвступительна стратегія. В 1998 році стратегія була прийнята для Мальти і Туреччини і остання стратегія нині набуває обрисів для Туреччини. Предвступительні стратегії для Мальти і Туреччини базуються на:

- асоціаційних угодах;

- вступительному партнерстві і національних програмах по прийняттю правопорядку;

- участі в програмах, агенствах і комітетах Союзу;

- спеціальній предвступительній допомозі;

- в разі Туреччини, — посиленому політичному діалозі.

Председательствовање Союзу (ротація председателствовања)

Председателствовање Союзу виконується по

six-monthly basis by each Member State. A stint in the Presidency is a duty and a contribution that each Member State makes to the proper functioning of the Community institutions. At present, a Member State holds the Presidency every seven and a half years

In the context of the institutional aspect of the accession negotiations, it has been established that the order of rotation between the 15 current Member States will be maintained until 2006, in order to give new members a minimum period in which to adapt and prepare for taking on the Presidency of the Council themselves.

In any event, in the run-up to enlargement this system of rotation is demonstrating its limits, and the 2004 Intergovernmental Conference is to propose an alternative: a revolving but more stable presidential team, a long-term «President of Europe» or various formulae depending on the different formations (Summit, Council of Ministers, Coreper); there are a number of proposals.

кожною державою-членом на шестимісячній основі. Робота з головування є обов'язком і внеском, які кожна держава-член здійснює у належне функціонування інституцій Співтовариства. На нинішньому етапі держава-член тримає головування через кожні сім з половиною років.

У контексті інституційного аспекту вступних переговорів було встановлено, що порядок ротацій між 15 нинішніми державами-членами буде підтримуватися до 2006 року, щоб дати новим членам мінімальний період для пристосування і підготовки взяття на себе головування Ради.

У будь-якому випадку, у перебігу до розширення ця система ротації демонструє свої межі і Міжурядова конференція 2004 року має запропонувати альтернативу: змінна але стабільніша президентська команда, довготерміновий «Президент Європи» або різні формули, залежно від різних формацій (зустріч у верхах, Рада Міністрів, Комітет постійних представників); існує ряд пропозицій.

очереди каждым государством-членом на шестимесячной основе. Работа по председательствованию является обязанностью и вкладом, которые каждое государство-член осуществляет в надлежащее функционирование институтов Сообщества. На нынешнем этапе государство-член держит председательствование через каждые семь с половиной лет.

В контексте институционального аспекта вступительных переговоров было установлено, что порядок ротаций между 15 нынешними государствами-членами будет поддерживаться до 2006 года, чтобы дать новым членам минимальный период для приспособления и подготовки взятия на себя председательство Совета.

В любом случае, в перегоне к расширению эта система ротации демонстрирует свои пределы и Межправительственная конференция 2004 года должна предложить альтернативу: сменяемая, но более стабильная президентская команда, долгосрочный «Президент Европы» или различные формулы, в зависимости от различных формаций (встреча в верхах, Совет Министров, Комитет постоянных представителей); существует ряд предложений.

President of the European Commission

The Treaty of Amsterdam strengthened the role and position of the President of the European Commission. The governments of the Member States currently designate the person they intend to appoint as President by common accord — a choice which then has to be approved by the European Parliament.

The governments then designate the persons they intend to appoint as Members of the Commission, in agreement with the new President. The President lays down the broad policy lines to be followed by the Commission in its work. He also decides on the allocation of portfolios among the Commissioners and any reshuffling of portfolios during the Commission's term of office.

The Treaty of Nice, which entered into force on 1 February 2003, has altered the procedure for appointing the President. From now on, the European Council meeting at the level of the heads of state and government will designate the person that they intend to appoint by a qualified majority. The European Parliament then approves this appointment.

The new Article 217 of the EC Treaty also extends the President's

Президент Європейської Комісії

Амстердамський договір підсилив роль і становище Президента Європейської Комісії. Уряди держав-членів на даному етапі висувають особу, яку вони мають намір призначити Президентом за спільною згодою, — вибір, який має бути схвалений Європейським парламентом.

Уряди потім висувають осіб, яких вони мають намір призначити членами Комісії за згодою з Президентом. Президент викладає програму діяльності Комісії. Він також вирішує розподіл портфелів між Комісіонерами та перерозподіл портфелів протягом терміну перебування Комісії при владі.

Ниццький договір, який набрав чинності 1 лютого 2003 року, змінив процедуру призначення Президента. Віднині, Європейська Рада, що відбуває зустріч на рівні глав держав і урядів, висуває кваліфікованою більшістю особу, яку вона збирається призначити. Європейський парламент потім схвалює це призначення. Нова стаття 217 Договору про Європейське Співтовариство також розширює владу Президента як суттєвий засіб забезпечення безперервної погодженості і ефективності розшире-

Президент Європейської Комісії

Амстердамський договір усилил роль і положення Президента Європейської Комісії. Правительство государств-членов на данном этапе выдвигают лицо, которое они намереваются назначить Президентом по общему согласию, — выбор, который должен быть одобрен Европейским парламентом.

Правительство потом выдвигают лиц, которых они намереваются назначить членами Комиссии по согласованию с Президентом. Президент излагает программу деятельности Комиссии. Он также решает распределение портфель между Комиссионерами и перераспределение портфель в течение срока пребывания Комиссии при власти.

Ниццкий договор, который вступил в силу 1 февраля 2003 года, менял процедуру назначения Президента. Отныне, Европейский Совет, проводящий встречу на уровне глав государств и правительств, выдвигает квалифицированным большинством лицо, которое он собирается назначить. Европейский парламент потом одобряет это назначение.

Новая статья 217 Договора о Европейском Сообществе также расширяет власть Прези-

powers as an essential means of ensuring the continued coherence and effectiveness of an enlarged body of Commissioners. This means that the President will decide on the Commission's internal organisation, the allocation of portfolios and any reshuffling of portfolios during the Commission's term of office. He will also, subject to the collective approval of the Commission, appoint Vice-Presidents, the number of which is not specified in the Treaty. He may further, again subject to the approval of the College, require a Member of the Commission to resign. The European Convention, brought into being by the Laeken Declaration in December 2001, is looking at the issues of institutional reform and the future of the Commission President: should the method of appointing the President be changed again? (a greater say for the Parliament, direct election), should his role be replaced by a «President of Europe» attached to the Council and/or the Commission and selected from among the heads of state?

Programme of Community aid to the countries of Central and Eastern Europe (Phare)
The Phare programme was launched in 1989

ного органу Комісіоне-рив. Це означає, що Президент вирішуватиме питання про внутрішню організацію Комісії, розподіл портфельів, перерозподіл портфельів протягом терміну перебування Комісії при владі. Він буде також, за колективною згодою Комісії, призначати віце-президентів, кількість яких у Договорі не зазначена. Він може, знову також за згодою Комісії, вимагати від члена Комісії подання у відставку. Європейська Конвенція, породжена Лаекенською декларацією у грудні 2001 року, поглядає на питання інституційної реформи і майбутнє Президента комісії: чи слід знову змінювати спосіб призначення Президента (більше влади Парламенту, прямі вибори), чи слід його роль замінити на «Президента Європи», прив'язаного до Ради і/або Комісії і вибраного з-поміж глав держав?

Програма допомоги Співтовариства країнам Центральної і Східної Європи (Phare)
Програма Phare була започаткована 1989 року

дента в качестве существенного средства обеспечения непрерывной согласованности и эффективности расширенного органа Комиссии. Это означает, что Президент будет решать вопрос о внутренней организации Комиссии, распределении портфельей, перераспределении портфельей в течение срока пребывания Комиссии при власти. Он будет также, по коллективному согласию Комиссии, назначать вице-президентов, количество которых в Договоре не указано. Он может, снова также по согласию Комиссии, требовать от члена Комиссии ухода в отставку. Европейская Конвенция, порожденная Лаекенской декларацией в декабре 2001 года, рассматривает во вопросы институциональной реформы и будущее Президента комиссии: следует ли снова изменять способ назначения Президента (больше власти Парламенту, прямые выборы), следует ли его роль поменять на «Президента Европы», приданного Совету и/или Комиссии и избираемого среди глав государств?

Программа помощи Сообщества странам Центральной и Восточной Европы (Phare)
Программа Phare была начата в 1989 году после

following the collapse of the communist regimes in Central and Eastern Europe. It was intended to help these countries rebuild their economies. Originally, it concerned only Poland and Hungary but it has gradually been extended to cover ten Central and Eastern European countries today (Bulgaria, the Czech Republic, Estonia, Hungary, Latvia, Lithuania, Poland, Romania, Slovakia and Slovenia).

At the same time, Phare is the main financial instrument for the pre-accession strategy for the ten Central and Eastern European Countries (CEECs) which have applied for membership of the European Union. Since 1994, Phare's tasks have been adapted to the priorities and needs of each CEEC.

The revamped Phare programme with a budget of over EUR 10 billion for the period 2000—2006 now has two specific priorities, namely:

- institution building;
- investment financing.

Following the proposals put forward by the Commission in its Agenda 2000 communication in July 1997, new forms of pre-accession aid have been added to that already provided by Phare. These are:

- structural measures to bring the level of environmental protection and

після краху комуністичних режимів у Центральній та Східній Європі. Вона задумовувалася для надання допомоги цим країнам у перебудові їх економіки. Спочатку вона стосувалася лише Польщі та Угорщини, але поступово була поширена і нині охоплює десять центрально- і східноєвропейських країн (Болгарія, Чеська Республіка, Естонія, Угорщина, Латвія, Литва, Польща, Румунія, Словаччина та Словенія).

Phare є одночасно і головним фінансовим інструментом у передвступній стратегії для десяти центрально- і східноєвропейських країн (СЕЕС5), які звернулися за членством у Європейському Союзі. З 1994 року завдання Phare полягали у тому, щоб адаптуватися до пріоритетів і потреб кожної з СЕЕС5. Модифікована програма Phare з бюджетом, що перевищує 10 млрд. євро на період 2000—2006 років, нині має два специфічні пріоритети:

- інституційна розбудова;
- інвестиційне фінансування.

За пропозицією, висунутою Комісією у її повідомленні «Порядок денний-2000» у липні 1997 року, були додані нові форми передвступної допомоги до тих, що вже надавалися за Phare.

крушення комуністических режимов в Центральной и Восточной Европе. Она предназначалась для предоставления помощи этим странам в перестройке их экономики. Вначале она касалась только Польши и Венгрии, но постепенно была распространена и охватывает нынче десять центрально- и восточноевропейских стран (Болгария, Чешская Республика, Эстония, Венгрия, Латвия, Литва, Польша, Румыния, Словакия и Словения).

Phare является одновременно и главным финансовым инструментом в предвступительной стратегии для десяти центрально- и восточноевропейских стран (СЕЕС5), которые обратились за членством в Европейском Союзе. С 1994 года задачи Phare заключались в том, чтобы адаптироваться к приоритетам и потребностям каждой из СЕЕС5.

Модифицированная Phare с бюджетом, превышающим 10 млрд. евро на период 2000—2006 годов, нынче имеет два специфических приоритета:

- институциональное строительство;
- инвестиционное финансирование.

По предложению, выдвинутому Комиссией в ее извещении «Повестка дня-2000» в июле

of transport infrastructure development in the applicant countries closer to that of the European Union (Ispa);

- aid to agriculture (Sapard). Phare's budget for 2002 was EUR 1.664 billion.

Public health

Public health is covered by Article 152 of the EC Treaty (former Article 129), which was introduced by the Treaty of Maastricht. This article states that Community action is to focus on the prevention of illnesses, including drug addiction, by promoting research into their causes and their transmission, as well as health information and education. The Treaty of Amsterdam reinforces these objectives by requiring that the definition and implementation of all Community policies and activities ensures a high level of human health protection.

Under Article 152 action towards these ends may involve Community

Ними є:

— структурні заходи для того, щоб привести рівень захисту доквілля і розвиток транспортної інфраструктури у країнах-заявниках близько до того, що є у Європейському Союзі (Ispa);— допомога сільському господарству (Sapard). Бюджет Phare на 2002 рік становив 1,664 млрд. євро.

Державна охорона здоров'я

Державна охорона здоров'я охоплюється статтею 152 Договору про Європейське Співтовариство (колишня стаття 129), яка була введена Маастрихтським договором. Ця стаття зазначає, що дія Співтовариства полягає у фокусуванні на запобіганні захворюванням, включаючи наркоманію, просуванні дослідження їх причин і поширення, а також на інформації та освіті у сфері здоров'я. Амстердамський договір посилює ці цілі, вимагаючи, щоб визначення і застосування всієї політики і діяльності Співтовариства забезпечували високий рівень охорони людського життя.

1997 года, были при-
бавлены новые формы
предвступительной
помощи к тем, которые
уже предоставлялись по
Phare.

Ими являются:

— структурные меры для того, чтобы привести уровень защиты окружающей среды и развитие транспортной инфраструктуры в странах-заявителях близко к тому, что имеется в Европейском Союзе (Ispa);

— помощь сельскому хозяйству (Sapard). Бюджет Phare на 2002 год составлял 1,664 млрд. евро.

Государственное здравоохранение

Государственное здравоохранение охватывается статьей 152 Договора о Европейском Сообществе (бывшая статья 129), которая была введена Маастрихтским договором. Эта статья указывает, что действие Сообщества состоит в фокусировке на предотвращении заболеваний, включая наркоманію, продвижении исследований их причин и распространения, а также на информации и образовании в сфере здоровья. Амстердамский договор усиливает эти цели, требуя, чтобы определение и применение всей политики и деятельность Сообщества обеспечивали высокий

measures, complementing action by the Member States. But the main approach should be to encourage cooperation between the Member States, in line with the subsidiarity principle.

The institutional arrangements are that the Council adopts incentive actions on the basis of the codecision procedure, while recommendations are adopted by qualified majority on a Commission proposal. The Treaty of Amsterdam extends the scope of actions covered by the codecision procedure to include measures setting high standards of quality and safety of organs and substances of human origin, as well as measures in the veterinary and phytosanitary fields.

Відповідно до статті 152 дія, яка на це спрямована, може охоплювати заходи Співтовариства, що доповнюють дію держав-членів. Але головний підхід має полягати у стимулюванні співробітництва між державами членами, згідно з принципом субсидіарності.

Інституційні облаштування полягають у тому, що Рада приймає стимулюючі дії на основі процедури спільного прийняття рішень, в той час як рекомендації приймаються кваліфікованою більшістю за пропозицією Комісії. Амстердамський договір поширює обсяг дії, охоплених процедурою спільного прийняття рішень, на життя заходів, що встановлюють високі стандарти безпеки органів і речовин людського походження, а також щодо заходів у сферах ветеринарії і фітосанітарії.

уровень охраны человеческой жизни.

В соответствии со статьей 152 действие, которое на это направлено, может охватывать меры Сообщества, дополняющие действие государств-членов. Но главный подход должен заключаться в стимулировании сотрудничества между государствами-членами, в соответствии с принципом субсидиарности.

Институциональные обустройства состоят в том, что Совет принимает стимулирующие действия на основе процедуры совместного принятия решений, в то время как рекомендации принимаются квалифицированным большинством по предложению Комиссии. Амстердамский договор распространяет объем действий, охваченных процедурой совместного принятия решений, на применение мер, устанавливающих высокие стандарты безопасности органов и веществ человеческого происхождения, а также относительно мероприятий в сферах ветеринарии и фитосанитарии.

Qq

Qualified majority

A qualified majority is the number of votes required in the Council for a decision to be adopted when issues are being debated on the basis of Article 205(2) of the EC Treaty (former Article 148(2)). Until 1 November 2004, the date of the entry into force of the provisions in the Nice Treaty on Council decision-making, the threshold for the qualified majority is set at 62 votes out of 87 (71%), and Member States' votes are weighted on the basis of their population and corrected in favour of less-populated countries as follows: France, Germany, Italy and United Kingdom 10 votes each; Spain 8 votes; Belgium, Greece, the Netherlands and Portugal 5 votes each; Austria and Sweden 4 votes each; Denmark, Ireland and Finland 3 votes each; Luxembourg 2 votes. Following the 2000 IGC

Кваліфікована більшість

Кваліфікованою більшістю є кількість голосів, яка необхідна у Раді для того, щоб прийняти рішення, коли питання розглядається на основі статті 205 (2) Договору про Європейське Співтовариство (колишня стаття 148 (2)). До 1 листопада 2004 року, — дати набрання чинності положеннями Ніцького договору щодо прийняття рішень Радою, поріг для кваліфікованої більшості встановлено у 62 голоси з 87 (71%) і голоси держав-членів зважуються на основі їх населення та корегування на користь країн з меншою кількістю населення таким чином: Франція, Німеччина, Італія та Об'єднане Королівство — 10 голосів кожна; Іспанія — 8 голосів; Бельгія, Греція, Нідерланди і Португалія — по 5 голосів кожна; Австрія і

Квалифицированное большинство

Квалифицированным большинством является количество голосов, которое необходимо в Совете для того, чтобы принять решение, когда вопрос рассматривается на основе статьи 205 (2) Договора о Европейском Сообществе (бывшая статья 148 (2)). До 1 ноября 2004 года, — даты вступления в силу положений Ницкого договора о принятии решений Советом, порог для квалифицированного большинства установлен в 62 голоса из 87 (71%) и голоса государств-членов взвешиваются на основе их населения и корректируются в пользу стран с меньшим количеством населения таким образом: Франция, Германия, Италия и Объединенное Королевство — 10 голосов каждая; Испания — 8 голосов; Бельгия, Греция,

and the Nice Treaty, the number of votes allocated to each Member State has been reweighted, in particular for those States with larger populations, so that the legitimacy of the Council's decisions can be safeguarded in terms of their demographic representativeness.

The Nice Treaty also amended the qualified majority decision-making system. A qualified majority is deemed to have been reached when two conditions are fulfilled: the decision receives a set number of votes (which will change as new countries join) and is agreed by a majority of Member States. Moreover, a Member State may request that it be verified that the qualified majority represents at least 62% of the total population of the Union. If this is not the case, the decision is not adopted.

As the various institutional reforms have taken effect, qualified majority voting has replaced unanimous voting, which is less effective for developing an operational Community policy (veto risk).

The results of the last IGC are in line with this, as 27 new provisions are passing in whole or in part from unanimity to a qualified majority, including areas such as judicial cooperation in civil matters, commercial

Швеція — 4 голоси кожна; Данія, Ірландія і Фінляндія — по 3 голоси кожна; Люксембург — 2 голоси.

Після міжурядової конференції 2000 року і Ніщського договору, кількість голосів, наданих кожній країні-члену, була перезважена, зокрема для держав з більшою кількістю населення з тим, щоб законність рішень Ради була забезпечена за ознаками їх демографічного представництва.

Ніщський договір також вніс поправки до системи прийняття рішень кваліфікованою більшістю. Кваліфікована більшість вважається такою, що досягнута, якщо виконано дві умови: рішення одержує встановлену кількість голосів (яка буде змінена, коли приєднаються нові країни) і з ними згодні більшість держав-членів. Більш того, держава-член може подати запит про перевірку того, чи ж становить кваліфікована більшість щонайменше 62% від загальної кількості населення Союзу. Якщо цього немає, то рішення не приймається. У зв'язку з впровадженням різних інституційних реформ, голосування кваліфікованою більшістю замінило одностайне голосування, яке є менш ефективним для розвитку операційної по-

Нідерланды и Португалия — по 5 голосов каждая; Австрия и Швеция — 4 голоса каждая; Дания, Ирландия и Финляндия — по 3 голоса каждая; Люксембург — 2 голоса.

После межправительственной конференции 2000 года и Ницского договора, количество голосов, предоставленных каждой стране-члену, было перезвешено, в частности для государств с большим количеством населения с тем, чтобы законность решений Совета была обеспечена по признакам их демографического представительства.

Ницский договор также внес поправки в систему принятия решений квалифицированным большинством. Квалифицированное большинство считается достигнутым, если выполнены два условия: решение получает установленное количество голосов (которое будет изменено, когда присоединятся новые страны) и с ними согласны большинство государств-членов. Более того, государство-член может направить запрос о проверке того, составляет ли квалифицированное большинство, по меньшей мере, 62% общего количества населения Союза. Если этого нет, то решение не принимается.

contracts on services or intellectual property, cohesion policy (from 2007 onwards), industrial policy, measures to facilitate the free movement of citizens, economic, financial and technical cooperation with third countries, and the appointment of members of certain institutions. The move to qualified majority voting was not accepted for social and tax policy. Moreover, most of the legislative measures that, under the Nice Treaty, require a qualified majority will be decided by the codecision procedure. However, the IGC did not extend the codecision procedure to legislative measures that already today come under the qualified majority system (such as agriculture or commercial policy). The link between a qualified majority and the codecision procedure does therefore not necessarily exist for all legislative decisions.

літики Співтовариства (ризик вето).

Результати останньої Міжурядової конференції відповідають цьому, оскільки 27 нових положень повністю або частково переходять від одностайності до кваліфікованої більшості, включаючи такі сфери як судове співробітництво з цивільних справ, комерційні контракти з послуг або інтелектуальної власності, політика зчипки (з 2007 року), промислової політики, заходи для сприяння вільному руху громадян, економічному, фінансовому і технічному співробітництву з третіми країнами і призначення членів деяких інституцій. Рух до кваліфікованої більшості не сприйнятий для соціальної та податкової політики.

Більш того, більшість законодавчих заходів, які, відповідно до Ницького договору вимагають кваліфікованої більшості, вирішуватимуться за процедурою спільного прийняття рішень. Все ж таки, Міжурядова конференція не поширила процедуру спільного прийняття рішень на законодавчі заходи, що нині підпадають під систему кваліфікованої більшості (такі як сільське господарство або комерційна політика).

Зв'язок між кваліфікованою більшістю і про

В зв'язи з введенням різних інституціональних реформ, голосування кваліфікованим большинством пришло на смену єдиногласному голосуванню, которое является менее эффективным для развития операционной политики Сообщества (риск вето).

Результаты последней Межправительственной конференции соответствуют этому, поскольку 27 новых положений полностью или частично переходят от единогласия к квалифициционному большинству, включая такие сферы как судебное сотрудничество по гражданским делам, коммерческие контракты по услугам или интеллектуальной собственности, политика ссепки (с 2007 года), промышленная политика, меры для содействия свободному движению граждан, экономическому, финансовому и техническому сотрудничеству с третьими странами и назначение членов некоторых институтов. Движение к квалифициционному большинству не принято к социальной и налоговой политике.

Болез того, большинство законодательных мер, которые, в соответствии с Ницким договором требуют квалифицированного большинства, будут решаться

цедурою спільного прийняття рішень, отже, не обов'язково існує для всіх законодавчих рішень.

по процедурі спільного прийняття рішень. Все ж, Міжправительствена конференція не розпросторила процедуру спільного прийняття рішень на законодавчі заходи, які нині підпадають під систему кваліфікованого більшості (такі як сільське господарство або комерційна політика).

Зв'язок між кваліфікованим більшості та процедурою спільного прийняття рішень, таким чином, не обов'язково існує для всіх законодавчих рішень.

R_r

R&D agreement

Agreement between firms to jointly undertake research and development (R&D) activities, in order to pool know-how and to share the costs and risks of inventing new products. An R&D agreement normally covers the acquisition of know-how relating to products or processes and the carrying out of theoretical analysis, systematic study or experimentation, including experimental production, technical testing of products or processes, establishment of the necessary facilities and obtaining intellectual property rights for the results. Such agreements may allow products or services to be introduced on the market more quickly, at better quality and/or at lower cost, thus promoting technical progress for the benefit of consumers. The Commission needs

Угода про дослідження та розробки

Угода між фірмами сумісно вдатися до діяльності з досліджень та розробок з метою утворення пулу на ноу-хау і розділу затрат і ризиків винаходу нових продуктів.

Угода з досліджень та розробок зазвичай передбачає придбання ноу-хау, що стосуються продуктів або процесів та виконання теоретичного аналізу, систематичного вивчення або експериментування, включаючи експериментальне виготовлення, технічну перевірку продуктів або процесів, спорудження необхідних потужностей і одержання на результати прав інтелектуальної власності. Такі угоди можуть дозволяти продуктам або послугам швидше з'явитися на ринку, з кращою якістю і/або нижчими за-

Соглашение по исследованиям и разработкам

Соглашение между фирмами совместно предпринять деятельность по исследованиям и разработкам с целью создания пула на ноу-хау и раздела издержек и рисков по изобретению новых продуктов. Соглашение по исследованиям и разработкам обычно предусматривает приобретение ноу-хау, касающихся продуктов или процессов или выполнения теоретического анализа, систематического изучения или экспериментирования, изготовление, техническую проверку продуктов или процессов, сооружение необходимых мощностей и получения на результаты прав интеллектуальной собственности. Такие соглашения могут позволить продуктам или услугам быстрее появиться на рын-

to take these positive effects into account when analysing possible restrictions on competition arising from such agreements, especially when concluded between competitors.

Relevant market

The definition of a relevant market is a tool to identify and define the boundaries of competition between firms. It allows to establish the framework within which competition policy principles are applied by the Commission. The main purpose of market definition is to identify in a systematic way competitive constraints that the undertakings involved face. Market definition makes it possible, inter alia, to calculate market shares that convey meaningful information regarding market power for the purposes of assessing dominance (dominant position(s)). A relevant market is defined according to both product and geographic factors. In general terms, a relevant product market comprises all those products and/or services which are regarded as interchangeable or substitutable (substitutability)

тратами, таким чином сприяючи технічному прогресу в користь споживачам. Комісії необхідно враховувати ці позитивні наслідки, аналізуючи можливі обмеження конкуренції, що впливають з таких угод, особливо укладених між конкурентами.

Належний ринок

Визначення належного ринку є інструментом ідентифікації і позначення кордонів конкуренції між фірмами. Це дозволяє встановити основу, в межах якої Комісією застосовуються принципи конкурентної політики. Головна мета визначення ринку полягає в ідентифікації систематичним шляхом конкурентних примусів, перед якими постають підприємством. Визначення ринку робить можливим, між іншим, розрахунки ринкових часток, що передають значиму інформацію, яка стосується ринкової влади з метою оцінки домінуючого становища (Домінуюче становище). Належний ринок визначається як щодо продуктових, так і географічних чинників. За загальними умовами, належний продуктовий ринок включає всі ті продукти і/або послуги, які розгляда-

ке, с лучшим качеством и/или более низкими издержками, таким образом содействуя техническому прогрессу в пользу потребителям. Комиссии необходимо учитывать эти положительные последствия, анализируя возможные ограничения конкуренции, вытекающие из таких соглашений, особенно заключенных между конкурентами.

Надлежащий рынок

Определение надлежащего рынка является инструментом идентификации и обозначения границ конкуренции между фирмами. Это позволяет установить основу, в пределах которой Комиссией применяются принципы конкурентной политики. Главная цель определения рынка состоит в идентификации систематическим путем конкурентных принуждений, стоящих перед предприятием. Определение рынка делает возможным, между прочим, расчеты рыночных долей, передающих значимую информацию, касающуюся рыночной власти с целью оценки доминирующего положения (Доминирующее положение). Надлежащий рынок определяется как относительно продуктовых, так и географических факторов. По общим условиям, надлежащий продук-

by reason of product characteristics, prices and intended use. Products and/or services that could readily be put on the market by other producers without significant switching cost or by potential competitors at reasonable cost and within a limited time span also need to be taken into account. The relevant geographic market comprises the area in which the undertakings concerned are involved in the supply and demand of products or services, in which the conditions of competition are sufficiently homogeneous and which can be distinguished from neighbouring areas, because the conditions of competition are appreciably different in those areas.

Rotation of the Presidency

See Presidency of the Union (rotation of the Presidency)

ються як взаємозамінні або замінюваними (замінність), з огляду на продуктивні властивості, ціни та задумане використання. Продукти або послуги які негайно можуть бути поставленими на ринок іншими виробниками без значних затрат по переключення виробництва або потенційними конкурентами за помірними цінами і протягом обмеженого проміжку часу також має братися до розрахунку. Належний географічний ринок охоплює територію, на якій відповідні підприємства задіяні у постачанні і попиті на товари і послуги, на якому умови конкуренції є достатньо однорідними і який можна відрізнити від сусідніх територій тому що умови конкуренції на тих територіях є помітно відмінними.

Ротация головування

товий ринок включає все те продукти и/или услуги, которые рассматриваются в качестве взаимозаменяемых или заменяемых (заменяемость), ввиду продуктовых свойств, цены и предполагаемого использования. Продукты или услуги которые немедленно могут быть поставлены на рынок другими изготовителями без значительных издержек по переключению производства или потенциальными конкурентами по умеренным ценам и в течение ограниченного промежутка времени также необходимо принимать в расчет. Надлежащий географический рынок охватывает территорию, на которой соответствующие предприятия задействованы в снабжении и спросе на товары и услуги, на которые условия конкуренции являются достаточно однородными и который можно отличить от соседних территорий потому что условия конкуренции на тех территориях являются заметно отличимыми.

Ротация председательствования

Schengen (Agreement and Convention)

By the Agreement signed at Schengen on 14 June 1985, Belgium, France, Germany, Luxembourg and the Netherlands agreed that they would gradually remove their common frontier controls and introduce freedom of movement for all individuals who were nationals of the signatory Member States, other Member States or third countries.

The Schengen Convention was signed by the same five States on 19 June 1990 but did not enter into force until 1995. It lays down the arrangements and guarantees for implementing freedom of movement.

The Agreement and the Convention, the rules adopted on that basis and the related agreements together form the «Schengen *acquis*».

A protocol to the Treaty of Amsterdam governs the incorporation of the

Шенген (Угода і Конвенція)

За угодою, підписаною у Шенгені 14 червня 1985 року, Бельгія, Франція, Німеччина, Люксембург і Нідерланди погодилися, що вони поступово усунуть їх спільний прикордонний контроль і запровадять свободу руху для всіх осіб, які є громадянами держав-членів, що її підписали, інших держав-членів або третіх країн.

Шенгенська Конвенція була підписана тими ж п'ятьма державами 19 червня 1990 року, але не набрала чинності до 1995 року. Вона закладає облаштування і гарантії щодо запровадження свободи руху.

Угода і Конвенція, правила, що прийняті на тій основі та споріднені угоди разом складають «Шенгенський правопорядок».

Протокол до Амстердамського договору регулює включення «Шен-

Шенген (Соглашение и Конвенция)

По соглашению, подписанному в Шенгене 14 июня 1985 года, Бельгия, Франция, Германия, Люксембург и Нидерланды согласились, что они постепенно устранят их совместный пограничный контроль и введут свободу передвижения для всех лиц, являющихся гражданами подписавшихся государств-членов, других государств — членов или третьих стран.

Шенгенская Конвенция была подписана теми же пятью государствами 19 июня 1990 года, но не вступила в силу до 1995 года. Она закладывает механизмы и гарантии по введению свободы передвижения.

Соглашение и Конвенция, правила, принятые на той основе и родственные соглашения составляют «Шенгенский правопорядок».

Schengen *acquis* into the Treaties. In order to provide a legal basis, incorporation entailed dividing the Schengen *acquis* under the first pillar (new Title IV — Visas, asylum, immigration and other policies related to the free movement of persons) of the Treaty establishing the European Communities or the third pillar (Title VI — Provisions on police and judicial cooperation in criminal matters) of the Treaty on European Union. The legal incorporation of Schengen into the Union was accompanied by integration of the institutions. The Council took over the Schengen Executive Committee and the Council's General Secretariat took over the Schengen Secretariat. The protocol annexed to the Treaty of Amsterdam states that the Schengen *acquis* and the rules adopted by the institutions on the basis of that *acquis* must be adopted in their entirety by all applicant countries.

Schengen has gradually expanded: Italy signed up in 1990, Spain and Portugal in 1991, Greece in 1992, Austria in 1995 and Denmark, Finland and Sweden in 1996. Iceland and Norway are also parties to the Convention.

Ireland and the United Kingdom are not parties to the agreements, but, under the protocol to the

шенгенського правопорядку» до Договорів. З метою забезпечення правової основи ця інкорпорація спричинила розділ шенгенського правопорядку за першою опорою (новий розділ IV — візи, притулок, імміграція та інша політика, що стосується вільного руху осіб) «Договору, що засновує Європейські Співтовариства» або за третьою опорою (розділ VI — Положення про поліцейське і судове співробітництво з кримінальних питань) Договору про Європейський Союз. Правове включення Шенгену у Союз супроводжувалося інтеграцією інститутів. Рада перебрала на себе функції Шенгенського виконавчого Комітету, а Генеральний секретаріат Ради — функцію Шенгенського секретаріату.

Протокол, якого додано до Амстердамського договору, заявляє, що Шенгенський правопорядок і правила, прийняті інституціями на основі того правопорядку, мусять бути повністю прийнятими всіма країнами-заявниками.

Шенген поступово розширювався. Італія підписала 1990 року, Греція — 1992 року, Австрія — 1995 року і Данія, Фінляндія та Швеція — 1996 року. Ісландія та Норвегія також є сторонами Конвенції.

Протокол к Амстердамскому договору регулирует включение «Шенгенского правопорядка» в Договора. С целью обеспечения правовой основы эта инкорпорация вызвала раздел шенгенского правопорядка по первой опоре (новый раздел IV — визы, убежище, иммиграция и другая политика касающаяся свободного передвижения лиц) «Договора, учреждающего Европейские Сообщества» или по третьей опоре (раздел VI — «Положения о полицейском и судебном сотрудничестве по уголовным вопросам» Договора о Европейском Союзе. Правовое включение Шенгена в Союз сопровождалось интеграцией институтов. Совет взял на себя функции Шенгенского исполнительного комитета, А Генеральный Секретариат — функции Шенгенского Секретариата.

Протокол, приложенный к Амстердамскому договору, заявляет, что Шенгенский правопорядок и правила, принятые институтами на основе того правопорядка, должны быть всецело приняты всеми странами — заявителями.

Шенген постепенно расширялся, Италия подписала в 1990 году, Испания и Португалия — 1991 году, Греция — 1992 году, Авст-

Treaty of Amsterdam, they may take part in some or all of the provisions of this *acquis* if the 13 Member States which are parties to the agreements and the representative of the government of the country concerned vote unanimously in favour within the Council. In March 1999 the United Kingdom therefore asked to take part in certain fields of Schengen-based cooperation, including police and judicial cooperation in criminal matters, the fight against drugs and the Schengen Information System (SIS). The Council adopted the decision approving the request in May 2000. In June 2000 and November 2001 Ireland asked to take part in certain fields of Schengen activity, including all the provisions on the implementation and working of the SIS. The Council adopted the decision approving Ireland's request in February 2002.

Moreover, although already a signatory to the Schengen Convention, Denmark may choose in the context of the European Union whether to apply any new decision taken on the basis of the Schengen *acquis*.

Ірландія і Об'єднане Королівство не є сторонами угод, але згідно з Протоколом до Амстердамського договору, вони можуть брати участь в усіх або у деяких положеннях цього правопорядку, якщо 13 держав-членів, які є сторонами угод, і представник уряду відповідної країни голосують одностайно у рамках Ради. У березні 1999 року Об'єднане Королівство запитало про участь у деяких сферах заснованого на Шенгені співробітництва, включаючи поліцейське і судове співробітництво у кримінальних справах, боротьбу з наркотиками і у Шенгенській інформаційній системі (SIS). Рада прийняла у травні 2000 року рішення, що задовольняє запит. У червні 2000 року і у листопаді 2001 року Ірландія звернулася із запитом про участь у деяких сферах Шенгенської діяльності, включаючи всі положення про запровадження і функціонування SIS. Рада у лютому 2002 року прийняла рішення про задоволення прохання Ірландії. Хоча Данія є країною, яка підписала Шенгенську конвенцію, вона може вибирати у контексті Європейського Союзу — чи застосувати нове рішення, прийняте на основі Шенгенського правопорядку.

рия — 1995 году, Дания, Финляндия и Швеция — 1996 году. Исландия и Норвегия также являются сторонами Конвенции.

Ирландия и Объединенное Королевство не являются сторонами соглашения, но в соответствии с Протоколом к Амстердамскому договору, они могут принимать участие во всех или в некоторых положениях этого правопорядка, если 13 государств-членов, являющихся сторонами соглашения, и представитель правительства соответствующей стороны голосуют единогласно в рамках Совета. В марте 1999 года Объединенное Королевство обратилось с запросом об участии в некоторых сферах основанного на Шенгене сотрудничества, включая полицейское и судебное сотрудничество по уголовным делам, борьбу с наркотиками и в Шенгенской информационной системе (SIS). Совет принял в мае 2000 года решение, удовлетворяющее запрос. В июне 2000 года и в ноябре 2001 года Ирландия обратилась с запросом об участии в некоторых сферах Шенгенской деятельности, включая все положения о внедрении и функционировании SIS. Совет в феврале 2000 года принял решение об удо-

Screening

In May 1995 the White Paper on preparing the countries of Central and Eastern Europe for integration into the Union's single market drew up an initial table of the Community legislation that they will have to incorporate into their own law before joining the European Union.

In April 1998, analysis of the legislation of all the applicant countries except Turkey in the light of the Community *acquis* began. This first stage consisted of evaluating the compatibility of each applicant country's legislation with Community rules. This screening process was carried out jointly by the Commission and each of the applicant countries. Sector by sector, it allowed a road map to be drawn up for each applicant indicating which legislative instruments must be adopted or amended so that the future member will be able to adhere to Community legislation as soon as possible after

Прогляд

У травні 1995 року «Біла книга» про підготовку країн Центральної та Східної Європи для інтеграції у єдиний ринок Союзу, накреслила першопочатковий перелік законодавства Співтовариства, яке вони мають включити у своє власне право перед приєднанням до Європейського Союзу.

Аналіз законодавства всіх країн — заявників, окрім Туреччини, у світлі правопорядку Співтовариства розпочався у квітні 1998 року. Перша фаза полягала у оцінці сумісності законодавства кожної країни-члена з правилами Співтовариства. Цей процес прогляду виконувався спільно Комісією і кожною країною-заявником. Він дозволив сектор за сектором скласти дорожню карту, вказуючи які законодавчі інструменти мають бути прийняті або доповненими для того, щоб майбутній член був у змозі пристати після приєднання

влетворенні просьби Ірландії.

Хоча Данія являється країною, яка підписала Шенгенську конвенцію, вона може вибирати в контексті Європейського Союзу — застосовувати чи нове рішення, прийняте на основі Шенгенського правопорядка.

Просмотр

В мае 1995 года «Белая книга» о подготовке стран Центральной и Восточной Европы для интеграции в единый рынок Союза, наметила первоначальный перечень законодательства Сообщества, которое они должны включить в свое собственное право до присоединения к Европейскому Союзу.

Анализ законодательства всех стран-заявителей, кроме Турции, в свете правопорядка Сообщества начался в апреле 1998 года. Первая фаза состояла в оценке совместимости законодательства каждой страны — члена с правилами Сообщества. Этот процесс просмотра выполнялся совместно Комиссией и каждой страной — заявителем. Он позволил составить дорожную карту по секторам, указывая, какие законодательные инструменты должны применяться или дополняться с тем, чтобы будущий член был в состоянии пристать после

accession. A technical assistance office, TAIEX, carried out a survey of the Community *acquis* and measures taken by the applicant countries in order to incorporate it into their own law.

The screening exercise was essential because it served as a basis for bilateral negotiations between the European Union and each of the applicant countries.

Second pillar

See Community and intergovernmental methods

Selective distribution

DEFINITION Distribution system whereby a supplier enters into (vertical) agreements with a limited number of selected dealers in the same geographic area. Selective distribution agreements, on the one hand, restrict the number of authorised distributors. On the other hand, they prohibit sales to non-authorised distributors, which leaves authorised dealers only other appointed dealers and final customers as possible buyers. Selective distribution is almost always used to distribute branded final products. The possible competition risks are a reduction in

до законодавства Співтовариства так швидко, наскільки це можливо. Відомство з технічної допомоги ТАІЕХ виконало огляд правопорядку Співтовариства та заходів, вжитих країнами-заявниками з метою інкорпорації його у своє власне право. Ця вправа з прогляду була суттєвою оскільки слугувала основою для двосторонніх переговорів між Європейським Союзом і кожною з країн-заявників.

Друга опора

Вибіркове дистриб'юторство

Система дистриб'юторства, за якої постачальник вступає (у вертикальні) угоди з обмеженою кількістю вибраних дилерів тієї ж географічної території. Вибіркові дистриб'юторські угоди, з одного боку, обмежують кількість уповноважених дистриб'юторів. З іншого боку, вони забороняють продажі неуповноваженим дистриб'юторам, що залишає уповноваженим дилерам лише інших призначених дилерів та кінцевих споживачів у якості покупців. Вибіркове дистриб'юторство майже завжди використовується для дистри-

присоединения к законодательству Сообщества так быстро, насколько это возможно. Ведомство по технической помощи ТАІЕХ выполнило обзор правопорядка Сообщества и мер, принятых странами — заявителями с целью инкорпорации его в свое собственное право. Это упражнение по просмотру было существенным, поскольку служило основой для двухсторонних переговоров между Европейским Союзом и каждой из стран-заявителей.

Вторая опора

Выборочное дистриб'юторство

Система дистриб'юторства, при которой поставщик вступает (в вертикальные) соглашения с ограниченным количеством избранных дилеров той же географической территории. Выборочные дистриб'юторские соглашения, с одной стороны, ограничивают количество уполномоченных дистриб'ютеров. С другой стороны, они запрещают продажи неуполномоченным дистриб'ютерам, что оставляет уполномоченным дилерам лишь других назначенных дилеров и конечных потребителей в качестве покупателей. Выбо-

intra-brand competition, the facilitation of collusion between suppliers or buyers and the foreclosure of certain type(s) of distributors, especially in case of cumulative effects of parallel networks of selective distribution in a market. Purely qualitative selective distribution is in general considered to fall outside the prohibition of Article 81(1) of the EC Treaty, provided three conditions are satisfied: First, the nature of the product in question must necessitate a selective distribution system. Secondly, resellers must be chosen on the basis of objective criteria of a qualitative nature. Thirdly, the criteria laid down must not go beyond what is necessary.

Services of general economic interest

Services of an economic nature, the provision of which can be considered to be in the general interest. For example: basic, publicly accessible supply of

б'ютерства марочних кінцевих продуктів. Можливий конкурентний ризик полягає у зниженні внутрішньомарочної конкуренції, спрощенні зговорі між поставачальниками або покупцями і виключенні певного типу (типів) дистриб'юторів, особливо у випадку кумулятивних наслідків паралельних мереж вибіркового дистрибуторства на ринку. Часто якісне вибіркоче дистриб'ютерство загалом вважається як таке, яке випадає із заборони ч. 1 ст. 81 Договору про Європейське Співтовариство за умови задоволення трьох умов. По-перше, суть продукту, що розглядається, мусить робити потрібною вибіркочу дистриб'юторську систему. По-друге, перепродавці мусять вибиратися на основі об'єктивних критеріїв якісної природи. По-третє, закладені критерії не повинні йти далі за те, що потрібно.

Послуги загальноекономічного інтересу

Послуги економічної природи, надання яких може розглядатися як таке, що становить загальний інтерес. Наприклад, базове публічно доступне поста-

рочное дистрибуторство почти всегда используется для дистрибуторства марочных конечных продуктов. Возможный конкурентный риск состоит в снижении внутримарочной конкуренции, упрощении сговоров между поставщиками или покупателями и исключении определенного типа (типов) дистрибуторов, особенно в случае кумулятивных последствий параллельных сетей выборочного дистрибуторства на рынке. Часто качественное выборочное дистрибуторство в целом считается как такое, которое выпадает из запрета ч. 1 ст. 81 Договора о ЕС при условии удовлетворения трех условий. Во-первых, сущность рассматриваемого продукта делает необходимой выборочную дистрибуторскую систему. Во-вторых, перепродавцы должны выбираться на основе объективных критериев качественной природы. В-третьих, заложенные критерии не должны идти дальше того, что необходимо.

Услуги общего экономического интереса

Услуги экономической природы, предоставление которых может рассматриваться как представляющие общий интерес. Например, базовое публично доступное снаб-

energy, telecommunication, postal services, transport, water and waste disposal services. The Member States are primarily responsible for defining what they regard as services of general economic interest on the basis of the specific features of the activities concerned. However, their definitions are subject to the Commission's control for manifest errors where Member States specifically entrust undertakings within the meaning of Article 86(2) of the EC Treaty with services of general economic interest. The precise definition of the particular task assigned to the entrusted undertaking is an important element for assessing whether and to what extent it is justified for the State to grant exclusive rights or funds to that undertaking in order to ensure the fulfilment of the task.

See also: Article 16 of the EC Treaty, Communication from the Commission of 20.9.2000, Services of general interest in Europe (OJ C 17, 19.1.2001), Commission Report to the Laeken European Council of 17.10.2001, Services of General Interest [COM (2001) 598 final)

Services of general economic interest

Services of general economic interest are

чання енергії, телекомунікації, поштові послуги, транспорт, послуги з постачання води і прибиранню відходів. Держави-члени передусім відповідальні за те, що вони вважають послугами загального економічного інтересу на основі специфічних ознак діяльності, що розглядаються. Все ж таки їх визначення підлягають контролю з боку Комісії для виявлення помилок, коли держави—члени спеціально уповноважують підприємства в межах значення ч. 2 ст. 81 Договору про Європейське Співтовариство надавати послуги загальноекономічного інтересу. Точне визначення конкретного завдання, переданого уповноваженому підприємству, є важливим елементом оцінки чи виправдано цій державі і в якому саме обов'язі надавати виключні права або фонди тому підприємству з метою забезпечення виконання певного завдання.

Послуги загального економічного інтересу

Послуги загального економічного інтересу є

жение энергии, телекоммуникации, почтовые услуги, транспорт, услуги по снабжению водой и уборке отходов. Государства-члены прежде всего ответственны за то, что они считают услугами общего экономического интереса на основе специфических признаков рассматриваемой деятельности. Все же их определения подлежат контролю со стороны Комиссии для обнаружения ошибок, когда государства—члены специально уполномочивают предприятия в пределах значения ч. 2 ст. 81 Договора о Европейском Сообществе предоставлять услуги общеэкономического интереса. Точное определение конкретного задания, переданного уполномоченному предприятию, является важным элементом оценки оправдано ли этому государству и в каком именно объеме предоставлять исключительные права или фонды тому предприятию с целью обеспечения выполнения определенного задания.

Услуги общего экономического интереса

Услуги общего экономического интереса яв-

commercial services of general economic utility, on which the public authorities therefore impose specific public-service obligations (Article 86 of the EC Treaty, formerly Article 90). Transport, energy and communications services are prime examples.

A new Article 16 has been written into the EC Treaty by the Treaty of Amsterdam, acknowledging the place occupied by services of general economic interest in the shared values of the Union and their role in promoting social and territorial cohesion. Article 16 also states that such services must operate on the basis of principles and conditions which enable them to fulfil their functions.

Simplification of legislation

Simplifying legislation means weeding out the superfluous by rigorously applying the tests of whether it is necessary and proportionate. The exercise mainly involves the recasting and formal or informal consolidation of legislation.

This concept has grown in importance since the White Paper on the

комерційними послугами загальної економічної корисності, на які публічні власті накладають специфічні публічно-послугові зобов'язання (стаття 86 Договору про Європейське Співтовариство, колишня стаття 90). Транспорт, енергетика і комунікаційні послуги є основними прикладами.

Нова стаття 16 була записана Амстердамським договором до Договору про Європейське Співтовариство, визначаючи місце, яке посідають послуги загального економічного інтересу у спільних цінностях Союзу і їх роль у просуванні соціальної і економічної зчипки. Стаття 16 також заявляє, що такі послуги мусять функціонувати на основі принципів і умов, що уможливають їм виконувати свої функції.

Спрощення законодавства

Спрощення законодавства означає прополовання надлишку, жорстко застосовуючи перевірки про те, чи є воно необхідним і пропорційним. Спрощення переважно охоплює переплавку і формальну або неформальну консолідацію законодавства. Ця концепція за своїм значенням зросла з ча-

ляются коммерческими услугами общей экономической полезности, на которые публичные власти накладывают специфические публично-услугиые обязательства (статья 86 Договора о Европейском Сообществе, бывшая статья 90). Транспорт, энергетика и коммунальные услуги являются основными примерами.

Новая статья 16 была записана Амстердамским договором в Договор о Европейском Сообществе, признавая место, которое занимают услуги общего экономического интереса в общих ценностях Союза и их роль в продвижении социальной и экономической сцепки. Статья 16 также заявляет, что такие услуги должны функционировать на основе принципов и условий, делающих возможным выполнение ими своих функций.

Упрощение законодательства

Упрощение законодательства означает прополку излишества, жестко применяя проверки того, является ли оно необходимым и пропорциональным. Упрощение преимущественно охватывает переплавку и формальную или неформальную консолидацию законодательства.

Completion of the Single Market and was explicitly put forward by the Edinburgh European Council in 1992. Over the past decade a concentrated effort has been made to establish a market guaranteeing the four freedoms, but this has meant a wealth of European legislation. Simplifying this mass of law has now become a priority in order to ensure that Community action is transparent and effective. A pilot programme (Simplification of Legislation for the Internal Market — SLIM) covering four specific areas was launched in May 1996 and will be extended to other areas.

A declaration on the quality of the drafting of Community legislation is attached to the Final Act of the Intergovernmental Conference (1997). It recommends that the European Parliament, the Council and the Commission lay down guidelines for improving the form of legislation.

On 5 June 2002, the Commission published the action plan «Better lawmaking» and undertook to «legislate less but better». The Council of Ministers is currently setting up a new working group to implement this plan. In parallel, the European Convention on institutional reform, set up following the Laeken Declaration, has a

су «Білої книги» про завершення єдиного ринку і чітко була висунута єдинбурзькою Європейською Радою 1992 року. Протягом останнього десятиліття було докладено контрольоване зусилля щодо запровадження ринку, що гарантує чотири свободи, але це означало розмаїття європейського законодавства. Спрощення цієї маси права нині стало пріоритетом для того, щоб дія Співтовариства стала прозорою і ефективною. Пілотна програма («Спрощення законодавства для внутрішнього ринку — SLIM»), що охоплює чотири специфічні сфери, була розпочата у травні 1996 року, і буде поширена на інші сфери.

Декларація про якість складання проєктів законодавства Співтовариства додана до Заключного акта Міжурядової Конференції (1997). Вона рекомендує Європейському парламенту. Раді і Комісії закласти настанови з покращення форми законодавства.

5 червня 2002 року Комісія опублікувала план дій «Краще законотворення» і взяла зобов'язання «законодавити менше, але краще». Рада Міністрів нині створює нову робочу групу для запровадження цього плану. Паралельно «Європейська Конвенція з

Ета концепція в своєму значенні возросла со времени «Белой книги о завершении единого рынка» и четко была выдвинута эдинбургским Европейским Советом 1992 года. В течение последнего десятилетия было предложено контролируемое усилие относительно внедрения рынка, гарантирующего четыре свободы, но это значило изобилие европейского законодательства. Упрощение этой массы права нынче стало приоритетом для того, чтобы действие Сообщества стало прозрачным и эффективным. Пилотная программа («Упрощение законодательства для внутреннего рынка — SLIM»), охватывающая четыре специфические сферы, была начата в мае 1996 года и будет распространена на другие сферы.

Декларация о качестве составления проектов законодательства Сообщества приложена к Заключительному акту Межправительственной Конференции (1997). Она рекомендует Европейскому парламенту, Совету и Комиссии заложить наставления по улучшению формы законодательства.

5 июня 2002 года Комиссия опубликовала план действия «Лучшее законотворение» и приняла обязательство

working group on the simplification of instruments and procedures. Members of this group have already alerted the Convention to the need to redouble efforts to recast and formally consolidate Community legislation and to improve legislative drafting in order to produce clear texts more consistent with existing legislation.

Social Charter

All the Member States except the United Kingdom adopted the Charter of the Fundamental Social Rights of Workers, commonly known as the Social Charter, in 1989 in the form of a declaration. It is seen as a political instrument containing «moral obligations» whose object is to guarantee that certain social rights are respected in the countries concerned. These primarily relate to the labour market, vocational training, equal opportunities and the working environment. It also contains an explicit

інституційної реформи», створена за Лаєкєнською декларацією, має робочу групу зі спрощення інструментів і процедур. Члени цієї групи вже підняли за тривою Конвенцію для потреби подвоєння зусиль з переплавки і формальної консолідації законодавства Співтовариства і з покращання законодавчого проектування з метою створення чітких текстів, що більше відповідають чинному законодавству.

Соціальна хартія

Всі держави — члени, окрім Об'єднаного Королівства, прийняли у 1989 році у формі декларації «Хартію фундаментальних соціальних прав працівників», яка всім відома як «Соціальна хартія». Вона розглядається як політичний інструмент, що містить «моральні зобов'язання», метою якого є гарантування того, щоб певні соціальні права поважались у відповідних країнах. Це передусім стосується ринку праці, професійного навчання, рівних можливостей і три-

«законодавать меньше, но лучше». Совет Министров ныне создаёт рабочую группу для воплощения этого плана. Параллельно «Европейская Конвенция по институциональной реформе», созданная Лаекенской декларацией, имеет рабочую группу по упрощению инструментов и процедур. Члены этой группы уже подняли по тревоге Конвенцию для потребности удвоения усилий по переплавке и формальной консолидации законодательства Сообщества и по улучшению законодательного проектирования с целью создания четких текстов, больше соответствующих действующему законодательству.

Социальная хартия

Все государства — члены, кроме Объединенного Королевства, приняли в 1989 году в форме декларации «Хартию фундаментальных социальных прав работников», которая всем известна как «Социальная хартия». Она рассматривается в качестве политического инструмента, содержащего «моральные обязательства», целью которого является гарантирование того, чтобы определенные социальные права уважались в соответствующих странах. Это, прежде всего,

request to the Commission to put forward proposals for translating the content of the Social Charter into legislation. The Social Charter has been followed up by social action programmes.

Social dialogue

Social dialogue is the term used to describe a joint consultation procedure involving the social partners at European level (UNICE, CEEP, ESC). It involves discussion, joint action and sometimes negotiations between the European social partners, and discussions between the social partners and the Union institutions.

It was started by the European Commission in 1985, and ever since the Single European Act the Treaty has formally required the Commission to develop the dialogue (Article 139, formerly Article 118b). So far the outcome has been fifteen joint opinions on (among other things) economic growth, the introduction of new technology, education, and vocational training. Social dialogue may also lead to contractual relationships, including agreements, the implementation of which

дового довілля. Вона також містить чітко висловлений запит до Комісії висунути пропозиції про переклад змісту Соціальної хартії у законодавство. За Соціальною хартією пішли програми соціальної дії.

Соціальний діалог

Соціальний діалог є терміном, який використовується для опису процедури спільного консультування, що охоплює соціальних партнерів на Європейському рівні (UNICE, CEEP, ESC). Він охоплює дискусію, спільну дію та інколи переговори між Європейськими соціальними партнерами і інституціями Союзу.

1985 року Європейською Комісією було заявлено, а з часу Єдиного Європейського акту Договір формально вимагає від Комісії розвивати діалог (стаття 139, колишня стаття 118b). До цих пір результатом були п'ятнадцять сумісних висновків з (між інших речей) економічного зростання, запровадження нової технології, освіти і професійного навчання. Соціальний діалог може також вести до контрактних взаємовідносин, включаючи

кається ринка труда, професійного навчання, рівних можливостей і трудової середовища. Вона також містить чітко виражений запит до Комісії висунути пропозиції про переклад змісту Соціальної хартії в законодавство. За Соціальною хартією пішли програми соціального дій.

Соціальний діалог

Соціальний діалог являється поняттям, використовуваним для опису процедури спільного консультування, що охоплює соціальних партнерів на Європейському рівні (UNICE, CEEP, ESC). Він включає дискусію, спільне дійство і іноді переговори між Європейськими соціальними партнерами і інститутами Союзу.

В 1985 році Європейською Комісією було заявлено, а з часу Єдиного Європейського акту Договір формально вимагає від Комісії розвивати діалог (стаття 139, колишня стаття 118b). К наші дні вийшло п'ятнадцять сумісних висновків з (між інших речей) економічного зростання, запровадження нової технології, освіти і професійного навчання. Соціальний діалог може також вести до контрактних взаємовідносин, включаючи

is subject to a decision by the Council on a proposal from the Commission. There have been two agreements of this type between employers and labour to date — on parental leave and on part-time working.

Besides this ongoing dialogue between the two sides of industry, the Commission organised the first European Forum on social policy in March 1996, which brought together representatives of voluntary organisations, non-governmental organisations, trade unions, employers' organisations, the European Union institutions and the Member States.

Social partners

The Commission is required to consult various social partners when it wants to submit proposals in this field. This social dialogue occurs via the three main organisations representing the social partners at European level:

- the European Trade Union Confederation (ETUC),
- the Union of Industries of the European

угоди, запровадження яких є предметом рішення Ради за пропозицією Комісії. Були дві угоди цього типу між працедавцями і працівниками — про батьківську відпустку і про зайнятість неповний день.

Окрім цього діалогу, що тривав, між двома сторонами промисловості, Комісія організувала перший Європейський форум з соціальної політики у березні 1996 року, який зібрав разом представників добровільних організацій, неурядових організацій, профспілок, організацій працедавців, інституцій Європейського Союзу і держав-членів.

Соціальні партнери

Комісія зобов'язана проконсультуватися з різними соціальними партнерами, якщо вона хоче подати пропозиції, у цій сфері, Соціальний діалог має місце за допомогою трьох основних організацій, що представляють соціальних партнерів на Європейському рівні:

- Європейської профспілкової конфедерації (ETUC);

циальный диалог может также вести и контрактным взаимоотношениям, включая соглашения, внедрения которых является предметом решения Совета по предложению Комиссии. К настоящему времени было два соглашения этого типа между работодателями и работниками — о родительском отпуске и о занятости в течение неполного рабочего дня. Кроме этого продолжается диалог между двумя сторонами промышленности, Комиссия организовала первый Европейский форум по социальной политике в марте 1996 года, который собрал вместе представителей добровольных организаций, неправительственных организаций, профсоюзов, организаций работодателей, институтов Европейского Союза и государств — членов.

Социальные партнеры

Комиссия обязана проконсультироваться с различными социальными партнерами, если она хочет представить предложения в этой сфере. Социальный диалог имеет место посредством трех главных организаций, представляющих социальных партнеров на Европейском уровне:

- Европейской профсоюзной конфедерации (ETUC);

Community (UNICE),
• the European Centre for Public Enterprise (CEEP).

The Commission's job is therefore to take all necessary steps to encourage and facilitate consultation with the social partners on the future development of Community action and on the content of any proposals on the European Union's social policy, which is essentially concerned with the labour market.

A consultative assembly of economic and social partners in Europe was created as early as 1957 with the Treaty of Rome. Its role was to involve these various interest groups in building the common market. Its members are drawn from representatives of three categories: employers, workers and independent occupations. The Single European Act and the Treaty on European Union increased the number of areas in which this assembly, the Economic and Social Committee, must be consulted by the other institutions when they wish to introduce legislation in the social sphere.

— Союзу галузей промисловості Європейського Співтовариства (UNICE);

— Європейського центру з публічного підприємства (CEEP).

Робота Комісії полягала у прийнятті всіх необхідних кроків для заохочення і полегшення консультацій з соціальними партнерами про подальший розвиток дії Співтовариства та про зміст будь-яких пропозицій з соціальної політики Європейського Союзу, яка суттєво зачіпає ринок праці.

Консультативна асамблея економічних і соціальних партнерів у Європі була створена ще 1957 року за Римським договором. Її роль полягала у включенні цих різних груп інтересів у будівництво спільного ринку. До її членів залучаються представники трьох категорій: працедавці, працівники і особи незалежного працевлаштування.

Єдиний Європейський акт і Договір про Європейський Союз збільшили кількість сфер, щодо яких з цієї асамблею та Економічним і Соціальним комітетам мусять консультуватися інші інституції, якщо вони хочуть запроваджувати законодавство з соціальної сфери.

— Союза отраслей промышленности Европейского Сообщества (UNICE);

— Европейского центра по публичному предприятию (CEEP).

Работа Комиссии заключается в принятии всех необходимых шагов для поощрения и облегчения консультаций с социальными партнерами по дальнейшему развитию действия Сообщества и содержанию любых предложений по социальной политике Европейского Союза, которая существенно затрагивает рынок труда.

Консультационная ассамблея экономических и социальных партнеров в Европе была создана еще в 1957 году по Римским договорам. Ее роль состояла в включении этих различных групп интересов в строительство общего рынка. В ее члены привлекаются представители трех категорий: работодатели, работники и лица независимого трудоустройства. Единный Европейский акт и Договор о Европейском Союзе увеличили количество сфер, относительно которых с этой ассамблеей и Экономическим и Социальным Комитетом должны консультироваться другие институты, если они хотят вводить законодательство по социальной сфере.

Social policy

The Social Policy Agreement signed by fourteen Member States has been incorporated into the EC Treaty by the Treaty of Amsterdam, so putting an end to a complex situation. From 1993 to 1999 there were two distinct legal bases for social policy measures: the EC Treaty itself and a separate agreement from which the United Kingdom had opted out. Now all social policy measures can be adopted on the basis of the new Title XI of the EC Treaty.

The objectives set by the Treaty draw on the 1961 European Social Charter and the 1989 Community Charter of the Fundamental Social Rights of Workers. They were already incorporated in the Social Policy Agreement and cover employment promotion, proper social protection, dialogue between management and labour, the development of human resources, and combating exclusion (Article 136).

Depending on the matter in had the Council decides:

- either by the codecision procedure after consulting the Economic and Social Committee and the Committee of the Regions;
- or unanimously on a Commission proposal after consulting the European Parliament, the

Соціальна політика

Угода з соціальної політики, підписана чотирнадцятьма державами-членами, була включена до Договору про Європейське Співтовариство Амстердамським договором, поклавши край заплутаній ситуації. Від 1993 року до 1999 року були дві відмінні правові основи для заходів з соціальної політики: власне Договір про Європейське Співтовариство і окрема угода, у якій не брало участь Об'єднане Королівство. Нині всі заходи соціальної політики можуть бути прийнятими на основі нового розділу XI Договору про Європейське Співтовариство.

Цілі, встановлені Договором, спираються на «Європейську соціальну хартію» 1961 року і «Хартію Співтовариства з фундаментальних соціальних прав працівників» 1989 року. Вони вже включені до «Угоди про соціальну політику» і охоплюють службове підвищення, належний соціальний захист, діалог між управлінням і працею, розвиток людських ресурсів і боротьбу з виключенням (стаття 136). Залежно від питання, що розглядається, Рада вирішує:

— або ж за процедурою спільного прийняття рішень після консультації з Економіч-

Социальная политика

Соглашение по социальной политике, подписанное четырнадцатью государствами-членами, было включено в Договор о Европейском Сообществе Амстердамским договором, положив конец запутанной ситуации. С 1993 года по 1999 год существовали две отличающиеся правовые основы по мерам по социальной политике: собственно Договор о Европейском Сообществе и отдельное соглашение, в котором не принимало участие Объединенное Королевство. Нынче все меры социальной политике могут быть приняты на основе нового раздела XI Договора о Европейском Сообществе. Цели, установленные Договором, опираются на «Европейскую социальную хартію» 1961 года и «Хартію Сообщества по фундаментальным социальным правам работников» 1989 года. Они уже включены в «Соглашение о социальной политике» и охватывают продвижение по службе, надлежащую социальную защиту, диалог между управлением и трудом, развитие людских ресурсов и борьбу с исключением (статья 136).

В зависимости от рассматриваемого вопроса Совет решает:

— или же по процедуре совместного принятия решений после кон-

Economic and Social Committee and the Committee of the Regions.

Sole control
See Concentration

Specialisation agreement

Agreement between undertakings relating to the conditions under which they specialise in the production of a narrow or specific range of goods and/or services. Agreements on specialisation can contribute to improving the production or distribution of goods, because the undertakings concerned can concentrate on the manufacture of certain products and thus operate more efficiently and supply the products more cheaply. Specialisation agreements are divided into agreements whereby one participant gives up the manufacture of certain products or provision of certain services in favour of another participant (unilateral specialisation), agreements whereby each participant gives up the manufacture of certain products or provision of certain services

ним і Соціальним Комітетом і Комітетом регіонів.

— або ж одноставно за пропозицією Комісії і після консультації з Європейським парламентом, Економічним і соціальним комітетом і Комітетом регіонів.

Єдиний контроль

Угода про спеціалізацію

Угода між двома підприємствами, що стосуються умов, за яких вони спеціалізуються на виробництві вузького або специфічного набору товарів і/або послуг. Угоди зі спеціалізації можуть здійснювати внесок у покращення виробництва або дистрибуторства товарів, тому що задіяні підприємства можуть концентруватися на виготовленні певних продуктів і, таким чином, функціонувати ефективніше та дешевше постачати ці продукти. Спеціалізаційні угоди підрозділяються на угоди, де один учасник відмовляється від виготовлення певних продуктів або надання певних послуг на користь іншого (одностороння спеціалізація), угоди, за яких кожен учасник відмовляється від виготовлення певних продуктів

консультацій с Економіческим и социальным комитетом и Комитетом регионов.

— или же единогласно по предложению Комиссии и после консультации с Европейским парламентом, Экономическим и Социальным Комитетом и Комитетом регионов.

Єдинственный контроль

Соглашение о специализации

Соглашение между двумя предприятиями, касающиеся условий, при которых они специализируются на производстве узкого или специфического набора товаров и/или услуг. Соглашения по специализации могут осуществлять вклад в улучшение производства или дистрибуторства товаров, потому что задействованные предприятия могут концентрироваться на изготовлении определенных продуктов и, таким образом, функционировать эффективнее и дешевле снабжать эти продукты. Специализационные соглашения подразделяются на соглашения где один участник отказывается от изготовления определенных продуктов или оказания определенных услуг в пользу другого (односторонняя специализация), соглашения, по которым

in favour of another participant (reciprocal specialisation), and agreements whereby the participants undertake to jointly manufacture certain products or provide certain services (joint production). The issue is covered by a specific ►block exemption regulation.

See: Council Regulation (EC) No 2658/2000 of 29 November 2000 on the application of Article 81(3) of the Treaty to categories of specialisation agreements (OJ L 304, 5.12.2000)

Spill-over effects

Side effects of an agreement or a merger between two or several firms which affect competition between them in another relevant market than the one covered by the agreement or the merger in question. Spill-over effects are referred to in Article 2(4) of the Merger Regulation, which concerns the creation of a joint venture that has as its object or effect the coordination of the competitive behaviour of undertakings that remain independent. In that case, the Commission shall appraise this coordination taking also into account whether two or more parent companies retain to a significant extent activities in a market which is downstream or upstream from

або надання певних послуг на користь іншого учасника (взаємна спеціалізація) та угоди, за яких учасники беруть зобов'язання спільно виготовляти певні продукти або надавати певні послуги (сумісне виробництво). На питання поширюється специфічне блоково-виключне регулювання.

Переливні наслідки

Побічні наслідки угоди або злиття двох або більше фірм, які впливають на конкуренцію між ними на іншому належному ринку, ніж той, на який розповсюджуються угода або злиття, що розглядаються. На переливні наслідки міститься посилення в ч. 4 ст. 2 «Регламенту про злиття», який стосується створення спільних підприємств, яке за свою мету або наслідок мають координацію конкурентної поведінки підприємств, що залишаються незалежними. У цьому випадку Комісія оцінює цю координацію, беручи також до розрахунку чи зберігають дві або більше материнські компанії в значному розмаху діяльність на ринку, який є висхід-

каждый участник отказывается от изготовления определенных продуктов или оказания определенных услуг в пользу другого участника (взаимная специализация) и соглашения, при которых участники принимают обязательства изготавливать совместно определенные продукты или оказывать определенные услуги (совместное производство). На вопрос распространяется специфическое блоково-исключительное регулирование.

Переливные последствия

Сторонние последствия соглашения или слияния двух или больше фирм, влияющие на конкуренцию между ними на ином надлежащем рынке, чем тот, на который распространяются рассматриваемые соглашение или слияние. На переливные последствия имеется ссылка в ч. 4 ст. 2 «Регламента о слиянии», который касается создания совместных предприятий, которое в качестве своей цели или последствием имеет координацию конкурентного поведения предприятий, остающихся независимыми. В этом случае Комиссия оценивает эту координацию, принимая также в расчет сохраняют ли две или больше материнские ком-

that of the joint venture or in a neighbouring market closely related to this market.

Stability and Growth Pact

The Stability and Growth Pact has to be seen against the background of the third stage of economic and monetary union, which began on 1 January 1999. Its aim is to ensure that the Member States continue their budgetary discipline efforts once the single currency has been introduced.

In practical terms the Pact comprises a European Council resolution (adopted at Amsterdam on 17 June 1997) and two Council Regulations of 7 July 1997 laying detailed technical arrangements (one on the surveillance of budgetary positions and coordination of economic policies and the other on implementing the excessive deficit procedure).

In the medium term the Member States have undertaken to pursue the objective of a balanced or nearly balanced budget and to present the Council and the Commission with a stability programme by 1 March 1999 (the programme will then be updated an-

ним або низхідним від ринку спільного підприємства або у сусідньому ринку, тісно пов'язаному з цим ринком.

Пакт про стабільність і зростання

На «Пакт про стабільність і зростання» необхідно дивитися на фоні третьої фази економічного і валютного союзу, яка розпочалася 1 січня 1999 року. Його мета полягає у тому, щоб забезпечити продовження дотримання державами-членами зусиль з бюджетної дисципліни після запровадження єдиної валюти.

На практиці Пакт охоплює резолюцію Європейської Ради (прийняту в Амстердамі 17 червня 1997 року) та два регламенти Ради від 7 липня 1997 року, що заклали технічні деталі облаштування (один про нагляд за бюджетними позиціями і координацію економічної політики, а інший — про запровадження процедур з надлишкового дефіциту).

У середньостроковому проміжку часу держави-члени взяли зобов'язання досягти мети, — збалансованого або майже збалансованого бюджету і надати Раді і Комісії до 1 березня 1999 року програму

пани в значительном размахе деятельность на рынке, являющемуся исходящим или исходящим от рынка совместного предприятия на соседнем рынке, тесно связанном с этим рынком.

Пакт о стабильности и росте

На «Пакт о стабильности и росте» необходимо смотреть на фоне третьей фазы экономического и валютного союза, которая началась 1 января 1999 года. Его цель состоит в том, чтобы обеспечить продолжение соблюдения государствами — членами усилий по бюджетной дисциплине после введения единой валюты.

На практике Пакт охватывает резолюцию Европейского Совета (принятую в Амстердаме 17 июня 1997 года) и два регламента Совета от 7 июня 1997 года, заложивших подробные технические устройства (один о надзоре за бюджетными позициями и координации экономической политики, а другой — о введении процедур по чрезмерному дефициту).

В среднесрочном промежутке времени государства-члены приняли обязательства достичь цели, — сбалансированного бюджета и представить Совету и Комиссии к 1 марта

nually). Along the same lines, States not taking part in the third stage of EMU are required to submit a convergence programme.

The Stability and Growth Pact opens the way for the Council to penalise any participating Member State which fails to take appropriate measures to end an excessive deficit. Initially, the penalty would take the form of a non-interest-bearing deposit with the Community, but it could be converted into a fine if the excessive deficit is not corrected within two years.

State aid

Article 87 (formerly Article 92) of the EC Treaty states that «any aid granted by a Member State or through State resources in any form whatsoever which distorts or threatens to distort competition by favouring certain undertakings or the production of certain goods shall, insofar as it affects trade between Member States, be incompatible with the common market.»

The European Commission and the Court of Justice have placed a very

стабільності (після того програма буде оновлюватися щорічно). У тому ж дусі держави, які не беруть участі у третій фазі економічного і валютного союзу, зобов'язуються надати програму конвергенції. «Пакт про стабільність і зростання» відкриває Раді шлях для покарання будь-якої держави-учасниці, яка не вживає належних заходів для припинення надлишкового дефіциту. Спочатку покарання буде мати форму безвідсоткового депозиту у Співтоваристві, але може бути перетворено у штраф, якщо надлишковий дефіцит не коригується протягом двох років.

Державна допомога

Стаття 87 (колишня стаття 92) Договору про Європейське Співтовариство заявляє, що «будь-яка допомога, надана державою-членом або через державні ресурси у будь-якій формі, яка спотворює чи погрожує спотворити конкуренцію, надаючи перевагу певним підприємствам або виробництву певних товарів, оскільки вона впливає на торгівлю між державами-членами, несумісною з спільним ринком».

1999 года программу стабильности (после того программа будет обновляться ежегодно). В том же ключе государства, которые не принимают участие в третьей фазе экономического и валютного союза обязуются представить программу конвергенции.

«Пакт о стабильности и росте» открывает Совету дорогу к наказанию любого государства, которое не применяет надлежащих мер с тем, чтобы прекратить избыточный дефицит. Вначале наказание будет иметь форму беспроцентного депозита в Сообществе, но может быть превращено в штраф, если избыточный дефицит не корректируется в течении двух лет.

Государственная помощь

Статья 87 (бывшая статья 92) Договора о Европейском Сообществе заявляет, что «любая помощь, предоставленная государством-членом или через государственные ресурсы в любой форме, которая искажает или угрожает исказить конкуренцию, предоставляя преимуществу определенным предприятиям или производству определенных товаров, является, поскольку она влияет на торговлю между государствами, несовмес-

broad interpretation on the concept of «aid» as regards the body granting it, which may range from the State itself to a regional or local authority, from a body over which the State directly or indirectly exerts a decisive influence to a private-sector enterprise or a public corporation, etc. Accordingly, any advantage conferred by the State is regarded as state aid where:

- it confers an economic advantage on the recipient;
- it is granted selectively to certain enterprises or products;
- it may distort competition;
- it affects trade between Member States.

The prohibition applies to a whole panoply of aid measures, whether direct (grants) or indirect (e.g. measures that relieve an enterprise of financial charges) and regardless of their basis or purpose. However, an absolute prohibition of state aid is impossible and Article 87(2) and (3) provides for a number of exemptions for aid that is compatible with the common market and for aid that may be compatible under certain conditions.

On the basis of Article 88 (formerly Article 93) of the Treaty, the procedural Regulation on state aid stipulates that any aid or any aid scheme must be notified to the

Європейська Комісія і Суд Справедливості поклали дуже широке тлумачення на концепцію «допомоги», що стосується органу, який її надає, який може охоплювати державу як таку, так і регіональні або місцеві власті, з органу яких держава прямо або опосередковано здійснює вирішальний вплив на підприємство приватного сектора або на державну корпорацію тощо.

Відповідно, будь-яка перевага, надана державою, вважається державною допомогою, якщо:

— вона надає одержувачу економічну перевагу;

— вона надається вибірково певним підприємством або продуктам;

— вона може спотворити конкуренцію;

— вона впливає на торгівлю між державами-членами.

Забора на застосовується до цілого комплексу заходів з допомоги, чи то прямих (грантів), або опосередкованих (наприклад, заходів, які звільняють підприємство від фінансових виплат) незалежно від їх основи чи мети.

Все ж таки, повна заборона державної допомоги є неможливою і частини 2 і 3 статті 87 передбачають ряд винятків для допомоги, яка може бути сумісною за певних умов.

тимой с общим рынком».

Європейская Комиссия и Суд Справедливости возложили очень широкое толкование на концепцию «помощи», что касается органа, ее представляющего, который может охватывать государство как таковое, так и региональные или местные власти, из органа которых государство прямо или косвенно осуществляет решающее влияние на предприятие частного сектора или на государственную корпорацию и т. д.

Соответственно, любое преимущество, представленное государством, считается государственной помощью, если:

— оно предоставляет получателю экономическую выгоду;

— оно предоставляется избирательно определенным предприятиям или продуктам;

— оно может исказить конкуренцию;

— оно влияет на торговлю между государствами-членами.

Запрет применяется к целому комплексу мер по помощи, — то ли прямым (грантам) то ли косвенным (например, мерам, освобождающим предприятия от финансовых выплат) независимо от их основы или цели.

Все же, полный запрет государственной помощи

Commission and approved by it before being implemented. However, the prior notification requirement is relaxed by the Regulation on horizontal state aid, which authorises the Commission to exempt by way of regulation certain categories of aid including training aid, employment aid, aid for small and medium-sized enterprises and aid of minor importance.

By drafting new Community guidelines and frameworks, the Commission has clarified the conditions under which other forms of state aid pursuing horizontal objectives such as regional development aid, environmental aid and research aid may be granted.

На основі статті 88 (колишня стаття 93) Договору, процедурний Регламент про державну допомогу встановлює, що будь-яка допомога, а бо будь-яка схема допомоги має повідомлятися Комісії і схвалюватися нею до того як застосовуватися. Все ж таки, вимога про попереднє повідомлення послабляється Регламентом про горизонтальну державну допомогу, який уповноважує Комісію надавати винятки регуляторним шляхом певним категоріям допомоги, включаючи допомогу на професійну підготовку, допомогу із зайнятості, допомогу дрібним і середнім підприємствам і допомогу невеличкого значення. Створюють нові постанови і основні Співтовариства, комісія вточнила умови, за яких інші форми державної допомоги, що спрямовуються на горизонтальні цілі, такі як допомога з регіонального розвитку, допомога щодо довкілля і допомога на дослідження, можуть надаватися.

является невозможным и части 2 и 3 статьи 87 предусматривают ряд исключений для помощи, являющейся совместимой с общим рынком и для помощи, которая может быть совместимой при определенных условиях.

На основе статьи 88 (бывшая статья 93) Договора, Процедурный регламент государственной помощи устанавливает, что любая помощь или любая схема помощи должна извещаться Комиссией и одобряться ею до того, как она применяется. Все же, требования о предварительном уведомлении ослабляется Регламентом о горизонтальной государственной помощи, который уполномочивает Комиссию предоставлять исключения регуляторным путем определенным категориям помощи, включая помощь по профессиональной подготовке, помощь по занятости, помощь мелким и средним предприятиям и помощь маленького значения.

Создавая новые представления и основы Сообщества, Комиссия прояснила условия, при которых другие формы государственной помощи, направляемой на горизонтальные цели, такие как помощь по региональному развитию, помощь по окру-

Structural Funds and Cohesion Fund

The Structural Funds and the Cohesion Fund are part of the Community's structural policy, which is intended to narrow the gaps in development among the regions and Member States of the European Union. The Funds participate fully, therefore, in pursuing the goal of economic and social cohesion.

The budget allocated to the Community's regional policy for the period 2000—06 is EUR 213 billion, comprising EUR 195 billion for the Structural Funds and EUR 18 billion for the Cohesion Fund. It represents 35% of the Community budget, and is therefore the second largest budget item.

There are four Structural Funds:

- The European Regional Development Fund (ERDF), set up in 1975, is the largest of these. It provides support for the creation of infrastructure, productive job-creating investment, mainly for businesses, and local development projects.

The European Social Fund (ESF), set up in 1958, contributes to the integration into working life of the unemployed and disadvantaged

Структурні фонди і Фонд зчіпки

Структурні фонди і Фонд зчіпки є частиною структурної політики Співтовариства, яка передбачає звуження прогалин у розвитку регіонів і держав-членів Європейського Союзу. Фонди беруть повну участь у досягненні мети з економічної і соціальної зчіпки.

Бюджет, виділений регіональній політиці Співтовариства на період 2000—2003 років, складає 213 млрд євро, включаючи 195 млрд євро — для Фонду зчіпки. Це становить 35% бюджету Співтовариства і є другою за величиною бюджетною позицією.

Існує чотири Структурних фонди:

- Фонд Європейського регіонального розвитку (ERDF), засновано 1975 року, є найбільшим серед них.

Він надає допомогу, головним чином бізнесу, і проектам місцевого розвитку створенню інфраструктури, інвестуванню у створення продуктивних робочих місць.

Європейський соціальний фонд (ESF), засновано 1958 року, здійснює внесок в інтеграцію в трудове життя безробітних і незахи-

жающей среде и помощь на исследования могут предоставляться.

Структурные фонды и Фонд сцепления

Структурные фонды и Фонд сцепления являются частями структурной политики Сообщества, которая предусматривает сужение разрывов в развитии регионов и государств-членов

Европейского Союза. Фонды принимают полное участие в достижении цели по экономическому и социальному сцеплению.

Бюджет, выделенный региональной политике Сообщества на период 2000—2003 годов, составляет 213 млрд. евро, включая 195 млрд евро Фонда сцепки. Это представляет 35% бюджета Сообщества и является второй по величине бюджетной позицией.

Существует четыре структурных фонда:

- Фонд Европейского регионального развития (ERDF), учрежден в 1975 году, является самым крупным из них. Он предоставляет помощь главным образом бизнесу и проектам местного развития в создании инфраструктур, инвестировании в создание производительных рабочих мест.

Европейский социальный фонд (ESF), учрежден в 1958 году,

sections of the population, mainly by funding training measures.

- The European Agricultural Guidance and Guarantee Fund (EAGGF), also set up in 1958 as a financing tool for the common agricultural policy, has two sections: a «Guidance» section providing support for rural development and aid for farmers established in areas lagging behind in their development and a «Guarantee» section financing common market organisations along with rural development measures in other parts of the Community;

- The Financial Instrument for Fisheries Guidance (FIFG) was created in 1993. It seeks to adjust and modernise equipment and material in the sector and to diversify the economies of areas dependent on fishing.

In order to improve the effectiveness of Community action during the period 2000-06, the Commission communication «Agenda 2000» proposed an extensive reform of the structural policy whose financial implications were established at the Berlin Council meeting in 1999. This reform increased the concentration of assistance and simplified the procedures for its allocation and management by reducing the number of priority objectives to three:

чених секторів населення, головним чином фінансуючи заходи з навчання.

— Фонд Європейського сільськогосподарського спрямування і гарантування (EAGGF), також засновано 1958 року як фінансове знаряддя з спільної сільськогосподарської політики, має дві секції: секція «спрямування», що надає допомогу сільському розвитку і допомогу фермерам, що діють у районах, які відстають у своєму розвитку, і секція «гарантування», яка фінансує спільні ринкові організації разом із заходами щодо місцевого розвитку у інших частинах Співтовариства.

— Фінансовий інструмент для спрямування рибальства (FIFG), було створено 1993 року. Спрямовується на пристосування і модернізацію обладнання і матеріалу у цьому секторі та на диверсифікацію економік районів, що залежать від рибальства. З метою підвищення ефективності діяльності Співтовариства впродовж періоду 2000—2006 років, повідомлення Комісії «Порядок денний — 2000» запропонувало широку реформу структурної політики, фінансові аспекти якої були визначені берлінською зустріччю Ради 1999 року. Ця реформа посилила кон-

Осуществляет вклад в интеграцию в трудовую жизнь безработных и незащищенных секторов населения, главным образом, финансируя мероприятия по обучению.

— Фонд Европейского сельскохозяйственного направления и гарантирования (EAGGF), также учрежден в 1958 году в качестве финансового орудия по общей сельскохозяйственной политике, имеет две секции: секция «направления» предоставляющая помощь сельскому развитию и помощь фермам, действующим в районах, которые отстают в своем развитии, и секция, «гарантирования», которая ориентирует общине рыночные организации вместе с мероприятиями по общему развитию в других частях Сообщества.

— Финансовый институт по направлению рыболовства (FIFG), был создан в 1993 году. Направлен на приспособление и модернизацию оборудования и материала в этом секторе и на диверсификацию экономик районов, зависящих от рыболовства.

С целью повышения эффективности деятельности Сообщества в течение периода 2000—2006 годов, извещение Комиссии «Повестка дня — 2000» предложило широкою

- Objective 1 contributes to the development and structural adjustment of the regions whose development is lagging behind and which have a per capita GNP of less than 75% of the Community average;

- Objective 2 supports the economic and social conversion of areas with structural difficulties such as those undergoing economic change, declining rural areas and areas dependent on fishing, problem urban areas, and geographical areas with serious natural or demographic handicaps;

- Objective 3 supports the adjustment and modernisation of policies and systems of education, training and employment for regions outside the regions eligible for Objective 1.

In the same period, there are also four Community initiatives designed to try out new forms of development to deal with specific difficulties. They will receive 5.35% of the allocation for the Structural Funds:

- Interreg III has the goal of stimulating cross-border, transnational and inter-regional cooperation;

- Leader + seeks to promote the socio-economic development of rural areas;

- Equal provides for the development of new practices to fight against discrimination and ine-

центрацію допомоги і спростила процедури її розподілу та управління, скоротивши кількість пріоритетних цілей до трьох:

— мета 1 здійснює внесок у розвиток і структурне прилаштування регіонів, розвиток яких відстає і які мають показник ВВП на душу населення, що є меншим, ніж 75% середнього для Співтовариства;

— мета 2 підтримує економічну і соціальну конверсію районів з структурними труднощами, — таких, де відбуваються економічні зміни, занепадаючих сільських районів, і районів, залежних від риболовства, проблемних міських районів і географічних районів з серйозними природними або демографічними вадами;

— мета 3 підтримує пристосування і модернізацію політики і систем освіти, навчання і зайнятості для регіонів, що знаходяться поза регіонами, що підпадають під мету 1.

Для того ж періоду існують чотири ініціативи Співтовариства, призначені для випробування нових форм розвитку, щоб поводитися із специфічними труднощами. Вони одержують 5,35% суми, виділеної Структурних фондів:

«Інтеррег — III» має за мету стимулювати транс-

реформу структурної політики, финансовые аспекты которой был определены берлинской встречей Совета в 1999 году. Эта реформа усилила концентрацию помощи и упростила процедуры ее распределения и управления, сократив количество приоритетных целей к трем:

— цель 1 осуществляет вклад в развитие и структурное приспособление регионов, развитие которых отстает, и которые имеют показатель ВВП на душу населения, составляющих меньше, чем 75% среднего для Сообщества;

— цель 2 поддерживает экономическую и социальную конверсию районов с структурными трудностями, — таких, где происходит экономические изменения, упадочных сельских районов и районов, зависимых от рыболовства, проблемных городских районов и географических районов с серьезными природными или демографическими изъятиями;

— цель 3 поддерживает приспособление и модернизацию политики и систем образования, обучения и занятости вне регионов, подпадающих под цель 1.

Для того же периода существуют четыре инициативы Сообщества, предназначенные для

qualities of every kind in access to the labour market;

- Urban II encourages economic and social regeneration of depressed cities and suburbs.

A Cohesion Fund was set up in 1993 to further strengthen the structural policy. It is intended for countries with a per capita GNP of less than 90% of the Community average, that is to say, Greece, Spain, Ireland and Portugal. The purpose of the Cohesion Fund is to grant financing to environment and transport infrastructure projects.

кордонне, транснаціональне та внутрішньрегіональне співробітництво;

— «Лідер плюс» спрямовується на прийняття соціально-економічному розвитку сільських районів;

— «Рівний» передбачає розвиток нових методів боротьби з дискримінацією і нерівністю будь-якого виду у доступі до ринку праці;

— «Урбан II» заохочує економічне і соціальне відродження занепалих міст та передмість.

Фонд зціпки було утворено 1993 року для подальшого посилення структурної політики. Він призначається для країн з показником ВВП на душу населення, що є меншим ніж 90%, від середнього у Співтоваристві, тобто Греції, Іспанії, Ірландії і Португалії. Мета фонду зціпки полягає у наданні фінансування на проекти з довілля та транспортної інфраструктури.

испытания новых форм развития, чтобы бороться со специфическими трудностями. Они получают 5,35% суммы, предоставленной Структурным фондам:

— «Интеррег — III» имеет целью стимулирование трансграничного, транснационального и внутри регионального сотрудничества;

— «Лидер плюс» нацеливается на содействие социально-экономическому развитию сельских районов;

— «Равный» предусматривает развитие новых методов борьбы с дискриминацией и неравенством любого вида в доступе к рынку труда.

— «Урбан — II» поощряет экономическое и социальное возрождение упадочных городов и пригородов.

Фонд сцепки был создан в 1993 году для дальнейшего усиления структурной политики. Он предназначен для стран с показателем ВВП на душу населения, которой меньше, чем 90% среднего в Сообществе, то есть Греции, Испании, Ирландии и Португалии. Цель Фонда сцепления состоит в предоставлении финансирования на проекты по окружающей среде и транспортной инфраструктуре.

Subsidiarity

The subsidiarity principle is intended to ensure that decisions are taken as closely as possible to the citizen and that constant checks are made as to whether action at Community level is justified in the light of the possibilities available at national, regional or local level. Specifically, it is the principle whereby the Union does not take action (except in the areas which fall within its exclusive competence) unless it is more effective than action taken at national, regional or local level. It is closely bound up with the principles of proportionality and necessity, which require that any action by the Union should not go beyond what is necessary to achieve the objectives of the Treaty.

The Edinburgh European Council of December 1992 defined the basic principles underlying subsidiarity and laid down guidelines for interpreting Article 5 (former Article 3b), which enshrines subsidiarity in the EU Treaty. Its conclusions were set out in a declaration that still serves as the cornerstone of the subsidiarity principle.

The Treaty of Amsterdam has taken up the overall approach that follows from this declaration in a Protocol on the application of the

Субсидіарність

Принцип субсидіарності призначений для забезпечення того, щоб рішення, які приймаються, були до громадян настільки близькими, як це лише можливо, і щоб постійно відбувалися перевірки чи є діяльність на рівні Співтовариства виправданою у світлі можливостей, що є наявними на національному, регіональному або локальному рівні. Особливо слід зазначити, — це принцип, за яким Союз не діє (за винятком сфер, які підпадають під його виключну компетенцію), якщо він не є ефективнішим за дію, вжиту на національному регіональному або місцевому рівнях. Він тісно пов'язаний з принципом пропорційності і необхідності і вимагає, щоб будь-яка дія Союзу, не виходила за межі того, що є необхідним для досягнення цілей Договору. Едінбурзька Європейська Рада у грудні 1992 року визначила основні принципи, що лежать в основі субсидіарності і заклала основи для тлумачення статті 5 (колишня стаття 3 «b»), яка записала субсидіарність у Договір про Європейський Союз. Її висновки були зафіксовані у декларації, яка ще й нині слугує нарізним каменем принципу субсидіарності.

Субсидиарность

Принцип субсидиарности предназначен для обеспечения того, чтобы принимаемые решения были для граждан настолько близкими, как это лишь возможно, и чтобы постоянно осуществлялись проверки является ли деятельность на уровне Сообщества оправданной в свете возможностей, имеющихся в наличии на национальном, региональном или локальном уровне. Особенно следует отметить, — это принцип, по которому Союз не действует (за исключением сфер, отнесенных к его исключительной компетенции), если он не является более эффективным, чем действие, примененное на национальном, региональном или местном уровне. Он тесно связан с принципом пропорциональности и необходимости и требует, чтобы любое действие Союза не выходило за пределы того, что является необходимым для достижения целей Договора.

Эдинбургский Европейский Совет в декабре 1992 года определил основные принципы, лежащие в основе субсидиарности и заложил основы для толкования статьи 5 (бывшая статья 3 «b»), которая записала субсидиарность в Договор о Европей-

principles of subsidiarity and proportionality annexed to the EC Treaty. Two of the things this Protocol introduces are the systematic analysis of the impact of legislative proposals on the principle of subsidiarity and the use, where possible, of less binding Community measures.

Each year the European Commission produces a report («Better lawmaking») for the European Council and the European Parliament, which is devoted mainly to the application of the subsidiarity principle.

The Convention on institutional reform established by the Laeken Declaration in December 2001 is preparing, through its Working Group on «Subsidiarity», proposals with a view to taking more account of this principle without detracting from the aim of legislative simplification. It is suggesting the setting up of a political monitoring system (via an early warning system for national parliaments allowing them to deliver a reasoned opinion on a Commission proposal) or a judicial control system (creation of a subsidiarity chamber within the Court of Justice in order to strengthen ex post monitoring). The possibility of abolishing the Protocol on subsidiarity and replacing it by a number of articles in the

Амстердамський договір запозичив загальний підхід, який випливає з цієї декларації, у Протокол про застосування принципів субсидіарності і пропорційності, доданий до Договору про Європейське Співтовариство. Двома речами, які цей Протокол запровадив, є систематичний аналіз впливу законодавчих пропозицій на принцип субсидіарності і використання, де це можливо, менш зобов'язувальних заходів Співтовариства.

Кожного року Європейська Комісія випускає доповідь («Краще законотворення») для Європейської Ради і Європейського парламенту, яка переважно присвячується принципу субсидіарності.

«Конвенція з інституціональної реформи», утворена Лаекенською декларацією у грудні 2001 року, готує своєю Робочою групою з «Субсидіарності» пропозиції з метою більшого взяття до уваги цього принципу без ухилення від мети на законодавче спрощення. Вона пропонує запровадження системи політичного моніторингу (за допомогою систем раннього попередження національних парламентів, яка дозволить їм надавати обґрунтовані висновки щодо пропозицій Ко-

ском Союзе. Її висновки були зафіксовані в декларації, котра все ще служить краеугольним камнем принципу субсидіарності.

Амстердамський договір заїмає загальний підхід, який вистекає з цієї декларації, в Протокол о применении принципів субсидіарності і пропорційності, приурочений к Договору о Европейском Сообществе. Двома речами, которые этот Договор ввел, является систематизированный анализ влияния законодательных предложений на принцип субсидіарности и использование, где это возможно, менее обязывающих мер Сообщества.

Каждый год Европейская Комиссия выпускает доклад («Лучшее законотворение») для Европейского Совета и Европейского парламента, который преимущественно посвящается принципу субсидіарности.

«Конвенция по институциональной реформе», образованная Лаекенской декларацией в декабре 2001 года, готовит своей Рабочей группой по «Субсидіарности» предложения с целью большего внимания во внимание этого принципа без уклонения от цели на законодательное упрощение. Она предлагает

new treaty has also been raised.

Subsidiary powers

Article 308 of the EC Treaty (former Article 235) reflects the realisation by those who drafted the Treaty of Rome that the powers specifically allocated to the Community (executive powers) might not be adequate for the purpose of attaining the objectives expressly set by the Treaties themselves (competence *ratione materiae*).

This article can be used to bridge that gap, since it lays down that «If action by the Community should prove necessary to attain... one of the objectives of the Community and this Treaty has not provided the necessary powers, the Council shall, acting unanimously on a proposal

місії) або судової контрольної системи (утворення субсидіарної палати у Суді Справедливості з метою посилення за зворотню силою моніторингу). Можливість скасування Протоколу із субсидіарності і заміна його на ряд статей у новому договорі також розглядалася.

Субсидіарна влада

Стаття 308 Договору про Європейське Співтовариство (колишня стаття 235) відображає розуміння тими, хто склав Договір Риму, що влада спеціально надана Співтовариству (виконавча влада), може бути неадекватною для досягнення цілей, чітко встановлених власне Договорами (предметна підсудність). Ця стаття може бути використана для наведення мосту через прогалину, оскільки вона встановлює, що: «Якщо для Співтовариства виявиться необхідною для досягнення... однієї з цілей Співтовариства, а цей Договір не надає відповідну владу, то Рада, діючи одностайно за пропозицією Комісії

введение системы политического мониторинга (при помощи системы раннего оповещения национальных парламентов, которая позволит им предоставлять обоснованные заключения по предложению Комиссии) или судебной контрольной системы (образование субсидиарной палаты в Суде Справедливости с целью усиления по обратной силе мониторинга). Возможность упразднения Протокола по субсидиарности и замена его на ряд статей в новом договоре также рассматривалась.

Субсидиарная власть

Статья 308 Договора о Европейском Сообществе (бывшая статья 235) отражает понимание темы, кто составлял Договор Рима, что власть специально предоставленная Сообществу (исполнительная власть), может быть неадекватной для достижения целей, чётко установленных собственными Договорами (предметная подсудность). Эта статья может быть использована для наведения моста через разрыв, поскольку она устанавливает, что: «Если действие Сообщества окажется необходимым для достижения... одной из целей Сообщества, а этот Договор не предоставляет соответствующую власть, то

from the Commission and after consulting the European Parliament, take the appropriate measures.»

Since this provision gives the European Parliament a purely consultative role which does not take into account Parliament's current legislative powers, its improper use could upset the institutional balance. To avoid this, use of Article 308 as a legal basis is often accompanied by other Treaty articles which accord Parliament a greater legislative role.

Substitutability

Measure of the extent to which products may be seen as interchangeable from the viewpoint of producers or consumers. A firm's pricing policy for a specific product is disciplined if consumers have the possibility to buy another product, which they judge as being equivalent by its nature, use and/or price (demand-side substitution). Additional competitive constraint on the firm may stem from producers of other products capable of switching their production without delay

і після консультації з Європейським парламентом, вживає відповідних заходів». Оскільки це положення відводить Європейському парламенту виключно консультативну роль, яка не бере до уваги нинішню законодавчу владу Парламенту, то його неналежне використання може зашкодити інституційному балансу. Щоб цього уникнути, використання статті 308, як легальної основи, часто супроводжується іншими статтями Договору, які відводять Парламенту більшу законодавчу роль.

Замінність

Вимір обсягу, в якому продукти можна розглядати як такі, що є взаємозамінними з погляду виробників або споживачів. Політика ціноутворення фірми щодо конкретного продукту є дисциплінованою якщо споживачі мають можливість купувати інший продукт, який вони вважають як еквівалентний за його природою, використанню і/або ціною (замінність на боці попиту). Додаткові конкурентні примуси щодо фірми можуть впливати від виготівників інших

Совет, действуя единогласно по предложению миссии и после консультации с Европейским парламентом, применяет надлежащие меры». Поскольку это положение предоставляет Европейскому парламенту исключительно консультационную роль, которая не принимает во внимание нынешнюю законодательную власть Парламента, то его ненадлежащее использование может повредить институциональному балансу. Чтобы избежать этого, использование статьи 308, в качестве легальной основы, часто сопровождается другими статьями Договора, которые отводят Парламенту большую законодательную роль.

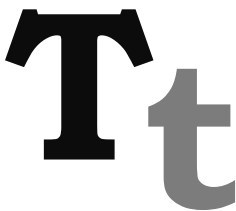
Заменяемость

Измерение объема, в котором продукты можно рассматривать в качестве взаимозаменяемых с точки зрения изготовителей или потребителей. Политика ценообразования фирмы относительно конкретного продукта является дисциплинированной если потребители имеют возможность покупать другой продукт, который они считают в качестве эквивалентного по природе, использованию и/или цене (заменяемость на стороне спроса). Дополнительные конкурентные

towards the product in question at negligible cost and willing to enter into competition on the market segment concerned (supply-side substitution). Product substitutability is an important element in defining the relevant product market (relevant market).

продуктів, які здатні без затримки переключити своє виробництво на продукт, що розглядається, з незначними затратами і бажають вступити в конкуренцію на розглядуваному сегменті ринку (замінність на боці пропозиції). Продуктова замінність є важливим елементом у визначенні належного ринку продукту (належний ринок).

принуждения в отношении фирмы могут вытекать от изготовителей других продуктов, способных без задержки переключить свое производство на рассматриваемый продукт с незначительными издержками и желающих вступить в конкуренцию на рассматриваемом сегменте рынка (заменяемость на стороне предложения). Продуктовая заменяемость является важным элементом в определении надлежащего рынка продукта (надлежащий рынок).

Taxation

Despite the introduction of a single market and economic and monetary union, there is still no genuine Community policy on taxation. Specific provisions are laid down in Articles 90 to 93 of the EC Treaty (former Articles 95 to 99), but the decision-making procedure for taxation requires a unanimous vote in the Council. Up to now this has acted as a brake on the adoption of common rules for direct and indirect taxation.

In order to avoid these obstacles, the Commission now encourages the use of the «closer cooperation» procedure introduced by the Treaty of Amsterdam and developed by the Treaty of Nice. This procedure enables the Commission to propose that a group of at least eight Member States may cooperate on a given matter after receiving the approval of the Council acting by

Оподаткування

Недивлячись на запровадження спільного ринку і економічного та валютного союзу, ще відсутня справжня політика Співтовариства з оподаткування. Спеціальні положення закладені в статтях 90—93 Договору про Європейське Співтовариство (колишні статті 95—99), але процедура прийняття рішень щодо оподаткування вимагає одностайного голосування у Раді. Донині це діяло як гальмо на прийняття спільних правил з прямого і непрямого оподаткування. З метою уникнення цих перешкод, Комісія нині захоплює використання процедури «тісного співробітництва», запровадженої Амстердамським договором і розвитої Ніццьким договором. Процедура дає можливість Комісії запропонувати, щоб група з, щонайменше, восьми держав—членів, співробітничала

Налогообложение

Несмотря на введение общего рынка и экономического и валютного союза, ещё отсутствует настоящая политика Сообщества по налогообложению. Специальные положения заложены в статьях 90—93 Договора о Европейском Сообществе (бывшие статьи 95—99), но процедура принятия решений относительно налогообложения требует единогласного голосования в Совете. К настоящему времени это действовало в качестве тормоза для принятия общих правил по прямому и непрямому налогообложению. С целью устранения этих препятствий, Комиссия нынче поощряет использование процедуры «более тесного сотрудничества», введённой Амстердамским договором и развитой Ниццким договором. Процедура даёт возможность Комиссии пред-

qualified majority. It also encourages the Member States to adopt recommendations aimed at eliminating harmful tax obstacles, rather than binding legislative proposals.

Border controls on VAT were abolished with the introduction of the single market in 1993. Today, products are taxed in the country of purchase but eventually, when the final VAT system has been decided by the Council, they will be taxed in the country of origin. Furthermore, VAT and excise rates have been brought into closer alignment in the different Member States.

The adoption of the single currency is making it increasingly urgent to establish truly common rates of VAT and common rules for corporate taxation in the European Union. A code of conduct on business taxation («tax package») was adopted by the Council in December 1997. Various Commission proposals are currently being scrutinised by the Council, notably on relations between associated companies, taxation of cross-border savings and a common VAT system.

з даного питання після одержання згоди Ради, діючої кваліфікованою більшістю. Вона також заохочує держави—члени приймати рекомендації, спрямовані на усунення шкідливих податкових перепон, а не зобов'язальні законодавчі пропозиції. Прикордонний контроль на податок на додану вартість було усунуто із запровадженням у 1993 році єдиного ринку. Сьогодні продукти оподатковуються у країні купівлі, але згодом, коли остаточною системою податку на додаткову вартість буде прийнята Радою, то вони будуть оподатковуватися у країні походження. Більш того, податок на додану вартість і акцизні ставки були тісніше вирівняні в різних державах—членах. Запровадження єдиної валюти зумовлює зростання нагальності встановлення по-справжньому спільних ставок податку на додану вартість та спільних правил з корпоративного оподаткування у Європейському Союзі. Кодекс поведінки з бізнесового оподаткування («податковий пакунок») було прийнято Радою в грудні 1997 року. Різні пропозиції Комісії нині розглядаються Радою, особливо щодо відносин між асоційованими компаніями, оподатковуван-

лягать, чтобы группа из, по крайней мере, восьми государств—членов, сотрудничала по данному вопросу после получения согласия Совета, действующего квалифицированным большинством. Она также поощряет государства—члены принимать рекомендации, направленные на устранение вредных налоговых препятствий, а не обязывающие законодательные предложения. Пограничный контроль на налог на добавленную стоимость был отменен с введением в 1993 году единого рынка. Сегодня продукты облагаются налогом в стране покупки, но со временем, когда окончательная система налога на добавленную стоимость будет принята Советом, то они будут облагаться налогом в стране происхождения. Более того, налог на добавленную стоимость и акцизные ставки были более выровнены в различных государствах—членах. Введение единой валюты обуславливает возрастание срочности установления по-настоящему общих ставок налога на добавленную стоимость и общих правил по корпоративному налогообложению в Европейском Союзе. Кодекс поведения по налогообложению бизнеса

ня транскордонних заощаджень і спільної системи податку на додану вартість.

Telecommunications

With a view to completion of the internal market, telecommunications liberalisation emerged as a priority for the European Community in 1987 (Green Paper on the development of the common market for telecommunications services and equipment). In 1988, a directive opened up the telecommunications terminals markets to competition.

In the second phase of this development, a directive adopted in 1990 liberalised telecommunications services other than voice telephony. It was extended in 1994 to satellite communications and broadcasting services and then, in 1996, to cable television networks and mobile communications. At the same time, an open telecommunications infrastructure and services network (ONP) was put in place from 1990. The adoption of common rules allowed the conditions of access

Телекомунікації

З метою завершення внутрішнього ринку, лібералізація телекомунікацій з'явилась як пріоритет для Європейського Співтовариства в 1987 році («Зелена книга про розвиток спільного ринку для телекомунікаційних послуг і обладнання»). У 1988 році директива відкрила для конкуренції ринки телекомунікаційних терміналів. На другій фазі цього розвитку директива, прийнята в 1990 році, лібералізувала телекомунікаційні послуги (за винятком голосової телефонії). Вона була поширена в 1994 році на супутникові телекомунікації і послуги мовлення, а потім, — у 1996 році, — на мережі кабельного телебачення і мобільні комунікації. В той же час мережа відкритих телекомунікаційної інфраструктури і послуг (ONP) була запроваджена в 1990 році. Прийняття спільних

(«налоговая упаковка») был принят Советом в декабре 1997 года. Различные предложения Комиссии ныне рассматриваются Советом, особенно по отношениям между ассоциированными компаниями, налогообложению трансграничных сбережений и общей системы налога на добавленную стоимость.

Телекоммуникации

С целью завершения внутреннего рынка, либерализация возникла в качестве приоритета для Европейского Сообщества в 1987 году («Зелёная книга о развитии общего рынка для телекоммуникационных услуг и оборудования»). В 1988 году директива открыла для конкуренции рынки коммуникационных терминалов. На второй фазе этого развития директива, принятая в 1990 году, либерализовала телекоммуникационные услуги (за исключением голосовой телефонии). Она была распространена в 1994 году на спутниковые телекоммуникации и услуги вещания, а потом, — в 1996 году, — на сети кабельного телевидения и мобильные коммуникации. В то же время сеть открытых телекоммуникационной сети и услуг (ONP) была введена в 1990 году. Принятие

to the market for new operators to be harmonised. In 1993, the Council of Ministers decided to fully liberalise voice telephony services by 1 January 1998.

As of 1994, in the context of a developing 'Information Society', general liberalisation of telecommunications structures was presented as the way to develop multimedia. Various initiatives were adopted on the harmonisation of mobile (single European GSM standard) and satellite communications standards, and the integrated services digital network (ISDN).

In 1999, the European Commission began the huge task of recasting Europe's regulatory framework for telecommunications. The general aim was to improve access to the information society by striking a balance between regulation of the sector and Europe's competition rules. The new regulatory framework — also referred to as the «telecoms package» — is made up of five harmonising directives: the framework Directive, the Directive on access and interconnection, the Directive on authorisation, the Directive on universal service and users rights and the Directive on privacy. This was accompanied by the Decision of 2002 on radio

правил дозволило гармонізувати умови доступу на ринок нових операторів. Рада Міністрів вирішив 1993 року повністю лібералізувати до 1 січня 1998 року послуги голосової телефонії. У 1994 році у контексті розвитку «інформаційного суспільства» була представлена генеральна лібералізація телекомунікаційних структур як шлях до розвитку мультимедії. Були прийняті різні ініціативи про гармонізацію мобільних (єдиний європейський стандарт GSM) і супутникових комунікаційних стандартів і мереж інтегрованих цифрових послуг (ISDN). 1999 року Європейська комісія розпочала величезну роботу з перегляду європейської регуляторної основи з телекомунікацій. Загальна мета полягала у покращенні доступу до інформаційного суспільства шляхом встановлення балансу між регулюванням цього сектору і європейськими правилами конкуренції. Нова регуляторна основа, — яку ще називають «телекомунікаційний пакет», — складається з п'яти гармонізувальних директив: Ринкової директиви, Директиви про доступ та міжнародне з'єднання, Директиви про уповноваження, Директиви про універсальну службу і

общих правил дозволило гармонизировать условия доступа на рынок новых операторов. Совет Министров решил в 1993 году полностью либерализовать к 1 января 1998 года услуги голосовой телефонии. В 1994 году в контексте развития «информационного общества» была представлена генеральная либерализация коммуникационных структур в качестве пути к развитию мультимедии. Были приняты различные инициативы о гармонизации мобильных (единый европейский стандарт GSM) и спутниковых коммуникационных стандартов и сетей интегрированных цифровых услуг (ISDN). В 1999 году Европейская комиссия начала грандиозную работу по пересмотру европейской регуляторной основы по телекоммуникациям. Общая цель состояла в улучшении доступа к информационному обществу путём установления баланса между регулированием этого сектора и европейскими правилами конкуренции. Новая регуляторная основа, — которую ещё называют «телекоммуникационный пакет», — состоит из пяти гармонизирующих директив: Рыночной директивы, Директивы о доступе и международном соеди-

spectrum policy and the Regulation, also adopted in 2002, on access to the local loop. The European Community is also actively promoting and supporting the deployment of third generation (3G) mobile communication.

Television without frontiers

The Television without Frontiers (TWF) Directive is the cornerstone of audiovisual policy in the European Community. Adopted in 1989 and amended in 1997, the Directive has two basic principles:

- the free movement of European television programmes within the internal market;
- the requirement for TV channels to reserve, whenever possible, more than half of their transmission time for European works («broadcasting quotas»).

In parallel with these basic principles, the TWF Directive aims to safeguard certain important public interest objectives, such as cultural diversity, protection of minors (measures against programmes of a violent

права користувачів і Директиви про невтручання в приватне життя. Це супроводжувалося Рішенням від 2002 року про політику радіодіапазону і Регламентом, прийнятим також 2002 року, про доступ до місцевої гілки. Європейське Співтовариство також активно просуває і підтримує третє покоління (3 G) мобільного зв'язку.

Телебачення без кордонів

Директива «Телебачення без кордонів» (TWF) є наріжним каменем аудіовізуальної політики в Європейському Співтоваристві. Прийнята в 1989 році і виправлена 1997 року, Директива має два основних принципи:

- вільний рух європейських телевізійних програм у межах внутрішнього ринку;
- вимога до телеканалів резервувати, де це можливо, понад половину трансмісійного часу для європейських робіт (квоти мовлення).

Паралельно з цими основними принципами, Директива TWF спрямовується на захист деяких важливих цілей публічного інтересу, таких як культурне розмаїття, охорона неповнолітніх (заходи проти

Директиви об уповноважених, Директиви об универсальній службі і правах користувачів і Директиви о невмешательстве в частную жизнь. Это сопровождалось Решением от 2002 года о политике радиодиапазона и Регламентом, принятым также в 2002 году, о доступе к местной ветке. Европейское Сообщество также активно продвигает и поддерживает третье поколение (3 G) мобильной связи.

Телевидение без границ

Директива «Телевидение без границ» (TWF) является краеугольным камнем аудиовизуальной политики в Европейском Сообществе. Принятая в 1989 году и поправленная в 1997 году, Директива имеет два основных принципа:

- свободное движение европейских телевизионных программ в пределах внутреннего рынка;
 - требование к телеканалам резервировать, где это возможно, более половины трансмиссионного времени для европейских работ (квоты вещания).
- Паралельно с этими основными принципами, Директива TWF направлена на защиту некоторых важных целей публичного интереса, таких как культурное

or pornographic nature) and the right of reply. Detailed rules on the content and frequency of television advertising have also been introduced.

Since June 2001, the TWF Directive has been undergoing a revision process. In this context, the European Commission is to publish a work plan setting out the themes for discussion and the relevant timetable.

Third pillar

See Area of freedom, security and justice

Trans-European Networks (TEN)

Since the Single European Act (1986), the smooth functioning of the single market has been indelibly linked to the objective of economic and social cohesion. However, the free movement of persons, goods and capital has not smoothed out regional and national disparities within the European Union. Accordingly, interconnection and interoperability of national infrastructure networks have emerged as key factors for the coherent planning of Community territory.

Title XV of the Treaty of Amsterdam provides the legal basis for Trans-European Networks (TEN).

програм жорстокої і порнографічної суті) і право на відповідь. Детальні правила щодо змісту і частоти телевізійної реклами були також прийняті. Від червня 2001 року Директива TWF відбуває процес перегляду. У цьому контексті Європейська комісія має опублікувати робочий план, який встановлює теми для дискусій і відповідний часовий графік.

Третя опора

Трансєвропейські мережі (TEN)

З часу Єдиного Європейського акта (1986), рівне функціонування єдиного ринку було релієфно пов'язано з метою економічної і соціальної зчипки. Все ж таки, вільний рух людей, товарів і капіталу не вирівняв регіональні і національні дисбаланси у Європейському Союзі. Відповідно, міжнародне з'єднання і здатність до міжнародного функціонування мереж національної інфраструктури постали, як ключові фактори узгодженої планівки території Співтовариства. Розділ XV Амстердамського договору

Разнообразие, охрана несовершеннолетних (меры против программ жестокой и порнографической природы) и право на ответ. Были также приняты подробные правила относительно содержания и частоты телевизионной рекламы. С июня 2001 года Директива TWF проходит процесс пересмотра. В этом контексте Европейская комиссия должна опубликовать рабочий план, устанавливающий темы для дискуссий и соответствующий временной график.

Третья опора

Трансєвропейские сети (TEN)

Со времени Единого Европейского акта (1986), ровное функционирование единого рынка было рельефно связано с целью экономической и социальной сцепки. Всё же, свободное движение людей, товаров и капитала не выравнило региональные и национальные дисбалансы в Европейском Союзе. Соответственно, международное соединение и способность к международному функционированию сетей национальной инфраструктуры возникли в качестве ключевых факторов согласованной планировки территории Сообщества.

For the period 2000-2006 a total of 4.6 billion has been earmarked on the budget for TENs, to which must be added contributions from FEDER, the Cohesion Fund, the European Investment Bank (EIB) and the European Investment Fund (EIF).

Trans-European Networks exist in three sectors of activity:

- Transport TENs (TEN-T) with major priority projects covering road and combined transport, waterways and sea ports, as well as the European high-speed railway network. Intelligent transport management systems also fall in this category such as the Galileo satellite-based geographic positioning project.

- Energy TENs (TEN-E) concern the electricity and natural gas sectors. Their objectives are to establish a single energy market and achieve security of supply.

- Telecommunication TENs (eTEN) seek to deploy electronic services based on telecommunication networks. Strongly focused on public services, they are at the very heart of the eEurope «An Information Society for All» initiative.

The prospect of enlargement to the countries of Central and Eastern Europe has further strengthened the importance of TENs by extending their scope to the entire continent.

передбачає правову основу для трансєвропейських мереж (TEN). На період 2002—2006 років загальна сума в 4,6 млрд. закладена в бюджеті на TENs, до якої слід додати внески від FEDER, Фонду зціпки, Європейського інвестиційного банку (EIB) і європейського інвестиційного фонду (EIF). Трансєвропейські мережі існують у трьох сферах діяльності: -4 Транспортні TENs (TEN-T) головні пріоритетні проекти охоплюють дорожні і комбіновані перевезення, водні шляхи і морські порти, а також Європейську мережу високошвидкісних залізниць. Системи розумного транспортного менеджменту також потрапляють до цієї категорії, такі, наприклад, як проект «Галілей» з географічного позиціонування, що базується на супутнику.

— Енергетичні TENs стосуються секторів електрики і природного газу.

— Їх цілями є запровадження єдиного енергетичного ринку і досягнення надійності постачання.

— Телекомунікаційні TENs націлюються на надання електронних послуг, що базуються на телекомунікаційних мережах. Вони сильно сфокусовані на публічних послугах і знаходяться біля самого сер-

Раздел XV Амстердамского договора предусматривает правовую основу для трансевропейских сетей (TEN). На период 2002-2006 годов общая сумма в 4,6 млрд. заложена в бюджете на TENs, к которой следует добавить взносы FEDER, Фонда сцепки, Европейского инвестиционного банка (EIB) и европейского инвестиционного фонда (EIF). Трансевропейские сети существуют в трёх сферах деятельности: -8 Транспортные TENs (TEN-T) главные приоритетные проекты охватывают дорожные и комбинированные перевозки, водные пути и морские порты, а также Европейскую сеть высокоскоростных железных дорог. Системы разумного транспортного менеджмента также попадают в эту категорию, такие, например, как проект «Галилей» по географическому позиционированию, базирующемуся на спутнике.

— Энергетические TENs касаются секторов электричества и природного газа. Их целями является введение единого энергетического рынка и достижение надёжности снабжения.

— Телекоммуникационные TENs нацеливаются на предоставление электронных услуг, базируются на телекоммуникационных сетях.

Further afield, their efficient connection to the networks of third countries to the east (Russia and the countries of the CIS) or to the south (countries of the Mediterranean basin) will be conducive to economic development and equilibrium.

Transparency (access to documents)

The term «transparency» is frequently used in Community language to mean openness in the working of the Community institutions. It is linked to a variety of demands for broader public access to information and EU documents, greater involvement in the decision-making process and more easily readable texts (simplification of the Treaties, consolidation and better drafting of legislation).

Complaints regarding a lack of transparency tend to reflect a general feeling that the European institutions are remote and secretive and that deci-

ця Європейської ініціативи «Інформаційне суспільство — для всіх». Перспектива розширення за рахунок країн Центральної і Східної Європи ще більше підсилила важливість TENs, поширивши їх обсяг на весь континент. Далі, їх ефективне з'єднання з мережами третіх країн на сході (Росія і країни СНД) або на півдні (країни середземноморського басейну) призведе до економічного з розвитку і рівноваги.

Прозорість (доступ до документів)

Поняття «прозорість» часто вживається у мові Співтовариства для позначення відкритості у функціонуванні інститутів Співтовариства. Воно поєднане з рядом вимог до ширшого публічного доступу до інформації і до документів Європейського Союзу, більшого залучення до процесу прийняття рішень і до більшої здатності текстів для сприйняття (спрощення Договорів, консолідація і краще складання проектів законодавства). Скарги щодо недоліків прозорості мають тенденцію відображати загальне відчуття того, що Євро-

Они сильно сфокусированы на публичных услугах и находятся у самого сердца Европейской инициативы «Информационное общество — для всех» Перспектива расширения за счет стран Центральной и Восточной Европы еще больше усилила важность TENs, распространив их объем на весь континент. Далее, их эффективное соединение с сетями третьих стран на востоке (Россия и стран СНГ) или на юге (страны средиземноморского бассейна) приведёт к экономическому развитию и равновесию.

Прозрачность (доступ к документам)

Понятие «прозрачность» часто употребляется на языке Сообщества для обозначения открытости в функционировании институтов Сообщества. Оно сочетается с рядом требований к более широкому публичному доступу к информации и к документам Европейского Союза, большей вовлечённости в процессе принятия решений и к большей читаемости текстов (упрощение Договоров, консолидация и лучшее составление проектов законодательства). Жалобы относительно недостатков прозрачности имеют тенденцию отражать боль-

sion-making procedures are difficult for the ordinary European citizen to understand.

With specific reference to access to documents, the Council and the Commission adopted a code of conduct establishing common principles for the two institutions following a Council decision on 20 December 1993. On the basis of this code of conduct, the two institutions incorporated specific provisions on access to their documents into their rules of procedure.

The Treaty of Amsterdam has inserted a new Article 255 on transparency in the EC Treaty. This gives all citizens of the Union, plus all natural or legal persons residing or having their registered offices in a Member State, the right of access to European Parliament, Council and Commission documents. This article was implemented by the Regulation of 30 May 2001, which is not significantly different from previous texts, in that it provides for two exceptions: cases in which access is automatically refused (for reasons of public security, defence, international relations) and cases in which access is refused except where there is an overriding public interest in disclosure (protection of com-

пейські інституції є віддаленими й таємними, а процедури з прийняття рішень є важкими для звичайного європейського громадянина, щоб збагнути. Зі спеціальним посиланням на доступ до документів, Рада і Комісія прийняли Кодекс поведінки, що встановлює спільні принципи для цих двох інституцій після рішення Ради від 20 грудня 1993 року. На основі цього Кодексу поведінки ці дві інституції залучили спеціальні положення про доступ до документів до своїх процедурних правил. Амстердамський договір включив нову статтю 255 про прозорість до Договору про Європейське Співтовариство. Це надасть усім громадянам Союзу, плюс усім фізичним і юридичним особам, які є резидентами чи мають зареєстровані офіси в державі — члені, право на доступ до документів Європейського парламенту, Ради й Комісії. Ця стаття запропонована у Регламенті від 30 травня 2001 року, який не є значно відмінним від попередніх текстів у тому, що він надає, окрім двох винятків: випадки, коли у доступі автоматично відмовляють (за підставами національної безпеки, оборони, міжнародних

шее ощущение того, что Европейские институты являются отдалёнными и секретными, а процедуры по принятию решений являются сложными для понимания обычным европейским гражданином. Специально посылаясь на доступ к документам, Совет и Комиссия приняли Кодекс поведения, устанавливающий общие принципы для этих двух институтов после решения Совета от 20 декабря 1993 года. На основе этого Кодекса поведения эти два института заимствовали специальные положения о доступе к документам в свои процедурные правила. Амстердамский договор включил новую статью 255 о прозрачности в Договоре о Европейском Сообществе. Это предоставляет всем гражданам Союза, плюс всем физическим и юридическим лицам, являющимся резидентами или имеющими зарегистрированные офисы в государстве — члене, право на доступ к документам Европейского парламента, Совета и Комиссии. Эта статья применена в Регламенте от 30 мая 2001 года, который не является значительно отличным от предыдущих текстов в том, что он предоставляет, кроме двух исключений: случаи, ко-

mercial interests of a natural or legal person, for example).

Transparency of Council proceedings

In the debate concerning the transparency of the Council's proceedings, attention is focused on two main points:

- public access to the Council's proceedings;
- public access to Council minutes and the attached statements giving details of the voting.

Since amending its Rules of Procedure in December 1993, the Council has pursued the following policy: as a general rule, its deliberations remain secret but it holds some open debates (e.g. on the Presidency's six-monthly work programme). On the question of public access and details of the votes cast by Member States, the Council adopted (in October 1995) a Code of Conduct which enables the public to gain access whenever the Council is acting in its legislative role. The practical ar-

відносин) і випадку, коли у доступі відмовляють, але існує переважуюча публічна зацікавленість у розкритті (наприклад, охорона комерційних інтересів фізичної або юридичної особи).

Прозорість протоколів Ради

У дискусії щодо прозорості протоколів увага Комісії зосереджується на двох основних точках:

— публічний доступ до протоколів Ради;

— публічний доступ до стенограм Ради та додатних заяв, що дають подробиці голосування.

З часу внесення в грудні 1993 року поправок до «Правил процедури», Рада дотримувалася такої політики: як загальне правило, її дискусії залишаються секретними, але вона відбуває деякі відкриті дебати (наприклад, щодо президентської шестимісячної програми). Щодо питання про публічний доступ і подробиць з проведення голосування державами — членами, Рада прийняла (у жовтні 1995 року) Кодекс поведінки, який дає можливість публіці добити-

гда в доступе автоматически отказывают (по основаниям национальной безопасности, обороны, международных отношений) и случаи, когда в доступе отказывают, но существует перевешивающая публичная заинтересованность в раскрытии (например, охрана коммерческих интересов физического или юридического лица).

Прозрачность протоколов Совета

В дискуссии относительно прозрачности протоколов внимание Комиссии сосредотачивается на двух главных точках:

— публичный доступ к протоколам Совета;

— публичный доступ к стенограммам Совета и приложенным заявлениям, раскрывающих подробности голосования.

Со времени внесения в декабре 1993 года поправок в «Правила процедуры», Совет придерживается такой политики: по общему правилу, его дискуссии остаются секретными, но он проводит некоторые открытые прения (например, по поводу президентской шестимесячной программы). Относительно вопроса о публичном доступе и подробностей по проведению голосования государствами —

rangements for such access were laid down by the Permanent Representatives Committee on 8 November, in a report concerning the internal procedure to be followed.

Under the Treaty of Amsterdam, a new Article on transparency was written into the EC Treaty (Article 255). It states that any citizen of the European Union and any natural or legal person residing or having its registered office in a Member State has a right of access to European Parliament, Council or Commission documents. As a result of Article 255, which was implemented by the Regulation of 30 May 2001, the Council once again amended its Rules of Procedure. The general public can now consult the results and explanations of Council votes and all Council statements on the application or interpretation of legislation under preparation.

ся доступу, коли Рада діє у своїй законодавчій ролі. Практичні об'єкти такого доступу були закладені Комітетом постійних представників 8 листопада у доповіді, що стосувалася внутрішніх процедур, яких слід дотримуватися. З Амстердамського договору нова стаття з прозорості була записана у Договорі про Європейське Співтовариство (стаття 255). Вона заявляє, що будь-яка громадянин Європейського союзу і будь-яке фізична чи юридична особа, що є резидентом чи має зареєстрований офіс у державі — члені, має право на доступ до документів Європейського парламенту, Ради чи Комісії. Як результат статті 255, яка була запроваджена Регламентом від 30 травня 2001 року, Рада знову внесла поправки до «Правила процедури». Широка громадськість нині може познайомитися з результатами й всіма заявами голосування Ради і всіма заявами Ради про застосування і тлумачення законодавства, що опрацьовується.

членами, Совет принял (в октябре 1995 года) Кодекс поведения, который предоставляет общественности возможность получить доступ, когда Совет действует в своей законодательной роли. Практические обустройства такого доступа были заложены Комитетом постоянных представителей 8 ноября в докладе, касающемся внутренних процедур, которых следует придерживаться. По Амстердамскому договору новая статья о прозрачности была записана в Договор о Европейском Сообществе (статья 255). Она заявляет, что любой гражданин Европейского союза и любое физическое или юридическое лицо, являющееся резидентом или имеющее зарегистрированный офис в государстве — члене, имеет право на доступ к документам Европейского парламента, Совета или Комиссии. Как результат статьи 255, которая была введена Регламентом от 30 мая 2001 года, Совет вновь внес поправки в «Правила процедуры». Широкая общественность нынче может ознакомиться с результатами и объяснениями голосования Совета и всеми заявлениями Совета о принятии и толковании прорабатываемого законодательства.

Treaty of Amsterdam

The Treaty of Amsterdam is the result of the Intergovernmental Conference launched at the Turin European Council on 29 March 1996. It was adopted at the Amsterdam European Council on 16 and 17 June 1997 and signed on 2 October 1997 by the Foreign Ministers of the fifteen Member States. It entered into force on 1 May 1999 (the first day of the second month following ratification by the last Member State) after ratification by all the Member States in accordance with their respective constitutional requirements.

From the legal point of view, the Treaty amends certain provisions of the EU Treaty, the Treaties establishing the European Communities and certain related acts. It does not replace the other Treaties; rather, it stands alongside them.

Treaty of Nice

Adopted in December 2000, at the conclusion of the Nice European Council, and signed on 26 February 2001, the Treaty of Nice concluded the Intergovernmental Conference (IGC) that began in February 2000, the objective of which

Амстердамський договір

Договір Амстердама є результатом міжурядової конференції, розпочатої на туринській Європейській Раді 29 серпня 1996 року. Він був прийнятий на амстердамській Європейській Раді 16 і 17 червня 1997 року та підписаний 2 жовтня 1997 року міністрами закордонних справ п'ятнадцяти держав — членів. Він набрав чинності 1 травня 1999 року (першого дня другого місяця після ратифікації останньою державою — членом) після ратифікації всіма державами — членами згідно з їх відповідними конституційними вимогами. З правової точки зору цей Договір вніс поправки до деяких положень Договору про Європейський Союз, Договорів, що засновують Європейські Співтовариства і деякі споріднених актів. Він не заміняє інших Договорів, а стає поруч з ними.

Ніцький договір

Прийнятий у грудні 2000 року під кінець ніцької Європейської Ради та підписаний 26 лютого 2001 року, Ніцький договір завершив Міжнародну конференцію (IGC), що розпочалася в лютому 2000 року, метою якої

Амстердамский договор

Договор Амстердама является результатом межправительственной конференции, начавшейся на туринском Европейском Совете 29 августа 1996 года. Он был принят амстердамским Европейским Советом 16 и 17 июня 1997 года и подписан 2 октября 1997 года министрами иностранных дел пятнадцати государств — членов. Он вступил в силу 1 мая 1999 года (в первый день второго месяца после ратификации последним государством — членом) после ратификации всеми государствами — членами в соответствии с их конституционными требованиями. С правовой точки зрения этот Договор внёс поправки в некоторые положения Договора о Европейском Союзе, Договоров, учреждающих Европейские Сообщества и некоторых родственных актов. Он не заменяет другие Договора, а становится рядом с ними.

Ницский договор

Принят в декабре 2000 года под конец ницского Европейского Совета и подписан 26 февраля 2001 года, Ницский договор завершил Международную конференцию (IGC), начавшуюся в феврале 2000 года, цель которой

was to gear the working of the European institutions to the arrival of new Member States.

It opened the way to the institutional reform needed for the forthcoming EU enlargement with the accession of candidate countries from eastern and southern Europe.

The main changes it brings relate to limiting the size and composition of the Commission, extending qualified majority voting, a new weighting of votes within the Council and making the strengthened cooperation arrangements more flexible. In addition to discussions on these four key issues, other institutional questions were tackled: simplification of the treaties, the definition of powers, the integration of the Charter of Fundamental Rights and the role of the national parliaments. The Declaration on the Future of the Union, annexed to the Treaty, set out the next steps to be taken to deepen the institutional reforms and to make sure that the Treaty of Nice is just one stage in this process.

The Treaty of Nice has been ratified by all the Member States, in accordance with their respective constitutional rules, and came into force on 1 February 2003.

було прилаштування функціонування європейських інституцій для прибуття нових держав — членів. Він відкрив шлях до інституційної реформи, потрібної для розширення Європейського Союзу. Головні зміни, які він приносить, стосуються обмеження розміру і складу Комісії, розширення голосування кваліфікованою більшістю в Раді та досягнення більшої гнучкості зміцненими облаштуваннями співробітництва. На додаток до дискусій про ці чотири ключових питання, мали також справу з іншими інституційними питаннями: спрощення договорів, визначення влади, включення «Хартії фундаментальних прав» та роль національних парламентів. «Декларація про майбутнє Союзу», що додана до Договору, встановлює наступні кроки, на які мають йти, щоб поглибити інституційні реформи і, щоб впевнитися, що Ніцкський договір є саме такою фазою в цьому процесі. Ніцкський договір було ратифіковано всіма державами — членами відповідно до їх відповідних конституційних правил і він набрав чинності з 1 лютого 2003 року.

состояла в приспособлении функционирования европейских институтов для прибытия новых государств — членов. Он открыл путь к институциональной реформе, необходимой для предстоящего расширения Европейского Союза. Главные изменения, которые он приносит, касаются ограничения размера и состава Комиссии, расширения голосования квалифицированным большинством в Совете и достижения большей гибкости усиленными обустройствами сотрудничества. В приложении к дискуссиям об этих четырёх ключевых вопросах, имели также дело с другими институциональными вопросами: упрощение договоров, определение власти, включение «Хартии фундаментальных прав» и роль национальных парламентов. Декларация о будущем Союза, приложенная к Договору, устанавливает следующие шаги, которые должны быть пройдены для углубления институциональной реформы и для того, чтобы убедиться, что Ницкский договор является именно такой фазой в этом процессе. Ницкский договор был ратифицирован всеми государствами — членами в соответствии с их соответствующими конститу-

Troika

The «Troika» consists of the Member State which currently holds the Presidency of the Council, the Member State which held it for the preceding six months and the Member State which will hold it for the next six months. The Troika is assisted by the Commission and represents the Union in external relations coming under the common foreign and security policy.

The Troika in its present form has been altered by the Treaty of Amsterdam and replaced by a system whereby the Presidency is assisted by the Secretary-General of the Council, in his capacity as High Representative for the common foreign and security policy, and by the Commission.

Tying or tied selling

Commercial practice of conditioning the sale of one product on the purchase of another product. If tying is not objectively justified by the nature of the products or their commercial usage, such practice may restrict competition. Economic theory suggests that a firm

Трійка

«Трійка» складається з держави — члена, що нині тримає президентство Ради, держави — члена, що тримала президентство протягом шести попередніх місяців і держави — члена, що буде його тримати в протягом наступних шести місяців. Комісія допомагає трійці і вона представляє Союз у міжнародних відносинах, що підпадають під спільну іноземну політику і політику безпеки. Трійка, у її нинішній формі, була змінена Амстердамським договором і замінена на президентство, якому допомагають Генеральний секретар Ради у своїй якості Високого Представника з спільної іноземної політики і політики безпеки та Комісія.

Зв'язування або зв'язаний продаж

Комерційна практика, яка обумовлює продаж одного продукту придбанням іншого продукту. Якщо зв'язування не є об'єктивно виправданим природою продуктів або їх комерційним використанням то така практика може не обмежувати конкурен-

ціональними правилами і він вступив в силу з 1 февраля 2003 года.

Тройка

«Тройка» состоит из государства — члена, ныне держащего президентство Совета, государства — члена, держащего президентство в течении шести предшествующих месяцев и государства — члена, которое будет его держать в течении последующих шести месяцев. Комиссия помогает тройке и она представляет Союз в международных отношениях, подпадающих под общую иностранную политику и политику безопасности. Тройка, в её нынешней форме, была изменена Амстердамским договором и заменена на президентство, которому помогает Генеральный секретарь Совета в своём качестве Высокого Представителя по общей иностранной политике и политике безопасности.

Связывание или связанная продажа

Коммерческая практика, которая обуславливает продажу одного продукта приобретением другого продукта. Если связывание не является объективно оправданным природой продуктов или их коммерческим использованием, то такая практика

which enjoys market power in one market (tying market) may, under certain conditions, be able to leverage this market position or dominance into another market (tied market), squeeze competitors out of this second market and then raise prices above the competitive level. In a competition analysis perspective, the main negative effect of tying on competition is, therefore, possible foreclosure on the market of the tied product. In addition tying may lead to higher prices for both the tying and the tied product.

цію. Економічна теорія припускає, що фірма, що володіє ринковою владою на одному ринку (пов'язуючий ринок) може, за певних умов, бути спроможною перемістити це ринкове становище або домінування на інший ринок (пов'язаний ринок), витіснити конкурентів з цього другого ринку і потім підвищити ціни вище за конкурентний рівень. Отже, в контексті конкурентного аналізу головний негативний наслідок витіснення конкуренції полягає в можливому позбавленні пов'язаного продукту ринку. На додаток, пов'язання може привести до вигідніших цін, як до пов'язуючого, так і пов'язаного продукту.

может не ограничивать конкуренцию. Экономическая теория предполагает, что фирма, владеющая рыночной властью на одном рынке (связывающий рынок) может, при определенных условиях, быть в состоянии переместить это рыночное положение или доминирование на другой рынок (связанный рынок), вытеснить конкурентов с этого второго рынка и потом повысить цены выше, чем конкурентный уровень. Итак, в контексте конкурентного анализа главное отрицательное последствие вытеснения конкуренции в возможном лишении связанного продукта рынка. В дополнение, связывание может привести к более выгодным ценам, как в отношении связывающего, так и связанного продукта.

U u

Undertaking

For the purpose of EU antitrust law, any entity engaged in an economic activity, that is an activity consisting in offering goods or services on a given market, regardless of its legal status and the way in which it is financed, is considered an undertaking. To qualify, no intention to earn profits is required, nor are public bodies by definition excluded. The rules governing concentrations speak of «undertakings concerned», that is the direct participants in a merger or in the acquisition of control.

Uniform electoral procedure, Statute for Members of the European Parliament and for European political parties

Article 190 of the EC Treaty (former Article

Підприємство

Для цілей антирастового права Європейського Союзу будь-яке утворення, що задіяне в економічній діяльності, яка полягає в пропозиції товарів або послуг на даному ринку, незалежно від його правового статусу та способу його фінансування, вважається підприємством. Для того, щоб ним вважатися, не вимагається жодного наміру одержувати прибутки і з визначення не виключаються публічні органи. Правила, що регулюють концентрацію, говорять про «задіяні підприємства», тобто вони є прямими учасниками злиття або набуття контролю.

Уніфікована виборча процедура, Статут для членів Європейського парламенту та для Європейських політичних партій

Стаття 190 Договору про Європейське Спів-

Предприятие

Для целей антирастового права Европейского Союза любое образование, задействованное в экономической деятельности, которая заключается в предложении товаров или услуг на данном рынке, независимо от его правового статуса и способа его финансирования, считается предприятием.

Для того чтобы им считаться не требуется никакое намерение получить прибыль и с определения не исключаются публичные органы. Правила, регулирующие концентрацию, говорят о «задействованных предприятиях», то есть они являются прямыми участниками слияния или приобретения контроля.

Единая избирательная процедура, Устав для членов Европейского парламента и для Европейских политических партий

Статья 190 Договора о Европейском Сообществе

138) requires the European Parliament to draw up proposals for elections by direct universal suffrage under a uniform procedure in all the Member States, which is not the case at present (regional lists coexist with national lists). This would ensure that the different European political tendencies were more faithfully represented in the European Parliament. However, all concrete proposals along these lines in the past have foundered on national electoral traditions.

A common statute for all Members of the European Parliament, intended to eliminate differences in treatment between nationalities and ensure greater transparency — included in the Amsterdam Treaty at the request of the European Parliament — is still being negotiated between the Parliament and the Council. With the entry into force of the Treaty of Nice, the Statute will have to go before the Council for approval by qualified majority, with the exception of the provisions relating to taxation, which should give real prospects for agreement on a subject which has been pending since 1998.

The Treaty of Nice has supplemented Article 191 of the EC Treaty with a legal base allowi-

товариство (колишня стаття 138) вимагає від Європейського парламенту складання пропозицій щодо виборів за прямим загальним голосуванням за уніфікованою процедурою у всіх державах — членах, але цього нині немає (регіональні списки співіснують з національними списками). Це має забезпечити, щоб різні європейські політичні напрямки були справедливіше представлені у Європейському парламенті. Все ж таки, всі конкретні пропозиції щодо цього у минулому базувалися на національних виборчих традиціях. Загальний статут для всіх членів Європейського парламенту, спрямований на усунення відмін у ставленні до громадянства і забезпечення більшої прозорості, — включений у Амстердамський договір на прохання Європейського парламенту, — все ще знаходиться на стадії переговорів між Парламентом і Радою. З набранням чинності Ніщкого договору, Статут має надійти до Ради для затвердження кваліфікованою більшістю, за винятком положень, що стосуються оподаткування, які надають реальну перспективу договору з цього предмету, який чекає підписання з 1998 року. Ніщкий договір допов-

стве (была статья 138) требует от Европейского парламента составления предложений относительно выборов по прямому общему голосованию по единообразной процедуре во всех государствах — членах, но этого нынче нет (региональные списки сосуществуют с национальными списками). Это должно обеспечить, чтобы различные европейские политические направления были более справедливо представлены в Европейском парламенте. Все же, все конкретные предложения по этому в прошлом базировались на национальных избирательных традициях. Общий устав для всех членов Европейского парламента, направленный на устранение различий в отношении гражданства и обеспечение большей прозрачности, — включённый в Амстердамский договор по просьбе Европейского парламента, — всё ещё находится на стадии переговоров между Парламентом и Советом. С вступлением в силу Ницского договора Устав должен поступить в Совет для утверждения квалифицированным большинством, за исключением положений, касающихся налогообложения, которые дадут реальную перспективу

ng adoption, via the co-decision procedure, of a statute for European-level political parties governing, in particular, the criteria for their recognition and the rules governing their financing. A corresponding proposal is currently before the European Parliament.

нив статтю 191 Договору про Європейське Співтовариство правовою основою, що дозволяє прийняття, за допомогою процедури спільного прийняття рішень, Статуту про політичні партії європейського рівня, який, зокрема, регулює критерії їх визнання і правила, що регулюють їх фінансування. Відповідна пропозиція знаходиться нині в Європейському парламенті.

договору по этому вопросу, который ожидает подписания с 1998 года. Ниццкий договор дополнил статью 191 Договора о Европейском Сообществе правовой основой, позволяющий принятие, при помощи процедуры совместного принятия решений, Устава о политических партиях европейского уровня, который, в частности, регулирует критерии их признания и правила, регулирующие их финансирование. Соответствующее предложение находится нынче в Европейском парламенте.

Weighting of votes in the Council

When a decision is taken by qualified majority in the Council, the weighting of votes is the result of a compromise between Member States which, although equal in law, differ in various respects. One factor determining the number of votes a Member State has is the size of its population, with an adjustment which leads to relative over-representation of the countries with a small population.

This system has worked well so far, since it has given legitimacy to the decisions taken. With the current distribution of votes it is impossible for the «large» countries to combine to put the «small» countries in a minority and vice versa. This gives a guarantee that decisions taken by qualified majority have the broadest possible support.

With a view to enlargement, the last Intergov-

Зважування голосів у Раді

Коли рішення приймається кваліфікованою більшістю у Раді, зважування голосів є результатом компромісу між державами — членами, які, хоч і рівні за правом, різняться за різними аспектами. Одним з чинників, що визначає кількість голосів, яку має держава — член, є розмір її населення, з поправкою, яка призводить до відносного надпредставництва країн з малим населенням.

Ця система добре донині спрацьовувала, оскільки надавала законності прийнятим рішенням. За нинішнього розподілу голосів неможливо «великим» країнам об'єднатися, щоб поставити в меншість «малі» країни і навпаки. Це надає гарантію, що рішення, прийняті кваліфікованою більшістю, мають найширшу підтримку, яка лише можлива.

З прицілом на розши-

Взвешивание голосов в Совете

Когда решение принимается квалифицированным большинством в Совете, взвешивание голосов является результатом компромисса между государствами — членами, которые, хотя и равны по праву, различаются во многих отношениях. Одним из факторов, определяющих количество голосов, которое имеет государство — член, является размер её населения, с поправкой, которая приводит к относительному сверхпредставительству стран с малым населением.

Эта система хорошо до сих пор срабатывала, придавая законность принятым решениям. При нынешнем распределении голосов невозможно «большим» странам объединиться, чтобы поставить в меньшинство «малые» страны и наоборот. Это представляет гарантию, что решения, принятые квалифицированным

ernmental Conference (IGC) implemented a revision of the scale of weightings to ensure that the relative weight of the «small» and «medium-sized» countries is not out of proportion to the size of their population. The number of votes of the most populous countries has thereby been increased further relative to the others, to enable the legitimacy of the Council's decisions to be maintained in terms of demographic representativeness. The new system of weighting will come into force on 1 November 2004.

The IGC has also decided on the number of votes to be allocated to the new members after accession.

As well as adjusting the number of votes, the Treaty of Nice has introduced the double majority system.

In the approach to enlargement, the question of the weighting of votes in the Council is closely linked to that of the number and nationality of the Commissioners and the extension of qualified majority voting. The greater the scope of qualified majority voting, the more beneficial fair weighting of the votes in the Council will be for decision-making, as it will avoid the risk of veto. On the question of the number and nationality of Com-

рентня, остання Міжурядова конференція (IGC) запровадила перегляд масштабу зважування для забезпечення того, щоб відносна вага «малих» і «середнього розміру» країн не виходила за пропорцію розміру їх населення. Кількість голосів найбільш населених країн була підвищена відносно інших, щоб уможливити підтримання законності рішень Ради з точки зору демографічного представництва. Нова система зважування набере чинності 1 листопада 2004 року.

IGC також прийняла рішення про кількість голосів, які мають надаватися новим членам після вступу.

Окрім коригування кількості голосів, Ніццький договір запровадив систему подвійної більшості. З наближенням розширення, питання про зважування голосів у Раді тісно пов'язане з кількістю і громадянством Комісіонерів і розширенням голосування кваліфікованою більшістю. Чим більшим є обсяг голосування кваліфікованою більшістю, тим більше сприятливим є справедливе зважування голосів у Раді для прийняття рішень, оскільки цим усувається ризик вето. З питання про кількість і громадянство Комісіонерів,

большинством, имеют самую широкую поддержку, которая только возможна.

С прицелом на расширение, последняя Межправительственная конференция (IGC) ввела пересмотр масштаба взвешивания для обеспечения того, чтобы относительный вес «малых» и «среднего размера» стран не выходил за пропорцию размера их населения. Количество голосов наиболее населённых стран было повышено относительно других, чтобы сделать возможным поддержание законности решений Совета с точки зрения демографического представительства. Новая система взвешивания вступит в силу 1 ноября 2004 года.

IGC также приняла решение о количестве голосов, которые должны предоставляться новым членам после вступления.

Кроме корректировки количества голосов, Ниццкий договор ввёл систему двойного большинства. С приближением расширения, вопрос о взвешивании голосов в Совете тесно увязан с количеством и гражданством Комиссионеров и расширением голосования кваліфікованным большинством. Чем большим является объём голосования, тем более благоприятным являет-

missioners, the «larger» countries have accepted losing their second Commissioner in return for a stronger voice within the Council.

Western European Union (WEU)

Set up in 1948 by the Treaty of Brussels, the WEU is a European organisation for the purposes of cooperation on defence and security. It consists of 28 countries with four different statuses: Member States, Associate Members, Observers and Associate Partners. All EU countries are full Member States except Denmark, Ireland Austria, Finland and Sweden, which have observer status. The six Associate Members are the Czech Republic, Hungary, Iceland, Norway, Poland and Turkey, and there are seven Associate Partners: Bulgaria, Estonia, Latvia, Lithuania, Romania, Slovakia and Slovenia. The Treaty of Amsterdam made the WEU an «integral part of the development of the Union» by giving it an operational capability in the field of defence. The WEU played a major role in the first Peters-

«більші» країни прийняли втрату свого другого Комісiонера в обмін на сильніший голос у Раді.

Західноєвропейський Союз

Заснований у 1948 році Брюссельським договором, WEU є європейською організацією з метою співробітництва у сфері оборони й безпеки. Він складається з 28 країн з чотирма різними статусами: держави — члени, асоційовані члени, спостерігачі й асоційовані партнери. Всі країни Європейського Союзу є повними державами — членами, за винятком Данії, Ірландії, Австрії, Фінляндії та Швеції, які мають статус спостерігача. Шістьма асоційованими членами є Чеська Республіка, Угорщина, Ісландія, Норвегія, Польща і Туреччина і є сім асоційованих партнерів: Болгарія, Естонія, Латвія, Литва, Румунія, Словаччина і Словенія. Амстердамський договір зробив WEU «складовою частиною розвитку Союзу», надавши йому оперативну здатність у сфері оборони. WEU зіграв велику роль у

ся справедливое взвешивание голосов в Совете для принятия решений, поскольку этим устраняется риск вето. По вопросу о количестве и гражданстве Комиссионеров, «более крупные» страны приняли потерю своего Комиссионера в обмен на более сильный голос в Совете.

Западноєвропейський Союз

Основанный в 1948 году Брюссельским договором, WEU является европейской организацией с целью сотрудничества в сфере обороны и безопасности. Он состоит из 28 стран с четырьмя различными статусами: государства — члены, ассоциированные члены, наблюдатели и ассоциированные партнёры. Все страны Европейского Союза являются полными государствами — членами, за исключением Дании, Ирландии, Австрии, Финляндии и Швеции, которые имеют статус наблюдателя. Шестью ассоциированными членами являются Чешская Республика, Венгрия, Исландия, Норвегия, Польша и Турция и имеется семь ассоциированных партнёров: Болгария, Эстония, Латвия, Литва, Румыния, Словакия и Словения. Амстердамский договор сделал WEU «составной

berg tasks, such as the police detachment in Mostar or cooperation with the police in Albania. However, it now seems to have abandoned that role in favour of developing the Union's own structures and capabilities in the sphere of the common foreign and security policy (CFSP). The transfer of the WEU's operational capabilities to the Union attest to this. The WEU's subsidiary bodies, the Security Studies Institute and the Satellite Centre, were hived off to the Union on 1 January 2002. The Treaty of Nice also deleted from the Treaty on European Union a number of provisions concerning relations between the WEU and the Union. The WEU's main remaining area of responsibility is Article V — collective defence. The transfer of that responsibility to the Union seems to have been deferred.

Withdrawal (of the benefit of a block exemption)

Possibility for the Commission (or

перших Петерзберзьких завданнях, таких як поліцейський підрозділ в Мостарі або співробітництво з поліцією в Албанії. Все ж таки він нині, як здається, полишив ту роль на користь розвитку власних структур Союзу і здатностей у сфері загальної іноземної політики і політики безпеки (CFSP). Передача оперативних здатностей Союзу свідчить про це. Допоміжні органи WEU, — Інститут стратегічних досліджень і Спутниковий центр, — були перенесені 1 січня 2002 року до Союзу. Ніщкий договір також вилучив з Договору про Європейський Союз ряд положень, що стосуються відносин між WEU і Союзом. Найбільшою сферою відповідальності WEU, яка залишається, є стаття V — колективна оборона. Передача Союзу тієї відповідальності, як здається, є відкладеною.

Позбавлення пільги на блокове виключення

Можливість для Комісії (або у деяких спра-

частью развития Союза», предоставив ему оперативную способность в сфере обороны. WEU сыграл большую роль в первых Петерсберских задачах, таких как полицейское подразделение в Мостаре или сотрудничество с полицией в Албании. Всё же он нынче, как кажется, оставил ту роль в пользу развития собственных структур Союза и способностей в сфере общей иностранной политики и политики безопасности (CFSP). Передача оперативных способностей Союза свидетельствует об этом. Вспомогательные органы WEU, — Институт стратегических исследований и Спутниковый центр, — были перенесены 1 января 2002 года в Союз. Ниццкий договор также изъяс с Договора о Европейском Союзе ряд положений, касающихся отношений между WEU и Союзом. Наибольшей остающейся сферой ответственности WEU является статья V — коллективная оборона. Передача Союзу той ответственности, как кажется, является отложенной.

Лишение льготы исключению

Возможность для Комиссии (или по некоторым делам — для на-

in certain cases for the national competition authorities) to withdraw the benefit of exemption from the prohibition of Article 81(1) EC Treaty granted to an agreement by a block exemption regulation. The Commission may withdraw the benefit of a block exemption if it considers that specific circumstances, which are mentioned by the relevant block exemption regulation, bring about the need of a closer examination of possible anti-competitive effects of the agreement.

See: Article 7 of Council Regulation No 19/65/EEC as amended by Article 1(4) of Council Regulation (EC) No 1215/1999 of 10 June 1999.

вах — для національних конкурентних властей) позбавити пільг на вилучення від заборони ч. 1 ст. 81 Договору про Європейське Співтовариство, наданої угоди регулюванням про блокове виключення. Комісія може позбавити пільги з блокового вилучення, якщо вона вважає, що конкретні обставини, зазначені у відповідному регулюванні з блокового вилучення зумовлюють необхідність стараннішого розгляду можливих антиконкурентних наслідків цієї угоди.

циональных конкурентных властей) лишить льготы на исключение от запрета ч. 1 ст. 81 Договора о Европейском Сообществе, предоставленную соглашению регулированием о блоковом исключении. Комиссия может лишить льготы по блоковому исключению, если она считает, что конкретные обстоятельства, указанные в соответствующем регулировании по блоковому исключению порождают необходимость более тщательного рассмотрения возможных антиконкурентных последствий этого соглашения

ЗМІСТ

<i>Передмова</i>	3
 <i>Глоссарій</i>	
A	7
B	22
C	25
D	78
E	85
F	137
G	139
H	142
I	145
J	149
L	150
M	153
N	159
O	160
P	162
Q	175
R	179
S	182
T	211
U	226
W	229

НАВЧАЛЬНЕ ВИДАННЯ

Іван Іванович ДАХНО

ПРАВО ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ: АНГЛО-УКРАЇНСЬКО-РОСІЙСЬКИЙ ГЛОСАРІЙ

Керівник видавничих проєктів – *Б.А.Сладкевич*
Друкується в авторській редакції
Дизайн обкладинки – *Б.В. Борисов*

Підписано до друку 03.08.2007. Формат 60x84 1/16.
Друк офсетний. Гарнітура PetersburgC.
Умовн. друк. арк. 15.
Наклад 1000 прим.

Видавництво “Центр учбової літератури”
вул. Електриків, 23
м. Київ, 04176
тел./факс 425-01-34, тел. 451-65-95, 425-04-47, 425-20-63
8-800-501-68-00 (безкоштовно в межах України)
e-mail: office@uabook.com
сайт: WWW.CUL.COM.UA

Свідоцтво ДК №2458 від 30.03.2006